

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΔ'

Πέμπτη 8 Μαΐου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού, το 38ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου, το γαλλικό σχολείο Lycée de Mirail του Bordeaux, το Δημοτικό Σχολείο Παραλίας Αυλίδας, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης κ. Anne Brasseur στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψης της στην Ελλάδα, μαθητές από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου, το Δημοτικό Σχολείο Μουσούρων Σκινέ - Φουρνέ Χανίων, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κισσάμου Χανίων, το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης, μέλη του Συλλόγου Ορθόδοξος Χριστιανική Αδελφότης Κωφών και Βαρυκίων Ελλάδος οι οποίοι συνοδεύονται από την πρώην Βουλευτή κ. Αράπογλου, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας και το 5ο Δημοτικό Σχολείο Ξάνθης, σελ. 11721, 11723, 11737, 11739, 11743, 11745, 11757, 11765, 11768, 11777, 11780, 11784, 11790

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11717, 11719, 11720, 11724, 11743, 11747, 11749, 11752, 11753, 11755, 11757, 11761, 11764, 11767, 11773, 11777, 11782, 11787

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 - 2018", σελ. 11717 - 11791

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11738 – 11752
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 11761 - 11776
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. ,	σελ. 11717 - 11738
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 11776 - 11791
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11752 - 11761

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 11777
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 11749 - 11752
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 11787
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11743, 11747
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 11764, 11767, 11773
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. ,	σελ. 11717, 11719, 11720, 11724
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 11777, 11782, 11787
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 11752
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 11752, 11755
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 11787
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11752, 11753, 11755, 11757, 11761

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ,	σελ. 11782
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 11778
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 11741, 11742, 11743
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε. ,	σελ. 11787
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 11749
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11770

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 11773
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 11781, 11782
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 11753, 11754, 11755
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. ,	σελ. 11773, 11776, 11777
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 11790, 11791
ΓΚΟΚΑΣ Χ. ,	σελ. 11721
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 11771, 11772
ΔΗΜΑΣ Χ. ,	σελ. 11774
ΔΙΑΚΑΚΗ Μ. ,	σελ. 11775
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. ,	σελ. 11779
ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ Π. ,	σελ. 11763
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. ,	σελ. 11737
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 11739
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. ,	σελ. 11767
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. ,	σελ. 11780
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 11755, 11756, 11757
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. ,	σελ. 11759
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. ,	σελ. 11747
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ,	σελ. 11768, 11769
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 11752, 11753, 11754
ΜΑΚΡΗ Ρ. ,	σελ. 11723
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. ,	σελ. 11790
ΜΑΡΙΝΟΣ Α. ,	σελ. 11743
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 11769
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11757
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11765, 11766, 11767
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 11784
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 11789
ΝΤΑΒΡΗΣ Γ. ,	σελ. 11786
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,	σελ. 11737, 11739
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 11746, 11747
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 11777
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 11725
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 11748
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ. ,	σελ. 11717, 11718
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 11756, 11764
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11788
ΡΗΓΑΣ Π. ,	σελ. 11745, 11746
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,	σελ. 11783
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 11727, 11737, 11750, 11751, 11765, 11766, 11776, 11777
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 11762, 11763
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 11744, 11745
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. ,	σελ. 11772, 11773
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. ,	σελ. 11784
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 11719, 11720, 11742, 11781, 11782
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 11761
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 11786

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΔ'

Πέμπτη 8 Μαΐου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαΐου 2014, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018».

Στη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων στις 30 Απριλίου 2014 αποφασίστηκε η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συζήτηση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην αυριανή θα συζητηθεί επί του άρθρου και των τροπολογιών.

Προτού δώσω τον λόγο στην εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να σας ανακοινώσω ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ρήγας ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Χρήστο Γκόκα.

Ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Καμμένος ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Ραχήλ Μακρή και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τη Βουλευτή κ. Έλενα Κουντουρά.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Κουβέλης ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Ασημίνα Ξηροτύρη.

Τέλος, ο Γραμματέας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Βουδούρης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Αχαΐας κ. Νίκο Νικολόπουλο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Δημήτριο Ανδρουλάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι έχουμε αναγνωρίσει, η παγκόσμια οικονομική κρίση, λόγω της σφοδρότητας και της διάρκειάς της, βρήκε όλη την Ευρώπη παντελώς απροετοίμαστη, κρίση μεταδοτική, κρίση συστημική, που έθεσε σε κίνδυνο την Ευρωζώνη και το κοινό της νόμισμα.

Σε αυτό το ευρωπαϊκό περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από αστάθεια, δημοκρατικό έλλειμμα, ανισότητες, και γενικευμένη αβεβαιότητα, η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία δοκιμάστηκαν και δοκιμάζονται ασύμμετρα, τόσο με όρους δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και με όρους βιοτικού επιπέδου.

Με την παραμονή της οικονομίας μας σε βαθιά ύφεση για πέντε συνεχόμενα χρόνια, με τη συνολική συρρίκνωση του ΑΕΠ

να ξεπερνά το 22% την τελευταία πενταετία, με την ελληνική οικογένεια να καταβάλλει τεράστιες θυσίες, με πάνω από ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες ανέργους, με πάνω από τρία εκατομμύρια ανασφάλιστους συμπολίτες μας, με το 1/3 της κοινωνίας στα όρια της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, σε αυτό το πεδίο μάχης διαμορφώνονται οι πρώτες, αλλά ισχυρές, ενδείξεις για την έξοδο της χώρας απ' την κρίση.

Τα πρώτα σημαντικά αποτελέσματα της ελληνικής οικονομίας κεφαλαιοποιούνται. Ο προϋπολογισμός του 2013, κάτω από εξαιρετικά αντίξοες οικονομικές συνθήκες, υλοποιήθηκε καλύτερα του αναμενομένου.

Σημειώνεται πρόοδος στον τομέα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας ενισχύεται. Τα δημόσια οικονομικά σταθεροποιούνται και διαμορφώνονται συνθήκες ανάκαμψης και σταδιακής επιστροφής στην ανάπτυξη. Η βελτίωση αυτή θα γίνει σύντομα αισθητή στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία. Είμαστε ακόμα στην αρχή.

Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής που κατέθεσε η Κυβέρνηση αποτελεί υποχρέωση βάσει του ν. 3871/2010 και απεικονίζει τη δημοσιονομική στρατηγική της χώρας για την τετραετία 2015-2018. Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε συσχέτισή του με μνημόνια εντάσσεται μέσα στο πλαίσιο προπαγάνδας της Αντιπολίτευσης, με μοναδικό σκοπό να προκαλέσει αρνητικά συναισθήματα, φόβο, οργή και αντίδραση στους πολίτες εν όψει των επικείμενων εκλογών.

Η στρατηγική της οικονομικής πολιτικής, όπως αυτή αποτυπώνεται στο Μεσοπρόθεσμο, υπηρετεί την εθνική ανάγκη διασφάλισης των επιτευγμάτων και της προστασίας των τεράστιων θυσιών του ελληνικού λαού, τη μετατροπή της υπάρχουσας σταθεροποίησης της οικονομίας σε δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη, με κοινωνική συνοχή, πάνω σε στέρεες βάσεις, εντός της Ευρωζώνης και την αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου της χώρας.

Σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο, για το τρέχον έτος, οι προοπτικές είναι ενθαρρυντικές. Η ελληνική οικονομία, το 2014, θα εξέλθει από την κατάσταση συρρίκνωσης και το πραγματικό ΑΕΠ αναμένεται να αυξηθεί κατά 0,6% έναντι μείωσης 3,9% το 2013 και 7% το 2012.

Η απασχόληση, μετά από πέντε χρόνια πτωτικής πορείας, αναμένεται να αυξηθεί οριακά κατά 0,6%. Για το διάστημα 2015-2018, η απασχόληση πρόκειται να αυξηθεί κατά μέσο όρο 2,8%.

Η ανεργία αναμένεται να μειωθεί κατά μέσο όρο 2,2% ετησίως και να φτάσει το 15,9% το 2018.

Οι εξαγωγές προβλέπεται να αυξηθούν με ετήσιο ρυθμό 4,8%.

Η επενδυτική δραστηριότητα αναμένεται υψηλότερη κατά 10,6% κατά μέσο όρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευ-

σης, ακόμη κι αν αμφισβητείτε την πολιτική της Κυβέρνησης, έχετε υποχρέωση να αναγνωρίσετε τις θετικές εξελίξεις και να ενθαρρύνετε έναν λαό που διψάει για την αναγνώριση των θυσιών του, για ελπίδα και αισιοδοξία, βασισμένη όμως σε πραγματικά γεγονότα. Όχι υπονόμευση, όχι μικροψυχία, αλλά συναίνεση και αναγνώριση.

Δεν είναι πραγματικό γεγονός ότι η τρόικα, μετά από επτά μήνες σκληρών διαπραγματεύσεων, αποδέχθηκε και συμφώνησε με τις ελληνικές θέσεις και τις ελληνικές επιτυχίες που μέχρι τότε αμφισβητούσε; Δεν είναι πραγματικό γεγονός η επικύρωση από τη EUROSTAT του πρωτογενούς πλεονάσματος; Δεν είναι θετικό γεγονός η υπερκάλυψη των στόχων, που δίνει τη δυνατότητα για τη διανομή κοινωνικού μερίσματος;

Δεν είναι επιτυχία η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος σε ποσοστό 2,2% του ΑΕΠ, δηλαδή κάτω από το μέσο όρο του 3%, και σε χαμηλότερο ποσοστό από αυτό του μέσου όρου της Ευρωζώνης, που διακυμάνθηκε στο 2,8%;

Δεν ήταν επιτυχία η έξοδος στις αγορές μετά από τέσσερα χρόνια αποκλεισμού με ξένα και ιδιωτικά κεφάλαια, επταπλάσια υπερκάλυψη και μεγάλη διασπορά;

Δεν είναι ενθαρρυντική η ταχεία αποκλιμάκωση των επιτοκίων του βραχυπρόθεσμου δανεισμού από το 4% στο 2,5%; Δεν είναι θετική η ανακεφαλαιοποίηση και η θωράκιση του τραπεζικού συστήματος; Δεν είναι θετική εξέλιξη η υποχώρηση του ρυθμού συρρίκνωσης της οικονομικής δραστηριότητας του 2013 που αποτυπώνει τη θετική ανάκαμψη της χώρας το 2014;

Ο κ. Τσακαλώτος, ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή επικαλέστηκε την έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής προκειμένου να επιχειρηματολογήσει σε σχέση με το αν είναι εφικτή η διατήρηση των πρωτογενών πλεονασμάτων για μεγάλες χρονικές περιόδους με βάση τη διεθνή εμπειρία. Την απάντηση τη δίνει η ίδια η έκθεση και επισημαίνει ότι προφανώς πολλά θα εξαρτηθούν από τους ρυθμούς μεγέθυνσης και από την επιστροφή στην ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν βάχαμε ένα τίτλο στο μεσοπρόθεσμο, αυτός θα ήταν «έχουμε στόχους και τους πετυχαίνουμε».

Σε σχέση με την έξοδο στις αγορές τι λέγατε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Πολιτικό κόλπο, στημένη η έξοδος στις αγορές. Αυξάνεται το κόστος δανεισμού της χώρας, δυναμιτίζεται η συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους. Αυτά ήταν τα επιχειρήματά σας. Τι λέει, λοιπόν, για αυτά η έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής; Η πρόσφατη έξοδος στις αγορές με την έκδοση πενταετούς ομολόγου ενισχύει τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, αναμένεται να μειώσει το κόστος δανεισμού τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού φορέα -πράγμα που ήδη έγινε- και, επιπλέον, να ενισχύσει τη διαπραγματευτική δύναμη της χώρας εν όψει της επερχόμενης συζήτησης για την ελάφρυνση του χρέους. Κατά συνέπεια, όχι επιλεκτική χρήση της έκθεσης, συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Οι προβλέψεις, όπως αυτές απεικονίζονται στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, στηρίζονται στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα του 2013, στις εκτιμήσεις για το τρέχον έτος και ενσωματώνουν όλες τις παρεμβάσεις που έχουν ήδη ψηφιστεί, χωρίς, δηλαδή, να προβλέπονται νέα δημοσιονομικά μέτρα. Να το πω απλά: χωρίς νέους φόρους, χωρίς περικοπές μισθών και συντάξεων.

Είπαμε την αλήθεια στον λαό, πήραμε δύσκολες αποφάσεις, είχαμε στρατηγική και σχέδιο. Απέναντί μας τι έχουμε; Μια Αντιπολίτευση που τάζει τα πάντα σε όλους, μια Αντιπολίτευση που νιώθει πανικό, γιατί η έξοδος από το μνημόνιο της στερεί τους πολυπόθητους βαρβάρους. Η κρίση πανικού διατρέχει πλέον το σύνολο των πράξεών της. Το καλοκαίρι καλούσε τον λαό να ανατρέψει την Κυβέρνηση στο πεζοδρόμιο. Το φθινόπωρο καλούσε τους μαθητές να καταλάβουν τα σχολεία. Τον χειμώνα κήρυττε ανένδοτο και κατέθετε πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης. Μετά τα Χριστούγεννα καλούσε τους Βουλευτές σε αποστασία. Πριν περάσει εξάμηνο αποπειράθηκε να καταθέσει νέα πρόταση μομφής και στη συνέχεια κατέθεσε πρόταση μομφής κατά του Προέδρου της Βουλής. Ύστερα ήρθε η εσωστρέφεια: Εντός ή εκτός ευρώ; Με δραχμή ή με άλλο νόμισμα; Με ή χωρίς δημο-

ψήφισμα; Εντός ή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός ή εκτός NATO; Είναι ή δεν είναι επαχθές το μεγαλύτερο μέρος του χρέους, όπως λέει ο κ. Λαφαζάνης ή το 5% που υποστηρίζει ο κ. Σταθάκης; Τοκογλυφικά ή όχι τα επιτόκια των δανειστών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αντιπολίτευση δεν έπεσε μέσα ούτε σε μια πρόβλεψη τα τελευταία δύο χρόνια. Δεν έπεσε μέσα ούτε στην εκτέλεση του προϋπολογισμού ούτε στο πρωτογενές πλεόνασμα ούτε στην εκταμίευση των δόσεων ούτε στις δημοσιονομικές προβλέψεις.

Ο διχασμός της πολιτικής προσωπικότητας του ΣΥΡΙΖΑ ως αποτέλεσμα του εκτεταμένου χάους των αντιφάσεων των συνιστωσών αποτελεί πολιτικό πρόβλημα για τη χώρα.

Πότε λέτε την αλήθεια στον λαό; Λέτε την αλήθεια όταν ισχυρίζεστε ότι θα καταργήσετε μέσα σε μια μέρα με έναν νόμο, με ένα άρθρο όλες τις διατάξεις που απορρέουν από το μνημόνιο ή όταν ο Αρχηγός σας λέει ότι θα αποκαταστήσετε τις αδικίες, εφόσον όμως το επιτρέπουν τα δημοσιονομικά της χώρας;

Λέτε την αλήθεια όταν ομιλείτε περί μονομερούς διαγραφής του χρέους ή όταν μόνη λύση είναι η ευρωπαϊκή, όπως απαντά σε συνέντευξη Τύπου ο Αρχηγός σας;

Λέτε την αλήθεια όταν ο κ. Τσίπρας λέει ότι η έξοδος από το ευρώ θα είναι καταστροφική για τη χώρα ή τώρα που ξαναβάζετε στην προεκλογική σας ατζέντα το σύνθημα «καμιά θυσία για το ευρώ»;

Πώς είναι δυνατόν από τη μία μεριά να επικαλείστε ότι θα διακόψετε μονομερώς την εξυπηρέτηση του χρέους και από την άλλη μεριά να θεωρείτε δεδομένο ότι όλες οι αγορές θα είναι ανοιχτές για δανεισμό;

Πώς είναι δυνατόν να ταυτίζεστε επί μήνες με την τρόικα σχετικά με το πρωτογενές πλεόνασμα και τώρα που επιβεβαιώνεται η ύπαρξη και η επίτευξή του να χλευάζετε και να αποκαλείτε τα αποτελέσματα των θυσιών του ελληνικού λαού «πολιτικό κόλπο»; Πώς είναι δυνατόν να λέτε ότι θα δώξετε τους επενδυτές, αλλά από την άλλη θα μηδενίσετε την ανεργία;

Η ατζέντα της Κυβέρνησης είναι ανοιχτή και λέει όχι σε νέους φόρους, όχι σε νέες περικοπές μισθών και συντάξεων, να σε μέτρα κοινωνικής συνοχής και στήριξης, να σε πολιτικές ανάπτυξης, να σε συγκροτημένες μεταρρυθμίσεις.

Μέχρι να αποφασίσετε αν θα σκίσετε, ακυρώσετε, καταργήσετε, επαναδιαπραγματευθείτε, αναθεωρήσετε το μνημόνιο, εμείς γράφουμε τις τελευταίες σελίδες εξόδου από αυτό. Όσο εσείς λαϊκίζετε ρωτώντας -δήθεν- τι σημαίνει για τον πολίτη η έξοδος της χώρας στις αγορές, εμείς απαντάμε στους πολίτες πλέον ότι σημαίνει το αντίστροφο της καταστροφής που ακολούθησε τον αποκλεισμό της χώρας από αυτές. Σημαίνει ορατό φως εξόδου από τη στενωπό της κρίσης. Σημαίνει επιστροφή της χώρας στους ζωντανούς. Σημαίνει ότι είμαστε έτοιμοι να μπορούμε στην επόμενη μέρα της ελληνικής οικονομίας από τον τερματισμό της ελεύθερης πτώσης στην αφηρόρα της ανάκαμψης, χωρίς ετεροκαθοριζόμενες μνημονιακές δεσμεύσεις, χωρίς δανειστές που επιβάλλουν όρους, με την οικονομία να έχει σταθεί στα πόδια της και τη χώρα να χαράζει εθνική στρατηγική με αυτοπεποίθηση, ισχυρή εμπειρία και γνώση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης έχει σαν βασικές προτεραιότητες ένα εξωστρεφές, νέο, παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας, την περαιτέρω προώθηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και τη βελτίωση του επενδυτικού και επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Παρακαλώ, ευχαρίστω.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης έχει προτεραιότητα την ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία, την εδραίωση ενός δίκαιου, αποτελεσματικού και σύγχρονου κράτους, την προώθηση σύγχρονων προγραμμάτων και πολιτικών ενίσχυσης της απασχόλησης, στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, όπως είναι το

καθεστώς ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που ξεκινά πιλοτικά και θα αποτελεί τη νέα στρατηγική κοινωνικής πρόνοιας, τη σταδιακή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

Χθες ο Πρωθυπουργός άνοιξε την ατζέντα της εκτεταμένης αναθεώρησης του καταστατικού χάρτη της χώρας, προκειμένου να ενισχυθούν περαιτέρω οι θεσμοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αποφασίστε μεταξύ σας, τι θεωρείτε επιτυχία στις ευρωεκλογές, γιατί η αποσταθεροποίηση που ονειρεύεστε για την Κυβέρνηση, στις 25 Μαΐου, το βράδυ θα εγκατασταθεί στην Κουμουνδούρου. Μέχρι και η Χρυσή Αυγή σας χλεύασε χθες. Ισχυρίστηκαν ότι σας έδωσαν δέκα μονάδες, αλλά δεν τις πήρατε.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, πορευτήκαμε και πορευόμαστε σε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο, ακολουθώντας το σπαρτιατικό σύστημα μάχης. Υπερασπιζόμαστε με την ασπίδα μας και τον συμπολεμιστή μας. Σταθήκαμε δυνατοί, γιατί μείναμε ενωμένοι.

Μετά την έξοδο από την κρίση θα κριθούμε όλοι και για τη στάση μας και για τις αποφάσεις μας και για τις επιλογές μας. Προς το παρόν, όμως, είμαστε ακόμα στο πεδίο της μάχης. Οφείλουμε στους συμπολίτες μας σταθερότητα, προσήλωση στους στόχους, συγκροτημένες και αποτελεσματικές πολιτικές, με στρατηγική, μέθοδο και σχέδιο.

Αυτό πράττουμε και σήμερα ψηφίζουμε το Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής που εισήγαγε η Κυβέρνηση. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Επίσης, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Πολύβιος Ζησιμόπουλος ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ηλία Παναγιώταρο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Σερρών κ. Αρτέμιο Ματθαίοπουλο.

Ο αγαπητός συνάδελφος, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος έχει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Το μεγαλύτερο κόλπο που έπαιξε ο διάβολος ήταν να πείσει τον κόσμο ότι δεν υπάρχει». Έτσι λέει ο Κέβιν Σπέις στο έργο «Οι συνήθειες ύποπτοι», που βέβαια -όπως θα ξέρετε- είναι φράση από τον Μποντλέρ.

Το μεγαλύτερο κόλπο που θα παίξει αυτή η Κυβέρνηση είναι να πείσει τον κόσμο ότι το μνημόνιο δεν υπάρχει, ότι είναι κάτι περαστικό και -όπως είπε χθες ο κ. Σαμαράς- έχει κλείσει τον κύκλο του.

Το μνημόνιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μια παρένθεση. Δεν είναι καν μόνο τα μέτρα. Δεν είναι καν μόνο η δανειακή σύμβαση. Έχει μια φιλοσοφία για την οικονομία, για τη σχέση της οικονομίας με την κοινωνία και -εάν δεν μπορέσουμε να το σταματήσουμε- θα γίνει καθεστώς.

Ποιος είναι ο βασικός στόχος του μνημονίου, από τον οποίο προκύπτει ότι το μνημόνιο είναι καθεστώς; Μα, είναι να έχουμε για όλα τα επόμενα χρόνια μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα, που ολοένα και θα αυξάνονται. Από 4,2 δισεκατομμύρια το 2014, στα 7 δισεκατομμύρια το 2016 και στα 11,5 δισεκατομμύρια το 2018.

Το ένα θέμα είναι εάν αυτό είναι εφικτό. Μας λέει η κ. Πατριανάκου ότι είναι εφικτό, γιατί λέει το Γραφείο Προϋπολογισμού ότι θα εξαρτηθεί από τους ρυθμούς ανάπτυξης. Όμως, αυτό που λέει το Γραφείο Προϋπολογισμού είναι ότι η μόνη χώρα που κατόφερε αυτό το επίτευγμα, της ύπαρξης για πολλά χρόνια πλεονάσματος, είναι η Νορβηγία, που είχε και πετρέλαιο.

Όμως, δεν είναι αυτό το βασικό. Το βασικό δεν είναι αν είναι εφικτά αυτά τα πλεονάσματα, αλλά εάν μπορεί να είναι εφικτά συγχρόνως με τους στόχους της ανάπτυξης. Γιατί αυτό που κάνουν τα πλεονάσματα είναι ότι στερούν βασικούς πόρους από αυτό που έχει ανάγκη η κοινωνία μας. Και αυτό είναι να αντιμετωπίσουμε την ανθρωπιστική κρίση και το θέμα της παραγωγικής

ανασυγκρότησης. Παίρνοντας, λοιπόν, τους πόρους από τα πλεονάσματα, που τα δίνουμε στους πιστωτές, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτά τα δύο προβλήματα.

Όταν είπα αυτό το επιχείρημα στην επιτροπή, ο κ. Βορίδης έδειξε ένα μεγάλο ενδιαφέρον για τα συμφέροντα των πλούσιων χωρών.

Στην πραγματικότητα, έδειξε ενδιαφέρον για τους πλούσιους στις πλούσιες χώρες, γιατί πολύ λίγο ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους που είναι εργαζόμενοι με επισφάλεια στη Γερμανία ή τους άνεργους της Γαλλίας.

Το επιχείρημά μου ήταν ότι πηγαίνουν πόροι με αυτά τα πλεονάσματα από μία φτωχή χώρα σε πλούσιες χώρες και μου απάντησε ο κ. Βορίδης: «Μα, δεν ξέρετε, κύριε Τσακαλώτο, ότι υπάρχουν ευρωπαϊκοί πόροι».

Θα σας δώσω τότε μία εικόνα της τάξης πραγμάτων: Με τα στοιχεία του 2000-2012, οι ευρωπαϊκοί πόροι κατά μέσο όρο κάθε χρόνο ήταν 4,5 δισεκατομμύρια και παίρναμε 1 περίπου δισεκατομμύριο από άμεσες ξένες επενδύσεις. Άρα οι πόροι που φεύγουν, που θα φτάσουν τα 11 δισεκατομμύρια το 2018 από τα πλεονάσματα, είναι μεγαλύτεροι από τον μέσο όρο των άμεσων ξένων επενδύσεων συν των ευρωπαϊκών πόρων. Άρα ο καλός συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας δεν έχει να ανησυχήσει για τα συμφέροντα των πλούσιων χωρών.

Με άλλα λόγια πού βρίσκεται η Ελλάδα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Τα πλεονάσματα δεν αποπληρώνουν δικό μας χρέος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Με άλλα λόγια, το πρόβλημα της Ελλάδας και όλου του Νότου είναι ακριβώς το ίδιο πρόβλημα που είχαν οι αναπτυσσόμενες χώρες του Νότου μετά την κρίση χρέους του '80. Ποιο ήταν το πρόβλημα; Ότι και από εκεί, από χώρες όπως η Αργεντινή, η Βραζιλία, η υποσαχάρια Αφρική, πήγαιναν πόροι για να ξεπληρώσουν το χρέος τους προς την Αμερική και τις βόρειες χώρες. Και δεν μπορούσαν να το αντιμετωπίσουν αυτό το χρέος, παρ' όλο που το σχέδιο Μπίκερ τους έκανε κάποια επιμήκυνση και τους μείωσε τα επιτόκια.

Υπήρχαν για χρόνια μεγάλες μεταβιβάσεις από τις φτωχές χώρες στις πλούσιες χώρες. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Χαμηλοί ή μηδενικοί ρυθμοί ανάπτυξης, ανεργία και στασιμότητα. Πότε λύθηκε το πρόβλημα; Τουλάχιστον σε ένα κομμάτι, όταν από επιμηκύνσεις και μειώσεις των τόκων είχαμε ένα μεγάλο κούρεμα των χρεών των αναπτυσσόμενων χωρών και είχαμε, επίσης, εγγυήσεις από την αμερικάνικη κυβέρνηση για το μη κουρεμένο χρέος.

Τι σας θυμίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό σε σχέση με αυτό που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή ότι η λύση είναι μια ευρωπαϊκή λύση που έχει και κούρεμα για το χρέος των χωρών του Νότου και συγχρόνως έχει και μία αμοιβαιοποίηση των χρεών του Νότου, πράγμα που είναι κάτι σαν αυτά να είναι εγγυημένα;

Θα αναφερθώ σε μια παρέμβαση τώρα της κ. Μπακογιάννη που, κι αυτή ανησυχεί για τις άλλες χώρες, και σε ένα επιχείρημα που το έχει χρησιμοποιήσει πολύ συχνά ο κ. Στουρνάρας. Λέει η κ. Μπακογιάννη: «Πώς να ζητήσουμε από άλλες χώρες να κουρέψουν το χρέος της Ελλάδας; Δεν καταλαβαίνετε ότι έχουν συμφέροντα αυτά τα κράτη και άρα δεν μπορούν να κουρέψουν».

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Δεν κουρεύτηκε χρέος τώρα;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Τι υπονοεί αυτή η ερώτηση της κ. Μπακογιάννη; Υπονοεί ότι αυτό το συμφέρον που έχουν και φτωχότερες χώρες από την Ελλάδα είναι να μην κουρευτεί το χρέος της Ελλάδας.

Για να σας ρωτήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εδώ, που με διακόπτετε: Μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο οι πλούσιες χώρες που κέρδισαν, οι σύμμαχοι, οι Γάλλοι, οι Βρετανοί και οι Αμερικάνοι, κέρδισαν που δεν χάρισαν το χρέος στους Γερμανούς και επέβαλαν επανορθώσεις; Αυτή είναι η ανάλυσή σας για τη δεκαετία του '20; Ότι κέρδισαν;

Και για να σας το αντιστρέψω το ερώτημα: Οι Αμερικάνοι πολίτες, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Αμερικάνοι φορολογού-

μενοι, έχασαν που χάρισαν το χρέος της Γερμανίας; Ήταν μια εποχή καταστροφής για την Αμερική και τους φορολογούμενους επειδή το χάρισαν; Δεν ξέρετε ούτε την ιστορία του δικού σας καπιταλισμού, ότι τη δεκαετία του '50 και του '60...

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Πόσα χρόνια μετά;
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Έχω πολλές διακοπές, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι έχω πάρα πολλές και δεν έχω πει μέχρι τώρα τίποτα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Την κ. Πατριανάκου δεν την ενόχλησε κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είδετε ότι παρενέβην αρκετές φορές και παρεμβαίνω και τώρα.

Παρακαλώ, κύριε Τσακαλώτε, συνεχίστε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν ξέρετε καν την ιστορία του δικού σας καπιταλισμού; Η επιτυχία του καπιταλισμού του '50 και του '60, που είχε μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης, μικρότερη ανεργία, ήταν η καλύτερη εποχή από τότε που άρχισε ο καπιταλισμός, και βασίστηκε πάνω στα χρέη που χαρίστηκαν στη Γερμανία και υπήρχε έως άλλο πνεύμα για το πώς μπορούν να πετύχουν οι κοινωνίες και οι οικονομίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η υλική βάση πάνω στην οποία λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι μπορούμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς. Αυτή η υλική βάση λέει ότι υπάρχει συμφέρον των λαϊκών τάξεων σε όλο τον Νότο να αλλάξουν τους συσχετισμούς, για να μη γυρίσουμε στη δεκαετία του 1920 και του 1930, αλλά να έχουμε μία βιώσιμη λύση.

Τούτων δοθέντων, ποια είναι η δική σας προοπτική που βγαίνει από το μεσοπρόθεσμο όσον αφορά την ανάκαμψη; Αν έχετε έναν μόνο ουσιαστικό στόχο, τα μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα, τότε στην ουσία έχετε μόνο ένα εργαλείο. Ποιο είναι αυτό το εργαλείο; Μα, ο πραγματικός μισθός.

Μέσω της μείωσης του πραγματικού μισθού υποτίθεται ότι θα διορθωθεί το έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών, γιατί θα υπάρχει λιγότερη κατανάλωση και μεγαλύτερες εξαγωγές. Μέσω από τη μείωση του πραγματικού μισθού θα έχουμε και αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων.

Βέβαια, στην αιτιολογική έκθεση λέτε και κάτι για νέες θεωρίες ανάπτυξης, που είναι νεοκεϋνσιανής κοπής, που λέει ότι το κράτος πρέπει να επενδύσει είτε σε υποδομές είτε στην εκπαίδευση είτε στις νέες τεχνολογίες. Αυτό μάλλον το βάλατε για να είναι ευχαριστημένος ο κ. Κουκουλόπουλος, γιατί φαντάζομαι, πως όταν είδε ότι το μεσοπρόθεσμο είναι ένα εντελώς νεοφιλελεύθερο κείμενο, είπατε να βάλετε και την έκφραση «νέες θεωρίες ανάπτυξης», για να μην ανησυχεί και η άλλη συνιστώσα της Κυβέρνησης.

Γιατί, για να υπάρχουν νέες θεωρίες ανάπτυξης και να εμπνέεται το κείμενο, θα έπρεπε να αυξηθούν οι δημόσιες επενδύσεις. Όμως όχι μόνο δεν αυξάνονται, αλλά το 2018 φτάνουν στο 3,1% του ΑΕΠ και πρέπει να επιστρέψουμε είκοσι χρόνια πριν, πριν από τους πόρους που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να δούμε ένα αντίστοιχο χαμηλό ποσοστό δημόσιων επενδύσεων ως προς το ΑΕΠ.

Άρα πού είναι η έμφασή σας, από τη στιγμή που έχουμε ξεμπερδέψει με αυτές τις νέες θεωρίες που δεν εμπνέουν καθόλου το κείμενο; Στην ουσία έχουμε επιστρέψει στις διαρθρωτικές αλλαγές.

Νομίζω ότι όλος ο κόσμος έχει καταλάβει –νομίζω ότι ακόμα και η ΔΗΜΑΡ το έχει καταλάβει ως ένα σημείο– πως οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι ένας ευφημισμός για να μειωθεί ο πραγματικός μισθός. Δεν υπάρχει καμμία ένδειξη από τα εμπειρικά στοιχεία ότι αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές, που έχουν μειώσει τον μισθό, έχουν αλλάξει δομικά το ισοζύγιο πληρωμών. Η καλύτερη ερμεία έρχεται μόνο από τη μείωση των εισαγωγών.

Δεν υπάρχει μία δομική αλλαγή. Κοιτάξε τους κλάδους στους εθνικούς λογαριασμούς και θα δείτε ότι δεν υπάρχει καμμία μεταστροφή από τα μη εμπορεύσιμα στα εμπορεύσιμα προϊόντα, πράγμα που θα περίμεναν οι οικονομολόγοι αν όντως είχατε δίκιο, ότι δηλαδή οι διαρθρωτικές αλλαγές αλλάζουν την οικονομία και την κάνουν πιο ενισχυμένη.

Πού είναι οι ενδείξεις; Δεν τις συζητάτε καν για να μας πείσετε

ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις έχουν μεταβάλει την πραγματική οικονομία, ότι ο μόνος στόχος είναι να μειώσουμε τους μισθούς και να καταστρέψουμε τις εργασιακές σχέσεις. Αυτά δεν έχουν δημιουργήσει ένα δυναμικό εργατικό κομμάτι, που εμπνέεται και μπορεί μέσα από επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο να φέρει αλλαγές.

Και αυτό γιατί το καθεστώς του μνημονίου βασίζεται σε άλλα πράγματα. Δεν βασίζεται στην παραγωγική ανασυγκρότηση ούτε στην αναβάθμιση της ποιότητας της παραγωγής, αλλά βασίζεται σε ένα μοντέλο με φθηνό εργατικό δυναμικό, που θα πουλάει φτηνά προϊόντα και φτηνές υπηρεσίες.

Γι' αυτόν τον λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή αυτό είναι το παραγωγικό μοντέλο, δεν χρειαζόμαστε και πολύ μεγάλο κοινωνικό κράτος. Αν θέλετε να δείτε από πού βγαίνει ότι το μνημόνιο είναι καθεστώς όχι για σήμερα, όχι για αύριο, αλλά μέχρι το 2018, κοιτάξε τις δαπάνες του κοινωνικού κράτους. Είμαι σίγουρος ότι το συγκεκριμένο στοιχείο θα το αναπτύξουν πολλοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Το κράτος του 2018 θα έχει δαπάνες 38% του ΑΕΠ, ενώ οι πρωτογενείς δαπάνες θα είναι 33%, δηλαδή όπως συμβαίνει σε χώρες όπως η Βουλγαρία, η Λετονία, η Μολδαβία, η Αίγυπτος και η Σαουδική Αραβία, η Αργεντινή, η Βραζιλία, η Βολιβία.

Σας παρακαλώ πείτε μου αν νομίζετε ότι οι χώρες σε αυτήν τη λίστα που ανέγνωσα φημίζονται για το κοινωνικό κράτος και προσέχουν τους πολίτες τους!

Φτάνω στο τελευταίο ερώτημα πριν κλείσω, αν υπάρχουν καινούργια μέτρα σε αυτό το μεσοπρόθεσμο, που σχεδόν είναι πια φιλοσοφικό ερώτημα. Πότε ένα μέτρο είναι καινούργιο μέτρο; Ξέρουμε ότι από τις περικοπές στα επικουρικά ταμεία και τα ταμεία πρόνοιας, από τα μηδενικά ελλείμματα και από τον συντελεστή βιωσιμότητας, το κράτος περιμένει απόδοση, από φέτος μέχρι το 2018, 464 εκατομμύρια ευρώ.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι με το παλιό μεσοπρόθεσμο εκτός από απόδοση 9 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2013, προβλεπόταν απόδοση 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014. Σήμερα βλέπουμε ότι με όσα ψηφίστηκαν έπειτα, η απόδοση για το 2014 είναι 4,9 δισεκατομμύρια ευρώ.

Να μην ξεχνάμε το βασικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα μέτρα που έχουν παρθεί από τότε που πήκαμε στο μνημόνιο είναι συσσωρευτικά. Για παράδειγμα, τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ που κόπηκαν το 2013 κόπηκαν για πάντα και κόβονται άλλα 4,9 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2014.

Η ίδια η Κυβέρνηση έχει μιλήσει για συνολική προσαρμογή 60 δισεκατομμυρίων ευρώ από την αρχή του μνημονίου και να πούμε και τα άλλα μέτρα για τους δημόσιους υπαλλήλους, από τους οποίους θα χάσουμε ενενήντα χιλιάδες μέχρι το 2018.

Όταν στην επιτροπή είπα στον κ. Σταϊκούρα ότι το μνημόνιο είναι καθεστώς, μου απάντησε ότι κάνω λάθος και ότι δεν είναι το μνημόνιο που είναι καθεστώς, η δημοσιονομική πειθαρχία είναι αυτή που είναι καθεστώς. Και μας είπε και κάτι άλλο: «Αυτοί είναι οι κανόνες του παιχνιδιού και αν δεν σας αρέσει, να φύγετε από το ευρώ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, άλλα δύο λεπτά.

Πρώτον, να πω ότι ακριβώς το αντίθετο ισχύει, κύριε Σταϊκούρα. Δεν κινδυνεύει το ευρώ από χαλαρή δημοσιονομική πολιτική, κινδυνεύει από αυτήν την πειθαρχία κι αυτήν τη λιτότητα που έχει επιβάλει σε όλες τις χώρες του Νότου. Αυτό δεν το λένε πια οι ετεροδόξοι οικονομολόγοι, αλλά η πλειοψηφία των ορθόδοξων οικονομολόγων, που λέει ότι αυτή η πειθαρχία είναι που βάζει μία βόμβα στα θεμέλια του ευρώ.

Άρα, δεν κινδυνεύετε από εμάς, αλλά υπάρχει κάτι πιο σημαντικό. Αυτή η γενίκευση της απειλής: «Αν δεν κάνετε το χ, ψ, ζ ή αν κάνετε το α, β, γ, θα σας διώξουμε από το ευρώ».

Μπορείτε να μου πείτε τι Ευρώπη είναι αυτή, που η απειλή είναι κυρίαρχο συστατικό στοιχείο της συζήτησης αντί της διαβούλευσης και της κοινωνικής αντιπροσώπευσης;

Μπορείτε να μου πείτε τι Κυβέρνηση είναι αυτή, που δεν χρησιμοποιεί το μεσοπρόθεσμο για να ανοίξουμε όλα αυτά τα ζητήματα και να δούμε πώς προχωράμε σε αυτήν τη χώρα; Δύο

εβδομάδες πριν από τις ευρωεκλογές, το μεσοπρόθεσμο έπρεπε να είναι μία ευκαιρία να συζητήσουμε όλα αυτά τα βαθιά ζητήματα. Δεν ήταν η ευκαιρία να κάνουμε καινούργιες απειλές.

Κι αν θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξέρετε γιατί δεν πηγαίνετε καλά στις εκλογές και γιατί προβλέπουμε να πάμε εμείς καλά, είναι γιατί ο κόσμος δεν έχει κουραστεί μόνο με την ανεργία, μόνο με τα κόκκινα δάνεια, μόνο με τη φτώχεια, αλλά έχει κουραστεί και από τις απειλές, έχει κουραστεί να ακούει να θέτετε ζήτημα για την Αργεντινή και τώρα πια για την Ουκρανία, έχει κουραστεί να του λέτε ότι υπάρχει μόνο μία απάντηση σε οποιαδήποτε ερώτηση, έχει κουραστεί από τις κοινωνικές ανισότητες.

Ο ευρωπαϊκός λαός θέλει ξανά να γίνει υποκείμενο της ιστορίας και δεν θέλει να είναι αντικείμενο των αγορών, των τεχνοκρατών και των πολιτικών, που το μόνο που ξέρουν είναι να απειλούν.

Γι' αυτόν τον λόγο στον ΣΥΡΙΖΑ είμαστε υπερήφανοι που είμαστε μέρος αυτής της αλλαγής, που ο κόσμος, ο λαός θα είναι το υποκείμενο της ιστορίας του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Εκ προοιμίου, σας ζητώ κι εγώ τρία λεπτά περίπου από τον χρόνο της δευτερομιλίας μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, που συζητούμε σήμερα, αποτελεί το σχέδιο της δημοσιονομικής και οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης για τα επόμενα τέσσερα χρόνια και αποτυπώνει την ατζέντα των παρεμβάσεων της επόμενης ημέρας.

Θεωρώ πως είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί συντάσσεται σε μία χρονική στιγμή, κατά την οποία υπάρχουν απτά σημάδια ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Έχουμε τις πολύ καλές επιδόσεις εκτέλεσης του προϋπολογισμού, με την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος, έχουμε την πρόσφατη συμφωνία με τους δανειστές μας όσον αφορά την επικύρωσή του, μία συμφωνία που συνοδεύθηκε παράλληλα και με τη θετική ανταπόκριση των αγορών, αφού η χώρα μας μπόρεσε να αντλήσει κεφάλαια συνολικού ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ μετά την επιτυχημένη δοκιμαστική έξοδο της στις αγορές. Συγχρόνως, οι εγχώριες τράπεζες στο βελτιωμένο αυτό οικονομικό περιβάλλον έχουν πλέον τη δυνατότητα να αντλήσουν και αυτές από τις αγορές τα κεφάλαια που χρειάζονται.

Έτσι, μετά από μία εξαετία ύφεσης, που έχει οδηγήσει στη συρρίκνωση της οικονομίας κατά το 1/4 και με ανεργία σε υψηλά επίπεδα, η χώρα αρχίζει σιγά-σιγά να δημιουργεί έναν νέο κύκλο, έναν κύκλο που, για να μπει σε λειτουργία, απαραίτητη είναι η ορθή δημοσιονομική διαχείριση με την παράλληλη υλοποίηση των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών, την προέγκυση επενδύσεων που θα συμβάλουν στη δημιουργία θέσεων εργασίας, την αποκατάσταση των κοινωνικών αδικιών και ανισοτήτων για τη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και τη διευκόλυνση της πρόσβασης επιχειρήσεων σε πηγές χρηματοδότησης που θα αποκαθιστούν την έλλειψη ρευστότητας στη αγορά, αλλά και έναν νέο κύκλο για τη χώρα μας, που πρέπει να βρει ξανά την κυριαρχία της και τη θέση της σαν ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είμαστε στην αρχή της πορείας για την απαλλαγή από τα μνημόνια. Είμαστε σε μία φάση αλλαγής, κατά την οποία, όσο θα περνά ο καιρός, θα αποτελεί αυτή η αλλαγή μία αντιληπτή πραγματικότητα, τόσο σε γενικότερο πλαίσιο όσο και για τον καθένα προσωπικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη αυτή η προσπάθεια, αυτή η πορεία της χώρας κινείται στους άξονες της εθνικής στρατηγικής, όπως αυτή χαράχθηκε και διαμορφώθηκε στην πορεία, όταν το ΠΑΣΟΚ μόνο του για μεγάλο χρονικό διάστημα ανέλαβε τη διαχείριση της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης που παρέλαβε το 2009, μία αδιέξοδη δημοσιονομική κατάσταση, με τα τεράστια διδύμα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος σε επίσης υψηλά επίπεδα, μια στρατηγική που κυρίως προσδιορίστηκε από τους εταίρους μας, μέσα στο κυρίαρχο πολιτικό συντηρητικό και φιλελεύθερο οικονομικά περιβάλλον της Ευρώπης. Ήταν η μόνη δυνατότητα που προσφέρθηκε τότε και, όπως αποδείχθηκε στην πορεία, δεν υπήρξε και δεν υπάρχει εναλλακτική λύση ή εναλλακτικό σχέδιο.

Αυτή η πολιτική οδήγησε σε μείωση του χρέους κατά 130 δισεκατομμύρια, κάτι που και σήμερα από την ομιλία του εισηγητή της Αξωματικής Αντιπολίτευσης φάνηκε ότι συστηματικά αγνοείται από την Αντιπολίτευση, όπως και ο δανεισμός ύψους 240 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αυτή η πολιτική, παρά τα όποια επιμέρους λάθη, είναι αυτή που δικαιώνει το ΠΑΣΟΚ, μία παράταξη που πλήρωσε βαρύ τίμημα σε πολιτικό κόστος, αλλά και τα στελέχη της, τα οποία επίσης είχαν το ανάλογο προσωπικό και πολιτικό κόστος. Πάνω απ' όλα, όμως, δικαιώνονται οι θυσίες του ελληνικού λαού, πάνω στις οποίες στηρίζεται η δυνατότητα να ξεπεράσουμε οριστικά την κρίση.

Πρέπει απέναντι σ' αυτήν την προοπτική να σταθούμε με ένα ελάχιστο αίσθημα εθνικής ευθύνης, συνεννόησης και συναίνεσης όλες οι πολιτικές δυνάμεις, για να πετύχουμε έτσι και την αναγκαία κοινωνική συναίνεση.

Για εμάς αποτελεί κυρίαρχη επιλογή η υπηρετήση του εθνικού συμφέροντος, η οριστική έξοδος από την κρίση και τα μνημόνια, που ήταν συνέπεια της κρίσης.

Αυτό είναι η πραγματική αντιμνημονιακή πολιτική. Αυτή είναι η πορεία που μπορεί να οδηγήσει στην αποκατάσταση των κοινωνικών αδικιών, στην ανάπτυξη, στην παραγωγή, στην ανταγωνιστικότητα, στην οικονομική σταθερότητα, στην αντιμετώπιση της ανεργίας, στην αξιοποίηση των δικών μας συγκριτικών πλεονεκτημάτων: στη γεωργία, την κτηνοτροφία, τον τουρισμό, την ενέργεια, τη ναυτιλία, στηρίζοντας τις δυνάμεις της ανάπτυξης. Διότι -πέρα από το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον- το σήμερα και το αύριο είναι το ζητούμενο και για την κοινωνία και για τη χώρα μας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική και κυβερνητική σταθερότητα είναι ο βασικός όρος για την επιτυχία και τη δικαίωση αυτών των προσπαθειών και των θυσιών του ελληνικού λαού, είναι το κυρίαρχο ζήτημα πάνω στο οποίο θα πρέπει να απαντήσουν οι Έλληνες πολίτες μέσα από τις κάλπες των ευρωεκλογών, όταν παράλληλα η κυρίαρχη άποψη είναι ότι δεν πρέπει να πάμε σε πρόωρες εθνικές εκλογές. Και αυτό δεν είναι εκβιασμός. Οι εκλογές πάντα βάζουν διλήμματα, και αυτό είναι και λογικό και δημοκρατικό.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πιο δημοκρατικό να απειλεί ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης τους αντιπάλους τους με διώξεις και τους επενδυτές ότι θα τους καταστρέψει, επειδή βάζουν κεφάλαια για τη χώρα μας;

Για εμάς η επιλογή της συνεργασίας σε μια Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης αποτελεί συνειδητή, υπεύθυνη επιλογή, η οποία καθορίστηκε στη βάση της εντολής του ελληνικού λαού στις εκλογές του 2012. Η συνέχεια με την ενίσχυση και την παρουσίαση του προοδευτικού πόλου με τη συμμετοχή μας στην Κυβέρνηση, περνά ασφαλώς μέσα από την κρίση των Ελλήνων πολιτών.

Για εμάς πρέπει να προχωρήσει η εθνική στρατηγική, ώστε να προχωρήσουμε στη διασφάλιση της δημοσιονομικής σταθερότητας και να προωθήσουμε την ανάκαμψη της οικονομίας με κοινωνική αλληλεγγύη. Θέλουμε να κριθούμε στη λογική του τι υπηρετεί ο καθένας σήμερα, τι εκφράζει, αν πολιτεύεται με ειλικρίνεια, αυτοκριτική και αυτογνωσία, αλλά και τι προτείνει, τι προοπτική δίνει για το μέλλον.

Η δική μας θέση εξυπηρετεί αυτόν τον στόχο. Είμαστε στη λογική των συνεργασιών από το 2011. Η δική μας συμβολή, η δική μας προσπάθεια αφορά στο 85% της διαρθρωτικής δημοσιονο-

μικής προσαρμογής, όπως ξεκίνησε το 2010 και ολοκληρώθηκε τον Φεβρουάριο του 2012, με τις είκοσι δύο από τις είκοσι επτά αποφάσεις, για μια δημοσιονομική απόσταση 27 δισεκατομμύρια ευρώ, που ψήφισε μόνο του το ΠΑΣΟΚ, με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις απέναντι.

Γι' αυτό, λοιπόν, για την απόδοση των θετικών σήμερα εξελίξεων, για τη βιωσιμότητα του χρέους, για την ανάπτυξη, δεν θέλουμε να πάμε σε ένα αβέβαιο μέλλον, εκεί όπου μπορεί να μας οδηγήσουν ανευθυνότητες, δημαγωγίες, λαϊκισμοί και λογικές επιστροφής σε μοντέλα που θα καταστρέψουν ό,τι πάει να δημιουργηθεί, όπως αυτές οι απόψεις εκφράζονται κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, από τον ΣΥΡΙΖΑ –γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει εκ των πραγμάτων έναν ιδιαίτερο ρόλο.

Οι ασάφειες και οι αντιφάσεις δείχνουν αδυναμία διαχείρισης σοβαρών καταστάσεων. Οι προσδοκίες της στρατηγικής, οι οποίες στηρίχτηκαν στις συνέπειες της κρίσης, στη διαμερτυρία και την αντιμνημονιακή ρητορική, διαψεύδονται από τις εξελίξεις. Η καταστροφή δεν ήρθε, η κρίση και τα μνημόνια απομακρύνονται και η στρατηγική αμχανία είναι φανερή για την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Οι θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία, αντί να είναι αφορμή για τη δημιουργία θετικών προτάσεων για το μέλλον, προκαλούν θλίψη και αψυχολόγητες αντιδράσεις, όπως απέναντι στο πρωτογενές πλεόνασμα ή την εκτίμηση ότι η χρηματοδότηση μέσα από τα μνημόνια είναι πιο συμφέρουσα από τις αγορές όψιμα. Χωρίς περιεχόμενο πολιτικής βλέπουμε καθημερινά αντιφάσεις που αναφέρθηκαν και πριν από την κ. Πατριανάκου «ευρώ ή δραχμή» -που φαίνεται ότι δεν είναι σταθερή πλέον επιλογή το ευρώ- στο ποσοστό για το επαχθές χρέος από 5%, η μια άποψη, έως το 70% ή άλλη άποψη, στην αύξηση ή μη της φορολογίας, στην αποκατάσταση ή όχι όλων των απωλειών εισοδημάτων και με παροχολογίες βέβαια των τελευταίων ημερών και όλα αυτά, ενώ ρωτούν εμάς αν μάθαμε από τα λάθη μας- η κορυφαία αντίφαση για τους ίδιους!

Όσον αφορά την αναφορά για τις συνιστώσες, θα έλεγα, ας δει η Αξιωματική Αντιπολίτευση πώς θα τα βρει με τις δικές της συνιστώσες και με αυτές που σχεδιάζει να συνεργαστεί κυβερνητικά στο μέλλον, αν ποτέ ο ελληνικός λαός αποφασίσει κάτι τέτοιο.

Πιστεύω, όμως, ότι ο ελληνικός λαός είναι σε θέση να κρίνει και θα κρίνει δίκαια όλες τις πολιτικές δυνάμεις, σε σχέση με το τι μπορεί να ελπίζει και να περιμένει από την καθεμία για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018 θέτει ως κύριο στόχο τη διατήρηση και επέκταση των πρωτογενών πλεονασμάτων, τη διατήρηση της δημοσιονομικής ισορροπίας καθώς και την προώθηση παρεμβάσεων αναπτυξιακής ανασυγκρότησης της οικονομίας. Αυτό το μεσοπρόθεσμο συντάσσεται υπό το νέο πλαίσιο δημοσιονομικής διακυβέρνησης και διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσδιορίζει ένα σύστημα περιοριστικό και περισσότερο δεσμευτικό, με πρόβλεψη επιβολής αυστηρών κυρώσεων.

Η περιοριστική πολιτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει προκαλέσει ασφαλώς κριτική για την αποτελεσματικότητα των στόχων που μπαίνουν, λόγω των αρνητικών επιπτώσεων των δημοσιονομικών προβλημάτων στην ανάπτυξη. Γι' αυτό και υποστηρίζεται η ανάγκη αναθεώρησης αυτής της πολιτικής, με στόχο την ενίσχυση της ανάπτυξης αλλά και της αλληλεγγύης, μια συζήτηση που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον εν όψει και των ευρωεκλογών.

Στο μεσοπρόθεσμο δεν περιλαμβάνονται νέα μέτρα και αυτό είναι σαφές. Θα πρέπει στην αξιολόγηση της πορείας του προγράμματος τα αποτελέσματα των θετικών εξελίξεων –πλεόνασμα, υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης- να αποκλείουν κάθε τέτοιο ενδεχόμενο. Πολύ περισσότερο δεν υπάρχουν μέτρα, που ακούστηκαν στην επιτροπή να φθάνουν έως και 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η θέση μας είναι το κοινωνικό μέρισμα των 450 εκατομμυρίων ευρώ να εξαντληθεί στο σύνολό του –το είπατε και εσείς, κύριε Υπουργέ-, διευρύνοντας τα κριτήρια που καθορίζουν τους δικαιούχους. Οι κοινωνικές ανισότητες πρέπει να καταπολεμη-

θούν. Είναι προϋπόθεση στήριξης της ανάπτυξης, ενώ πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα οι πολιτικές απασχόλησης.

Από την πλευρά μας, την Κυριακή θα υπάρξει ειδική παρουσίαση των πολιτικών αυτών στο πλαίσιο του νέου σχεδίου ανάπτυξης. Με την ευκαιρία, να θυμίσω πολλές πρωτοβουλίες και προτάσεις μας για τη στήριξη των πιο ευαίσθητων ομάδων του πληθυσμού, τους μακροχρόνια άνεργους, για την προστασία των δανειοληπτών και της πρώτης κατοικίας, για την αποφυγή νέων μειώσεων στις συντάξεις και τους μισθούς, για βελτιώσεις στο πρόσφατο φορολογικό νομοσχέδιο και διάφορες άλλες.

Όσον αφορά στο πρωτογενές πλεόνασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό που, με βάση τη συμφωνία του Νοεμβρίου 2012, ανοίγει τη συζήτηση για αποφάσεις που αφορούν στη βιωσιμότητα του χρέους. Πρόκειται για μια συζήτηση που μπορεί να επηρεάσει όλα τα δεδομένα και, κυρίως, τους στόχους για τα πρωτογενή πλεονάσματα αντίστοιχα.

Δεδομένου ότι οι στόχοι -2,3% το 2014 και 5,3% το 2018- είναι υψηλοί, συνδέονται είτε με την ανάγκη αύξησης εσόδων, κυρίως μέσα από τη φορολογία - που παραμένει, όμως, ένα ανοικτό ζήτημα και ως προς τη φοροδιαφυγή και ως προς την ανάγκη μείωσης από ένα σημείο και ύστερα των συντελεστών για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις- είτε, από την άλλη μεριά, με την ανάγκη μείωσης δαπανών είτε και με τα δύο, κάτι που ασφαλώς μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα στην ανάπτυξη. Γι' αυτό και υπάρχει ο προβληματισμός –το συζητήσαμε και στην επιτροπή- για τη δυνατότητα να έχουμε τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που παράλληλα προβλέπονται να είναι μεσοσταθμικά 3,3%.

Δεδομένου ότι η δημοσιονομική πολιτική δεν μπορεί να λειτουργεί συμπληρωματικά ως προς τον στόχο της ανάπτυξης, θα πρέπει αυτό να εξασφαλιστεί μέσα από δράσεις που θα βασίζονται στη δυναμική των θετικών επιδράσεων για την ανάπτυξη και από τις αγορές.

Πάνω σε αυτό διατυπώσαμε και στην επιτροπή κάποιους προβληματισμούς για τους παράγοντες που μπορεί να επηρεάσουν το, έντονο πάντως, ενδιαφέρον για ιδιωτικές επενδύσεις που παρουσιάζονται τελευταία, λόγω των προβλημάτων που εξακολουθούν να υπάρχουν στη δημόσια διοίκηση, στη γραφειοκρατία, στο φορολογικό περιβάλλον, στην πολιτική σταθερότητα.

Για τη σταθερή και ελαφρά μειωμένη δαπάνη για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων –σταθερό 6,8 δισεκατομμύριο το 2014, 6,4 δισεκατομμύριο το 2015, 6,7 δισεκατομμύριο στη συνέχεια- θα πρέπει να συνυπολογίσουμε και τα προβλήματα στην απορρόφηση κονδυλίων στην πρώτη φάση του ΣΕΣ, δηλαδή του νέου ΕΣΠΑ.

Επίσης, για τα αρνητικά στοιχεία που αφορούν τις εξαγωγές τους τελευταίους μήνες: για τη μικρότερη του αναμενόμενου απόδοση της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας ο στόχος για το 2014 περιορίζεται στο 1,5 δισεκατομμύριο. Άρα, λοιπόν, πρέπει να βρούμε τρόπους να αυξήσουμε το ΑΕΠ, τα εισοδήματα και κατά συνέπεια τα φορολογικά έσοδα.

Σε σχέση με το χρέος: Η πρόβλεψη για τη μείωση του ποσοστού του χρέους γενικής κυβέρνησης προς ΑΕΠ στο 139,1% το 2018 συνδέεται και με αυτό που ανέφερα πριν, δηλαδή τη σχέση μεταξύ πρωτογενών πλεονασμάτων και ρυθμού ανάπτυξης. Θα θέλαμε να αναφερθεί πώς ακριβώς προκύπτει η ποσοτική μείωση κατά 17 δισεκατομμύρια ευρώ του χρέους ως το 2018.

Σε κάθε περίπτωση, το σημαντικό για μας είναι η αύξηση του παρονομαστή, δηλαδή του ΑΕΠ, γιατί αυτό σημαίνει παραγωγή, επενδύσεις και απασχόληση. Θα ήθελα να επαναλάβω τη δήλωση του κ. Ρέγκλιβ, του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας ότι το χρέος μας είναι βιώσιμο.

Σε σχέση με τη βιωσιμότητα: Αυτό είναι άλλο θέμα και άλλο είναι αυτό που αναφέρεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για το χρέος. Να μην πληρώσουμε, δηλαδή, τα χρέη με το επιχείρημα ότι ως φτωχοί δεν πρέπει να πληρώσουμε τους πλούσιους. Από κει και πέρα, όμως, θα ήθελα να ρωτήσω: Εκτός του ότι αγνοείται η μείωση που έγινε στο χρέος κατά 130 δισεκατομμύρια ευρώ, ποια είναι η άποψη του γερμανικού αριστερού κόμματος Ντι Λίνκε πάνω σ' αυτό; Επανεξιλογούμενα έχουν αναφέρει ότι δεν είναι διατεθειμένοι για κάτι τέτοιο.

Σε σχέση δε με τα ποσοστά του λόγου χρέους προς ΑΕΠ, έχω

αναφέρει τα παραδείγματα της Ιαπωνίας, όπου ο αντίστοιχος λόγος είναι 200%, καθώς και της Αργεντινής, που είναι 60%, αλλά με την αντίστροφα πολλαπλάσια διαφορά ανταγωνιστικότητα των δύο οικονομιών.

Όσον αφορά το δημοσιονομικό κενό –προβλέπεται 1,9 δισεκατομμύριο για το 2016, με δημοσιονομικό έλλειμμα στο 2,1%-, αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί χωρίς νέα δημοσιονομικά μέτρα και να εξεταστεί με βάση τις συνολικότερες εξελίξεις στην οικονομία το επόμενο διάστημα, που αφορούν το χρέος, τους υπόλοιπους δείκτες, που επίσης προαναφέρθηκαν, καθώς και τους παράγοντες που το επηρεάζουν. Αυτή είναι μία συζήτηση που ασφαλώς θα γίνει στο πλαίσιο του νέου Προϋπολογισμού.

Για τα έσοδα και τις δαπάνες θα μιλήσω επιγραμματικά, γιατί στη δευτερολογία μου ή στην αυριανή συζήτηση θα πω δύο στοιχεία παραπάνω. Θα πρέπει να δούμε την ανάγκη για τη σταδιακή μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων που ανέφερα και πριν σε σχέση με τη μείωση εισοδημάτων, που μπορεί να οδηγήσει τους πολίτες σε αδυναμία να ανταποκριθούν και έτσι να τεθεί σε κίνδυνο η κάλυψη του στόχου της αύξησης, που είναι της τάξεως των 4,3 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2017 και που βασίζεται πάντως σε αύξηση των έμμεσων φόρων. Βεβαίως, όλο αυτό προφανώς στηρίζεται στην προσδοκώμενη ανάπτυξη της οικονομίας, η οποία όμως πρέπει να διασφαλιστεί μέχρι τότε.

Για τις πρωτογενείς δαπάνες, που πράγματι είναι μειωμένες και σταθερές, θα ήθελα να πω ότι, εκτός από τα ποσοστά σε σχέση με τις χώρες που αναφέρθηκαν συγκριτικά, υπάρχουν και τα ποσά τα οποία προσδιορίζουν την ποιότητα του κοινωνικού κράτους σε κάθε χώρα. Οι διαφορές και οι καταστάσεις είναι γνωστές.

Τέλος, υπάρχουν αρκετά αισιόδοξες προβλέψεις για την ανεργία, η οποία σε εθνολογιστική βάση καταλήγει στο 15,9% το 2018. Διατυπώσαμε, βέβαια ευχόμενοι να επιβεβαιωθεί φυσικά στην πράξη αυτή η πρόβλεψη, τον προβληματισμό μας γιατί δεν συμβαίνει πάντα να μειώνεται η ανεργία αντίστοιχα με τον προσδοκώμενο ρυθμό αύξησης, στον οποίο στηρίζεται αυτή η πρόβλεψη.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο. Η χώρα μας βρίσκεται στο μεταίχμιο: Ή θα ολοκληρώσει την όντως επώδυνη προσπάθεια και θα οικοδομήσει μια νέα οικονομία με υγιή παραγωγικό ιστό ή θα ξανακυλήσει στον φαύλο κύκλο των διλημάτων. Με παροχολογία δεν κερδίζονται πλέον οι πολιτικές μάχες. Οι υπαναχωρήσεις σε πολιτικό-οικονομικό επίπεδο θα έχουν πολύ βαριές συνέπειες.

Προς αυτήν την κατεύθυνση η θέση μας παραμένει απλή και ξεκάθαρη: Όχι σε νέα δημοσιονομικά μέτρα. Είμαστε αντίθετοι σε οτιδήποτε μπορεί να ανακόψει την ανάπτυξη και να διατηρήσει ή να αυξήσει την ανεργία. Στηρίζουμε διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που οδηγούν σε ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό κράτος και σε μια ανταγωνιστική, παραγωγική και εξωστρεφή οικονομία.

Ψηφίζουμε το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2015-2018 με τη συνέπεια και την ευθύνη της πολιτικής δύναμης που ξεκίνησε μόνη της αυτόν τον ανηφορικό δρόμο, για να αποφύγουμε την άτακτη χρεοκοπία και να παραμείνουμε ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με μεγάλο πολιτικό κόστος είναι η αλήθεια, αλλά με την ικανοποίηση ότι όλη αυτή η προσπάθεια εξυπηρετεί το γενικότερο εθνικό συμφέρον για τη χώρα μας και έχει φέρει τα πρώτα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννέα μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 38^ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η συνάδελφος, ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Ραχήλ Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συγκυβέρνηση ακούγοντας τον Γούντι Άλεν να δηλώνει ότι το 80% της επιτυχίας είναι να κάνεις φιγούρα, κατέθεσε σήμερα το νομοσχέδιο: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018». Λίγες μόνο μέρες πριν από τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την τοπική αυτοδιοίκηση, οι υποψήφιοι των κομμάτων της συγκυβέρνησης χρειάζονται ένα κείμενο εναλλακτικής, φανταστικής πραγματικότητας, για να προσπαθήσουν να πείσουν τους ψηφοφόρους για την επιτυχία μιας πολιτικής ύφεσης και ανεργίας.

Θα πρέπει να πεισθούμε ότι σωθήκαμε, ότι το μνημόνιο ήταν καλό –ωστόσο μας τελείωσε, αν και πριν από λίγο βέβαια ακούσαμε ότι υπάρχουν κάποιες σελίδες ακόμη–, ότι η οικονομία θα ανθήσει, η ανεργία θα μειωθεί. Δημοσιονομικό κενό, μας είπε ο κύριος Υφυπουργός, δεν υπάρχει, χρηματοδοτικό κενό δεν υφίσταται, οι φόροι δεν θα αυξηθούν και η ανάπτυξη περιμένει υπομονετικά τον «Αντωνάκη» να την πάρει από το χέρι και να την οδηγήσει σε κάθε ελληνικό σπίτι.

Φυσικά, για να υπάρξει ο ανάλογος μανδύας επιστημοσύνης, τοποθετήθηκαν νούμερα σε πίνακα με μορφή προβλέψεων και τέθηκαν προϋποθέσεις αμφίσημες, οι οποίες εύκολα μπορούν να δικαιολογήσουν μια εκτροπή από αυτές τις προβλέψεις. Στην περίπτωση αυτή οι συντάκτες της ευφάνταστης εικόνας για την οικονομία θα δικαιολογηθούν, λέγοντας ότι, αφού δεν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις, δεν εκπληρώθηκαν και οι προβλέψεις. Αυτό βέβαια είναι πολύ λογικό.

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων κάναμε συγκεκριμένες ερωτήσεις, οι οποίες δεν απαντήθηκαν.

Ρωτήσαμε: Πώς θα αντιστραφεί η εικόνα της υφεσιακής οικονομίας; Κατηγορηθήκαμε για αερολογίες. Απάντηση δεν πήραμε. Ρωτήσαμε: Γιατί η Κυβέρνηση, όταν αρνείται ότι θα υπάρξουν νέα μέτρα, προσθέτει πάντα τον προσδιορισμό «για φέτος»; Απάντηση δεν πήραμε. Ρωτήσαμε εάν θα υπάρξει μείωση των οικονομικών συντάξεων από το καλοκαίρι, δύναμι βέβαια των ήδη ψηφισμένων των εφαρμοστικών του μνημονίου νόμων. Απάντηση δεν πήραμε, γιατί, όπως είπαν, δεν ήταν πολύ συγκεκριμένο το ερώτημα. Και καθώς η συγκυβέρνηση δηλώνει ότι το μνημόνιο μας τελείωσε, εμείς τι θέλουμε τώρα και σκαλίζουμε τις λεπτομέρειες;

Για τους ίδιους λόγους δεν απαντήθηκε η ερώτηση για το μέλλον των συντάξεων από 1^η Γενάρη του 2015, εάν δηλαδή το κράτος θα εγγυάται μέχρι το ποσό των 360 ευρώ, όπως προβλέπουν βέβαια οι ήδη ψηφισμένοι νόμοι.

Δεν απαντάτε στις ερωτήσεις μέσα στην επιτροπή, όπως δεν απαντάτε στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, παρά την υποχρέωσή σας από τον Κανονισμό της Βουλής. Το μόνο που κάνετε είναι να δηλώνετε περήφανα ότι σε αυτό το μεσοπρόθεσμο δεν υπάρχουν επώδυνα μέτρα.

Ας δούμε βέβαια τα έργα και τις ημέρες της διακυβέρνησής σας τα τελευταία δύο χρόνια. Από τη μία περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, απολύσεις, εξόντωση ολόκληρων κοινωνικών ομάδων, όπως, για παράδειγμα, φαρμακοποιών, φουρναράδων, πωλητών και παραγωγών λαϊκών αγορών και υπαίθριου εμπορίου, οικονομικό αφανισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, διάλυση των κρατικών δομών προς όφελος ιδιωτών κι όλα αυτά με πολυνομοσχέδια εξπρές. Από την άλλη, δωράκια και εξυπηρετήσεις σε συγκεκριμένα ιδιωτικά εγχώρια συμφέροντα, σε συγκεκριμένες πολυεθνικές εταιρείες, των δανειστών, σε συγκεκριμένους τραπεζίτες και λοιπούς.

Τα πάντα, βέβαια, είναι σύμφωνα, όπως μας λέτε, με τους διενθεις κανονισμούς και οργανισμούς και τους εταίρους μας. Για να θυμηθούμε, για παράδειγμα, την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, την οποία βέβαια επικαλεστήκατε. Φέρατε ολόκληρο νομοσχέδιο. Δεν την καταθέσατε όμως. Και ερχόμαστε εκ των υστέρων και βλέπουμε ότι, ενώ είχε ανατεθεί στον ΟΟΣΑ και ο ελληνικός λαός πλήρωσε 1 εκατομμύριο ευρώ, δεν έγινε από τον ΟΟΣΑ, αλλά από πρώην συνεργάτες του κ. Στουρνάρα στο IOBE.

Για να μη θυμηθούμε βέβαια τις υπέρογκες αυξήσεις στους εκλεκτούς σας του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, τις οποίες είχε εγκρίνει κατά δήλωσή σας και το Euroworking

Group, λόγω των εξαιρετικών βέβαια ικανοτήτων τους να αγοράζουν μετοχές της Eurobank στο 1,57 ευρώ με δημόσιο χρήμα και να τις εκχωρούν στο 0,30 σε ξένα επενδυτικά funds. Πρόκειται για μια τράπεζα η οποία ανακεφαλαιοποιήθηκε στο 100%, τόσο για τις απώλειες του PSI όσο και για τις απώλειες από την οικονομική κρίση, μια τράπεζα η οποία αγοράστηκε καθαρή από το ίδιο βέβαια το δημόσιο και εκχωρήθηκε στα ξένα funds αντί πινακίου φακής. Σπουδαίους εταίρους έχετε!

Μας λέτε ότι βασική προϋπόθεση επίτευξης των στόχων του μεσοπρόθεσμου είναι η πολιτική σταθερότητα. Τον κ. Βενιζέλο τον ρωτήσατε; Αυτός δεν είναι που απειλεί ότι, εάν δεν τον ικανοποιήσει το εκλογικό αποτέλεσμα, θα ρίξει την Κυβέρνηση; Ή μήπως το γνωρίζατε και αυτό; Γι' αυτό ο κ. Χατζηδάκης έφερε νομοσχέδιο για την υποτιθέμενη απλούστευση της αδειοδότησης των επιχειρήσεων, χωρίς ουσιαστικά να προτείνει κανένα μέτρο, μόνο και μόνο για να κρεμάσει είκοσι με τριάντα τροπολογίες ρουσφετολογικού ενδιαφέροντος, βέβαια, πελατειακής εκμετάλλευσης και καταφανούς μη αξιοκρατικής προσέγγισης.

Σας ρωτάμε πώς θα περάσετε από έξι χρόνια ύφεσης σε ρυθμούς ανάπτυξης που να ξεπερνούν το 3,3% τον χρόνο. Μας λέτε: Μέσω της πάταξης της φοροδιαφυγής. Αυτό είναι ένα μόνιμο, βέβαια, επιχείρημα αοριστολογίας από τις κυβερνήσεις που δεν διέθεταν προτάσεις καθ' όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Ακόμη και η έκφραση «λεφτά υπάρχουν» εκεί είχε βασιστεί.

Ας αποδεχτούμε ότι πραγματικά θέλετε όμως να πατάξετε τη φοροδιαφυγή. Αφού το θέλετε, γιατί καταθέτετε επανειλημμένως τροπολογίες-«ντροπολογίες» μείωσης του φορολογητέου εισοδήματος μέσω παράκιτων εταιρειών και παραγραφής βεβαιωμένων οφειλών –φορολογικών, βέβαια- και προστίμων και, όταν δεν μπορείτε να τις περάσετε, μεταφέρετε τη διάταξη σε άρθρο πολυνομοσχεδίου, στο οποίο βέβαια δώσατε και τη μορφή του κατεπιγόντος; Αυτά τα ποσά είναι δεκαπλάσια του υποτιθέμενου πρωτογενούς πλεονάσματος. Αυτά τα ποσά, λοιπόν, διαγράψατε με αυτήν την τροπολογία-«ντροπολογία».

Γιατί, λοιπόν, σε ένα νομοσχέδιο ενσωμάτωσης οδηγίας για την εποπτεία των τραπεζών –η λεγόμενη Βασιλεία III- ήρθατε στο άρθρο 168 και περνάτε «δωράκια» δισεκατομμυρίων ευρώ για τον κ. Σάλα και την Τράπεζα Πειραιώς σε βάρος του δημοσίου και χιλιάδων ανθρώπων στην Ελλάδα και στην Κύπρο, μια τράπεζα που και αυτή ανακεφαλαιοποιήθηκε στο 100% από τις ζημιές τόσο του PSI όσο και της οικονομικής ύφεσης; Και δεν φτάνει αυτό! Δώσατε και «δωράκια», όπως την Αγροτική Τράπεζα και όλα τα κυπριακά υποκαταστήματα και το ενεργητικό των κυπριακών τραπεζών.

Γιατί δεν απαντάτε, παρά τις επίμονες ερωτήσεις μου στην επιτροπή για το ποια ακριβώς μέτρα θα λάβετε για να αντιμετωπίσετε, για παράδειγμα, το λαθρεμπόριο; Σας υπενθυμίζουμε τη δουλειά που έχει κάνει ο πολύ άξιος Γενικός Γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Γεώργιος Σούρλας, ο οποίος έχει ποσοτικοποιήσει τις απώλειες για την εθνική οικονομία από τις διάφορες μορφές λαθρεμπορίου και έχει προτείνει συγκεκριμένα μέτρα αντιμετώπισής τους. Επανειλημμένως σας έχει ενημερώσει στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και, για παράδειγμα, σας έχει δώσει και συγκεκριμένα μέτρα για την πάταξη της λαθρεμπορίας καυσίμων.

Γιατί, λοιπόν, δεν τα κάνετε; Μήπως γιατί δεν θέλετε εμπλακείτε σε αυτήν τη μορφή λαθρεμπορίου, που ξεκινάει από το ναυτιλιακό πετρέλαιο, για να μη στενοχωρείτε φίλους του Πρωθυπουργού σας;

Μας μιλήσατε για ανάπτυξη μέσω αποκρτικοποιήσεων, αλλά δεν μας λέτε πώς ακριβώς θα έλθει αυτή η περιβόητη ανάπτυξη. Πώς θα έλθει, όταν πουλάτε, βέβαια, τη ΔΕΣΦΑ στο όνομα του να περάσει ο αγωγός TAP έναντι του «NAMΠΟΥΚΟ», μιας εταιρείας πραγματικής αξίας ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου και δάνεια άνω των 200 εκατομμυρίων ευρώ, για 400 εκατομμύρια ευρώ και με έκπτωση 60%. Με χθεσινή τροπολογία-«ντροπολογία» έρχεστε, λοιπόν, και επιχειρείτε να της δωρίσετε και τη νήσο Ρεθυθούσα.

Δεν μας λέτε για τον ΟΠΑΠ, του οποίου τα κέρδη υπερκαλύπτουν το τίμημα πώλησης σε αμελητέο χρονικό διάστημα. Δεν μας λέτε γιατί, όταν εν μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου ζη-

τήσαμε την έκθεση εκτίμησης του οίκου αξιολόγησης για το τίμημα, μας παραπέμφανε στο να αναζητήσουμε μόνοι μας, όπως είπατε, από τις δημόσιες υπηρεσίες αυτήν την εκτίμηση.

Δεν μας λέτε για το Ελληνικό, το οποίο βέβαια χαρίζετε για 70 ευρώ το τετραγωνικό και μετά, βέβαια, έρχεστε –αφού το έχετε κάνει κι αυτό δωράκι– και θυμάστε ότι δεν υπολογίσατε την αξία των ολυμπιακών ακινήτων, που πλήρωσε ο ελληνικός λαός και είναι ύψους εκατομμυρίων ευρώ, παραπάνω από το τίμημα που έχετε δώσει για την αγορά του Ελληνικού.

Δεν μας λέτε ότι καταθέτετε διατάξεις απρόσκοπτης πώλησης του συσκευασμένου τσιμέντου από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα που η γαλλική «LAFARGE» φρόντισε να κλείσει την «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» και τα «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ» και να στείλει, βέβαια, με κούριερ τις απολύσεις των εργαζομένων στην Εύβοια. Έκλεισε την κερδοφόρο, βέβαια, σας θυμίζουμε, «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ», που η νεοφιλελεύθερη νοητική αγκύλωση του κ. Στέφανου Μάνου πούλησε σε μαφιόζους και τη βάφτισε ως πρώτη επιτυχία ιδιωτικοποίησης στην Ελλάδα.

Δεν μας λέτε πώς θα μειώσετε την ανεργία. Μήπως θα σας βοηθήσουν τα ιδιωτικά μονοπώλια στις αερομεταφορές που φρόντισε να δημιουργήσει ο κ. Χατζηδάκης, κλείνοντας την Ολυμπιακή;

Οι προβλέψεις αυτού το μεσοπρόθεσμου δεν τεκμηριώνονται από πουθενά. Μάλλον σας έχει πειράξει η Άνοιξη. Βέβαια, δεν μιλούμε για τη γνωστή εποχή. Μιλούμε για την Πολιτική Άνοιξη του κ. Σαμαρά που έχει επιβληθεί στη Νέα Δημοκρατία και την παλινδρομεί μεταξύ Ελιάς και Ποταμιού.

Έχουμε τη δυνατότητα να αναλωθούμε με τις ώρες σε ατέρμονες συζητήσεις θεωρητικών οικονομικών, αλλά δεν θα το κάναμε. Αφήνουμε τους Βουλευτές των κομμάτων που σας στηρίζουν να αναμασσούν ανούσιους αριθμούς της εισηγητικής έκθεσης και ζητάμε απαντήσεις στα πραγματικά προβλήματα του ελληνικού λαού.

Τα προβλήματα αυτά δεν λύνονται με τη δημιουργική λογιστική. Όσο και αν επικαλείστε ένα πλεόνασμα –που δεν περιλαμβάνει τα χρήματα που δόθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και στην ουσία δεν είναι πλεόνασμα, αλλά είναι έλλειμμα- όσο και αν πανηγυρίζετε για ένα κοινωνικό μέρισμα- για το οποίο βρίσκετε δικαιολογίες σαν αμαρτία, για να μην το δώσετε σχεδόν σε κανένα πολίτη αυτής της χώρας, παρά ούτε στους αστέγους στο τέλος, όσο κι αν μετατρέπετε το δημοσιονομικό κενό σε πλεόνασμα, - χωρίς να δικαιολογείτε το πώς-, όσο κι αν αρνείστε την ανάγκη δανεισμού από νέα μνημόνια δυνάμει του χρηματοδοτικού κενού που δεν αναγνωρίζετε, η ουσία παραμένει.

Με τρικ δεν έρχεται η ανάπτυξη. Με την πώληση των δικτύων της χώρας αντί πινακίου φακής δεν έρχεται η ανάπτυξη. Με την εκχώρηση της ΔΕΗ σε ιδιωτικά συμφέροντα, εγχώρια και ξένα, δεν έρχεται η ανάπτυξη, όταν μόνο ο ΑΔΜΗΕ χρηματοδοτήθηκε από το ΕΣΠΑ και από τον ελληνικό προϋπολογισμό με 544 εκατομμύρια ευρώ και εσείς την πουλάτε και την ξεπουλάτε με τίμημα λιγότερο των 300 εκατομμυρίων ευρώ.

Με επικοινωνιακά τερτίπια, λοιπόν, των μέσων μαζικής προπαγάνδας που ελέγχετε, δεν μειώνεται η ανεργία και χωρίς χρήματα στην τσέπη των Ελλήνων δεν μπορείτε να αυξάνετε την ιδιωτική καταναλωση.

Μέχρι να τα καταλάβετε όλα αυτά τα απλά ζητήματα, διαβουλευτείτε εσείς με τους εταίρους σας και καταθέτετε μεσοπρόθεσμα. Αφήστε, όμως, τους μύθους για τον Αίσωπο. Τέτοιοι μύθοι δεν περνούν πια στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε, κυρία Μακρή, για την οικονομία του χρόνου. Έχουν εγγραφεί πάνω από εξήντα πέντε συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οπότε καταλαβαίνετε όταν επιτυγχάνεται η οικονομία του χρόνου είναι καλό, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Κυρία Μακρή, σας ευχαριστώ, λοιπόν, για τον χρόνο που αξιοποιήσατε. Είδατε ότι είμαι δίκαιος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι ευγενής ο Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ να πάρει τον λόγο ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο προεκλογικό σποτάκι της Νέας Δημοκρατίας, όπου ένας ατσάλωκτος Πρωθυπουργός εμφανίζεται και βλέπουμε και κάποια νούμερα –δεν εννοώ τον Πρωθυπουργό- και κάποιους δείκτες. Αν δεν ξέραμε ότι αυτό το σποτάκι αναφέρεται στην Ελλάδα, θα νομίζαμε ότι πρόκειται για το Ντουμπάι, το Κατάρ, τη Σιγκαπούρη ή την Ελβετία και τους δείκτες ανάπτυξης αυτών των χωρών. Και αναρωτιόμαστε εμείς που το βλέπουμε, μήπως ζούμε σε άλλη χώρα εμείς και όχι ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος.

Αφού, όμως, αγαπάτε τόσο πολύ τα νούμερα, ας μιλήσουμε για νούμερα.

Είπε η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας ότι σώσαμε το ευρώ και την Ευρωζώνη. Ακριβώς αυτό κάνατε. Καταστρέψατε, όμως, την Ελλάδα και τους Έλληνες. Δεν σώσατε τα νοικοκυριά. Υπάρχει αύξηση χρεών των νοικοκυριών 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ τους τελευταίους μήνες.

Η ανεργία παραμένει σταθερή ή μάλλον έχει αυξηθεί. Έχει ξεπεράσει το 28% η ανεργία η οποία καταγράφεται, γιατί η πραγματική είναι μεγαλύτερη, και γνωρίζουμε όλοι τις εκατοντάδες χιλιάδες υποαπασχολούμενους, οι οποίοι δουλεύουν για ένα χαρτζιλίκι.

Μπορούμε να δούμε τους δείκτες της μετανάστευσης, Ελλήνων που φεύγουν στο εξωτερικό. Μπορούμε να δούμε τους δείκτες των αυτοκτονιών, οι οποίοι έχουν ανέβει δραματικά κι άλλο τον τελευταίο καιρό που θεωρητικά όλα πηγαίνουν καλά.

Μπορούμε να δούμε και να μιλήσουμε για τα απλήρωτα 4,74 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία θα έπρεπε να έχει επιστρέψει, να έχει πληρώσει το ελληνικό κράτος στους ιδιώτες. Και την ίδια ώρα, ενώ δεν τους πληρώνετε, έχετε το θράσος να μιλάτε για πρωτογενές πλεόνασμα περίπου 2 ή 2,5 δισεκατομμυρίων -και νείς δεν ξέρει, καθώς αναλόγως με την περίπτωση αναφέρετε και διαφορετικά νούμερα- με το οποίο εμπαίζετε τον ελληνικό λαό λέγοντας ότι θα το μοιράσετε σε κάποιες κοινωνικές ομάδες και μέχρι στιγμής διαμαρτύρονται σχεδόν όλοι ότι δεν μπορούν να το λάβουν όλοι αυτοί που θεωρητικά θα έπρεπε να το λάβουν, πλην μόνο κάποιων λαθρομεταναστών.

Επίσης, μιλήσατε για διανομή κοινωνικού μερίσματος. Τώρα, πώς γίνεται να θέλετε να κάνετε διανομή κοινωνικού μερίσματος μετά απ' αυτήν τη λογιστική τη γαστριμαργική;

Είπατε ότι σύντομα θα φανεί η βελτίωση, ότι θα υπάρξει αύξηση του ΑΕΠ. Πότε και πού; Πείτε το και σε μας για να ξέρουμε. Γιατί όταν ψηφίζατε τον προϋπολογισμό του 2014 μας είπατε ότι στο δεύτερο εξάμηνο του 2014 θα έχουμε αύξηση του ΑΕΠ για πρώτη φορά, αλλά αυτό, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ -που τόσο πολύ αγαπάτε αυτόν τον οργανισμό-, θα πάει στο απώτερο μέλλον.

Είπατε ότι θα υπάρξει αύξηση απασχόλησης. Επαναλαμβάνουμε: Η ανεργία έχει σταθεροποιηθεί πέριξ του 28% και όλα δείχνουν ότι στο άμεσο μέλλον τα πράγματα μάλλον θα λειτουργήσουν αρνητικά και όχι θετικά.

Είπατε για διεθνή ανταγωνιστικότητα. Τώρα, τι ακριβώς θέλατε να πείτε με αυτό; Μόνον ο ποιητής ξέρει τι είναι η διεθνής ανταγωνιστικότητα. Μήπως είναι οι ελληνικές εταιρείες που φεύγουν και πάνε στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία ή αλλού; Μήπως είναι οι εταιρείες οι οποίες κλείνουν και δεν ξαναοίγουν πουθενά; Μήπως είναι κάτι άλλο, το οποίο θα πρέπει κάποια στιγμή να μας το εξηγήσετε;

Μας είπατε ότι το μεσοπρόθεσμο δεν είναι μνημόνιο, ότι η Αντιπολίτευση ψεύδεται κι ότι απλά είναι μια μνημονιακή υποχρέωση. Άρα είναι μνημόνιο, καραμνημόνιο, δηλαδή, κι αυτό επί της ουσίας.

Είπατε το φοβερό, ότι ερχόμαστε σε μια Ελλάδα όπου οι δανειστές δεν θα επιβάλλουν τους όρους τους.

Μέχρι στιγμής, ακόμα και τώρα, βλέπετε τι γίνεται. Οι δανειστές επί της ουσίας λύνουν και δένουν, κάνουν ό,τι θέλουν σε αυτήν την πατρίδα, είναι τα αφεντικά και οι Έλληνες αξιωματούχοι απλά υπάλληλοι, που διεκπεραιώνουν τις διαταγές αυτών.

Μας είπατε ότι λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Μιας και είναι προεκλογική περίοδος να θυμηθούμε τι λέγατε την προηγούμενη προεκλογική περίοδο. Να σας τα θυμίσουμε για μια ακόμη φορά όχι τόσο για εσάς, αλλά για τον ελληνικό λαό, για

τους κάποιους λίγους που σκέπτονται να σας ψηφίσουν. Τα θυμάστε τα δεκαοκτώ μέτρα;

Είχε πει ο κ. Σαμαράς ότι οι πολίτες θα κερδίσουν θέσεις εργασίας -δουλειές, δουλειές, δουλειές-, ότι θα υπάρξει ανακούφιση των νοικοκυριών και του επιχειρηματικού κόσμου και ότι θα υπάρξει ρευστότητα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Για τη δημιουργία θέσεων εργασίας ανέφερε: «Αφού σταματήσουμε την άνοδο της ανεργίας μέχρι το τέλος της χρονιάς, στο πρώτο εξάμηνο του 2013», -αυτά τα έλεγε το 2012- «θα δοθεί έμφαση στη δημιουργία θέσεων εργασίας. Μπορούν να δημιουργηθούν εκατόν πενήντα θέσεις εργασίας στο πρώτο εξάμηνο, πέρα από εκείνες που θα προκύψουν από τα ευρωομόλογα έργων». Νούμερα είναι, μπορούμε να λέμε ό,τι θέλουμε. Εξ άλλου δεν αντι-στοιχούν στην πραγματικότητα.

Ας θυμηθούμε λίγο τα δεκαοκτώ μέτρα:

Πρώτον: Αποκατάσταση των πολύ χαμηλών συντάξεων και των πολυτεχνικών επιδομάτων στα επίπεδα του 2009 καθώς και των ειδικών επιδομάτων. Επίσης, αποκατάσταση των ζημιών που υπέστησαν οι ομολογιούχοι και τα ασφαλιστικά ταμεία. Ψέμα πρώτο.

Δεύτερον: Επέκταση του επιδόματος ανεργίας στα δύο χρόνια. Δεύτερο ψέμα.

Τρίτον: Επίδομα ανεργίας και για τους αυτοαπασχολούμενους, που σήμερα δεν δικαιούνται κανενός βοηθήματος. «Σε αυτά τα επιδόματα θα δώσω τη μεγάλη προσωπική μάχη», ανέφερε χαρακτηριστικά και ύστερα κοιμήθηκε ήσυχος! Τρίτο ψέμα. Τέταρτον: Να ρυθμιστούν οι φορολογικές επιβαρύνσεις των προηγούμενων χρόνων, ώστε να μην ξεπερνούν το 25% του μέσου οικογενειακού εισοδήματος και να μετακυλίσουν τα υπόλοιπα.

Πέμπτο ψέμα: Να μην πέσουν άλλο οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα. «Διαφωνώ με την άποψη ότι για να υπάρξει ανάπτυξη πρέπει να πέσουν οι μισθοί. Στηρίζουμε τις συμβάσεις εργασίας. Για τη μετενέργεια ζητούμε να επιστρέψουν στα προηγούμενα επίπεδα», είπε.

Έκτο ψέμα: Όταν σταθεροποιηθούν τα έσοδα, θα υπάρξει αύξηση του αφορολόγητου στις 8.000 ευρώ και μετά στις 10.000 ευρώ.

Έβδομο ψέμα: Αντικατάσταση του χαρατσιού από νέο ΕΤΑΚ. Και μόλις μάθαμε πριν από λίγες μέρες ότι το έκτακτο χαράτσι παρατείνεται. Σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών για επιχειρήσεις, μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 9% μέσα στην επόμενη χρονιά.

Όγδοο: Σταδιακή μείωση της φορολογίας στα φυσικά πρόσωπα μέχρι 32% από το 45% που είναι σήμερα. «Η αύξηση των φορολογικών συντελεστών από το 2010 μέχρι σήμερα προκάλεσε μείωση των εσόδων κατά 9%», είπε ο κ. Σαμαράς.

Ένατο: Τα μέτρα των 11,5 δισεκατομμυρίων να επεκταθούν για δύο ακόμα χρόνια. «Θα θεσπίσουμε για το 2013 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ περικοπές και όχι 7 δισεκατομμύρια», είπε. Και μιλάμε σήμερα για το μεσοπρόθεσμο, για επιπλέον μέτρα, γιατί υπάρχει τεράστιο κενό!

Δέκατο: Δεν θα απολύονται οι δημόσιοι υπάλληλοι για μια τριετία μετά το κλείσιμο δημοσίων οργανισμών. «Όχι άλλες οριζόντιες περικοπές, όχι άλλη μείωση μισθών και συντάξεων, όχι άλλη περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, όχι άλλη φορολόγηση. Όσοι μιλούν για μονομερή καταγγελία οδηγούν σε ρήξη με τους εταίρους και οδηγούν σε νέους φόρους και περικοπές.».

Ενδέκατο: Μέτρα για τους δανειολήπτες. Η μηνιαία δόση δεν θα ξεπερνά το 30% του εισοδήματος. Το είδαμε και αυτό!

Δωδέκατο: Αναστολή των συνεπειών του «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» για όσους έχουν υπαχθεί.

Δέκατο τρίτο μέτρο: Εξασφαλίζουμε ρευστότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις μέσω ειδικής τράπεζας και εγγυοδοσία από τα κονδύλια του ΕΣΠΑ. «Βασικός μηχανισμός αποκατάστασης της ρευστότητας είναι η επιστροφή των καταθέσεων», είπε και επανέλαβε την πρόταση Μόντι για πανευρωπαϊκή εγγύηση των καταθέσεων.

Δέκατο τέταρτο: Συμφωνισμός οφειλών από και προς το δημόσιο. Πήγαμε να το περάσετε σε ένα προηγούμενο πολυνομοσχέδιο και το βγάλατε την τελευταία στιγμή. Μετά, επειδή σας

πήραν χαμπάρι και σας έβριζαν όλοι, το επαναφέρετε με μία άλλη μορφή, ότι θα υπάρξει συμψηφισμός του ΦΠΑ από και προς το δημόσιο –αλλά και αυτό το αλλάξατε- και ότι αν χρωστάει ΦΠΑ το δημόσιο σε ιδιώτες θα συμψηφίζεται με οποιασδήποτε άλλης μορφής χρέη που έχει ο ιδιώτης προς το δημόσιο. Πάλι, δηλαδή, στο απόλυτο μηδέν!

Ήσασταν, όμως, συνεπής στο δέκατο πέμπτο μέτρο: Αποδέσμευση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Τη χαρίζετε στην κυριολεξία, μαζί με το δέκατο έκτο μέτρο, που είναι η αποφασιστική προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και των συμβάσεων παραχώρησης -βλέπε «Αστέρας» Βουλιαγμένης. Τον δώσατε αντί πινακίου φακής και την επόμενη μέρα ο νέος ιδιοκτήτης είχε και το μπόνους των επιπλέον τετραγωνικών που θα μπορούσε να κτίσει, κάτι που αυτομάτως έκανε την επένδυση να την έχει πληρώσει μηδέν.

Το ίδιο έγινε και με το Ελληνικό, όπου το ξεπουλήσατε έναντι 70 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο.

Ούτε στην Άνω Ραχούλα να ήταν, στο πουθενά. Και τους κάνατε δώρο πλέον των 300 εκατομμυρίων ευρώ ολυμπιακών έργων που είναι μέσα. Καλά τα πήγατε σε αυτά τα δύο τα οποία ήταν στο ξεπούλημα, ασχέτως εάν το προωθούσατε με διαφορετική ορολογία.

Στο δέκατο έβδομο μέτρο μιλάτε για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας, αποκάλυψη των «κουκουλοφόρων», πάταξη του παρεμπορίου. Πηγαίνετε στην Πατησίων να δείτε πόσο πατάχθηκε το παρεμπόριο αυτήν τη στιγμή, που οι παράνομοι αλλοδαποί αλωνίζουν και κάνουν στην κυριολεξία ό,τι θέλουν και οι Έλληνες έμποροι της περιοχής στεναίνουν και αναστενάζουν.

Το δέκατο όγδοο μέτρο είναι το «καλύτερο»: Επίσπευση της ανακήρυξης της ΑΟΖ, για να αξιοποιήσουμε τον υποθαλάσσιο ενεργειακό μας πλούτο. Μετά από δύο χρόνια δεν έχετε κάνει τίποτα απολύτως. Φοβάστε τον Τούρκο, φοβάστε τον Αλβανό, φοβάστε τον εβραίο, τους φοβάστε όλους και δεν τολμάτε να κάνετε καμία ανακήρυξη καμίας ΑΟΖ πουθενά. Λόγια, λόγια, λόγια. Είστε ψεύτες και μόνο ψεύτες! Ό,τι σας υπόσχονται, εσείς που ακούτε Έλληνες, είναι ψέματα, ψέματα και ψέματα.

Μιλήσατε για δημόσια οικονομική σταθερότητα. Διαλύσατε το σύμπαν, δήθεν απελευθέρωση επαγγελματιών. Τα ήδη πετσοκομμένα επαγγέλματα τα διαλύσατε επιπλέον. Επιτρέπετε περισσότερες Κυριακές τον χρόνο να είναι ανοικτά τα καταστήματα. Αυτό είναι η κερκόπορτα ώστε να ανοίγουν όλες τις Κυριακές τα πολυκαταστήματα. Γιατί οι μικροί δεν θα αντέξουν κάποια στιγμή. Και είπατε ότι είναι θετικό. Είδαμε τις πρώτες στατιστικές από τα πρώτα ανοίγματα.

Ακούστε μία φιλοκυβερνητική εφημερίδα πόσο ωραία το περνάει: «Η κίνηση είναι αυξημένη στην αγορά, αλλά ο τζίρος είναι μειωμένος». Δηλαδή, περπατάγαν, σουλατσάραν, έκαναν τα πάντα, αλλά τα καταστήματα δεν πούλησαν προϊόντα. Απλά και ωραία. Κοροϊδεύετε τον κόσμο. Και τι έγινε; Περισσότερα έξοδα, περισσότεροι μισθοί, περισσότερα όλα αυτά και δεν έγινε τίποτα απολύτως. Θέλετε να διαλύσετε το σύμπαν. Δεν σέβεστε τον ελληνικό λαό ούτε για αστείο.

Το μεσοπρόθεσμο έχει αυξήσει στον ΦΠΑ υπ' όψιν του; Έχει, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, οι δανειστές σας σας λένε ότι όπου υπάρχει μικρός συντελεστής του ΦΠΑ θα πρέπει να ανέβει. Είτε στα νησιά είτε στις παραμεθόριες περιοχές είτε οπουδήποτε αλλού υπάρχει μικρός συντελεστής, θα πρέπει να αυξηθεί, προκειμένου να καλυφθούν τα τεράστια δημοσιονομικά κενά τα οποία έχετε. Και δεν πρόκειται να τα καλύψετε, γιατί δεν υπάρχει κανενός είδους ανάπτυξη.

Έχει μειώσεις μισθών και συντάξεων; Σαφώς και έχει. Θα αυξηθούν οι κρατήσεις, θα υπάρξουν περαιτέρω μειώσεις. Εξ άλλου ο ίδιος ο κ. Βρούτσης το είπε και το είπε και η υποψήφια Ευρωβουλευτής με τη Νέα Δημοκρατία, η πρώην πασόκα, η κ. Σπυράκη -της Ξέφυγε- ότι πράγματι θα υπάρξουν μειώσεις σε επικουρικές συντάξεις και το πιο πιθανό σενάριο, αυτό των εγγυημένων 360 ευρώ, να είναι και αυτό το οποίο θα παίρνει ο Έλληνας συνταξιούχος τα επόμενα χρόνια -για να μην πω τι άλλο θα πάρει.

Μιλήσατε και μας λέτε για το δημόσιο χρέος, ότι μετά από τέσ-

σερα χρόνια μνημονίου και θυσιών όλα πάνε καλά κι ότι το πήγατε από το 129% στο 175%. Τώρα πώς γίνεται να μας λέγατε ότι χρεοκοπούσαμε με το δημόσιο χρέος στο 129% του ΑΕΠ και τώρα που είμαστε στο 175% να σωζόμαστε, αυτό μόνο ένας Χουντίνι θα μπορούσε να το καταλάβει και να το πιστέψει! Σε όποια χώρα εφαρμόστηκε το μνημόνιο, το χρέος εκτοξεύτηκε και τα βάρη για τους λαούς των χωρών αυτών είναι πολύ πιο βαριά και πολύ πιο δύσκολα στην επίλυσή τους.

Όσο για την περίφημη αναδιάρθρωση του χρέους μετατέθηκε από τα αφεντικά του Eurogroup για αργότερα. Πού να τρώγατε τη χυλόπιτα τώρα προεκλογικά! Θα ήταν κόλαφος! Από φθινόπωρο και βλέπουμε, μαζί με τα άλλα μέτρα, μαζί με τα εκκαθαριστικά που θα έρθουν αμέσως μετά τις ευρωεκλογές στον ελληνικό λαό και θα δούμε τι γίνεται.

Για να θυμόμαστε τι έγινε. Το 2010 με το πρώτο μνημόνιο το χρέος των τραπεζών, το οποίο στηριζόταν πάνω στο Ελληνικό Δίκαιο, το μετατρέψατε σε χρέος κρατικό με βάση το Βρετανικό Δίκαιο. Χρεώσατε έναν ολόκληρο ελληνικό λαό για τα φέσια και τα λάθη των τραπεζών.

Μας μιλάτε συνεχώς για ανάπτυξη. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Το ξεπούλημα του «Αστέρα», το ξεπούλημα του Ελληνικού, το ότι συνεχώς δίνετε λεφτά στις τράπεζες και μόνο στις τράπεζες και σε κανέναν άλλο;

Να θυμηθούμε ότι πριν από λίγους μήνες εδώ ψηφίζατε τον αγωγό TAP και λέγατε ότι θα σώσει την οικονομία της βορείου Ελλάδος; Και τώρα άρχισαν όλα αυτά τα οποία λέγαμε εμείς να βγαίνουν. Ούτε θέσεις εργασίας σε Έλληνες ούτε θέσεις εργασίας παράπλευρες ούτε καν οι ελληνικές εταιρείες θα κατασκευάσουν τον αγωγό.

Ενδεχομένως κάποιοι θα χρησιμοποιηθούν ως υπεργολάβοι για να κάνουν δουλειές κάποιες άλλων. Ανάπτυξη, δηλαδή, μηδέν!

Για τον τουρισμό, που μας είπατε ότι πήγε τόσο καλά πέρυσι και ότι φέτος θα πάει καλύτερα, θα σας πω για μια συνάντηση που είχαμε στη Ρόδο με μικροξενοδόχους όπου μας είπαν το εξής απλό. Έρχεται ένα μεγάλο γκρουπ, έχει προπληρώσει σε ένα μεγάλο τουριστικό γραφείο του εξωτερικού, έρχεται με μια αεροπορική εταιρεία ξένων συμφερόντων σε ένα μεγάλο ξενοδοχείο all inclusive, το οποίο στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν είναι ελληνικό. Άρα μέχρι στιγμής λεφτά στην Ελλάδα δεν μένουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω άλλα τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου.

Έρχονται και τρώνε φαγητά εισαγόμενα, μοσχάρακι εισαγόμενο, τυρί εισαγόμενο, σχεδόν όλα εισαγόμενα. Οι κάτοικοι της Ρόδου υπολογίζουν ότι «τουλάχιστον, θα βρούμε μερικές χιλιάδες θέσεις εργασίας εποχικές».

Πέρυσι, από τις τέσσερις χιλιάδες εξακόσιες περίπου θέσεις που επιδόθηκε ο ΟΑΕΔ της Ρόδου περισσότερες από τρεις χιλιάδες τριακόσιες θέσεις πήγαν σε αλλοδαπούς και οι Έλληνες νέοι της περιοχής, όσοι μπόρεσαν να βρουν δουλειά, βρήκαν για ένα φτηνό χαρτζιλίκι. Αν είναι αυτός ο τουρισμός που θέλετε και ευελπιστείτε, τότε κάνετε μεγάλο λάθος.

Επίσης, το ξεπούλημα των υποδομών της πατρίδας μας, το ξεπούλημα του ΑΔΜΗΕ, εκατοντάδες δισεκατομμύρια έχει κοστίσει στον ελληνικό λαό. Επί δεκαετίες φτιαχνόταν, για να τον δώσατε αντί πινακίου φακής σε κάποιους, στους οποιουσδήποτε. Ξεπουλάτε τα λιμάνια, τα πάντα. Σε λίγο δεν θα υπάρχει τίποτα απολύτως. Για ποια ανάπτυξη μιλάτε;

Για την πρωτογενή παραγωγή δεν λέτε λέξη. Πώς να αντέξει ο Έλληνας αγρότης τον ανταγωνισμό του Ιταλό -για να μη μιλήσουμε για άλλες χώρες-, όταν το ΦΠΑ του Ιταλού είναι λιγότερο από το μισό αυτού που πληρώνει ο Έλληνας, όταν τα καύσιμα -το ντιζελ- που πληρώνει ο Ιταλός αγρότης είναι στο 1/3 της τιμής που πληρώνει ο Έλληνας αγρότης; Πώς θα είναι ανταγωνιστικοί, πώς θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν;

Είδαμε τι γίνεται και στις λαϊκές αγορές. Δεν θα μπορούσαν να είναι εκεί. Μα, ποιος έχει ασφαλιστική ενημερότητα το 2014, έτσι όπως τα έχετε κάνει;

Το μαύρο χάος και τίποτε άλλο!

Τα πάντα τα έχετε αναγάγει σε νούμερα, νούμερα πλασματικά, νούμερα που είναι εκτός πραγματικότητας, νούμερα που σας αυτοδιαψεύδουν, νούμερα που σας στοιχειώνουν. Έχετε μετατρέψει τους Έλληνες πολίτες σε αριθμούς. Να μην κρίνετε από τους εαυτούς σας. Αν εσείς θέλετε να λογίζεστε ως νούμερα, δεν το θέλουν οι Έλληνες πολίτες.

Μπορείτε να υποσχεθείτε ό,τι θέλετε στον ελληνικό λαό. Έχουν μείνει δέκα μέρες και σήμερα. Ο θυμόσοφος λαός μας έχει πολλές παροιμίες, όπως «ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται», «το ψέμα έχει κοντά ποδάρια», «Κυριακή κοντή γιορτή».

Στις 18 και στις 25 Μαΐου θα μας χαιρετήσετε οριστικά. Θέλατε να τελειώσετε με τη Χρυσή Αυγή, αλλά μάλλον ο ελληνικός λαός αποφάσισε να τελειώσει μαζί σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να καταθέσω τέσσερις συγκεκριμένες νομοτεχνικές προσθήκες-αναδιατυπώσεις. Επειδή ακριβώς είναι πίνακες, θα πω τι αφορούν και αν θέλετε στη συνέχεια της συζήτησης να επανέλθω για εξήγηση και για ερμηνεία αυτών, πολύ ευχαρίστως.

Είναι τέσσερα συγκεκριμένα σημεία. Στο πρώτο σημείο, σε έναν πίνακα που θα δείτε να γράφει: «Σύγκριση προϋπολογισμού και εκτιμήσεων 2014», στις εθνικολογιστικές προσαρμογές ο αριθμός που αφορά το ΑΚΑΓΕ έχει πάει στην κατηγορία «Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου», από πάνω. Άρα έρχεται και διορθώνεται αυτό. Ο ένας αριθμός αντικαθιστά τον άλλο. Το αποτέλεσμα είναι ακριβώς το ίδιο.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι η εξής. Αν το είδατε κίολας στους πίνακες που έχουν διανεμηθεί, στο Κεφάλαιο Β', το άθροισμα των παρεμβάσεων στο σκέλος των δαπανών και των εσόδων είχε μπει στη γραμμή της τοπικής αυτοδιοίκησης. Οπότε, ουσιαστικά αυτή η γραμμή έρχεται από πάνω, για να είναι το σύνολο των παρεμβάσεων. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως αλλαγή στον συγκεκριμένο πίνακα.

Επίσης, στον πίνακα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος έχουν μπει δύο υποσημειώσεις για πληρότητα, για σαφήνεια και για ακρίβεια, που είναι οι υποσημειώσεις που αφορούν τις οροφές δαπανών για τη φαρμακευτική δαπάνη και τις παροχές ασθένειας στον ΕΟΠΥΥ. Επειδή δεν είναι ευκρινές μέσα στους πίνακες και δεν θέλουμε να υπάρχει οποιαδήποτε παρερμηνεία, στις υποσημειώσεις υπάρχουν αυτά τα δύο στοιχεία.

Τέλος, έχει προστεθεί Κεφάλαιο Δ', το οποίο απλά είναι η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, που ουσιαστικά είναι η δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Καταθέτω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές προσθήκες –αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
Στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΠΛΑΝΙΣΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2015-2018»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

1. Στην παράγραφο Γ της ενότητας II, ο Πίνακας "Σύγκριση Προϋπολογισμού και εκτιμήσεων 2014" αντικαθίσταται ως εξής:

Σύγκριση Προϋπολογισμού και εκτιμήσεων 2014 (σε εκατ. ευρώ)				
	2014			
	Προϋπολογισμός	Εκτιμήσεις Πραγμ/σεων	Απόκλιση	Απόκλιση
	(1)	(2)	(3=2/1)	(3/1)
I. Έσοδα (1+2)	54.695	55.935	1.240	2,3%
1. Καθαρά έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού (α+β-γ+δ+ε)	49.693	50.783	1.090	2,2%
α. Τακτικά έσοδα (1+2+3+4)	48.705	49.916	1.211	2,5%
1. Άμεσοι φόροι	21.574	22.568	994	4,6%
2. Έμμεσοι φόροι	24.087	24.281	194	0,8%
3. Απολήψεις από ΕΕ	279	279	0	0,0%
4. Μη φορολογικά έσοδα	2.765	2.788	23	0,8%
β. Μη τακτικά έσοδα	906	1.165	259	28,6%
γ. Επιτροφές φόρων	2.789	3.136	347	12,4%
δ. Ειδικά έσοδα από εκχώρηση αδειών και δικαιωμάτων	230	230	0	0,0%
ε. Μεταφορά εσόδων από ΑΝΦΑ	2.641	2.608		0,0%
2. Έσοδα ΠΔΕ (α+β)	5.002	5.152	150	3,0%
α. Εισροές ΕΣΠΑ	4.802	4.952	150	3,1%
β. Ίδια έσοδα	200	200	0	0,0%
II. Δαπάνες (1+2)	56.248	57.044	795	1,4%
1. Δαπάνες Τακτικού Προϋπολογισμού (α+β+γ+δ+ε+6)	49.448	50.244	795	1,6%
α. Πρωτογενείς δαπάνες (1+2+3+4+5)	41.946	42.612	665	1,6%
1. Μισθοί και συντάξεις	18.412	18.488	75	0,4%
2. Κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη	13.270	13.756	486	3,7%
3. Λειτουργικές και άλλες δαπάνες	5.370	5.645	275	5,1%
4. Αποδόσεις προς τρίτους	3.774	3.801	27	0,7%

5. Αποθεματικό	1.120	923	-197	-17,6%
6. Προμήθεια εκταμίευσης δανείων στο EFSF	70	55	-15	-21,4%
β. 1. Εγγυήσεις σε Γενική Κυβέρνηση	466	439	-27	-5,8%
2. Εγγυήσεις εκτός Γενικής Κυβέρνησης	233	203	-30	-13,0%
γ. Τόκοι (σε καθαρή ταμειακή βάση)	6.150	5.900	-250	-4,1%
δ. Ταμειακές πληρωμές για εξοπλιστικές δαπάνες	583	533	-50	-8,6%
ε. Χρηματοδοτήσεις για πληρωμές ληξιπρόθεσμων οφειλών		502	502	
2. ΠΔΕ	6.800	6.800	0	0,0%
III. Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού (I-II)	-1.553	-1.109	445	-28,6%
% ΑΕΠ	-0,8%	-0,6%		
III. α. Πρωτογενές Αποτέλεσμα Κρατικού Προϋπολογισμού (III-γ)	4.597	4.791	195	4,2%
Εθνικολογιστικές προσαρμογές Κεντρικής Διοίκησης (1+2)	-5.119	-3.732	1.387	-27,1%
1. Εθνικολογιστικές προσαρμογές - Έσοδα	-2.218	-2.178	40	-1,8%
2. Εθνικολογιστικές προσαρμογές - Δαπάνες	-2.901	-1.554	1.347	-46,4%
Ισοζύγιο Νομικών Προσώπων πλην ΔΕΚΟ	1.013	1.202	190	18,7%
ΝΠΔΔ & ΝΠΙΔ	165	351	187	113,4%
ΑΚΑΓΕ	848	851	3	0,4%
Ισοζύγιο Επαναταξινομημένων ΔΕΚΟ	463	465	2	0,4%
Έλλειμμα Κεντρικής Διοίκησης Κυβέρνησης κατά ESA95	-5.197	-3.174	2.023	-38,9%
Ισοζύγιο ΟΤΑ	365	378	13	3,5%
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΤΑ	288	405	117	40,6%
Ισοζύγιο ΟΤΑ κατά ESA95	654	784	130	19,9%
Ισοζύγιο ΟΚΑ	-680	-1.013	-333	49,0%
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΚΑ	957	1.771	814	85,0%
Ισοζύγιο ΟΚΑ κατά ESA95	277	758	481	173,4%
Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης κατά ESA95	-4.266	-1.632	2.634	-61,7%
% ΑΕΠ	-2,3%	-0,9%		
Τόκοι Γενικής Κυβέρνησης	9.665	8080	-1.585	-16,4%
% ΑΕΠ	5,3%	4,4%		

Πρωτογενές Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης κατά ESA95	5.399	6.448	1.049	19,4%
% ΑΕΠ	2,9%	3,5%		
ΑΕΠ	183.089	182.231		

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

2. Στην ενότητα Ι ο Πίνακας "Προτεινόμενες παρεμβάσεις του ΜΠΔΣ 2015-2018" αντικαθίσταται ως εξής:

Προτεινόμενες παρεμβάσεις του ΜΠΔΣ 2015-2018 (σε εκατ. ευρώ)							
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2018
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ	0,00	-462,66	469,66	231,49	-35,39	-82,00	121,10
1 Τοπική Αυτοδιοίκηση	0,00	6,50	6,50	0,00	0,00	0,00	13,00
2 Μισθολογικές παρεμβάσεις	0,00	-78,45	53,35	97,96	-52,31	-45,66	-25,11
3 Συντάξεις και εισφορές	0,00	-60,74	-274,22	133,53	16,92	-36,34	-220,86
4 Κοινωνικά επιδόματα	0,00	-449,97	708,53	7,00	0,00	0,00	265,56
5 Εξορθολογισμός ΔΕΚΟ	0,00	85,00	-5,00	0,00	0,00	0,00	80,00
6 Παρεμβάσεις εσόδων	0,00	35,00	-19,50	-7,00	0,00	0,00	8,50
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ							
1 Τοπική Αυτοδιοίκηση	0,00	6,50	6,50	0,00	0,00	0,00	13,00
1 Μείωση αποδόσεων σε ΟΤΑ λόγω μείωσης κατά 2,9% των εργοδοτικών εισφορών για τις αποδοχές του προσωπικού τους	0,00	6,50	6,50	0,00	0,00	0,00	13,00
2 Μισθολογικές Παρεμβάσεις	0,00	-78,45	53,35	97,96	-52,31	-45,66	-25,11
1 Καταβολή διαφορών επί αναδρομικών αποδοχών σε εν ενεργεία δικαστικούς	0,00	-71,20	71,20	0,00	0,00	0,00	0,00
2 Καταβολή διαφορών ετήσιων αποδοχών σε εν ενεργεία δικαστικούς	0,00	-49,40	0,00	0,00	0,00	0,00	-49,40
3 Μείωση κατά 2,9% των εργοδοτικών εισφορών για τις αποδοχές του προσωπικού των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης	0,00	12,15	12,15	0,00	0,00	0,00	24,29
4 Σταδιακό ξεπάγωμα βαθμολογικής ωρίμανσης	0,00	0,00	0,00	97,96	-52,31	-45,66	-0,01
5 Αλλαγή στον υπολογισμό της αποζημίωσης των αναγκαστικών αποχωρήσεων	0,00	30,00	-30,00	0,00	0,00	0,00	0,00

3 Συντάξεις και εισφορές	0,00	-60,74	-274,22	133,53	16,92	-36,34	-220,86
1 Καταβολή διαφορών ετήσιων συντάξεων των δικαστικών	0,00	-20,16	0,00	0,00	0,00	0,00	-20,16
2 Καταβολή διαφορών επί αναδρομικών συντάξεων δικαστικών	0,00	-28,56	28,56	0,00	0,00	0,00	0,00
3 Συμψηφισμός επιστροφών φόρων προς τρίτους με αντίστοιχα ποσά οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών	0,00	50,00	20,00	20,00	10,00	0,00	100,00
4 Κατάργηση προσαύξησης επικουρικών συντάξεων υπαλλήλων Υπ. Οικονομικών	0,00	19,47	0,00	0,00	0,00	0,00	19,47
5 Διαρθρωτικές παρεμβάσεις αύξησης εσόδων του ΟΑΕΕ	0,00	85,00	0,00	0,00	0,00	0,00	85,00
6 Παρακράτηση οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών από τυχόν δικαιούμενα ποσά επιδοτήσεων	0,00	105,00	0,00	0,00	0,00	0,00	105,00
7 Μείωση ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9%	0,00	-428,06	-425,80	-41,41	-42,57	-36,34	-974,17
8 Εφαρμογή ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και συντελεστή βιωσιμότητας στα ασφαλιστικά ταμεία επικουρικής ασφάλισης και ττρόνοιος	0,00	156,56	103,02	154,94	49,48	0,00	464,01
4 Κοινωνικά επιδόματα	0,00	-449,97	708,53	7,00	0,00	0,00	265,56
1 Διανομή κοινωνικού μερίσματος	0,00	-525,00	525,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2 Μείωση αποδιδόμενων πόρων σε ασφαλιστικά ταμεία	0,00	0,00	108,50	7,00	0,00	0,00	115,50
3 Κατάργηση οικογενειακών επιδομάτων που καταβάλλονται από ΟΑΕΔ σε ιδιωτικούς υπαλλήλους	0,00	38,03	38,03	0,00	0,00	0,00	76,06
4 Μείωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων χρηματοδοτούμενων από τον ΟΑΕΔ	0,00	37,00	37,00	0,00	0,00	0,00	74,00
5 Εξορθολογισμός ΔΕΚΟ	0,00	85,00	-5,00	0,00	0,00	0,00	80,00
1 Περαιτέρω μείωση λειτουργικών δαπανών Νομικών Προσώπων εντός ΓΚ	0,00	50,00	0,00	0,00	0,00	0,00	50,00
2 Μείωση λειτουργικών δαπανών επαναταξινομημένων ΔΕΚΟ	0,00	35,00	-5,00	0,00	0,00	0,00	30,00
Σύνολο Παρεμβάσεων στο σκέλος των δαπανών	0,00	-497,66	489,16	238,49	-35,39	-82,00	112,60
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ							
	0,00	35,00	-19,50	-7,00	0,00	0,00	8,50
1 Κατάργηση των μη ανταποδοτικών χρεώσεων	0,00	-37,00	-128,50	-7,00	0,00	0,00	-172,50
2 Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9%	0,00	14,00	72,00	0,00	0,00	0,00	86,00
3 Τέλος παραμονής και πλόνων	0,00	21,00	0,00	0,00	0,00	0,00	21,00
4 Προσυμπλήρωση δήλωσης φόρου εισοδήματος συνταξιούχων	0,00	37,00	37,00	0,00	0,00	0,00	74,00
Σύνολο Παρεμβάσεων στο σκέλος των εσόδων	0,00	35,00	-19,50	-7,00	0,00	0,00	8,50

3. Η παράγραφος Α της ενότητας ΙΙΙ αντικαθίσταται ως εξής:

"Α. Αποτέλεσμα κεντρικής και γενικής κυβέρνησης κατά υποτομείς με παρεμβάσεις

Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2015-2018 (σε εκατ. ευρώ)							
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
	ΔΥΕ ¹	ΔΥΕ ¹	Εκτίμηση	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη
I. Έσοδα (1+2)	51.774	52.377	55.935	53.185	53.346	55.894	57.364
1. Καθαρά έσοδα τακτικού προϋπολογισμού (α+β-γ-γ1+δ+ε)	48.174	47.782	50.783	49.407	50.496	51.746	53.516
α. Τακτικά έσοδα (1+2+3+4)	49.662	47.172	49.916	49.388	50.973	52.543	54.653
1. Άμεσοι φόροι	21.096	20.066	22.568	21.426	21.342	22.047	22.978
2. Έμμεσοι φόροι	26.082	24.549	24.281	25.135	26.627	27.406	28.301
3. Απολήψεις από ΕΕ	246	183	279	217	217	217	217
4. Μη φορολογικά έσοδα	2.237	2.374	2.788	2.610	2.787	2.873	3.157
β. Μη τακτικά έσοδα	1.517	1.556	1.165	841	749	781	816
γ. Επιστροφές φόρων	3.172	3.105	3.136	2.877	2.960	2.967	3.073
γ1. Επιστροφές φόρων από ειδική πίστωση	151	642	0	0	0	0	0
δ. Ειδικά έσοδα από εκχώρηση αδειών και δικαιωμάτων	15	86	230	21	21	21	21
ε. Μεταφορά εσόδων από ΑΝΦΑ	303	2.715	2.608	2.034	1.713	1.368	1.099
2. Έσοδα ΠΔΕ (α+β)	3.600	4.595	5.152	3.778	2.850	4.148	3.848
α. Εισροές ΕΣΠΑ	3.434	4.520	4.952	3.578	2.650	3.948	3.648
β. Ίδια έσοδα	166	76	200	200	200	200	200
II. Δαπάνες (1+2)	68.080	63.972	57.044	55.454	55.611	56.262	55.601
1. Δαπάνες τακτικού προϋπολογισμού (α+β+γ+δ+ε+ζ+6)	61.966	57.322	50.244	49.054	48.911	49.562	48.901
α. Πρωτογενείς δαπάνες (1+2+3+4+5)	47.528	44.230	42.612	41.431	41.160	41.164	40.923
1. Μισθοί και συντάξεις	20.511	18.422	18.488	18.070	17.979	18.144	18.107
2. Κοινωνική ασφάλιση & Περιθαλψη	17.133	15.922	13.756	14.104	13.740	13.740	13.720
3. Λειτουργικές και άλλες δαπάνες	6.410	6.337	5.645	5.447	5.283	5.154	4.963
4. Αποδόσεις προς τρίτους	3.474	3.549	3.801	2.810	3.158	3.126	3.133
5. Αποθεματικό	0	0	923	1.000	1.000	1.000	1.000
6. Προμήθεια εκταμίευσης δανείων στο ΕFSF	541	127	55	10	5	0	0
β. 1. Εγγυήσεις σε Γενική Κυβέρνηση	679	514	439	623	390	846	29
2. Εγγυήσεις εκτός Γενικής Κυβέρνησης	117	365	203	190	158	195	149
γ. Τόκοι (Σε καθαρή ταμειακή βάση)	12.224	6.044	5.900	6.100	6.600	6.900	7.300
δ. Πληρωμές στα νοσοκομεία για παλιές οφειλές	0	0	0	0	0	0	0
ε. Ταμειακές Πληρωμές για εξοπλιστικές δαπάνες	410	529	533	700	598	457	500
ζ. Χρηματοδοτήσεις για πληρωμές ληξιπροθέσμων	467	5.513	502	0	0	0	0
2. ΠΔΕ (α+β)	6.114	6.650	6.800	6.400	6.700	6.700	6.700

Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2015-2018							
(σε εκατ. ευρώ)							
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
	ΔΥΕ ¹	ΔΥΕ ¹	Εκτίμηση	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη
α. Συγχρηματοδοτούμενο σκέλος	0	5.867	6.100	5.700	6.000	6.000	6.000
β. Εθνικό σκέλος	0	783	700	700	700	700	700
III. Ταμειακό Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού	-16.306	-11.595	-1.109	-2.269	-2.265	-368	1.763
% ΑΕΠ	-8,4%	-6,4%	-0,6%	-1,2%	-1,1%	-0,2%	0,8%
III.α. Ταμειακό Πρωτογενές αποτέλεσμα Κρατικού Προϋπολογισμού (III-γ)	-4.082	-5.551	4.791	3.831	4.335	6.532	9.063
% ΑΕΠ	-2,1%	-3,0%	2,6%	2,0%	2,2%	3,2%	4,2%
Εθνικολογιστικές προσαρμογές Κεντρικής Διοίκησης (1+2)	3.104	60	-3.732	-2.730	-1.402	-2.869	-2.813
1. Εθνικολογιστικές προσαρμογές - Έσοδα	608	476	-2.178	-197	1.002	444	411
Επιστροφές φορολογικών εσόδων	156	202	0	0	0	0	0
Έκτακτη εισφορά μέσω ΔΕΗ	0	-255	-978	0	0	0	0
Φορολογικά έσοδα	-248	-397	214	138	153	155	155
Πρόωρη ανανέωση αδειών και παραχωρήσεων	0	-86	-230	-21	-21	-21	-21
ΕΕΤΤ	-6	36	0	0	0	0	0
Πληρωμή ΦΠΑ σε επιχειρήσεις του Δημοσίου	22	11	0	0	0	0	0
Διαφορά ταμειακών - δεδουλευμένων από σχήμα στήριξης Τραπεζών	12	42	0	0	0	0	0
Αναδρομική μείωση επιτοκίου δανείων 80 δισ. ευρώ από ΕΕ	731	286	0	0	0	0	0
Εισπραξη φόρων περιουσίας προηγούμενων ετών	0	78	-83	0	0	0	0
Μεταφορά εσόδων από μεταφορά αποδόσεων από τη διακράτηση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στα χαρτοφυλάκια Κεντρικών Τραπεζών του Ευρωσυστήματος (ANFA)	351	-14	-165	83	-30	-30	-23
Διαφορά απαιτήσεων εισπράξεων από ΕΕ	76	299	-971	-397	900	340	300
Εκπομπές ρύπων	-16	-41	0	0	0	0	0
Προκαταβολές από ΕΕ	132	22	35	0	0	0	0
Κεφαλαιακή μεταβίβαση στο ΤΧΣ (προνομιούχες μετοχές)	-556	0	0	0	0	0	0
Άλλες προσαρμογές	-46	-8	0	0	0	0	0
Έσοδα αποκρτικοποιήσεων	0	301	0	0	0	0	0
2. Εθνικολογιστικές προσαρμογές - Δαπάνες	2.496	-416	-1.554	-2.533	-2.404	-3.313	-3.224
Εξοπλιστικά προγράμματα (διαφορά πληρωμών-παραλαβών)	-160	45	117	121	55	-100	226
Εφαρμογή νέου ειδικού μισθολογίου	131	-131	0	0	0	0	0
Εφαρμογή ενιαίου μισθολογίου	-137	0	0	0	0	0	0
Διαφορά απλήρωτων οφειλών Κράτους με 31/12 προηγούμενου έτους	115	567	270	100	40	0	0

Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2015-2018							
(σε εκατ. ευρώ)							
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
	ΔΥΕ ¹	ΔΥΕ ¹	Εκτίμηση	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη
Καθαρή εξοκονόμηση από εργασιακή εφεδρεία / κινητικότητα (αφορά τη Γενική Κυβέρνηση)	0	0	148	127	102	102	102
Ατακτοποιήτες προκαταβολές	0	0	50	0	0	0	0
Υπόλοιπο λογαριασμών εκτός Προϋπολογισμού	16	71	0	0	0	0	0
Δεδουλευμένοι τόκοι	1.827	-1.562	-2.200	-3.100	-2.800	-3.700	-3.700
Ακυρώσεις Swaps	244	0	0	0	0	0	0
Λογαριασμοί θησαυροφυλακίου	299	360	250	160	160	150	140
ΕΛΕΓΕΠ	124	100	-228	25	35	194	0
Συμμετοχή σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου (επιδοτήσεις)	-71	-43	-82	-62	-62	-62	-52
Προσαρμογή στο έλλειμμα εγγυημένων δανείων (ΟΔΙΕ, ΕΑΒ και ΟΑ)	126	118	85	45	15	53	10
Αναλήψεις χρέους ΟΑΣΑ και ΤΡΑΜ ΑΕ	117	0	0	0	0	0	0
Πολυτεχνικά ΟΓΑ	0	160	-164	0	0	0	0
Δαπάνες αποκρατικοποιήσεων	-3	-41	0	0	0	0	0
Πληρωμές (-) στην / Επιστροφές (+) από ΕΕ	0	0	150	0	0	-0	0
Άλλες προσαρμογές	-132	-60	50	50	50	50	50
Πρωτογενές αποτέλεσμα Κρατικού Προϋπολογισμού κατά ESA95	-2.805	-3.929	3.260	4.201	5.733	7.364	9.951
% ΑΕΠ	-1,5%	-2,2%	1,8%	2,2%	2,9%	3,6%	4,6%
Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού κατά ESA 95	-13.202	-11.535	-4.840	-4.999	-3.667	-3.237	-1.049
% ΑΕΠ	-6,8%	-6,3%	-2,7%	-2,7%	-1,9%	-1,6%	-0,5%
Ισοζύγιο Νομικών Προσώπων πλην ΔΕΚΟ	1.872	1.095	1.202	1.503	1.491	1.636	1.736
ΑΚΑΓΕ	917	818	851	1.067	1.103	1.113	1.123
Λοιπά Νομικά Πρόσωπα	955	277	351	436	388	523	613
Ισοζύγιο επαναταξινομημένων ΔΕΚΟ	1.179	897	465	576	355	826	37
Έλλειμμα Κεντρικής Κυβέρνησης κατά ESA95	-10.151	-9.543	-3.173	-2.920	-1.821	-775	724
Ισοζύγιο ΟΤΑ	518	154	378	843	936	943	1.047
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΤΑ	176	616	405	9	21	-2	-1
Ισοζύγιο ΟΤΑ κατά ESA95	693	770	784	852	958	941	1.046
Ισοζύγιο ΟΚΑ	832	1.919	-1.013	-709	-163	-302	-429

Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2015-2018							
(σε εκατ. ευρώ)							
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
	ΔΥΕ ¹	ΔΥΕ ¹	Εκτίμηση	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΚΑ	-2.550	3.448	1.771	502	350	398	455
Ισοζύγιο ΟΚΑ κατά ESA95 *	-1.718	5.367	758	-207	187	96	26
Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης κατά ESA95 **	-11.176	-3.406	-1.631	-2.275	-676	262	1.796
% ΑΕΠ	-5,8%	-1,9%	-0,9%	-1,2%	-0,3%	0,1%	0,8%
Τόκοι Γενικής Κυβέρνησης	9.645	7.222	8.080	9.129	9.315	10.498	10.866
% ΑΕΠ	5,0%	4,0%	4,4%	4,8%	4,7%	5,1%	5,0%
Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης κατά ESA95	-1.531	3.816	6.448	6.854	8.638	10.761	12.661
% ΑΕΠ	-0,8%	2,1%	3,5%	3,6%	4,4%	5,2%	5,8%
ΑΕΠ	193.347	182.054	182.231	188.265	197.379	206.943	216.854

¹ ΔΥΕ: Διαδικασία Υπερβολικού Ελλείμματος

* Ενσωματωμένες στο ισοζύγιο των ΟΚΑ είναι οι οροφές της φαρμακευτικής δαπάνης του ΕΟΠΥΥ ύψους 1.944 εκατ. για το 2014, 1.959 εκατ. για το 2015 και 1.945 εκατ. για καθένα από τα έτη 2016-2018

Επίσης ενσωματωμένες στο ισοζύγιο των ΟΚΑ είναι οι οροφές των παροχών ασθένειας του ΕΟΠΥΥ ύψους 1.572 εκατ. για το 2014, 1.584 εκατ. για το 2015 και 1.602 εκατ. για καθένα από τα έτη 2016-2018

** Χωρίς την επίπτωση της στήριξης των τραπεζών. Η διαφορά με το ισοζύγιο χωρίς τη στήριξη των τραπεζών που υπολογίζει η ΕΛΣΤΑΤ οφείλεται στο διαφορετικό τρόπο καταγραφής του κόστους στήριξης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης κατά Πρόγραμμα δεν επηρεάζεται."

4. Μετά το Κεφάλαιο Γ' προστίθεται Κεφάλαιο Δ' ως εξής:

“ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ’

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.”.

Ο ΑΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΧΡ. ΣΤΑΙΚΟΥΡΑΣ

»»)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα ήθελα να κάνω μια ενημέρωση: Επειδή αναφερθήκατε στο κοινωνικό μέρισμα και μιλήσατε για πλασματικά στοιχεία και πλασματικούς αριθμούς, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι η διανομή του κοινωνικού μερίσματος ξεκινά. Μόλις υπέγραψα τη σχετική εντολή για να πιστωθούν αύριο οι τραπεζικοί λογαριασμοί των πρώτων διακοσίων πέντε χιλιάδων εννιάκοσίων δώδεκα νοικοκυριών που υπέβαλαν τις αιτήσεις τους μέχρι τέλος Απριλίου. Το αρχικό ποσό ανέρχεται στα 133,2 εκατομμύρια ευρώ ή, περίπου, στα 647 ευρώ ανά δικαιούχο νοικοκυριό.

Αύριο, επίσης, θα πιστωθεί στους σχετικούς λογαριασμούς στο ποσό της εφάπαξ χρηματικής ενίσχυσης σε εβδομήντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιους είκοσι οκτώ ενστόλους.

Η υποβολή αιτήσεων συνεχίζεται. Υπενθυμίζω ότι η καταληκτική ημερομηνία είναι η 30^η Ιουνίου. Υπογραμμίζω ότι υπάρχει πρόσθετη πρόβλεψη για χορήγηση κοινωνικού μερίσματος σε μακροχρόνια ανέργους με βάση τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος του 2014. Τονίζω ότι τα κριτήρια χορήγησης του κοινωνικού μερίσματος και η πορεία υποβολής των αιτήσεων συνεχώς αξιολογούνται. Εκτιμήσεις στο προς διανομή ποσό δεν θα γίνουν.

Αυτά προς ενημέρωση του Σώματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Να διανεμηθούν, κύριε Υπουργέ, στους συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις-εκαπιδευτικοί συνοδοί τους από το γαλλικό σχολείο «Lycée de Mirail» του Μπορντό.

Καλή σας μέρα. Καλώς ήρθατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι ακόμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Νομίζω ότι είναι πλήρης η ενημέρωση και απαντά στα ερωτήματά σας.

Επειδή, όμως, θέσατε κι άλλο ένα ερώτημα, για την υπηκοότητα, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία που έχω στην κατοχή μου από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων -αν και δεν θα πρέπει να τίθεται τέτοιο ερώτημα σε αυτήν την Αίθουσα- με βάση την υπηκοότητα των αιτούντων το 87% περίπου είναι ελληνική.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Εδώ λέει άλλα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όλοι όσοι το δικαιούνται, κύριοι συνάδελφοι, πέρα από χρώμα, φυλή και οτιδήποτε άλλο, θα το πάρουν. Να γίνει αντιληπτό.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς, η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η τελευταία παρέμβαση του Υπουργού ήταν ατυχής. Εν πάση περιπτώσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Γιατί ατυχής;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ατυχής. Τόσος αγώνας γίνεται για το κοινωνικό μέρισμα. Θα κάνουμε πολλές φορές συζήτηση. Και απαντάτε τώρα στο στοιχείο αυτό, ελληνες ή αλλοδαποί ενδιάμεσα στη διαδικασία, για να ικανοποιήσετε τη Χρυσή Αυγή; Εν πάση περιπτώσει, να μη χάσω τον χρόνο μου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ενημέρωσα το Σώμα γιατί όλοι οι εισηγητές μίλησαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μηδενίζω τον χρόνο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εντάξει. Εκτιμάτε που πρέπει να απαντάτε και πώς πρέπει να απαντάτε. Εγώ σας

κάνω κριτική σε αυτό.

Ως προς το θέμα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος: Οι διαπιστώσεις οι οποίες γίνονται και ο απολογισμός για τη μέχρι σήμερα περίοδο από την Κυβέρνηση αναδεικνύουν τα οικονομικά μεγέθη της σταθεροποίησης και μόνο. Και μάλιστα σε απόλυτους αριθμούς. Αφήνει τα άλλα στοιχεία της δημοσιονομικής προσαρμογής, τα άλλα οικονομικά στοιχεία, τα στοιχεία της ανάπτυξης, τα στοιχεία της πραγματικής οικονομίας, της ρευστότητας κ.λπ..

Και, βέβαια, εκείνο που δεν κάνει είναι να συσχετίσει. Δηλαδή, τί είχαμε, τί δώσαμε, τί θυσίες έκανε ο ελληνικός λαός, ποιά είναι το αποτέλεσμα; Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα του μεσοπρόθεσμου για να μπορέσει τελικά να σχεδιάσει και για την επόμενη περίοδο.

Σχεδιάζει, λοιπόν, την επόμενη περίοδο με έναν ιδιαίτερα αισιόδοξο χαρακτήρα, χωρίς να έχει εκείνα τα στοιχεία και εκείνα τα εργαλεία που θα μπορέσουν να μας πείσουν ότι θα πετύχουμε αυτούς τους στόχους.

Όσον αφορά τις εκτιμήσεις σε σχέση με τους στόχους που έχουν τεθεί για τα πρωτογενή πλεονάσματα κατ' αρχάς, εγώ θα έλεγα ότι υπάρχει μια άσκηση επί χάρτου.

Αρχικά, για τα εκλογικά έτη 2014 - 2015 η Κυβέρνηση χαμηλώνει τον πήχη, ώστε να μετριάσει το δημοσιονομικό κενό σε μηδέν το 2014 και 911 εκατομμύρια το 2015, ενδεχόμενα για να αποκρύψει νέα μέτρα. Παρά ταύτα, για το 2016 το δημοσιονομικό κενό, δυστυχώς, θα φτάσει στα 1,93 δισεκατομμύρια, για την κάλυψη του οποίου δεν αναφέρετε τίποτα, δηλαδή αν θα έχουμε νέα μέτρα με ή χωρίς δανεισμό ή αν όλα θα αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την τρόικα.

Στη συνέχεια, έχουμε την αρχή των θαυμάτων: Υψηλά δημοσιονομικά πλεονάσματα της τάξεως των 9,5 δισεκατομμυρίων για το 2017 και 11,5 δισεκατομμυρίων για το 2018. Είναι αισιόδοξες προβλέψεις, ιδιαίτερα για μία χώρα που βρίσκεται ακόμα σε βαθιά ύφεση και έχει χρέος 175% του ΑΕΠ που πρέπει να αποπληρώσει.

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι εκτιμήσεις για την εξέλιξη της δημόσιας οικονομίας στηρίζονται σε αισιόδοξες προβλέψεις τόσο για τους ρυθμούς μεγέθυνσης και ανάπτυξης όσο και για τη μείωση της ανεργίας. Πώς είναι δυνατόν να εξασφαλίσουμε ρυθμούς ανάπτυξης μέχρι και 3,3% το 2018 και να μειώσουμε στο μισό την ανεργία, ταυτόχρονα, μάλιστα, με την επιδίωξη τόσο υψηλών πλεονασμάτων για μακρά περίοδο; Διερωτάται κανείς, πώς θα γίνει αυτό χωρίς τη δημιουργία νέων δανειακών αναγκών, πώς θα αποκατασταθούν οι μεγάλες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις στους πολίτες της χώρας από το πρόγραμμα της δημοσιονομικής προσαρμογής και πολύ περισσότερο, πώς θα εξασφαλιστούν τα κεφάλαια για τις αναπτυξιακές ανάγκες;

Από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ η ανεργία το 2009 ήταν στο 11%, έφτασε στο 26,5% το 2013 και εκτιμάται ότι το 2014 θα φτάσει στο 26,7%.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει για το 2015 πτώση στο 24,5%.

Απ' όλα αυτά καθίσταται σαφές ότι η ανεργία εξακολουθεί να είναι η μεγαλύτερη παρενέργεια της δημοσιονομικής προσαρμογής και μόλις το 2015 θα αρχίσει να πέφτει αισθητά. Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, το 2018 να φτάσει στο 15,90%;

Από την άλλη πλευρά, ως τώρα η μεγάλη πτώση των εισοδημάτων και οι συνεχείς ανασχεδιασμοί στο φορολογικό σύστημα, δεν επιτρέπουν κάποια αισιόδοξη πρόβλεψη για τη γρήγορη αύξηση των δημόσιων εσόδων και τη μείωση της φοροδιαφυγής.

Εμείς λέμε ότι το κέντρο βάρους της δημοσιονομικής πολιτικής θα πρέπει επιτέλους να μετατεθεί περισσότερο στην περιστολή της κακοδιαχείρισης στο δημόσιο, στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου και στη σταδιακή μείωση των φόρων.

Δυστυχώς, για την επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων θα έχουμε περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών τόσο σε θέματα περίθαλψης και κοινωνικής προστασίας -δηλαδή όπου πονάνε περισσότερο και δεν αντέχουν άλλο οι πολίτες- όσο και στις δαπάνες των δημόσιων επενδύσεων -το 2015 μειώνονται κατά 400 εκατομμύρια- σε πλήρη, δηλαδή, αντίφαση με την πο-

λιτική εκκίνησης της αναπτυξιακής διαδικασίας και της επίτευξης υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και ποσοστών μείωσης της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή διαπίστωση ότι η μελλοντική πορεία της χώρας είναι γεμάτη αβεβαιότητες. Η αυταπάτη, όμως, που δημιουργεί η Κυβέρνηση για την πολιτική σταθερότητα, ότι αυτή μπορεί να εξασφαλίζεται με την ευθυγράμμιση στις μέχρι σήμερα ασκούμενες πολιτικές, καθιερώνει ένα νέο δικομματισμό και ακυρώνει, θα έλεγα εγώ, κάθε αίτημα για αλλαγή πολιτικής μέσω της επίκλησης του κινδύνου για το καθεστώς, όπως και κάθε προσπάθεια προόδου και διαπραγματευτικών διεκδικήσεων.

Το πρόβλημα της πολιτικής σταθερότητας δημιουργείται από την αποσταθεροποίηση των συνθηκών ζωής των πολιτών, της κατακόρυφης πτώσης του βιοτικού επιπέδου, των αδικιών που γίνονται, που βιώνονται και που ποτέ δεν διορθώνονται.

Η εμπειρία δείχνει ότι υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα σε πολιτική και οικονομική σταθερότητα. Παρά ταύτα, δεν κατατέθηκαν ποτέ -και απουσιάζουν και από το πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής- οι εθνικές προτάσεις για ένα στρατηγικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης της χώρας, ένα σχέδιο που θα αποτελέσει τη βάση για τη μελλοντική πορεία της χώρας αλλά και μίας διευρυμένης διαπραγμάτευσης με τους εταίρους. Το σημαντικότερο είναι ότι λείπει κάθε πρωτοβουλία διαβούλευσης για την επίτευξη ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών συναινέσεων.

Αυτό είναι το υπόβαθρο της πολιτικής πόλωσης -κοινωνικό, οικονομικό και αναπτυξιακό- που θα κορυφωθεί με τις επερχόμενες Ευρωεκλογές. Και σε αυτό πρέπει να αναφερθείτε και στα προεκλογικά σας προγράμματα, αλλά και μέσα από το σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής, ώστε να ανοίξει επιτέλους ο διάλογος με όλα τα κόμματα και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να εξειδικεύσει τις προτάσεις της, για να αναζητηθούν λύσεις για την ανάκαμψη της χώρας. Η χώρα βρίσκεται σε δύσκολο σταυροδρόμι και γι' αυτά τα θέματα χρειάζονται πράγματι βιώσιμες στοχαστικές και αξιόλογα προγράμματα.

Και ενώ καθίσταται σαφής η ανάγκη για διαπραγμάτευση για τη διευθέτηση του δημόσιου χρέους με βάση το εθνικό σχέδιο ανάκαμψης, στο μεσοπρόθεσμο, όπως είπα, δεν γίνεται αναφορά ούτε για το χρέος και όλα μετατίθενται μετά τις εκλογές, πιθανότητα το Σεπτέμβριο, όπως αποφασίστηκε τελικά και στο Eurogroup της Δευτέρας, με βάσιμη την ανησυχία μας ότι το θέμα θα σέρνεται και για πολύ ακόμα. Γιατί όταν τα δίνεις όλα και δεν ζητάς τίποτα, όπως και στο μεσοπρόθεσμο που μας καλείτε να κυρώσουμε, και όταν δεν έχεις σχέδιο και μάλιστα ως προϊόν διαλόγου και συναίνεσης, είσαι υποχρεωμένος να δεχθείς τη σύμφωνη του ίδιου στρεβλού και άδικου προγράμματος. Πρέπει να επισημάνουμε ότι ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ είναι αυτός που χρησιμοποιείται και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία εξέφρασε ισχυρές αμφιβολίες για τη βιωσιμότητα του χρέους.

Επομένως, τι μας καλείτε να κάνουμε σήμερα; Να δεσμευθούμε σε στόχους και όταν έρθει η σειρά των μέτρων και των μέσων που θα επιβάλουν οι διαπραγματεύσεις του μέλλοντος, να μην μπορούμε να πούμε όχι, να μην μπορούμε να διαφυλάξουμε -που και εσείς το θέλετε- τις τεράστιες θυσίες του λαού μας; Το πόσο θέλουν οι πολίτες αυτής της χώρας να επιτευχθεί η πολυπόθητη ανάπτυξη και η βελτίωση των δεικτών; Είναι η μεγάλη τους ελπίδα.

Ωστόσο, η δέσμευση πραγματοποίησης των υπερβολικά αισιόδοξων αυτών στόχων από την παρούσα Κυβέρνηση και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο, μας αφήνει να σκεφθούμε διάφορα ενδεχόμενα. Το πρώτο είναι ότι θα υπάρξει καταλληλότερη περίοδος μετά τις εκλογές για την Κυβέρνηση να παρουσιάσουν πιθανότερα πολύ λιγότερο αισιόδοξοι στόχοι και πιθανότερα και νέα μέτρα. Και το δεύτερο είναι ότι το 2018 απέχει αρκετά, για να ξέρουμε ποιος και με ποιον τρόπο θα κληθεί να υλοποιήσει αυτό το μεσοπρόθεσμο.

Όσον αφορά τα θέματα της οικονομικής πολιτικής, πραγματικά είναι κοινή η διαπίστωση ότι η σταθεροποίηση προήλθε από τα επιτεύγματα που είναι αποτέλεσμα κυρίως των τεράστιων θυσιών της ελληνικής κοινωνίας, τόσο σε όρους δημοσιονομικού εγγυήματος όσο και σε όρους βιοτικού επιπέδου. Είχαμε μιλή-

σει γι' αυτό το οποίο λέτε τώρα, ότι δηλαδή αυτές οι θυσίες θα αποτελέσουν τη βάση για τη μετατροπή της υπάρχουσας κατάστασης, ότι έχει επιτευχθεί σταθεροποίηση και ότι θα υπάρξει μετατροπή σε μία βιώσιμη ανάπτυξη που θα δώσει δυναμική στην οικονομία.

Εμείς σας είχαμε επισημάνει από πολύ νωρίς -και όταν ήμασταν στην τρικομματική κυβέρνηση- ότι όλα αυτά, δηλαδή το να πάμε και σε μία δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη παράλληλα με τη σταθεροποίηση, έπρεπε να το έχουμε κάνει πολύ νωρίτερα. Επιμεινате, όμως, στην πιστή εφαρμογή ενός σκληρού προγράμματος προσαρμογής που όλοι ομολογούν ότι ήταν λανθασμένο και το οποίο απέφερε τη μεγαλύτερη των τελευταίων εκατό ετών ύφεση στη χώρα.

Επίσης, έπρεπε προ πολλού να είχατε ξεκινήσει τη διαδικασία για την εισαγωγή της χώρας σε δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή, κι όχι σήμερα να μην έχουμε κανένα εργαλείο εκτός από το ΕΣΠΑ ή το καινούργιο ΣΕΣ για την ανάπτυξη, ούτε προγραμματικό ούτε πρόσθετο δημοσιονομικό, κυρίως όσον αφορά την τόνωση της ρευστότητας και της πραγματικής οικονομίας.

Πέρα από την κλασική συνταγή της αξιοποίησης των πόρων του ΕΣΠΑ, βασικό ερώτημα στο οποίο δεν μας απαντάτε, είναι: η σταθεροποίηση που επήλθε στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, πότε επιτέλους θα αποδώσει στην πραγματική οικονομία και στην αποκατάσταση της πιστωτικής επέκτασης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Επίσης, η μέχρι σήμερα προώθηση προγραμμάτων και ενεργών πολιτικών ενίσχυσης της απασχόλησης ουσιαστικά ανακύκλωνε παλιές αποτυχημένες συνταγές.

Τα προγράμματα που περιγράφονται τώρα -και θα ήθελα να το κάνετε και σε άλλους τομείς- είναι σε σωστή κατεύθυνση. Ρωτώ όμως, πώς αυτά θα ενταχθούν στο νέο προγραμματισμό για το ΕΣΠΑ και το ΣΕΣ; Χρειάζεται πολλή προσπάθεια.

Όσον αφορά τη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών, συνεχώς επισημαίνουμε ότι η πόροι θα πρέπει να κατευθύνονται σε δαπάνες με υψηλό πολλαπλασιαστικό συντελεστή, όπως είναι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που έχει τον υψηλότερο -και κατά τις μετρήσεις του ΟΟΣΑ- συντελεστή.

Αυτό, όμως, μέχρι σήμερα, το κρατάτε σταθερά μειωμένο. Οι κοινωνικές δαπάνες -διότι το πρόγραμμα προσαρμογής αυτό επέβαλε τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, όσο σε καμμία άλλη χώρα- θα πρέπει να αυξάνονται και όχι συνεχώς να μειώνονται. Το παράδειγμα, βέβαια, του πιλοτικού ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, το οποίο έπρεπε να είχατε αρχίσει να εφαρμόζετε από το 2014, δείχνει τελικά ότι υπάρχει μία αδιαφορία στα θέματα κοινωνικής πολιτικής και προστασίας.

Είναι σοβαρό το θέμα της εδραίωσης ενός δικαίου, αποτελεσματικού και σύγχρονου κράτους, με την επιτάχυνση της διοικητικής μεταρρύθμισης. Η διοικητική μεταρρύθμιση, όμως, δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο στις απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων και στη μείωση του μισθολογικού κόστους. Έχει πολύ δρόμο μπροστά της, ούτως ώστε να επιτευχθεί μια πραγματική διοικητική μεταρρύθμιση.

Όσον αφορά τις μεσοπρόθεσμες προοπτικές που θέτετε για το 2015-2018, αναμένετε -όπως είπα- αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κατά 3,3%, η ανεργία να μειωθεί στο 15,9%, αύξηση των εισαγωγών κ.λπ.. Όλες οι παραπάνω προβλέψεις και τα στοιχεία που παρατίθενται, δημιουργούν μία αντιφατική εικόνα.

Όσον αφορά τους στόχους για την ανάπτυξη και τη μείωση της ανεργίας, που στηρίζονται αυτές οι προβλέψεις; Κατ' αρχάς, όπως προβλέπεται στο μεσοπρόθεσμο, έχουμε μεγέθυνση 0,6% το 2014 και τελικά το 2018 θα φτάσουμε σε ρυθμούς μεγαλύτερους από 3,3%. Δηλαδή, η Ελλάδα θα αναπτύσσεται με μεγαλύτερους ρυθμούς από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, που προβλέπεται να είναι 3,1%. Πώς θα επιτευχθεί αυτό χωρίς στρατηγικό σχέδιο και χωρίς σύνδεση της όλης διαδικασίας με την αναδιάρθρωση του χρέους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λή-

έξως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα πάρω και λίγα λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Το μεγάλο ζητούμενο και εδώ είναι η ανάπτυξη της οικονομίας, η οποία για να είναι διατηρήσιμη, είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσετε το μείγμα οικονομικής πολιτικής και συγκεκριμένα να υπάρξει αυτό το εθνικό σχέδιο με βάση τα μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα που διαθέτει η χώρα. Πρέπει, όμως, να είναι προϊόν διαλόγου, για να μπορεί να διορθώνει και τις μεγάλες κοινωνικές ανισότητες οι οποίες έχουν δημιουργηθεί από αυτήν την προσαρμογή.

Εσείς έχετε καθυστερήσει ιδιαίτερα σε αυτό και τελικά ο πολιτικός κόσμος και η κοινωνικοί εταίροι είναι σαν να μην υπάρχουν σε αυτήν τη χώρα. Δεν μπορεί, όμως, να επέλθει ουσιαστική ανάπτυξη στην ελληνική οικονομία όσο δεν έχουν εξασφαλιστεί ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις για τη μελλοντική πορεία και τις στρατηγικές της.

Στάθηκα και στο θέμα της χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα από τις εγχώριες τράπεζες με την ανακεφαλαιοποίηση, γιατί αυτά δεν έχουν μπει σε σειρά ακόμη και αυτά είναι τα εργαλεία της ανάκαμψης, των νέων ρυθμών ανάπτυξης.

Όσον αφορά τώρα τους κινδύνους που θέτετε για την εκτέλεση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, η αβεβαιότητα δεν προέρχεται από το αν θα έχουμε πολιτική σταθερότητα. Να μην πω τώρα για τις τελευταίες αναφορές των δύο κομμάτων της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης ότι πρέπει να έχουμε πολιτική σταθερότητα και του ΠΑΣΟΚ ότι αν πέσει, θα πέσει και η Κυβέρνηση κ.λπ. Έτσι δημιουργείται η πολιτική σταθερότητα; Η πολιτική σταθερότητα δημιουργείται από το ότι όλα τα κόμματα -και της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τα άλλα κόμματα- θα παρουσιάσουν τις βιώσιμες προτάσεις τους στον ελληνικό λαό και θα προσπαθήσουν να θέσουν και να λύσουν αυτά τα προβλήματα τα οποία και δημιουργούν την πολιτική αστάθεια.

Τα προβλήματα αυτά είναι τεράστια. Διότι, η ανεργία κατά κύριο λόγο τροφοδοτεί διάχυτες αμφιβολίες για τις προοπτικές της χώρας. Και οι πολίτες έχουν βιώσει σήμερα μεγάλες ανατροπές στη ζωή τους. Σε αυτά θα πρέπει να απαντήσει κανείς για να επιδιώξει την πολιτική σταθερότητα στη χώρα. Και όχι να μας αφήσετε εγκλωβισμένους στη μέχρι τώρα ασκούμενη πολιτική.

Οι πολιτικές πρέπει να αλλάζουν για να προσαρμόζονται στις ανάγκες της κοινωνίας. Και βέβαια οι διαπραγματεύσεις πρέπει να είναι ουσιαστικές με τους εταίρους για να μπορέσουμε να λύσουμε τα προβλήματα. Αυτές, όμως, οι διαπραγματεύσεις δεν υπάρχουν ή καθυστερούν υπερβολικά.

Λέτε ότι θα προχωρήσουν οι αποκρατικοποιήσεις. Δεν είναι σωστός ο τρόπος με τον οποίο προχωράνε οι αποκρατικοποιήσεις. Στον τομέα αυτό δεν θα έχουμε θετικά αποτελέσματα. Διότι, αυτήν τη στιγμή μετατρέπετε τις δημόσιες ΔΕΚΟ σε ιδιωτικά μονοπώλια και μάλιστα ενδεχομένως στα κέντρα κερδοσκοπικών κεφαλαίων, όπως συμβαίνει με την ΕΥΑΘ και την ΕΥΔΑΠ, τα δίκτυα, τη ΔΕΗ κ.λπ..

Η ευρωπαϊκή εμπειρία προειδοποιεί ότι τέτοιες μεταλλάξεις έχουν μάλλον αρνητικές συνέπειες. Και τα πράγματα αλλάζουν και στη Γαλλία και στη Γερμανία, ακόμη και στην Αγγλία.

Και θα τελειώσω -στη δευτερολογία μου θα αναφερθώ στα υπόλοιπα- με το μεγάλο ζήτημα το οποίο δεν λαμβάνεται υπ' όψιν στο μεσοπρόθεσμο. Οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η νέα διακυβέρνηση στη ζώνη του ευρώ θα επηρεάσουν την κατάσταση στη χώρα; Και τι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό; Γιατί πρέπει πράγματι να υπολογίσετε ότι οι πρόσθετοι περιορισμοί που τίθενται για τις χώρες-μέλη που έχουν δημόσιο χρέος πάνω από 60% του ΑΕΠ πρέπει να μειώνουν το υπερβάλλον χρέος κατά 1/20 κάθε χρόνο.

Επιπλέον, όλες χώρες-μέλη έχουν συνάψει δανειακές συμβάσεις, υπόκεινται σε ενισχυμένη εποπτεία μέχρι να επιστρέψουν το 75% των δανείων τους.

Εάν στις χώρες αυτές λοιπόν όπως στη δική μας, δεν υπάρχουν ειδικά χρηματοδοτικά προγράμματα στήριξης, γενναία μεταφορά δημόσιων πόρων από το κέντρο προς την ευρωπαϊκή περιφέρεια, αμοιβαιοποίηση των χρεών, όπως και σημαντικές δη-

μόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, η συνεχής προσπάθεια να έχουν πλεονασματικούς προϋπολογισμούς για πολλά χρόνια για να μειώσουν το χρέος τους, μπορεί να τις καταδικάσει σε μία συνεχή λιτότητα και ανεργία.

Αυτή είναι η Ευρώπη, που σε δεκαπέντε μέρες έχουμε ευρωεκλογές; Αναπτύχθηκε διάλογος για όλα αυτά τα θέματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω.

Η ευρωπαϊκή διακυβέρνηση πρέπει να περιλάβει σημαντικά στοιχεία αλληλεγγύης, ώστε να αντισταθμιστεί η αυστηρή περιοριστική πολιτική που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής. Και σε αυτό το θέμα οι διαπραγματεύσεις που δεν έγιναν -και δεν ξέρω πότε θα γίνουν- για το δημόσιο χρέος έπρεπε πραγματικά να είναι ουσιαστικές με τους άλλους εταίρους.

Οι εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να απαντήσουν. Δεν είναι ότι οι δικές τους χώρες δεν θα βοηθήσουν την Ελλάδα και τις άλλες χώρες του Νότου. Πρέπει να τις βοηθήσουν, για να υπάρξει τελικά ευρωπαϊκή προοπτική και ενοποίηση και να μην βρίσκονται οι μισές χώρες σε διαρκή λιτότητα και οι υπόλοιπες να απολαμβάνουν από αυτήν την κατάσταση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση μας, πενήντα μία μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Παραλίας Αυλίδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος και μετά ο κ. Ανδρουλάκης.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018 αποτυπώνει τη συνέχιση της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης, αποτελεί τη συνέχιση της αντιλαϊκής ταξικής πολιτικής η οποία εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια στον τόπο μας.

Αλλά και όχι μόνο. Στηρίζεται σε δύο βασικές επιδιώξεις. Πρώτον, την ανάγκη να υπάρξει δημοσιονομική πειθαρχία, δημοσιονομική εξυγίανση και άρα τα βάρη διαχείρισης της δημοσιονομικής κρίσης πρέπει να κληθούν να τα πληρώσουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα μέσα από μειώσεις σε μισθούς, συντάξεις, αύξηση της φορολογίας, των χαρατσιών, μείωση των κοινωνικών παροχών, εμπορευματοποίηση της υγείας και της παιδείας.

Δεύτερη βασική επιδίωξη είναι η διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων και η θωράκιση της κερδοφορίας, διασφάλιση η οποία επιτυγχάνεται μόνο μέσα από την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, η οποία προωθείται με μία σειρά διαρθρωτικές αλλαγές.

Πρώτον, τους μόνιμους μηχανισμούς αναπαραγωγής πολύ φθηνής εργατικής δύναμης χωρίς συγκροτημένα εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, τη μαζική εκτόπιση των αυτοαπασχολούμενων επαγγελματιών και εμπορών από την αγορά, της φτωχής αγροτιάς από τα χωράφια της για να συγκεντρωθεί η γη -αλλά όχι μόνο η γη- και συνολικότερα να ενισχυθεί η τάση συγκέντρωσης και συγκέντρωσης του κεφαλαίου και της αγοράς και ο έλεγχός της.

Δεύτερον, μέσα από νέα πεδία κερδοφορίας που διαμορφώνονται για να βρουν διέξοδο τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια, οι ιδιωτικοποιήσεις, η εκποίηση μιας σειράς δραστηριοτήτων του δημόσιου γίνετε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Και τρίτον, διαρθρωτικές αλλαγές που οδηγούν στην με κάθε τρόπο στήριξη των αναγκών του κεφαλαίου και των μονοπωλιακών ομίλων μέσα από τα επενδυτικά κίνητρα, τις σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές, τις μειώσεις των εισφορών για παράδειγμα στα ασφαλιστικά ταμεία.

Έτσι, λοιπόν, το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα-Πλαίσιο Δημοσιο-

νομικής Στρατηγικής αποτυπώνει τη συνέχιση του ίδιου αντιλαϊκού δρόμου στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και τη στήριξη της κερδοφορίας των μονοπωλίων με στόχο τη δημοσιονομική σταθεροποίηση.

Έτσι, λοιπόν, το μεσοπρόθεσμο προβλέπει την επιτάχυνση μιας σειράς καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, δηλαδή μέτρων διασφάλισης της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων με βασική προτεραιότητα την πολιτική φθηνότερης εργατικής δύναμης, την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και την πολιτική στήριξης της ενεργητικής απασχόλησης, δηλαδή την ανακύκλωση της ανεργίας και την προσφορά δωρεάν εργασίας στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Βεβαίως, ταυτόχρονα σκιαγραφεί τα νέα μέτρα, τα οποία λαμβάνονται το επόμενο χρονικό διάστημα, μέτρα σε βάρος του λαού, μέτρα τα οποία πηγάζουν και από την επίκληση του δημοσιονομικού κενού, αλλά και τη διατήρηση της δημοσιονομικής σταθερότητας και του χρυσού κανόνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς για το διάστημα από το 2015 ως το 2016 και τα δημοσιονομικά κενά τα οποία προβλέπει.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι πλέον ξεκινάει η περίοδος ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Όμως, υπάρχει ένα βασικό ερώτημα: Ποιόν θα ωφελήσει αυτή η ανάπτυξη;

Εμείς, λέμε πολύ καθαρά ότι η ανάπτυξη αυτή είναι μια καπιταλιστική ανάπτυξη, είναι μια ανάπτυξη που ωφελεί το κεφάλαιο και δεν πρόκειται να αλλάξει τη ζωή των εργαζομένων, τη ζωή των λαϊκών στρωμάτων προς το καλύτερο.

Έχει κανείς αυταπάτες ότι θα επανέλθουν οι απώλειες των λαϊκών στρωμάτων των προηγούμενων χρόνων, ότι θα επανέλθουν με εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ότι θα αυξηθούν οι μισθοί, όταν έχει διαμορφωθεί το συγκεκριμένο πλαίσιο, όταν οι όποιες επενδύσεις γίνουν «πατάνε» πάνω σε αυτό το νέο εργασιακό περιβάλλον το οποίο έχει διαμορφωθεί, που διασφαλίζει πολύ φθηνή, χωρίς δικαιώματα εργατική δύναμη;

Έχει κανείς την αυταπάτη ότι μπορούν να επιστρέψουν οι συντάξεις στα προ της κρίσης επίπεδα, όταν το επόμενο διάστημα προετοιμάζεται μια νέα αναθεώρηση του ασφαλιστικού που θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερη επιδείνωση της θέσης των συνταξιούχων με μειώσεις στις συντάξεις, με ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης;

Έχει κανείς αυταπάτες ότι θα σταματήσει μέσα από την καπιταλιστική ανάπτυξη η επίθεση η οποία γίνεται στην υγεία, θα σταματήσουν οι συγχωνεύσεις των νοσοκομείων; Πολύ πρόσφατα ο κ. Γεωργιάδης προσπάθησε να προχωρήσει στη συγχώνευση, για παράδειγμα, νοσοκομειακών μονάδων, όπως το Νοσοκομείο του Θώρακος ή το Νοσοκομείο των Κρεστένων, τα οποία θα τα φέρει το επόμενο χρονικό διάστημα.

Έχει κανείς αυταπάτη ότι θα ξεπεραστούν οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση για τα λαϊκά στρώματα, ότι τα πτυχία θα αναβαθμιστούν και οι νέοι θα αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα, όταν η απελευθέρωση ακριβώς των επαγγελματιών και η υποβάθμιση των πτυχίων οδηγεί στην αντίστροφη πορεία;

Τα λέμε αυτά γιατί βεβαίως εμείς είμαστε καθαροί και πολύ συγκεκριμένοι. Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες στον κόσμο. Η καπιταλιστική ανάπτυξη για να έρθει προϋποθέτει αντιλαϊκά μέτρα, που θα συνεχίσουν να οδηγούν στη σχετική, αλλά και για ορισμένα τμήματα των εργαζομένων απόλυτη εξαθλίωση, γιατί μόνο έτσι μπορεί να διασφαλίζεται ένα ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους για τους λεγόμενους επενδυτές. Έτσι, λοιπόν, η φάση της ανάκαμψης της οικονομίας δεν πρόκειται να αναστείλει τη στρατηγική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Αντίθετα, θα την επιταχύνει ακόμη περισσότερο. Δεν πρόκειται να οδηγήσει σε ανάκληση των απωλειών.

Ταυτόχρονα, όμως, λέμε ότι αυτή η πορεία δεν είναι προδιαγεγραμμένη, γιατί υπάρχουν μια σειρά παράγοντες που θα επηρεάσουν την εξέλιξη της, το ότι θα περάσουμε δηλαδή στη φάση της ανάκαμψης το επόμενο χρονικό διάστημα. Αλλά κι αυτό να έρθει, θα είναι μια ανάκαμψη αβέβαιη και πολύ προσωρινή. Κι αυτό το λέμε, ότι δεν είναι δηλαδή προδιαγεγραμμένη η πορεία την οποία ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, γιατί επηρεάζεται η πορεία αυτή από μια σειρά παράγοντες.

Ποιοι είναι αυτοί; Είναι η εξέλιξη της κατάστασης της οικονο-

μίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον υπόλοιπο κόσμο. Είναι η επιβράδυνση της ανάπτυξης των οικονομιών της Κίνας, της Βραζιλίας, των λεγόμενων BRICS. Είναι οι επιπτώσεις από την όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα και στους μεγάλους πολυεθνικούς ομίλους. Είναι τα νέα ενδεχόμενα μέτρα τα οποία θα πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπιση του χρηματοδοτικού και δημοσιονομικού κενού. Είναι η όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα σε μερίδες του κεφαλαίου για την κατανομή των ζημιών αλλά ταυτόχρονα και των κερδών που προβλέπονται από την ανάπτυξη, ποιοι όμιλοι, ποια τμήματα του κεφαλαίου, ποιοι κλάδοι της οικονομίας θα βγουν περισσότερο κερδισμένοι, περισσότερο ενισχυμένοι μέσα από αυτήν τη διαδικασία.

Αυτές ακριβώς οι αντιθέσεις αποτυπώνουν και τη διαπάλη που υπάρχει στο εσωτερικό της αστικής τάξης σχετικά με το μείγμα διαχείρισης της κρίσης. Το λέμε αυτό, γιατί σήμερα αυτή η διαπάλη αντανακλάται μέσα από τη λογική του αν θα είναι βιώσιμο το δημόσιο χρέος και τι μείγμα δημοσιονομικής διαχείρισης χρειάζεται για να καταστεί βιώσιμο το δημόσιο χρέος. Γιατί γίνεται αυτή η συζήτηση στους κόλπους της αστικής τάξης; Γιατί ακριβώς θέλουν, προσπαθούν να προσεγγίσουν με ποιον τρόπο θα γίνει ταχύτερη η διέξοδος από την κρίση, θα μπορεί να στηριχθεί η διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου και ταυτόχρονα τα κονδύλια και η ρευστότητα η οποία θα αντληθεί από την υπόθεση βιωσιμότητας του χρέους θα στηρίξουν τα συμφέροντα συγκεκριμένων επιχειρηματικών ομίλων.

Επίσης, είναι βεβαίως μια διαπάλη η οποία εντάσσεται στις συνολικότερες αντιθέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Ηνωμένες Πολιτείες, στις αντιθέσεις στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σχετίζονται με τη διαχείριση της κρίσης, τη νομισματική και δημοσιονομική πολιτική, που είναι αποτέλεσμα της όξυνσης της ανισόμετρης ανάπτυξης στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα αποκλίνοντα συμφέροντα που έχει διαμορφώσει αυτή.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο λέμε ότι είναι μια ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση η διαπάλη ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στο κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης για το μείγμα διαχείρισης της βιωσιμότητας του χρέους. Πού αποσκοπεί όμως αυτή η διαπάλη; Αφ' ενός μεν να ενσωματώσει τη λαϊκή δυσάρεσκα σε ανώδυνα για το σύστημα πλαίσια και αφ' ετέρου αντανακλά και αντιθέσεις στο εσωτερικό της αστικής τάξης, αντιθέσεις δηλαδή σε σχέση με τη διαχείριση του χρέους, αντιθέσεις για το ποιος θα στηριχθεί, ποιοι επιχειρηματικοί όμιλοι θα στηριχθούν από το χρηματοπιστωτικό σύστημα ή βιομήχανοι ή μεγαλέμποροι ή εφοπλιστές. Επίσης, αντανακλά αντιθέσεις που όχι μόνο δεν πρόκειται να ανατρέψουν την επιδείνωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων αλλά που, είτε με επιμήκυνση του δημόσιου χρέους είτε με κόυρεμα, και οι δύο αυτές επιλογές θα έχουν ως προϋπόθεση την επιβολή σκληρών νέων, ακόμη πιο βάρβαρων μέτρων για τον λαό.

Και γι' αυτό, δεν είναι τυχαίο ότι η ουσία της διαπάλης αυτής αφορά τις μορφές και τον τρόπο διαχείρισης των φαινομένων ακραίας φτώχειας.

Η Κυβέρνηση αυτήν τη διαχείριση των φαινομένων ακραίας φτώχειας προσπαθεί να την επιβάλει μέσα από το λεγόμενο κοινωνικό μέρισμα που προέρχεται από το αιματοβαμμένο πρωτογενές πλεόνασμα. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ τη διαχείριση των φαινομένων ακραίας φτώχειας προσπαθεί να την αντιμετωπίσει μέσα από τη λογική του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που όπου εφαρμόστηκε, συμπαρέσυρε ακόμη παρακάτω τα βασικά επίπεδα των μισθών και την τιμή και την αξία της εργατικής δύναμης συνολικότερα.

Απ' αυτήν, λοιπόν, την άποψη εμείς το λέμε καθαρά ότι όλη αυτή η συζήτηση, που πλησιάζοντας προς τις εκλογές θα κλιμακωθεί το επόμενο χρονικό διάστημα, προσπαθεί ακριβώς να συγκαλύψει τη συμφωνία η οποία υπάρχει στις στρατηγικές επιλογές. Μια συμφωνία, η οποία αντανακλάται, αποτυπώνεται στη μη αμφισβήτηση της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη μη αμφισβήτηση του ρόλου της δράσης αλλά και των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων. Κι απ' αυτήν την άποψη, το κρίσιμο ζήτημα για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι να αποκαλύψουμε πλατιά στον λαό ότι η επίθεση στα

δικαιώματα των εργαζομένων, ο υψηλός αριθμός των ανέργων, το βίαιο εκτόπισμα από την αγορά των επαγγελματιών, των εμπόρων, των αυτοαπασχολούμενων της φτωχής αγροτιάς δεν έχει ως κύρια και μοναδική αιτία τον υψηλό κρατικό δανεισμό της χώρας και το μείγμα διαχείρισης, αλλά αντίθετα αυτή η σφοδρότητα και η ολομέτωπη επίθεση απαντά στη βασική ανάγκη των μονοπωλιακών ομίλων, στη διαχρονική ανάγκη του κεφαλαίου για πολύ φθηνή εργατική δύναμη, για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στον ανελέητο και συνεχώς οξυνόμενο διεθνή ανταγωνισμό. Γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο ότι τέτοια μέτρα δεν λαμβάνονται μόνο στη χώρα –η Ελλάδα δεν είναι το πειραματόζωο της Ευρωπαϊκής Ένωσης- αλλά λαμβάνονται συνολικά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση ανεξάρτητα από το χρέος, ανεξάρτητα εάν βρίσκεται σε φάση κρίσης ή ανάκαμψης, ανεξάρτητα της ύπαρξης μνημονίων ή τρόικας.

Και απ' αυτήν την άποψη εμείς τονίζουμε ότι βεβαίως η Κυβέρνηση λέει ψέματα ότι απεγκλωβιζόμαστε από το μνημόνιο. Αλλά και η μισή αλήθεια την οποία λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι για παράδειγμα είτε θα σκίσει το μνημόνιο είτε θα αντιμετωπίσει, όπως έλεγε στην τελευταία τηλεοπτική συνέντευξη ο κ. Τσίπρας, τις αρνητικές επιπτώσεις από το μνημόνιο, είναι η μισή αλήθεια, που είναι βεβαίως χειρότερη από το ψέμα. Τι αποκρύπτουν; Ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαμορφώσει ένα μνημόνιο διαρκείας, μια συνθήκη διαρκούς εποπτείας στο πλαίσιο του χρυσού κανόνα των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα εάν βρίσκονται στο Νότο ή στο Βορρά, ανεξάρτητα εάν έχουν υψηλό ή όχι δημόσιο χρέος.

Και στο όνομα ακριβώς της διατήρησης του χρυσού κανόνα, στο όνομα να μην αμφισβητηθεί η ανάκαμψη της οικονομίας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων, θα συνεχίσουν να λαμβάνονται τα βίαια, τα σκληρά μέτρα σε βάρος της εργατικής τάξης και του συνόλου των λαϊκών στρωμάτων. Αυτά ακριβώς τα μέτρα δεν είναι ελληνική ιδιομορφία. Αντίστοιχη συζήτηση γίνεται αυτό το διάστημα στη Γαλλία, στη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης για λήψη μέτρων 50 δισεκατομμυρίων ευρώ το επόμενο χρονικό διάστημα που θα τσακίσει μισθούς, συντάξεις και κοινωνικά δικαιώματα στην υγεία και στην παιδεία. Λαμβάνονται σε όλον τον κόσμο αυτά τα μέτρα, ανεξάρτητα από το εάν υπάρχει ή όχι εθνικό νόμισμα, ανεξάρτητα εάν υπάρχει ή όχι μνημόνιο. Γιατί στην πραγματικότητα η αιτία της επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων είναι ο ίδιος ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ κι εγώ ένα, δυο λεπτά -όχι παραπάνω- για να ολοκληρώσω την τοποθέτησή μου.

Έτσι, λοιπόν, στην πραγματικότητα η αιτία της επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων είναι ο ίδιος ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και καμμία αλλαγή στο μείγμα της αστικής διαχείρισης, καμμία αλλαγή σε κυβερνητικό επίπεδο, καμμία αλλαγή εντός ή εκτός του ευρώ, εντός ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όμως διατηρεί το κέρδος ως κίνητρο της κοινωνικής παραγωγής- όταν δηλαδή τα κλειδιά της οικονομίας βρίσκονται στα χέρια των μονοπωλίων- δεν πρόκειται, δεν μπορεί και δεν θα το κάνει, να εγγυηθεί ούτε καν την ανάκτηση των τεράστιων απωλειών που είχαν οι εργαζόμενοι και ο λαός την τελευταία περίοδο. Δεν πρόκειται να οδηγήσει σε ανακούφιση του λαού το επόμενο χρονικό διάστημα, ακόμη και σε περίοδο ανάκαμψης.

Από αυτήν την άποψη, κύριε Πρόεδρε, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ το διακύβευμα των εκλογών που έχουμε μπροστά μας -και της τοπικής και της περιφερειακής διοίκησης, αλλά και των ευρωεκλογών- δεν είναι αν η χώρα θα έχει κυβερνητική σταθερότητα όπως επιζητούν τα κόμματα της συγκυβέρνησης, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, γιατί κυβερνητική σταθερότητα σημαίνει συνέχιση της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής, σημαίνει να σταθεροποιηθεί το πολιτικό και οικονομικό σύστημα προς όφελος των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων και συνέχιση της επίθεσης απέναντι στον λαό μέσω των μνημονίων διαρκείας που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κεφάλαιο. Ούτε βεβαίως, το διακύβευμα των ευρωεκλογών μπορεί να περιοριστεί απλά και μόνο

σε μία κυβερνητική εναλλαγή την οποία επιδιώκει το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, το οποίο κινείται εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός των τειχών της καπιταλιστικής οικονομίας. Γι' αυτό, άλλωστε, και παραπέμπει στο απώτερο μέλλον, στο άγνωστο μέλλον, στη Δευτέρα Παρουσία την κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων του μνημονίου.

Πραγματικός αντίπαλος αυτής της βάρβαρης πολιτικής της Κυβέρνησης, αυτής της βάρβαρης πολιτικής που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου είναι ένα ισχυρό ΚΚΕ το οποίο παλεύει για την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου και όχι τα κόμματα αυτά που κινούνται στις ίδιες ράγες, στον ίδιο δρόμο με τα κόμματα της συγκυβέρνησης. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να απελευθερωθούν, δηλαδή με τη λαϊκή εξουσία και οικονομία, οι τεράστιες δυνατότητες τις οποίες έχει η κοινωνία για μία ανθρώπινη και αξιοπρεπή ζωή. Μόνο αυτός ο δρόμος μπορεί να ενεργοποιήσει τη λαϊκή δυναμική, να δώσει όραμα και ελπίδα στον λαό και στη νεολαία που σήμερα σκύβει συνεχώς το κεφάλι, ζώντας με απελπισία, με απαισιοδοξία και αβεβαιότητα για το αύριο, συμπιέζοντας όλο και περισσότερο τις απαιτήσεις της.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και το σύνθημά μας ότι πρέπει να σπάσουμε τα δεσμά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων με ισχυρό ΚΚΕ παντού αποτελεί τις προϋποθέσεις για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και τα αδιέξοδα της λυκοσυμμαχίας αυτής που κρατάνε αιχμάλωτο το λαό, την εργατική τάξη και τη νεολαία μας στις σημερινές συνθήκες της μιζέριας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο κ. Ανδρουλάκης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να μιλήσω κάπως αυθόρμητα διότι αντικαθιστώ εκτάκτως έναν συνάδελφο που δεν μπόρεσε να παρευρεθεί και έτσι χάνω και την ευκαιρία να ακούσω πρώτα τον αγαπητό μας τον Υπουργό και μετά να μιλήσω, να απαντήσω.

Πράγματι, κύριοι συνάδελφοι, επιβεβαιώνεται ότι η Ελλάδα λειτουργήσε ως το καναρίνι στο ορυχείο για την Ευρωζώνη. Τι είναι αυτό; Κάποτε οι μεταλλωρύχοι όταν κατέβαιναν στις στοές έπαιρναν μαζί τους ένα καναρίνι. Αν αυτό σταματούσε να κελαηδάει ή έπεφτε, ψοφούσε, το έβραζαν στα πόδια και φώναζαν όλοι μαζί «αέρια, αέρια». Αυτό τον ρόλο παίζει τελικά η Ελλάδα στην Ευρωζώνη.

Όπως είχα γράψει σε ένα περιλάλητο βιβλίο μου πριν τις εκλογές του 2009, το καλοκαίρι του 2009, το «Ε, Πρόεδρε!» θα μας ζητηθεί -είχα πει- να «σωθούμε» με λάθος χάρτη. Αυτό συνέβη, κύριοι συνάδελφοι. Το είπε και ο Υπουργός χθες, δηλαδή τι; Ότι ήταν δομικά και θεσμικά ανέτοιμη η Ευρωζώνη να αντιμετωπίσει μία τέτοια κρίση.

Θυμηθείτε ότι τον Οκτώβριο του 2008 μετά το Συμβούλιο Υπουργών ο τότε σοσιαλδημοκράτης Υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας είπε ότι αυτή η κρίση, η χρηματοπιστωτική δεν μας αφορά, είναι μία καθαρά αγγλοσαξωνική-αμερικανική υπόθεση. Έτσι είπε.

Τα κράτη δεν χρεοκοπούν εντός Ευρωζώνης. Τα κρατικά ομόλογα είναι risk free. Η αναδιάρθρωση του χρέους είναι το απόλυτο ταμπού.

Και επειδή, κύριε Υπουργέ, ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ και φίλος, ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, σας ανέφερε την περίπτωση αναδιάρθρωσης χρέους a la Brady Plan, έπρεπε να του υπενθυμίσετε ότι πριν από τέσσερα χρόνια το είχαμε συζητήσει αυτό. Θυμάστε ότι μάζεμα κι υπογραφές.

Το Brady Plan δεν είναι κάτι το ακραίο για να το απορρίψετε έτσι. Δεν είναι μία μονομερής ενέργεια, ένα default. Άλλωστε, φέρεται και το όνομα του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Δηλαδή, γίνεται με την εγγύηση του Treasury. Έτσι δεν είναι;

Άρα, ένα ευρωπαϊκό Brady Plan θα απαιτούσε την εγγύηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και θα περιλάμβανε ένα μείγμα απομειώσεων του χρέους και αναπρογραμματισμού του. Έτσι δεν είναι; Αυτό περιλαμβάνει και δίνει και επιλογές στους επενδυτές.

Αυτό είναι κάτι το ακραίο; Όχι. Θυμάστε όταν το πρότεινα εγώ το 2010 τι αντίδραση υπήρξε.

Το ίδιο είχε γίνει όταν λέγαμε για παράδειγμα να κοπεί νέο χρήμα. Λέγαμε «αμάν, αυτό είναι ιεροσουλία». Υπήρχε αντίδραση. Κι όμως, βλέπετε ότι τώρα στην Ευρωζώνη αναγκαστικά υπό τη δύναμη των πραγμάτων, τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού και του υπερβολικά το ισχυρού ευρώ, συζητούν την ανάγκη μη συμβατικών μέτρων ρευστότητας, τα οποία θεωρούσαν τελείως παράλογα.

Υπενθύμισα την προηγούμενη βδομάδα στον Υπουργό Οικονομικών ότι πρέπει να φέρει τη φωνή της Ελλάδας σε αυτό το ζήτημα, δηλαδή στα μη συμβατικά μέτρα ρευστότητας.

Εμάς δεν μας καλύπτει μία ακόμα μείωση του βασικού επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Διότι δεν «περνά» στην πραγματική οικονομία. Δεν αφορά τις μικρομεσαίες μας επιχειρήσεις που αποτελούν το 99,8% της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Χρειαζόμαστε ένα άλλο εργαλείο μη συμβατικής ρευστότητας, το οποίο έχω περιγράψει σε τέσσερις-πέντε πιθανές παραλλαγές.

Ή για παράδειγμα όταν ειπώθηκε να αγοράσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ομόλογα, έγινε χαμός. Ακούστηκε ότι αυτό είναι παράνομο, ότι θα το ακυρώσει το Συνταγματικό Δικαστήριο, ότι δεν θα το δεχτεί η Bundesbank. Το δέχτηκε. Ακόμα και το Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας το δέχτηκε. «Ανάγκα και οι θεοί πείθονται».

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μέχρι στιγμής οι νέοι θεσμοί που επεξεργάζεται η Ευρωζώνη -πάρτε για παράδειγμα το Banking Union- δεν έχουν καμμία σχέση με την κρίση που ζούμε τώρα. Το έχουμε περιγράψει πολλές φορές από αυτό το Βήμα. Αφορούν ενδεχομένως την επόμενη κρίση. Ακόμα και ο ESM που είναι ένα έκτακτο εργαλείο -προσέξτε- δεν ενσωματώθηκε στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ως ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, δηλαδή ως μόνιμος θεσμός.

Κι ερχόμαστε τώρα στο επίμαχο θέμα, το ζήτημα της απομείωσης του χρέους. Και αυτό ταμπού; Γιατί να είναι ταμπού;

Κύριε Υπουργέ, μελέτησα πολύ προσεκτικά το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Εδώ θα δείτε ότι υπάρχει μία συγκεκριμένη ψυχολογία -ας το πούμε έτσι. Κάνω μία ψυχανάλυση του συγγραφέα. Στην προσπάθειά του, ενδεχομένως, να αποσειεί τις αιτιάσεις του ΔΝΤ που λέει «κούρεμα μεν, νέο μνημόνιο δε», «μαζί με τα βρομόνερα πετάει και το παιδί». Δηλαδή, παραβλέπει την ανάγκη της απομείωσης του χρέους, δημιουργώντας μία ψευδαίσθηση ασφάλειας, ότι για εμάς δεν είναι τίποτα τώρα πια η εξυπηρέτησή του.

Αυτό το είχα πει και στον Υπουργό Οικονομικών εδώ στη Βουλή. Το γεγονός ότι έχουμε να πληρώνουμε τόκους στο 3%-4% του ΑΕΠ -το χαμηλότερο από το '88- συνεπώς δίνει την εντύπωση ότι είναι μια απλή, μια εύκολη διαδικασία για εμάς. Δεν είναι όμως τρόπος διαπραγμάτευσης αυτός.

Όλοι, βεβαίως, καταλαβαίνουν ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να περάσουν πράγματι από δεκαοκτώ κοινοβούλια. Αυτή είναι η δυσκολία. Δεν πρέπει, όμως, να αντιστρέψουμε την κατάσταση -όπως η κ. Μπακογιάννη χτες- και να πούμε ότι αποποιούμε το στόχο της μείωσης του χρέους, επειδή υπάρχει -όπως λέει και ο Υπουργός- ο Σλοβένος φορολογούμενος.

Εμείς πρέπει να μιλήσουμε στον Σλοβένο φορολογούμενο, κυρίες Υπουργέ, και να του πούμε ότι όσο «επικρέμαται η ρομφαία», το βάρος του χρέους, στις περιφερειακές χώρες της Ευρωζώνης, αποτελεί κίνδυνο και γι' αυτόν. Δεν πρόκειται ποτέ να υπάρξει ένα πραγματικό αναπτυξιακό momentum στην Ευρώπη με αυτό το βάρος του χρέους.

Άλλωστε, χθες ο Υπουργός Οικονομικών στον ΟΟΣΑ είπε ότι δεν μπορούμε να έχουμε ανάπτυξη με αυτό το βάρος του χρέους και με αυτή την έλλειψη ρευστότητας. Ο ίδιος ο κ. Στουρνάρας το είπε χθες. Δηλαδή -προσέξτε- λέτε ότι το χρέος είναι εξυπηρετήσιμο, εύκολο! Κάντε μία σύγκριση με την Κίνα.

Την προηγούμενη εβδομάδα αναγγέλθηκε ότι η Κίνα είναι πλέον η πιο ισχυρή οικονομική δύναμη στον κόσμο από την άποψη του ΑΕΠ, της αγοραστικής αξίας. Και αντί να θριαμβολογήσει, ξέρετε τι έκανε; Βγήκε και είπε περίπου ότι «αυτά που λέτε είναι προβοκάτσια. Εξακολουθούμε να είμαστε μία φτωχή χώρα».

Εσείς λέτε ότι όλα είναι εντάξει, υπάρχει θρίαμβος, δεν έχουμε πρόβλημα χρέους. Δεν πας έτσι σε μια διαπραγμάτευση, η οποία πρέπει να ακολουθήσει μία minimax -όπως λέγεται- στρατηγική, ώστε να φτάσει σε έναν optimum συμβιβασμό.

Ξέρουμε όλοι ότι η υπόθεση της μείωσης του χρέους δεν είναι ένα μονόπρακτο έργο. Είναι μία διαδικασία. Δεν είναι, όμως, αυτός τρόπος διαπραγμάτευσης. Δηλαδή, εάν είχαμε τη λογική -περί του Σλοβένου φορολογούμενου-, τι θα έπρεπε να κάνουμε με τα μεσογειακά προγράμματα τότε; Θα έπρεπε να πούμε ότι υπάρχει ο Γερμανός φορολογούμενος και τι να κάνουμε τώρα εμείς; Θα έπρεπε ο Παπανδρέου τότε να μην βάλει βέτο και να μην επιβάλλει τα μεσογειακά προγράμματα; Ή πάρτε για παράδειγμα το ΕΣΠΑ. Δεν είναι μια μεταφορά πόρων; Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχουμε μία βιώσιμη νομισματική Ένωση χωρίς μεταβίβαση πόρων;

Κύριε Υπουργέ, θα γνωρίζετε ασφαλώς ότι πριν από εβδομήντα τρία χρόνια, στην κορύφωση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Κένυς, τον οποίο, αναφέρουμε συχνά σ' αυτήν την Αίθουσα, πρότεινε το περίφημο Clearing Union. Έτσι δεν είναι; Δηλαδή το γραφείο συμψηφισμών μεταξύ πλεονασματικών και ελλειμματικών χωρών, πιστωτών και οφειλετών, το οποίο θα ασκούσε μία πίεση αμοιβαίας προσαρμογής και των μεν και των δε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Και με κυρώσεις για τις πλεονασματικές χώρες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ναι, ακριβώς.

Στην περίπτωση τη δική μας τώρα, η πίεση ασκείται αποκλειστικά επί των οφειλετών και επί των ελλειμματικών χωρών, ενώ η πίεση πρέπει να ασκηθεί και στις πλεονασματικές χώρες και στους πιστωτές. Έτσι θα κάνουμε μία minimax -που λέω- διαπραγμάτευση.

Για σκεφτείτε αυτό να το γενικεύσουμε και στο εθνικό κράτος. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι γίνεται τώρα; Λένε οι Σκωτσέζοι: «Γιατί εγώ να μοιράζομαι το πετρέλαιό μου με τους Εγγλέζους; Αυτονομία!». Λέει ο Καταλανός φορολογούμενος: «Γιατί εγώ να χρηματοδοτώ τον Ανδάλουσιανό; Αυτονομία!». Θα πει και ο Ιταλικός Βορράς: «Γιατί εγώ να δίνω λεφτά στο Νότο; Αυτονομία!». Θα διαλύσουμε και τη βάση του εθνικού κράτους, αν καταργήσουμε τον κανόνα της αμοιβαιότητας μέσα στις ενώσεις τις νομισματικές.

Κύριε Υπουργέ, σας το έχω ξαναπεί, ο μακαρίτης ο Κένυς όταν έστειλε μία επιστολή στον Ρούσβελτ, του είπε ότι δεν φτάνει το reform, διότι αυτό και αργεί να φέρει αποτελέσματα και βραχυπρόθεσμα μπορεί να έχει και αρνητικά αποτελέσματα, δηλαδή να αυξήσει την ύφεση, την ανεργία κ.λπ.. Στο άλλο «Γ» βάλε προτεραιότητα, το recovery -του είπε. Δηλαδή την ανάκαμψη.

Τι συμβαίνει τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παγκόσμια οικονομία σήμερα; Γιατί δεν έχουμε μία πλημμυρίδα, έπειτα από τη μεγάλη κρίση, η οποία θα σηκώσει και τα υπερωκεάνια και τις βάρκες; Πού οφειλεται αυτό; Γιατί έχουμε αυτήν τη στασιμότητα, την άερη και ευάλωτη ανάκαμψη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που στερείται η παγκόσμια οικονομία σήμερα είναι η ζήτηση, η παγκόσμια ζήτηση. Δεν υπάρχει ατμομηχανή που να τη σηκώσει. Η Κίνα υποχωρεί και όλοι οι άλλοι είναι σε αυτό που λέμε «διπλή λιτότητα»: λιτότητα δημοσιονομική, λιτότητα κοινωνικής ανισότητας, και λιτότητα πιστωτική, που είναι το ισοδύναμο της άλλης λιτότητας στο χρηματοπιστωτικό τομέα, δηλαδή πιστωτική ασφυξία.

Κύριε Υπουργέ, προχωράτε με το βασικό σενάριο. Εγώ πιστεύω ότι πάντα πρέπει να έχουμε -ή να υπονοείται ή να έχουμε στην τσέπη- και δεύτερο και τρίτο και μισό σενάριο -τρία και μισό σενάρια.

Στο παρελθόν θα με θυμάστε από αυτό το Βήμα, όταν συζητούσαμε το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, που είπα ότι εδώ έχουμε ένα σύστημα αμοιβαίων προσπονήσεων, όσον αφορά τις προβλέψεις για να «κλωστήσουν το κουτί», ώστε να πάει παραπέρα και να χαθεί ή να κερδηθεί κάποιος χρόνος και μετά βλέπουμε.

Μίλησα, μάλιστα, τότε πολλές φορές γι' αυτό που λέμε στα μαθηματικά «ωραίο θεώρημα, παντελώς ανεφάρμοστο», τα μαθηματικά του πιπιλάρδου σε κυρτή επιφάνεια, σύμφωνα με το

οποίο δεν μπορείς να κάνεις ασφαλείς προβλέψεις πού θα πάει η μπίλια σε μια χαοτική κατάσταση.

Θα μου πεις, μπορώ να το πω σήμερα αυτό; Όχι. Σήμερα δεν ισχύει. Γιατί; Διότι ενδεχόμενα έχουμε προσεγγίσει -μαθηματικά, τουλάχιστον, θεωρητικά, όπως το έχω υπολογίσει- αυτό που λέμε «πάτος». Τον έχουμε προσεγγίσει και, επομένως, μπορεί κανείς βραχυπρόθεσμα να κάνει κάποιες ρεαλιστικές προγνώσεις, αλλά επειδή ο πάτος εδώ είναι ασαφής απολύτως, ανά πάσα στιγμή έχουμε τον κίνδυνο μεγάλων παλινδρομήσεων για μια σειρά λόγους.

Το κεντρικό θεώρημα, όμως, του μεσοπρόθεσμου προγράμματος -και εδώ, βεβαίως, παίζει ένα ρόλο το ότι κατέβαλες, κύριε Υπουργέ, μια μεγάλη προσπάθεια για να φτάσεις σε αυτό όπως το έφτασες- είναι ότι το πλεόνασμα, αν μάλιστα είναι βιώσιμο, από μόνο του μπορεί να μηδενίσει την ύφεση.

Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, τα πλεονάσματα -αυτή είναι η υπονοούμενη λογική- δελεάζουν τις παγκόσμιες αγορές χρήματος και, επομένως, θα πέσει πολύ χρήμα εδώ, διότι μπορούν αυτήν τη στιγμή τα funds να δανειζονται φθηνά στις Ηνωμένες Πολιτείες με βάση την προσωρινή πολιτική της Fed, του χαμηλού επιτοκίου και να έρχονται εδώ με μεγάλες αποδόσεις. Δηλαδή, έχουμε deals, deals, deals.

Αρκεί, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο χρηματοοικονομικός ακτιβισμός για να αναδιαρθρώσουμε την παραγωγική βάση της χώρας, να μετατοπίσουμε τον άξονα της οικονομίας μας προς παραγωγικούς διεθνώς εμπορεύσιμους τομείς; Θα τα καταφέρουμε -ας το πούμε έτσι- να καλύψουμε το 45%-50% του ρυθμού της ανάπτυξης να οφείλεται στις εξαγωγές ή στην υποκατάσταση των εισαγωγών, που αυτό είναι για εμάς το μεγάλο πρόβλημα; Ή θα βασιστούμε μόνο ή κυρίως στο χρηματοοικονομικό ακτιβισμό; Το αποκλείω.

Πολύ περισσότερο, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να συμβεί το εξής: Να αλλάξει σε ένα χρόνο πολιτική η Fed και να κάνει ακριβό το χρήμα. Θα δείτε σε ένα βράδυ μέσα ό,τι είναι «hot money», που λέμε, να φύγει και τότε έχεις τον κίνδυνο μιας δεύτερης βουτιάς εν μέσω πλεονασμάτων. Ή μπορεί να συμβεί κάτι στην Κίνα, που διαχειρίζεται 5 τρισεκατομμύρια assets ή μπορεί να μην πάρει μέτρα η Fed, σαν αυτά που λέμε «κόβω χρήμα» και, επομένως, το αποπληθωριστικό σπирάλ θανάτου, ενώ θα ρίχνει τις τιμές θα αυξάνει την ανταγωνιστικότητα, στην πραγματικότητα θα κάνει το χρέος μας ακόμα πιο μεγάλο, δυσβάστακτο. Έτσι δεν είναι;

Δεν μπορούμε, κύριοι συνάδελφοι, να σχεδιάζουμε το μέλλον της χώρας με το «στριπτιζ» προς τις αγορές.

Μάλιστα, επειδή συνηθίζω να σας λέω ορισμένα ιστορικά παραδείγματα, πριν από εκατόν ενενήντα χρόνια, ο Κόχραν, ο μοιραίος ναύαρχος, επειδή είχε αγοράσει ομολογίες του ελληνικού δημοσίου του πρώτου και του δεύτερου δανείου και επειδή ο Ρικάρντο -προσέξτε, ο Ρικάρντο, ο δάσκαλος του Μαρξ, θεωρία αξίας κ.λπ., οικογένεια τραπεζιτών- τον πίεζε για να ανεβάσει λίγο τις μετοχές και τις ομολογίες, έκανε την τυχοδιωκτική επιχείρηση προς την Αθήνα για να διασπάσει τον κλοιό του Κιουταχί, παρά τις προειδοποιήσεις του καμήνου του Καραϊσκάκη και πάθαμε τη μεγαλύτερη πανωλερία της επανάστασης και έμεινε η Ακρόπολη άλλα δέκα χρόνια στα χέρια των Τούρκων.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, τώρα, για να δείτε ότι οι μεγάλες χώρες και, μάλιστα, τα παιδιά της Θάτσερ και του Μπλερ ακόμη, δεν στοιχηματίζουν απολύτως στον χρηματοοικονομικό ακτιβισμό. Δηλαδή, πάει η Pfiizer και λέει ότι «θα αγοράσω την AstraZeneca στο φαρμακευτικό τομέα» και λένε, «η ερευνητική βάση της χώρας; Η μεταποίηση στη Βρετανία; Η απασχόληση των ερευνητών στη Βρετανία;». Πάει η «GENERAL ELECTRIC» να αγοράσει την «ASTON ENERGY» στη Γαλλία και λέει η Κυβέρνηση της Γαλλίας «Επ!». Δεν τρέχουν χαζοχαρούμενα όλοι μαζί και να λένε «επενδύσεις κ.λπ.». Σου λένε «δεν θα κάνουμε ένα ευρωπαϊό πρωταθλητή; Ας κουβεντιάσουμε και με άλλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις.»

Αυτό είναι το ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Δεν φτάνει ο χρηματοοικονομικός ακτιβισμός. Σε ορισμένες περιστάσεις μπορεί να αποδειχθεί κι επικίνδυνος.

Οι συνάδελφοι το είπαν με όλους τους δυνατούς τρόπους:

Αυτό τον ρόλο έπρεπε να τον παίξει ένα ισχυρό εθνικό εργαλείο ανασυγκρότησης της οικονομίας, όπως είναι το Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, το οποίο θα ευθυγράμμιζε τα κίνητρα του κράτους, των τραπεζών, του Επενδυτικού Ταμείου που το συρρικνώσατε τελείως, το ΕΣΠΑ, τον αναπτυξιακό νόμο, τις νεόφυτες επιχειρήσεις, τις καθιερωμένες επιχειρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, κύριε συνάδελφε, σημαίνει κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες. Είμαστε, δυστυχώς, σε μία Βουλή που -ας πούμε- το κυρίαρχο δόγμα είναι «ο μη των μετ' εμού, κατ' εμού εστί». Δεν υπάρχει διαδικασία κοινωνικών και πολιτικών συναινέσεων.

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω με το ασφαλιστικό. Με συγχωρείτε. Θα χρειαστώ ένα λεπτό μόνο.

Τη μεγαλύτερη πίεση, κύριε Υπουργέ, στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα θα την ασκήσει το ασφαλιστικό σύστημα, ακόμα κι αν οι προβλεπόμενες μεταβιβάσεις από τον προϋπολογισμό επιβεβαιωθούν στην καλύτερη εκδοχή τους.

Πριν το 2000, κύριε συνάδελφε, έκανα έναν υπολογισμό. Είπα ότι για να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας στους συνταξιούχους και στις νέες γενιές σε μια διαγενεακή δικαιοσύνη χρειάζομαστε για την επόμενη εικοσαετία 2000-2020 μέση παραγωγικότητα της εργασίας 3%. Πρέπει, δηλαδή, να πολλαπλασιάσουμε τον όγκο της κοινωνικής εργασίας επί την παραγωγικότητα και να προσθέσουμε την αποταμίευση. Και στους τρεις δείκτες εμείς είμαστε τραγικοί αυτήν τη στιγμή.

Επειδή αυτό το 3% ήταν απίθανο, προέβλεπα το εθνικό κεφάλαιο εγγύησης των γενεών ως future fund, δηλαδή ως κλειστό επενδυτικό ταμείο που θα έπαιρνε μια σειρά κεφάλαια για να τα εκμεταλλευτεί ώστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κάντε προσπάθεια να ολοκληρώσετε. Έχουμε μακρύ κατάλογο ομιλητών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ναι, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λέω, λοιπόν, να εφαρμόσουμε αυτό που ονομάζω minimax στρατηγική για να φτάσουμε σε έναν optimum συμβιβασμό με την ευρωζώνη στο ζήτημα του χρέους και της κοπής νέου χρέυματος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ολοκληρώθηκαν οι ομιλίες των ειδικών αγορητών.

Πριν περάσουμε στον κατάλογο των ομιλητών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να καλωσορίσω στην Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής της Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης κ. Αν Μπράσερ στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής της στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα, επίσης, να σας ενημερώσω ότι έχουμε έναν μακρύ κατάλογο ομιλητών. Αυτό είναι θετικό. Έχουν γραφτεί περίπου εξήντα πέντε ομιλητές. Επομένως, θα πρέπει να τηρηθεί ο χρόνος για να μπορέσουν να μιλήσουν, ει δυνατόν, όλοι οι ομιλητές. Ο χρόνος για τον κάθε ομιλητή είναι επτά λεπτά.

Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μαρίνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018 πραγματοποιείται σε μια περίοδο, κατά την οποία η Ελλάδα έχει αρχίσει πλέον χάρη στις επιπλέον και αιματηρές θυσίες των πολιτών της να εισέρχεται σε μια νέα φάση ανάπτυξης και ανάκαμψης και σε μια νέα φάση σταθεροποίησης της διεθνούς θέσης.

Την τελευταία τετραετία καθώς βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια μεγάλη δοκιμασία οδηγηθήκαμε σε μια σειρά οικονομικών αποφάσεων σε αλλαγές αναγκαίες και δυσάρεστες ταυτόχρονα, οι

οποίες αναπόφευκτα επέφεραν τη δραστική μείωση των εισοδημάτων, την αλματώδη και πρωτοφανή αύξηση της ανεργίας, τη συνεχή επιδρομή των φόρων, μεταβάλλοντας δραματικά το βιοτικό επίπεδο των συμπολιτών μας.

Με στρατηγικό σχεδιασμό και αυστηρό πλαίσιο προγράμματος κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε τις αναγκαίες προϋποθέσεις που θα μας οδηγήσουν στην έξοδο μας από τη στενωπό των μνημονίων, διαψεύδοντας όλες τις κασσάνδρες που αμφισβήτησαν την επίτευξη των οικονομικών μας στόχων και προέβλεπαν μόνο καταστροφές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2013 υλοποιήθηκε σε ποσοστό μεγαλύτερο από αυτό που προσδοκούσαμε. Το πρόγραμμα της οικονομικής πολιτικής, το οποίο επιλέξαμε, άρχισε να αποδίδει σταδιακά. Οι θετικές επιδόσεις στους δείκτες της οικονομίας συνέβαλαν στην επιτυχή επιστροφή της Ελλάδας στις διεθνείς αγορές, η οποία ξεκίνησε νωρίτερα από τις προβλέψεις, διαμορφώνοντας τις συνθήκες για την άμεση χρηματοδότηση επιχειρήσεων και τραπεζών από αυτές.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δεν έχουν περάσει ακόμα στην κοινωνία, στον απλό πολίτη, στον άνεργο, στον συνταξιούχο. Βρισκόμαστε, λοιπόν, στην αρχή αυτής της μεγάλης προσπάθειας, η οποία μας επιβάλλει –πέρα από τους δημοσιονομικούς και κοινωνικούς στόχους– πρωτίστως να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των συμπολιτών μας, διορθώνοντας λάθη και αποκαθιστώντας τις αδικίες, αν θέλουμε να μιλάμε ουσιαστικά για ανάπτυξη, ανάπτυξη, αλλά και κοινωνική συνοχή. Πρέπει να προχωρήσουμε σε περισσότερο δραστήρια μέτρα, προκειμένου να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια, την οποία άδικα και αγόγγυστα βίωσαν και βιώνουν οι συμπολίτες μας.

Σε αυτό το σημείο θέλω να αναφερθώ στο θέμα της καταβολής του κοινωνικού μερίσματος, κύριε Υπουργέ, από το πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο προέρχεται από το υστέρημα και τις φιλότιμες θυσίες των συμπολιτών μας και αποτελεί δική τους επιτυχία. Για τον λόγο αυτό έχουμε ηθικό χρέος να επανεξετάσουμε τα κριτήρια διανομής του, προκειμένου να δοθεί στο σύνολό τους και σε αυτούς που το έχουν πραγματικά ανάγκη. Ενδεικτικά υπογραμμίζω τις περιπτώσεις των ανέργων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες και αυτών που φιλοξενούνται στην πατρική τους εστία και ως εκ τούτου δεν δικαιούνται να το λάβουν.

Οφείλουμε να μεριμνήσουμε –και είμαι βέβαιος ότι θα το πράξετε– υπέρ των ευπαθών αυτών ομάδων, για την υγεία αυτών των ομάδων και ακόμη για τους άστεγους που κοιμούνται στα παγκάκια της πλατείας και στα πεζοδρόμια. Η εικόνα αυτή δεν τιμά κανέναν μας. Σε όλους αυτούς οφείλουμε να εξασφαλίσουμε ένα περιβάλλον πρόνοιας και γνήσιας φροντίδας.

Κατά γενική ομολογία νέα δημοσιονομικά μέτρα δεν χωρούν και η Κυβέρνηση αυτή δεν θα τα πάρει. Η υπομονή και η αντοχή της ελληνικής κοινωνίας έχει εξαντληθεί. Η άντληση εσόδων από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, στα οποία αναμφίβολα έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος, χωρίς όμως να έχουν απαλειφθεί παντελώς τα φαινόμενα αυτά και της φορολόγησης του παραγόμενου πλούτου και όχι των πηγών του πλούτου είναι μονόδρομος.

Έρχομαι τώρα σε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, τη μάλιστα της εποχής που αναπτύσσεται με πρωτόγνωρους ρυθμούς. Αναφέρομαι στην ανεργία, στην ανεργία των νέων που διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον, των πτυχιούχων που αναγκάζονται μαζικά να εγκαταλείψουν τη χώρα, την ανεργία όλων αυτών που διεκδικούν το αυτονόητο, να καλύψουν τις βασικές βιοτικές τους ανάγκες, δηλαδή να ζήσουν. Πρέπει να δοθούν πραγματικά κίνητρα σε επιχειρήσεις και να υπάρξουν μέτρα στήριξης, ώστε η ανάπτυξη να υπηρετηθεί και η ανεργία να μειωθεί δραστικά.

Στο σημείο αυτό θέλω να θίξω το μείζον θέμα της ρευστότητας της αγοράς και ιδιαίτερα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες κινδυνεύουν να αφανιστούν, αφ' ενός λόγω της δραματικής μείωσης των εσόδων τους από την έλλειψη αγοραστικής δύναμης του καταναλωτικού κοινού, αφ' ετέρου λόγω της αντικειμενικής αδυναμίας τους να καλύψουν βασικές υποχρεώσεις των επιχειρήσεών τους. Ωστόσο η πρόσβασή τους στον τραπεζικό δανεισμό, που ήταν ανέκαθεν δύσκολη, έχει γίνει σχεδόν αδύνατη από τις τράπεζες παρά τη γενναία ανακεφαλαιοποίησή τους. Πρέπει, λοιπόν, να στηρίξουμε τη συγκεκριμένη τάξη των επαγγελματιών που αποτελούν τον κορμό της εθνικής οικονομίας με κάθε τρόπο, ώστε να είναι σε θέση να πρωταγωνιστήσουν στη αναδιάρθρωση της εγχώριας παραγωγικής διαδικασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δρόμος που έχουμε ακολουθήσει είναι ομολογουμένως μακρύς και δύσκολος. Έχουμε, όμως, τα πρώτα δείγματα ότι η Ελλάδα –που τόσο σκληρά δοκιμάστηκε εσχάτως– βρίσκεται ξανά όρθια και μπορεί να στηριχθεί πλέον στις δικές της δυνάμεις.

Αυτό που οφείλουμε να πράξουμε από τώρα και στο εξής είναι να αποζημιώσουμε τους συμπολίτες μας, αναγνωρίζοντας τις θυσίες τους και τις στερήσεις, στις οποίες υποβλήθηκαν. Αυτό ακριβώς κάνει η παρούσα Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, προκειμένου να προχωρήσουμε με ασφάλεια στην ευημερία και στην πρόοδο που αξίζει η Ελλάδα και οι Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρίνο και για τη συνέπειά στην τήρηση του χρόνου.

Ο κ. Στρατούλης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αλήθεια ότι –έστω με έναν πολύ προσεκτικό τρόπο, αλλά χωρίς να αποκρύπτεται η ουσία– το μεσοπρόθεσμο ουσιαστικά κρύβονται οι προθέσεις της Κυβέρνησης να συνεχίσει τις μνημονιακές πολιτικές μέχρι το 2018 με νέο μνημόνιο ή νέα μνημόνια, μετά τις εκλογές.

Αυτό αποτυπώνεται στις βασικές κατευθύνσεις του μεσοπρόθεσμου, διότι ομολογεί ότι επιδιώκει να επιτύχει τους βασικούς δημοσιονομικούς στόχους με δύο κυρίως τρόπους: Κατ' αρχάς, με τη μείωση των μισθών και των συντάξεων και με τον περιορισμό της απασχόλησης στον δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, και δεύτερον με τη μείωση των δημόσιων δαπανών, οι οποίες –όπως ανέφερε πριν ο εισηγητής μας Ευκλείδης Τσακαλώτος– από 42% του ΑΕΠ θα πάνε στο 38%, στην πραγματικότητα στο 33% του ΑΕΠ, γεγονός που μας φέρνει –σε ό,τι αφορά τις δημόσιες δαπάνες και το κοινωνικό κράτος– σε επίπεδα χαρών υποσαχάριας Αφρικής.

Πώς τεκμηριώνεται αυτό; Αν' ό,τι θα δείτε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μέσα στο κείμενο του μεσοπρόθεσμου και στους πίνακες που μας παρουσιάστηκαν, φαίνεται με πολύ μεγάλη σαφήνεια ότι στα κρίσιμα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Εργασίας έχουμε –με έτος αναφοράς το 2014 και έτος λήξης το 2018– σοβαρές μειώσεις στα όρια δαπανών τους και συγκεκριμένα: στο Υπουργείο Υγείας κατά 338 εκατομμύρια ευρώ, στο Υπουργείο Παιδείας κατά 722 εκατομμύρια ευρώ και στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά 871 εκατομμύρια ευρώ.

Δεύτερον, παρατηρούμε ότι στον ίδιο τον κοινωνικό προϋπολογισμό σε κρίσιμους τομείς είναι συρρικνωμένες οι δημόσιες δαπάνες. Για παράδειγμα, στον ΕΟΠΥΥ που καλύπτει πλέον το σύνολο του πληθυσμού για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι δαπάνες για φαρμακευτική κάλυψη και λοιπές παροχές ασθένειας, το 2018 θα είναι μειωμένες σε σχέση με το έτος αναφοράς, το 2014, κατά 389 εκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, οι δαπάνες που αφορούν τη λειτουργία των νοσοκομείων και την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης το έτος 2018 θα έχουν μειωθεί, σε σχέση με το 2014, κατά 793 εκατομμύρια ευρώ.

Δυστυχώς, αποτυπώνεται και στον κοινωνικό προϋπολογισμό, αυτό που είχαμε πει, όταν η κυβερνητική πλειοψηφία ψήφισε το πολυνομοσχέδιο –που στην ουσία ήταν νέο μνημόνιο– και την κατάργηση των οικογενειακών επιδομάτων, των επιδομάτων μητρότητας και ασθένειας που έδινε ο ΟΑΕΔ. Η μείωση των ασφαλιστικών εργοδοτικών εισφορών δόθηκε σε αντιστάθμισμα αυτής της κατάργησης δώρο στις μεγάλες επιχειρήσεις. Δηλαδή είχαμε μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9%, μέρος του οποίου ήταν οι εισφορές στον ΟΑΕΔ, ακριβώς γι' αυτές τις προνοιακές πολιτικές.

Τρίτον, για τους μισθούς και συντάξεις παρατηρούμε ότι τα

κονδύλια συνολικά θα είναι μειωμένα με έτος αναφοράς το 2013 μέχρι το 2018 κατά 315 εκατομμύρια ευρώ. Ποσοστιαία και για μισθούς και συντάξεις σε σχέση με το ΑΕΠ θα πω παρακάτω.

Το τέταρτο είναι ότι για την κοινωνική ασφάλιση και την περίθαλψη, με έτος αναφοράς το 2013, οι δαπάνες είναι μειωμένες συνολικά 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το πέμπτο είναι ότι η κρατική χρηματοδότηση προς την κοινωνική ασφάλιση, εάν πάρουμε ως έτος αναφοράς το 2012, είναι ιδιαίτερα μειωμένη το 2018.

Έκτο στοιχείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι από τον πίνακα 3.7 προκύπτει αυτό που προχθές στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και ο Αλέξης Μητρόπουλος και ο Ευκλείδης Τσακαλώτος και εγώ αποκαλύψαμε για ό,τι δίνουν ως κοινωνικό μέρος, τα 525 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων μέχρι τώρα έχουν δώσει 108 εκατομμύρια ευρώ σε διακόσιες ογδόντα χιλιάδες μαζί με τους ενστόλους -που θα ανακοινωθούν αύριο- ενώ έλεγαν ότι θα το έδιναν στο ένα εκατομμύριο πληθυσμού που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας ή βρίσκεται σε δυσκολία.

Εν πάση περιπτώσει, από τον πίνακα αυτόν φαίνεται ότι τα 525 εκατομμύρια ευρώ που λέει ότι δίνει η Κυβέρνηση ως κοινωνικό μέρος, τα ξαναπαίρνει πίσω με τα 464 εκατομμύρια ευρώ, που είναι από τη μείωση των επικουρικών συντάξεων και με τα 76 εκατομμύρια ευρώ που είναι η κατάργηση των προνοιακών επιδομάτων του ΟΑΕΔ. Εδώ φαίνεται πόσο μεγάλη εξαπάτηση είναι αυτό το λεγόμενο «κοινωνικό μέρος».

Το έβδομο σημείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι το εξής: Παρατηρώ πραγματικά με απορία ότι ακόμα και στον ΟΑΕΔ, που θα έπρεπε να ενισχυθεί με κρατική χρηματοδότηση, ειδικά αυτά τα κρίσιμα χρόνια που οι μνημονιακές πολιτικές έφεραν την ανεργία σε ουράνια επίπεδα και στην ντροπιαστική πρώτη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δέκατο ένατο -τώρα το Μάη- συνεχόμενο μήνα τη χώρα μας και στη γενική ανεργία και στην ανεργία των νέων, μειώθηκε κατά 100 εκατομμύρια ευρώ η κρατική χρηματοδότηση σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο μέχρι το 2018.

Όγδοο, όσον αφορά τη μείωση του προσωπικού στο δημόσιο, βλέπουμε ότι στο στενό δημόσιο τομέα και στους ΟΤΑ -μόνο εκεί- θα έχουμε εβδομήντα οκτώ χιλιάδες διακόσιες ενενήντα μία συνολικά αποχωρήσεις, πολλές από τις οποίες θα είναι υποχρεωτικές, δηλαδή υποκρύπτονται μέσα νέες διαθεσιμότητες και απολύσεις, με τον αριθμό των προσλήψεων να είναι πολύ μικρότερος.

Το ένατο στοιχείο είναι ότι βλέπουμε για το ζήτημα της μισθολογικής δαπάνης ως ποσοστό του ΑΕΠ -το λέτε μέσα στο μεσοπρόθεσμο- ότι θα μειωθεί από 5,24% του ΑΕΠ το 2014 σε 3,97% του ΑΕΠ.

Το δέκατο στοιχείο, όσον αφορά τη συνταξιοδοτική δαπάνη -ενώ το είπατε και εσείς προχθές, κύριε Υπουργέ, και εάν δει κανείς τον πίνακα μπορεί να αποπροσανατολιστεί, να δει οριακά αυξημένο το ποσό για τις συντάξεις- είναι ότι πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν δύο πράγματα: πρώτον, ότι σε ποσοστό του ΑΕΠ το 2018 θα είναι 3,9% του ΑΕΠ έναντι 3,35% του ΑΕΠ το 2014 και, δεύτερον, ότι θα αφορά πολύ περισσότερους συνταξιούχους αυτό το κονδύλι, εκατοντάδες περισσότερους, που θα έχουν βγει στη σύνταξη μέχρι το 2018.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο κονδύλι για τις συντάξεις -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- υποκρύπτεται η βασική πολιτική σας για το συνταξιοδοτικό τα επόμενα χρόνια, που δεν την λέτε, ενώ όλα τα άλλα που κόβετε, επικουρικές συντάξεις, εφάπαξ, κοινωνικούς πόρους, εισφορές προς τα ασφαλιστικά ταμεία, τα αποτυπώνετε -δεν μπορείτε να κάνετε αλλιώς- στο μεσοπρόθεσμο. Από την 1-1-2015 καταργείτε με βάση το ν. 3863/2010, μνημονιακό νόμο που ισχύει, την κατώτερη σύνταξη, μαζί με το ΕΚΑΣ, που αντικαθίστανται από μία βασική σύνταξη μέχρι 360 ευρώ.

Επίσης, συνοδεύεται από έναν δεύτερο πυλώνα, από μία ανταποδοτική σύνταξη πλέον, στην οποία θα έχετε ρήτρα βιωσιμότητας και ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, με αποτέλεσμα η σύνταξη να είναι σχεδόν μηδενική. Πάμε δηλαδή σε εξαθλίωση των συντάξεων.

Επιπροσθέτως, κρύβετε, βεβαίως, αυτό που έχετε προσυμφω-

νήσει με την τρόικα για την κατάργηση όλων των συντάξεων που παίρνουν πριν από το εξηκοστό δεύτερο έτος είτε γυναίκες με ανήλικα παιδιά είτε οι παλαιοί -πριν από το 1983- ασφαλισμένοι είτε όσοι είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Επίσης, πίσω από αυτό το κονδύλι και τα άλλα κονδύλια του μεσοπρόθεσμου κρύβεται ότι θα έχουμε και άλλες δραστικές αλλαγές, όπως αυτό που ήδη διαρρέεται ότι κουβεντιάζετε με την τρόικα, ότι για να πάρεις τη βασική σύνταξη δεν θα σου φτάνουν τέσσερις χιλιάδες πεντακάσια ένσημα, δεν θα σου φτάνουν δεκαπέντε χρόνια, θα θέλεις είκοσι.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο ελληνικός λαός με την ψήφο του και στις ευρωεκλογές και στις άλλες δύο κάλπες θα βάλει πραγματικά ένα φρένο στην Κυβέρνησή σας και στη δυνατότητά της με λαϊκή νομιμοποίηση να εφαρμόσει και αυτό το μεσοπρόθεσμο, το οποίο θα ολοκληρώσει την οικονομική, κοινωνική και ανθρωπιστική καταστροφή που συντελείται στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ρήγας και να ετοιμάζεται ο κ. Ουζουνίδης.

Κύριε Ρήγα, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε την αποτίμηση μιας σκληρής, δύσκολης, επώδυνης περιόδου και να μπορούμε σε μια περίοδο όπου η ελπίδα έχει αρχίσει να ανατέλλει.

Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς, γιατί για πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια θυσιών, σκληρής, αλλά συστηματικής προσπάθειας, κάνοντας πράγματα που ουδέποτε αυτό το κράτος, αυτός ο λαός και η κοινωνία είχε αποπειραθεί στο παρελθόν να κάνει, προχωρήσαμε σε αναγκαίες προσαρμογές, έτσι ώστε να μπορούμε να απαντάμε τώρα με ορθόδοξο τρόπο σε κάποιες από τις πολιτικές προτεραιότητες που ορισμένοι έβαλαν από την πρώτη στιγμή, τα οποία ήταν ανεπίκαιρα και δεν μπορούσαν να στηριχθούν σε καμία ορθόδοξη ή ετερόδοξη -όπως λένε κάποιοι άλλοι- οικονομική πολιτική.

Αυτό δηλαδή που έλεγαν κάποιοι ευθύς εξαρχής, με ένα ταμειακό έλλειμμα που έφτανε τα 24 δισεκατομμύρια και ένα διαρθρωτικό έλλειμμα στα 36 δισεκατομμύρια, ήταν ότι μόνο με φθηνό χρήμα στην αγορά εκείνη τη στιγμή, χωρίς καμία δημοσιονομική σταθεροποίηση, θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα. Ήταν δηλαδή οικονομικές προτάσεις, που δεν άντεχαν σε καμία περίπτωση και στο οικονομικό μοντέλο που είχε υιοθετήσει μέχρι εκείνη τη στιγμή η χώρα, αλλά και στην ποιότητα και το μέγεθος της κρίσης που αντιμετώπιζε η χώρα.

Εμείς τότε, ως ΠΑΣΟΚ, έχοντας προφανώς κάποιες καθυστερήσεις όσον αφορά τη λήψη μέτρων, αλλά και σοβαρά προβλήματα εμπειρίας στο πώς αντιμετωπίζονται αυτές οι κρίσεις, βρεθήκαμε να έχουμε απέναντί μας μια σκληρή -από πλευράς οικονομικής πολιτικής- Ευρώπη, με μονοδιάστατο τρόπο θέασης των πραγμάτων, χωρίς προηγούμενη εμπειρία σε ευρωπαϊκό επίπεδο αντιμετώπισης τέτοιων κρίσεων.

Κληθήκαμε εκείνη τη στιγμή, κυριολεκτικά με το πιστόλι στον κρόταφο, να πάρουμε μέτρα, να υπογράψουμε ένα μνημόνιο, το οποίο -με τις αβελτηρίες, τις ολιγωρίες και τα λάθη που έγιναν κατά την εφαρμογή του- ναι, δεν είχε άμεσα αποτελέσματα και προκάλεσε περισσότερο πόνο και οδύνη στον ελληνικό λαό. Όμως δεν υπήρχε άλλη πρόταση. Οι μετά Χριστόν προφήτες που έρχονται τώρα να μας μιλήσουν για άλλη πρόταση, για άλλο δρόμο, προφανώς δεν πείθουν κανέναν.

Ναι, εξαιτίας του θάρρους και της εθνικής υπεύθυνης στάσης του ΠΑΣΟΚ εκείνη την εποχή, που ανέλαβε ένα μοναδικό πολι-

τικό κόστος, που του στοίχισε και το πληρώνει μέχρι σήμερα, η χώρα βρίσκεται ακόμα όρθια, για να προστεθούν σε αυτή την προσπάθεια και πολιτικές δυνάμεις, που εξαρχής ήταν αντίθετες, που εξαρχής έβαζαν το κάρο μπροστά από το άλογο, μιλώντας για αναπτυξιακά μέτρα σε μια εποχή που η δημοσιονομική σταθερότητα ήταν το ζητούμενο, και να πουν -με ειλικρίνεια, εγώ πιστεύω- ότι ουδείς αναμάρτητος, όπως είπε και ο κ. Σαμαράς, και να προστεθούν στις δυνάμεις της πολιτικής και εθνικής ευθύνης, για να μπορέσει η χώρα να σταθεί όρθια.

Σήμερα ναι, η χώρα έχει σταθεί στα πόδια της και διέψευσε όχι μόνο τις κασσάνδρες του λαϊκισμού και της καταστροφολογίας, αλλά και εκείνους εκ των εταίρων μας και τους τροϊκανούς, που δεν έβλεπαν ούτε μείωση των ρυθμών ύφεσης της χώρας ούτε πλεόνασμα και έλεγαν ότι η χώρα δεν θα τα καταφέρει τόσο σύντομα.

Ε, ναι, σήμερα βρισκόμαστε σε μια ιστορική στιγμή, κατά την οποία επαναλαμβάνω ότι έχει ανοίξει μεγάλη χαραμάδα στην ελπίδα και προχωρούμε στο επόμενο βήμα. Ποιο μπορεί και ποιο πρέπει να είναι αυτό το βήμα; Όχι βεβαίως η εφαρμογή απλά και μόνο ενός μεσοπρόθεσμου.

Το βήμα αυτό πρέπει να είναι εκείνο που πράγματι από την αρχή είναι ζητούμενο: το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης με συγκεκριμένους στόχους, με συγκεκριμένο μοντέλο ανάπτυξης, βασισμένο πάνω σε εντελώς άλλα χαρακτηριστικά από αυτά που είχε μέχρι σήμερα, δηλαδή ένα μοντέλο που πόνταρε στην κατανάλωση, σε μια οικονομία αντιπαραγωγική κι ελάχιστα ανταγωνιστική και σε έναν δανεισμό με φθινό χρήμα, το οποίο όμως δεν έπεφτε στην παραγωγή και την ανάπτυξη, αλλά έπεφτε στην κατανάλωση. Αυτό το μοντέλο, αν θελήσουμε να το αναβιώσουμε, είναι σίγουρο ότι το αποτέλεσμα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι το ίδιο.

Άρα, λοιπόν, το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης οφείλει να στηρίζεται πάνω σε κάποιες ρεαλιστικές παραδοχές για το πού βρισκόμαστε από πλευράς πορείας της παγκόσμιας οικονομίας, την οποία δυστυχώς δεν μπορούμε να επηρεάσουμε ως χώρα ιδιαίτερα. Να τη σχολιάσουμε μπορούμε να μιλήσουμε για τα κακά της παγκοσμιοποίησης μπορούμε, για τις πιθανές αλλαγές πολιτικής της Fed μπορούμε να μιλήσουμε, για την αλλαγή της πολιτικής της Κίνας μπορούμε να μιλήσουμε, αλλά να την επηρεάσουμε δεν μπορούμε.

Αν, λοιπόν, αποδεχθούμε κάποιες παραδοχές σχετικά με το σε ποιον κόσμο οικονομικά ζούμε, τότε πράγματι θα δούμε, έχοντας ένα νόμισμα και μάλιστα, αρκετά ισχυρό, έχοντας περιορισμούς όσον αφορά τη χρηματοδότηση της οικονομίας κι έχοντας και συγκεκριμένα προβλήματα ως οικονομία, ποιο θα είναι το μοντέλο ανάπτυξης που θα επιλέξουμε.

Και βέβαια, δεν αρκεί μόνο το οικονομικό μοντέλο ανάπτυξης να το επιλέξουμε και να πούμε ότι τελειώσαμε. Χρειάζονται βαθιές μεταρρυθμίσεις σε αυτήν τη χώρα. Όχι μεταρρυθμίσεις οι οποίες απλώς θα αγγίζουν κάποια δευτερεύοντα ζητήματα για το πώς θα τοποθετηθούν οι πάγκοι στις λαϊκές, αλλά βαθιές μεταρρυθμίσεις που θα ξεκινούν πρώτα και κύρια από το εκπαιδευτικό σύστημα και από το τι θα παράγει το εκπαιδευτικό μας σύστημα, για να μην συνεχίζουν αυτοί που χύνουν δάκρυα σήμερα και λένε «γιατί φεύγουν οι επιστήμονές μας στο εξωτερικό, γιατί τα καλύτερα μυαλά φεύγουν έξω;».

Γιατί, για βρείτε μου μια οικονομία, οπουδήποτε στον κόσμο – την πιο ισχυρή- που θα μπορούσε να απορροφήσει τον αριθμό των ειδικοτήτων που παράγουν τα ελληνικά πανεπιστήμια. Έχουμε τους περισσότερους νομικούς, τους περισσότερους οικονομολόγους, τους περισσότερους κοινωνιολόγους, τους περισσότερους εκπαιδευτικούς –ποιο μοντέλο ανάπτυξης θα εξυπηρετήσει;- αλλά τους λιγότερους τεχνίτες και τους λιγότερους ειδικευμένους σε τομείς που χρειάζεται η οικονομία. Για να μας πουν, λοιπόν, αυτοί που κλαίνε σήμερα γιατί φεύγουν τα παιδιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ναι, θα αναπτυχθεί ξανά η οικονομία και θα αντιμετωπιστεί η ανεργία, όχι όμως με διατάγματα και νόμους που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί αυτό λέει. Να κάνουν έναν νόμο που να προσδιορίζουμε τον κατώτατο μισθό. Να τον προσδιορίσουμε τον κατώτατο

μισθό. Εγώ να σας το βάλω 2.000 ευρώ. Και τι σημαίνει αυτό; Αντέχει η οικονομία να το δώσει αυτόν τον κατώτερο μισθό ή θα κλείσουν και οι άλλες επιχειρήσεις που μέχρι σήμερα έχουν μείνει ανοιχτές;

Άρα, αγαπητοί συνάδελφοι, ας κάνουμε τις παραδοχές οι οποίες ανταποκρίνονται σήμερα στην πραγματικότητα, ας δούμε ότι πρέπει η οικονομία να χρηματοδοτηθεί κι εκεί ας επιλέξουμε το μοντέλο ανάπτυξης το οποίο δεν θα είναι ούτε κρατικοδίαιτο ούτε παρασιτικό.

Θα είναι ένα μοντέλο ανάπτυξης που στηρίζεται στην καινοτομία, στηρίζεται στην εξωστρέφεια, αναπτύσσει τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, στηρίζεται σε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα όπου παράγει χρήσιμους –για να πω έναν όρο ίσως όχι τόσο σωστό από πλευράς οικονομικής- για την οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα σε αυτήν την προοπτική της αλλαγής σελίδας, εμείς βάζουμε μία προτεραιότητα: ένα σύγχρονο οικονομικό μοντέλο που θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ανεργίας και κυρίως, θα ξαναδώσει στην οικονομία της χώρας την εμπιστοσύνη και την αξιοπιστία που απαιτείται.

Αυτό φαίνεται να συμβαίνει τον τελευταίο καιρό. Η Ελλάδα ξανακερδίζει σε εμπιστοσύνη και αξιοπιστία κι εμείς αντέχουμε ως πολιτικός φορέας, είμαστε εδώ ως δύναμη πολιτικής ευθύνης. Θέλοντας να δώσουμε ένα θετικό πρόσημο σε αυτήν την προσπάθεια, θα είμαστε εδώ χωρίς διλήμματα, λέγοντας όμως την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Η αλήθεια είναι μία. Χρειάζεται πολιτική σταθερότητα, χρειάζεται κυβερνητική σταθερότητα, χρειάζεται συναίνεση, χρειάζεται άθροισμα των προσπαθειών. Σε αυτό, το ΠΑΣΟΚ θα είναι παρόν και θα δώσει τη μάχη. Κι ας μην ελπίζουν κάποιοι στις 25 του Μάη, γιατί πολλές απειλές ακούω, «θα δείτε τι θα πάθετε στις 25 του Μάη».

Το πρόβλημα, αγαπητοί φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι δικό σας και στις 18 και στις 25 του Μάη. Και τότε θα δούμε ποια θα είναι τα δικά σας διλήμματα. Θα δείτε, λοιπόν, ότι αντί να φύγουμε εμείς, ίσως θα ψάχνουν κάποιοι άλλοι πού να πάνε -να φύγουν- και πώς θα κάνουν την αυτοκριτική τους.

Η Ελλάδα, λοιπόν, προχωράει μπροστά. Κι εμείς εξακολουθούμε να είμαστε δύναμη ευθύνης, προοπτικής και βοηθάμε σε αυτήν την ανάταση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Ουζουνίδης έχει τον λόγο. Και να ετοιμάζεται ο κ. Κυρίτσης από τη ΔΗΜΑΡ.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ προέρχομαι από το ποδόσφαιρο και μου έδωσε μια πολύ ωραία πάσα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Δεν γνωρίζω πόσα χρόνια είστε Βουλευτής. Κι επειδή έχει ακουστεί κατ' επανάληψη, τουλάχιστον κάποιοι από αυτούς τους παλιούς δεν θα πρέπει να έχουν τα μούτρα να μιλάνε. Το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» στις 16 Μαρτίου 2014 λέει: «Ψάχνουν το ένα εκατομμύριο της κυρίας Ρούλας, συζύγου Γιάννου Παπαντωνίου». Σας το χαρίζω. Η «REAL NEWS» στις 4 Μαΐου 2014, μεταξύ άλλων, λέει: «Καίνε τον Γιάννο οκτώ νέοι λογαριασμοί της συζύγου του». Και έχουμε κι ένα σωρό άλλα. Αλλά επειδή είναι επίκαιρα τα θέματα, θα τα καταθέσω στα Πρακτικά.

Βλέπω ότι τουλάχιστον υπάρχουν νέοι Βουλευτές και πραγματικά χαίρομαι. Εμείς θα αγωνιστούμε για να μπορέσουμε κάτι να αλλάξει για τα νέα παιδιά.

Κύριε Υπουργέ, μεταξύ άλλων -εγώ δεν είμαι και καλός στο διάβασμα- στη σελίδα 5 του σχεδίου νόμου Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής αναφέρεται ότι το ποσοστό ανεργίας αναμένεται να μειωθεί σε 24,5% από 25,8%. Και το γράφεται; Και είστε υπερήφανος; Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία είναι 25%. Ξέρετε σύμφωνα με τα ανεπίσημα πόσο είναι; Βγαίνετε έξω να δείτε πόσοι άνεργοι υπάρχουν;

Και για να κάνω και διαφήμιση των εφημερίδων της περιοχής μου, είναι δύο: η μια είναι «Η ΓΝΩΜΗ» και η άλλη «Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ». Θα τις καταθέσω και αυτές στα Πρακτικά.

Είναι λυπηρό να αναφέρετε αυτά τα νούμερα τη στιγμή που στη Γερμανία της κ. Μέρκελ μειώνεται η ανεργία. Κλείνετε τα εργοστάσιά μας, όπως της Ελληνικής Βιομηχανίας Οχημάτων, το υπερσύγχρονο αυτό εργοστάσιο στη Σίνδο, κι ένα σωρό άλλα – τα ανέφερα προχθές- και μιλάτε για νούμερα, ενώ θα έπρεπε να ντρέπεστε – όχι εσείς προσωπικά, αλλά όλη η πολιτική.

Εγώ είμαι δύο χρόνια Βουλευτής και δεν έχω δει να γίνεται τίποτα προς το καλύτερο. Ευχόμαστε οι επιθυμίες σας να φέρουν την ανάπτυξη και το χαμόγελο στον κόσμο και να μας διαψεύσετε. Αλλά δεν κάνετε τίποτα από απλά πράγματα.

Κύριε Υπουργέ, είστε νομίζω οικονομολόγος, είστε καθηγητής Πανεπιστημίου. Εδώ και δύο χρόνια –να μην πιάσουμε τα άλλα- δεν θα έπρεπε ο Έλληνας πολίτης, ο Ουζουνίδης Μαρίνος και ο καθένας, να έχει ένα σταθερό φορολογικό σύστημα. Πώς το εξηγείτε εσείς αυτό; Έχετε τρελάνει τους λογιστές. Κάθε χρόνο δεν ξέρουν τι πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι. Πείτε μου: Δεν έπρεπε ο καθένας εδώ να ξέρει πώς θα κάνει τη φορολογική του δήλωση; Για ποιον λόγο δεν κάνετε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα. Εκατό χρόνια ήμασταν στην Γερμανία, σταθερό φορολογικό σύστημα. Εδώ τι κάνετε εσείς; Αλχημείες;

Συνέχεια τιμωρείτε τους νομοταγείς και τους συνεπείς. Έχετε γίνει σαν κάτι μπαταχτσήδες στις μικρές μας κοινωνίες, που κυκλοφορούσαν με τις μεροσεντεζάρες και «πρώτο τραπέζι πίστα» και χρωστάγανε στη μισή πόλη.

Κι εσείς, αφού έχετε πλεόνασμα, τι κάνετε; Υπάρχουν οι κτηνοτρόφοι στον Έβρο. Στη Βόρειο Ελλάδα θανατώσανε τα ζώα τους, κύριε Ντόλιο. Γιατί δεν δίνετε στους ανθρώπους τα λεφτά τους, να τελειώνουμε; Πάμε και γυρίζουμε στα καφενεία και στο τέλος θα μας ορμήξουν. Μπορείτε να το καταλάβετε; Πώς ζητάτε από τους άλλους τα χαράτσια και τα κατάρχετε από τραπεζικούς λογαριασμούς; Και για ποιον λόγο δεν πληρώνετε τους ανθρώπους, που τους το υποσχεθήκατε;

Κυκλοφορούν κάτι αμαξάρες –τις βλέπω κι εγώ εδώ- με βουλγάρικες πινακίδες. Και έρχεται ο άλλος ο νομοταγής, πληρώνει τέλη κυκλοφορίας και έξτρα αν κάποιο αμάξι είναι πολυτελές! Λέει εδώ –είναι από το blog Faros 24 της Αλεξανδρούπολης- «όπως σημειώνει σε ρεπορτάζ της η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», στην έκθεσή του το Γραφείο Εμπορικών Υποθέσεων της πρεσβείας μας στη Σόφια σημειώνει ότι οι περισσότερες από τις εννέα χιλιάδες επιχειρήσεις Ελλήνων (αυξήθηκαν κατά 50% από το 2012 στο 2013) είναι εικονικές...».

Γιατί δεν κάνετε κάτι, αφού υπάρχει έλλειψη στο ΣΔΟΕ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έγινε προχθές αυτό.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Ουσία θέλουμε να δούμε, παιδιά! Μπορούν να κάνουν κάτι;

Θα το καταθέσω κι αυτό στα Πρακτικά.

Οργιάζει το λαθρεμπόριο με τα φυτοφάρμακα, με το παράνομο εμπόριο, με οτιδήποτε παράνομο όσον αφορά το εμπόριο Ελλάδας-Τουρκίας. Στους Κήπους, στις Καστανιές, στο Ορμένιο μεταξύ Ελλάδας-Βουλγαρίας, κάθε μέρα η κατάσταση χειροτερεύει. Θα το καταθέσω κι αυτό στα Πρακτικά.

Επειδή, μάλιστα, βλέπω μεγάλα αναπτυξιακά έργα, όπως τη «Γέφυρα Κήπων» Ελλάδας-Τουρκίας, θα ήθελα να πω ότι το πρόβλημα είναι στο τελωνείο. Πρέπει να εκσυγχρονίσετε το τελωνείο. Πρέπει να βάλετε μηχανήματα λείζερ, για να μπορούν να ελέγξουν τα τουρκικά φορτηγά που πηγαίνουν, γιατί συνέχεια πιάνουν παράνομα. Εγώ πιστεύω –το λένε και αυτοί- ότι βάζοντας ένα τέτοιο μηχάνημα, τα έξοδά του τα βγάζει σε χρόνο ρεκόρ. Δεν κάνετε τίποτα!

Το Τελωνείο Καστανιών πήγατε να το δείτε, κύριε Υπουργέ; Είναι λυπηρό σήμερα, το 2014, ως χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουμε τέτοιο τελωνείο. Δώστε πέντε φράγκα, να γίνει κανένα έργο στον Έβρο, να κινηθούν λίγο και οι άνθρωποι. Θα το καταθέσω κι αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ωραίος κι γέφυρες, αλλά όταν δεν υπάρχει κίνηση κι όταν δεν κυκλοφορεί αμάξι, τι να την κάνεις με δύο και τρεις λωρίδες.

Επίσης, εδώ έχω ένα χαρτί από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, με ημερομηνία «Αθήνα 13-3-2014».

Λέει για τα χαράτσια, τις κατασχέσεις, κ.λπ.. Είναι τουλάχιστον προκλητικό το Υπουργείο Οικονομικών να καταθέτει για τρίτη φορά την περίφημη τροπολογία για το θέμα των τριγωνικών και ενδοομιλικών συναλλαγών, κλπ. Λένε σε κάποιο σημείο: «καλούμε τους Βουλευτές να αποφασίσουν αν είναι με τον λαό, τον οποίο πρέπει να υπηρετούν και στον οποίο πρέπει να απολογούνται, ή με τους λίγους που γίνονται συνεχώς πλουσιότεροι στις πλάτες των πολλών και με το μόχθο τους...». Υπογράφουν ο Πρόεδρος Χαράλαμπος Νικολακόπουλος και η Γενική Γραμματέας Ρεβέκκα Μπασματζίδου.

Πραγματικά κι εγώ, κύριοι, είμαι υπέρ της ελεύθερης αγοράς. Πρέπει να κοιτάζουν να δημιουργήσουν πέντε θέσεις εργασίας. Αυτή η τακτική της είσπραξης και μόνο, έχει τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Έχετε ολοκληρώσει.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, σας παρακαλώ. Είμαστε εκτός χρόνου.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζουνίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε κι εμείς. Συγγνώμη που σας διακόψαμε, αλλά ο κατάλογος είναι μακρύς και πρέπει να τηρήσουμε τον χρόνο.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Δεν πειράζει. Εμείς εδώ, όπως και άλλοι, όπως βλέπω, είμαστε συνεπείς. Κάποιοι άλλοι είναι οι τουρίστες. Αν θέλουν ο κ. Μητσοτάκης ή ο κ. Σαμαράς να μειώσουν τους Βουλευτές, ας στείλουν πρώτα τους τουρίστες στα σπίτια τους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κυρίτσης και μετά ο κ. Παραστατίδης.

Ορίστε, κύριε Κυρίτση, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος έχει διαβάσει το μεσοπρόθεσμο, διαπιστώνει μόνο ένα πράγμα. Αυτά που αναφέρει δεν έχουν καμμία σχέση απολύτως με αυτά που συμβαίνουν στη χώρα. Μιλάμε για μια χώρα με 28% ανεργία επίσημα καταγεγραμμένη, δηλαδή με περίπου ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, με τρία εκατομμύρια πολίτες που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Υπάρχει κατακόρυφη πτώση του βιοτικού επιπέδου. Η μεσαία τάξη και κάτω έχει ισοπεδωθεί. Διακόσιες χιλιάδες, περίπου, νέοι επιστήμονες δεν μπορούν να βρουν δουλειά και φεύγουν για το εξωτερικό. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όμως, η Κυβέρνηση φέρνει ένα μεσοπρόθεσμο ανεδάφικό. Μιλά για μια υποθετική ανάπτυξη που μόνο έναν αφεληθ θα έπειθε. Μιλά για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα όταν μόνο το τελευταίο τρίμηνο οι Έλληνες δεν μπόρεσαν να πληρώσουν 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ βεβαιωμένους φόρους και μιλά για μείωση της ανεργίας στο 15,9% μέσα σε μια τριετία.

Πείτε μου μία άλλη χώρα που έχει καταφέρει αυτό το πράγμα. Δεν είναι ότι οι προβλέψεις σας ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας, είναι ότι εσείς προκαλείτε τη νοσημοσύνη των πολιτών, τους οποίους υποβάλατε σε βαρύτερες θυσίες τα τελευταία χρόνια.

Θα σας πω γιατί θα διαψευστείτε. Θα διαψευστείτε γιατί πολύ απλά δεν έχετε κανένα παραγωγικό μοντέλο, κανένα αναπτυξιακό πρόγραμμα, κανένα στρατηγικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση. Το μόνο που γνωρίζετε είναι ότι δεν θα πειράξετε την τάξη που εκπροσωπείτε και που έχει αυξήσει τον πλούτο της μέσα σε αυτήν την κρίση περίπου 20%.

Αντί, λοιπόν, να συζητάμε για ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο

ανασυγκρότησης της χώρας, παραμυθιάζετε τους Έλληνες πολίτες. Τους λέτε, δηλαδή, ότι η χώρα βγήκε από την κρίση, ότι οι επενδυτές στριμώχνονται ποιος θα πρωτοέρθει και γενικώς ότι όλα βαίνουν καλώς, όταν εσείς, κύριε Σαμαρά, δεν μπορείτε να αντιληφθείτε ποια είναι τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα. Το λέω αυτό γιατί ο πολιτισμός, ας πούμε, κι η σύνδεσή του με τον τουρισμό είναι δυστυχώς υψηλά μαθηματικά.

Την ίδια ώρα το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής σας διαψεύδει και λέει αυτό που θα σας πει και κάθε Έλληνας πολίτης, κύριε Υπουργέ, ότι δηλαδή η κοινωνική κρίση συνεχίζεται, ότι η ανεργία έχει εκτοξευθεί σε πολύ υψηλά επίπεδα σε σχέση με άλλες χώρες με προγράμματα λιτότητας, ότι η φτώχεια έχει διογκωθεί, ότι οι όποιες δημοσιονομικές επιτυχίες οφείλονται κυρίως στις αυξήσεις των φορολογικών συντελεστών και στους νέους φόρους και ότι -το αναφέρω επακριβώς, κύριε Υπουργέ- «η έως τώρα πτώση των εισοδημάτων και οι συνεχείς ανασχεδιασμοί στο φορολογικό σύστημα δεν μας επιτρέπουν κάποια αισιόδοξη πρόβλεψη για γρήγορη αύξηση των εσόδων και μείωση της φοροδιαφυγής». Δεν μπορεί να μην το ξέρετε αυτό.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε καλά ότι χρειαζόμαστε 6% με 7% ανάπτυξη τον χρόνο για τα επόμενα δέκα χρόνια για να καλύψουμε ένα εκατομμύριο ανέργους. Και αντί να σχεδιάζουμε ένα πρόγραμμα βιώσιμης ανάπτυξης, συνεχίζετε να λέτε ψέματα στους πολίτες, να τους δίνετε προεκλογικά επιδόματα του «φантаστικού» ποσού των 8 ευρώ και να τους απειλείτε ότι χωρίς εσάς δεν υπάρχει χώρα.

Θέλω να σταθώ σε αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Ο κύριος Πρωθυπουργός μάς λέει ότι η κρίση τέλειωσε, ότι αλλάζουμε σελίδα και ότι θα γίνουμε μια ευτυχημένη χώρα. Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης μάς λέει ότι χωρίς αυτόν δεν υπάρχει κράτος. Εμένα αυτό με ξεπερνάει.

Με συγχωρείτε, κύριοι συνάδελφοι, νόμιζα ότι εδώ είμαστε Βουλή και ότι συζητάμε πολιτικά και όχι ιατρικά θέματα. Διότι αυτό αγγίζει την ιατρική και όχι την πολιτική σφαίρα.

Η πολιτική σταθερότητα που επικαλείστε δεν εξαρτάται από εσάς. Την υπονομεύετε, όμως, με τις πράξεις σας και δημιουργείτε κοινωνική έκρηξη. Προσπαθείτε για άλλη μια φορά να εκφοβίσετε τους πολίτες, λέγοντάς τους ότι εσείς είστε οι μοναδικοί που θα τους βγάλετε από την κρίση, μία κρίση που δημιουργήσατε εσείς. Τους ζητάτε, λοιπόν, να ψηφίσουν εσάς για να τους βγάλετε από την κρίση, την οποία κρίση πάλι δημιουργήσατε εσείς.

Περίμενα ότι θα αντιληφθείτε σε ποια κατάσταση έχετε φέρει τη χώρα, ότι θα υπάρχει τουλάχιστον πολιτική σεμνότητα και αυτοκριτική από τα κόμματα που έφεραν τη χώρα ως εδώ. Η αυτοκριτική αυτή δεν έχει γίνει ποτέ εδώ μέσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση απέτυχε να παρουσιάσει ένα μεσοπρόθεσμο ρεαλιστικό πρόγραμμα που να συνάδει με την πραγματικότητα, που να έχει μακροπρόθεσμες αναπτυξιακές προοπτικές.

Όμως, δεν θα κοιραστώ να επαναλαμβάνω ότι χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο στρατηγικό σχέδιο για την ανασυγκρότηση της χώρας. Χρειάζεται να δούμε τη μεγάλη εικόνα. Το ερώτημα είναι αμείλικτο: Τι Ελλάδα θέλουμε; Τι Ελλάδα θέλουμε να κάνουμε; Και επειδή δεν έχουμε απάντηση σ' αυτό, καταφεύγουμε σε απειλές και παρουσιάζετε τους εαυτούς σας ως αναντικατάστατους. Όμως, θέλω να σας πω ότι η χώρα θα επιβιώσει και χωρίς εσάς, γιατί οι χώρες ανήκουν σ' αυτούς που μπορούν να οραματίζονται, κύριε Υπουργέ. Και, δυστυχώς, εσείς δεν έχετε κανένα όραμα για την ανασυγκρότηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κρίση.

Τον λόγο έχει ο κ. Παραστατίδης και μετά ο κ. Βαρεμένος. Στη συνέχεια θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε, κύριε Παραστατίδη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να επικεντρώσω την ομιλία μου στο πολιτικό κενό σκέλος του σημερινού νομοσχεδίου. Εξάλλου, ο εισηγητής

του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσακαλώτος και ο Μίμης Ανδρουλάκης στην τοποθέτησή τους ήταν πολύ ξεκάθαροι και αναφέρθηκαν με μεγάλη σαφήνεια στο τεχνικό κομμάτι του νομοσχεδίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμαστε να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο 2015-2018 με ό,τι αυτό σημαίνει για τη χώρα και τους πολίτες. Η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια έμαθε να ωραιοποιεί τα πάντα. Έμαθε να βαφτίζει το μαύρο άσπρο, τη φτώχεια και την ανέχεια, προοπτική ευημερίας. Οραματίζεται ανάπτυξη και ευημερία επικαλούμενη κυρίως αριθμούς και στατιστικές, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τις κοινωνικές επιπτώσεις.

Κύριοι της Κυβέρνησης, με όση προσπάθεια κι αν καταβάλλετε μέσα από διάφορα προπαγανδιστικά τηλεοπτικά και έντυπα μέσα προκειμένου να εξωραϊστείτε τη σημερινή κατάσταση, δυστυχώς η καθημερινότητα του πολίτη σας διαψεύδει. Αρκεί κανείς να δει την αύξηση των πολιτών στα συσσίτια και τις πρόσφατες εικόνες σε διάφορες περιοχές των Αθηνών, όπου οι πολίτες συνωστίζονταν σε ουρές χιλιομέτρων για μια σακούλα ζαχαβατικών. Πρόκειται για συγκλονιστικές εικόνες, για εικόνες ντροπής που εξευτελίζουν και καταρρακώνουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Αυτά τα φαινόμενα βαφτίζετε, κύριοι, ως προοπτική ανάπτυξης. Θεωρώ πως έχετε μεσάνυχτα από την ελληνική πραγματικότητα, την οποία βιώνουν τρία εκατομμύρια και πλέον πολίτες που τους καταντήσατε να μπαίνουν σε ουρές για μια σακούλα ντομάτες. Αυτή την Ελλάδα έχετε δημιουργήσει, γι' αυτήν την Ελλάδα αισθάνεστε υπερήφανοι. Αυτήν την Ελλάδα επικαλείστε ότι σώσατε και αυτή την Ελλάδα, δυστυχώς, θα έρθει η ώρα που θα παραδώσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ η Κυβέρνηση ισχυρίζεται καθημερινά πως δεν θα έχουμε νέα μέτρα, μας φέρνει στη Βουλή νέο μεσοπρόθεσμο. Πρέπει να διευκρινίσουν πως δεν πρόκειται για ένα απλό νομοσχέδιο, αφού μέσα από την ψήφισή του διασφαλίζεται η συνέχεια προηγούμενων εφαρμοστικών νόμων και περιλαμβάνει διατάξεις που επιβάλλουν συνθήκες εργασιακής ζούγκλας στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα καταργώντας συνταγματικά εργατικά δικαιώματα.

Οι πολίτες γνωρίζουν πλέον πολύ καλά ότι κάθε φορά που η Κυβέρνηση διαβεβαιώνει μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης πως δεν θα υπάρξουν άλλα επώδυνα μέτρα για τα λαϊκά στρώματα, τότε ακριβώς είναι η στιγμή που προετοιμάζονται νέες επιθέσεις εις βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων, εις βάρος των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων με μείωση μισθών και συντάξεων, με απολύσεις, περικοπές στις δαπάνες υγείας και παιδείας, περικοπές στις παροχές πρόνοιας και άλλα πολλά.

Το μοντέλο ανάπτυξης που επαγγέλλεται και προτίθεται να ακολουθήσει η Κυβέρνηση, το προδιέγραψε με σαφήνεια η κ. Μέρκελ σε πρόσφατη επίσκεψή της στη χώρα μας, κατά τη διάρκεια της οποίας μας είπε ότι πρέπει να δώσουμε έμφαση στον τουρισμό και στην παροχή υπηρεσιών. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας συνέστησε να γίνουμε τα γκαρσόνια της Ευρώπης. Τα λόγια της αυτά έχουν ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα, διότι έχουν ειπωθεί από την Πρωθυπουργό της Γερμανίας, η οποία έχει ηγεμονικό ρόλο στην οικονομία μεταξύ των χωρών της Ευρώπης.

Και προσέξτε ότι αυτά ειπώθηκαν σε μία περίοδο που δρομολογείται η αναδιάρθρωση των οικονομικών μοντέλων ανάπτυξης μεταξύ των χωρών της Ευρώπης. Αυτού του είδους το μοντέλο ανάπτυξης επεφύλαξε η κ. Μέρκελ για τη χώρα μας, το οποίο είναι πρόθυμη να εφαρμόσει και να υπηρετήσει η σημερινή Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός δεν έχει αντιληφθεί πως καμμία ανάπτυξη δεν έρχεται μόνη της. Καμμία ανάπτυξη δεν επιτυγχάνεται βασιζόμενοι μόνο σε εξαγγελίες, ευχολόγια και υποδείξεις, αλλά πρέπει να δημιουργηθούν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως σταθερό φορολογικό σύστημα, το οποίο δεν υπάρχει -έως τώρα ψηφίστηκαν σαράντα ένα φορολογικά νομοσχέδια- δίκαιος συντελεστής φορολόγησης, που δεν υπάρχει, φορολόγηση του εισοδήματος και όχι της παραγωγικής διαδικασίας και του μικτού εισοδήματος, που δεν υπάρχει, εκσυγχρονισμός του κράτους, πάταξη της διαπλοκής και της διαφθοράς, κάτι που δεν γίνεται σήμερα και μια σειρά άλλων μέτρων. Υπερφηφάνεται ότι βγήκαμε στις αγορές και αυτό, αν θέλατε, το χρησιμοποιεί σαν δυνατό χαρτί, εν όψει της προεκλογικής περιόδου.

Όμως, εδώ και ο πιο αφελής θα αναρωτηθεί: Πώς γίνεται να σου κλείνουν την πόρτα χρηματοδότησης οι αγορές, επειδή το χρέος έχει φθάσει στο 129% του ΑΕΠ, και να σου ανοίγουν τις πόρτες και μάλιστα με επιτόκιο κοντά στο 5%, με το χρέος στο 175% του ΑΕΠ; Τα συμπεράσματα ας τα βγάλουν οι πολίτες, που καλούνται να πιστέψουν πόσο πραγματικά αξιοπίστητα είναι όλα αυτά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βλέπετε ότι πέρα απ' αυτά που μας πήραν τώρα μας ζητούν επιπλέον να παραδώσουμε εκτός των άλλων το φιλότιμο, τον αυτοσεβασμό μας και να απαρνηθούμε την αξιοπρέπειά μας. Πιστεύω πως ήρθε η ώρα που ο ελληνικός λαός θα πρέπει να απαιτήσει να μην υπάρξει πλέον καμμία υποχώρηση, καμμία ανοχή στο παραμύθιασμα και στο ψέμα, καμμία ανοχή στο νέο έγκλημα, αφού ήδη τα έχει χάσει όλα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς, φαίνεται πως δεν έχετε αντιληφθεί ακόμη και σήμερα ότι η «πλάτη» της κοινωνίας δεν αντέχει άλλο. Ο κόσμος γονάτισε, κουράστηκε, απογοητεύτηκε. Δυστυχώς, πλήρωσε βαρύ τίμημα μιας ανεπαρκούς, χρεοκοπημένης και αποτυχημένης εξουσίας. Και να είστε σίγουροι πως ο λαός θα καταδικάσει τους υπεύθυνους, που τη λειψαστή τη μετατρέψανε σε νόμο, τα εκβιαστικά διλήμματα σε καθεστώς, το ψέμα σε προπαγάνδα, αφού με τέτοια τερτίπια και τακτικές προσπαθείτε να ενοπείρετε τον φόβο και την ανασφάλεια στην κοινωνία και έχετε και το θράσος να λέτε πως καταβάλλετε υπεράνθρωπες προσπάθειες για να μας σώσετε.

Κλείνοντας, η φράση «τέλος ως εδώ!» από ευχή και επιθυμία του κόσμου έχει γίνει πλέον συνείδηση, απαίτηση και αγώνας. Να είστε βέβαιοι πως ήρθε η ώρα να μιλήσει ο λαός στην κάλπη και η απάντησή του θα είναι συντριπτική για τους υπεύθυνους της σημερινής κατάστασης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρεμένος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας μας πληροφόρησε χαρωπά –θα έλεγα– ότι είμαστε στην τελευταία σελίδα. Μόνο που δεν διευκρίνισε ποιου βιβλίου ακριβώς, ποιου τόμου. Διότι εδώ έχουμε να κάνουμε με την «ΠΑΠΥΡΟΣ- LAROUSSE» των μνημονίων και των μεσοπροθέσεων, ων ουκ έστιν αριθμός!

Ο κ. Γιώργος Παπανδρέου μας έλεγε ότι το 2011 θα βγαίναμε από την κρίση και ότι το 2012 θα βαδίζαμε νορμάλ στις αγορές. Ο κ. Σαμαράς πήρε την ψήφο του ελληνικού λαού, υποσχόμενος –μετά από πόσα «Ζάππεια» και εγώ δεν θυμάμαι κι ενδεχομένως και ο ίδιος να θεωρεί ότι ο ελληνικός λαός πλέον ταυτίζει το Ζάππειο μόνο με τον Εθνικό Κήπο– ότι θα αναδιαπραγματευθεί το μνημόνιο. Και τώρα, εν όψει της νέας εκλογικής αναμέτρησης, υποσχεται σταθερότητα.

Σταθερότητα, ναι, στην κατάσταση την οποία διαμόρφωσε η εφαρμογή της πολιτικής του. Υπάρχει πιο σταθερή πραγματικότητα από το κόλλημα της ανεργίας στο 30% και της ανεργίας των νέων στο 60%;

Υπάρχει πιο σταθερή κατάσταση από τα «λουκέτα»; Σαν το ευθύγραμμο του καρδιογραφήματος είναι, τόσο σταθερή.

Υπάρχει και μια άλλη σταθερότητα: Σταθερότητα στο ρυθμό ανόδου του χρέους, στον τροχασμό, στον καλπασμό θα έλεγε κανείς. Έφτασε το χρέος στο 176% του ΑΕΠ. Μιλάμε για θαυμαστή σταθερότητα! Και να φανταστεί κανείς ότι ό,τι έγινε στη χώρα τα τελευταία χρόνια, έγινε στο όνομα ή με το πρόσχημα της αντιμετώπισης της κρίσης του χρέους. Με αυτό το πρόσχημα έγινε.

Υπάρχει μία άποψη –και δεν είναι του ΣΥΡΙΖΑ μόνο, γιατί του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα θέλατε να την ακούσετε– διακεκριμένων διεθνών παραγόντων, ότι εάν δεν αντιμετωπιστεί το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους, δεν μπορεί να γίνει τίποτα σε αυτήν τη χώρα. Ποιος μπορεί να ρισκάρει σε μία χώρα που μετεωρίζεται με τον βραχνά, με τον βρόγχο θα έλεγα, του χρέους –ποιος θα το κάνει αυτό;– σε μία καθημαγμένη οικονομία;

Δεν σας προβληματίζει το γεγονός ότι παρά την πλημμυρίδα της υποτίμησης, οι εξαγωγές παραμένουν στάσιμες, αν όχι μει-

ούμενες; Έτσι είναι τα στοιχεία, κύριε Βορίδη.

Τι θα γίνει, λοιπόν, με το χρέος; Θα το πάμε μέχρι πού; Μέχρι το 2070; Με μια μείωση επιτοκίων που δεν αφορά τα δάνεια, κύριε Υπουργέ, του ΔΝΤ, δεν αφορά τους ομολογιούχους; Ασπίνη στον καρκινοπαθή; Μέχρι πότε θα είμαστε σε έλεγχο; Μέχρι, λέει, να αποπληρώσουμε το 75% του χρέους, αυτό του συγκεκριμένου χρέους. Μέχρι πότε θα πάμε; Μέχρι το 2060;

Ερώτημα: Ο κ. Στουρνάρας είπε ότι όταν το έθεσε το θέμα στον κ. Σόμιπλε του απάντησε: «forget it Yiannis». Επομένως, τι είναι αυτό; Νόμος, για μια χώρα που πρέπει να δώσει μάχη για την ύπαρξή της ως ανεξάρτητη, σε μία κοινότητα υποτίθεται ισοτίμων;

Ο Πρωθυπουργός, ο κ. Σαμαράς, πού βρίσκεται; Σε καμμία κρυψώνα; Μήπως μπορείτε να μας διευκολύνετε, κύριε Βορίδη; **ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Εδώ είναι. Επάνω, στη Γερουσία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Επάνω είναι; Για εδώ μιλάω πότε θα έρθει.

Ως πού μπορεί να πάει αυτή η υποβάθμιση; Αυτό το κορυφαίο θέμα που έλεγα εγώ πριν, δεν θα το συζητήσουμε μπροστά στον ελληνικό λαό, εν όψει μιας κρίσιμης εκλογικής αναμέτρησης;

Και ρωτώ: Ως πότε θα συνεχιστούν τα διαγγέλματα του κ. Σαμαρά; Μέχρι να πείσει τον εαυτό του ότι γράφει ιστορία; Μέχρι τότε;

Ο έτερος των εταίρων της συγκυβέρνησης, ο κ. Βενιζέλος, απειλεί τον ελληνικό λαό ότι θα στερηθεί την παρουσία του –υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο, τέτοιος κίνδυνος, να στερηθεί ο ελληνικός λαός την παρουσία του κ. Βενιζέλου!– χωρίς να υποψιάζεται ότι μπορεί να είναι και κίνητρο αυτό για να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι δεν είναι; Για να συνεννοούμαστε, που λέτε και εσείς, κύριε Βορίδη.

Ο κ. Βενιζέλος, λοιπόν, που απειλεί τον ελληνικό λαό με αυτό, δήλωσε ότι η απαίτηση για κούρεμα του χρέους είναι, λέει, εχθρική ενέργεια προς τους δανειστές μας. Και εντάξει το να μην πιστεύεις στη διαπραγμάτευση, ας πούμε ότι νοητικά μπορεί να το συλλάβεις. Όταν λες ότι η απαίτηση για κούρεμα του χρέους είναι εχθρική ενέργεια στους δανειστές, τι ακριβώς διαπραγματεύεσαι; Τι ακριβώς διαπραγματεύεσαι; Ερώτημα: τι συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα; Δεν προκύπτει αυτό αβίαστα; Έρχεσαι με το μεσοπρόθεσμο, αφαιρείς πόρους και προδιαγράφεις τερατώδη πλεονάσματα.

Δεν ξέρω, ο κ. Σαμαράς το βλέπει σε αυτήν τη διαδικασία που σας περιέγραψα προηγουμένως, των διαγγεμάτων; Αυτά είναι πλεονάσματα Κίνας, ας πούμε, και τα προεξοφλεί, ενώ δεν υπήρξαν πουθενά. Και έρχεστε εδώ να τα συζητήσουμε σοβαρά πάνω σε αυτήν τη βάση.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι είναι καιρός να δώσει μια απάντηση ο ελληνικός λαός, ο οποίος δεν μπορεί να εκβιάζεται επ' άπειρον και να απειλείται πότε από τον κ. Σόμιπλε, πότε από τον κ. Σαμαρά και εσχάτως από τον κ. Βενιζέλο ότι υπάρχει κίνδυνος να τον χάσουμε. Δεν μπορεί ένας λαός επ' άπειρον να ζει υπό το κράτος του εκβιασμού. Δεν υπήρξε άλλος λαός.

Κύριε Υπουργέ, με το μεσοπρόθεσμο εδώ βάζετε διάφορες οροφές, διάφορα παραπετάσματα. Επειδή είπατε κάτι για το κοινωνικό μέρισμα στους ένστολους, εσείς θεωρείτε ότι σέβεστε την αξιοπρέπειά τους; Όταν με το μεσοπρόθεσμο προδιαγράφετε...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Να μην τα δώσουμε τότε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Αφήστε τα αυτά! Μην προτρέχει η γλώσσα της διανοίας σας. Σας έκανα και κομπλιμέντο περί διανοίας!

Με το μακροπρόθεσμο, λοιπόν, προδιαγράφετε –στην καλύτερη περίπτωση– τη διαιώνιση της κατάστασης και των ανδρών των Ενόπλων Δυνάμεων –των στελεχών– και των ίδιων των Ενόπλων Δυνάμεων μέχρι το 2018. Στην καλύτερη περίπτωση! Και τους κουνάτε το καθρεφτάκι του κοινωνικού μερίσματος; Και δεν είστε υποψιασμένοι για την απάντηση που μπορεί να υπάρξει σε αυτό; Μία απάντηση, που θα είναι σε αρμονία με τη θέληση του ελληνικού λαού, την αξιοπρέπειά του και την περηφάνια του: «Αρκετά!»

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα το δούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Θα το δούμε. Εντάξει. Αρκετά και

με την περιθωριοποίηση, κύριε Βορίδη και με την κοροϊδία! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για την περίοδο 2015-2018. Το πλαίσιο αυτό στοχεύει στην απεικόνιση της δημοσιονομικής στρατηγικής της Κυβέρνησης σε τετραετή ορίζοντα. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάζονται τα δημοσιονομικά όρια και περιγράφονται, πράγματι, οι βασικές πολιτικές κατευθύνσεις και οι προτεραιότητες της Κυβέρνησης. Το πλαίσιο αυτό προωθεί πολιτικές για τη διόρθωση διαχρονικών αδυναμιών του εγχώριου οικονομικού υποδείγματος, αδυναμιών που όλοι μας σε αυτήν την Αίθουσα έχουμε εντοπίσει, έχουμε επισημάνει και σηματοδοτεί την πορεία της χώρας προς την οικονομική ανάπτυξη, τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και τη διατήρηση σημαντικών υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Ελλάδα πράγματι με πολύ κόπο, με μεγάλη προσπάθεια, με τεράστιες θυσίες, σταθεροποιείται. Δεν θα υπάρξει σταθεροποίηση. Υπάρχει σταθεροποίηση! Αν ανατρέξει κανείς στους στόχους του προηγούμενου μεσοπρόθεσμου, που συζητούσαμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πριν από δύο χρόνια και να αξιολογήσει σήμερα την επίτευξη ή μη αυτών των στόχων, σε τι συμπέρασμα θα καταλήξει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα δύο χρόνια η χώρα διασφάλισε τη θέση της στην Ευρωζώνη και ανέκτησε σημαντικό κεφάλαιο διεθνούς αξιοπιστίας. Το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής επανήλθε και διατηρείται εντός τροχιάς. Οι δημοσιονομικοί στόχοι υπερκαλύπτονται για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύθηκε. Διαρθρωτικές αλλαγές υλοποιούνται. Η ύφεση έγινε πιο ρηχή. Η αυξητική δυναμική της ανεργίας ανακόπηκε και η σημερινή δημοσιοποίηση των καινοφανών στοιχείων επιβεβαιώνει αυτήν την ενθαρρυντική τάση για έκτο συνεχόμενο μήνα. Η Ελλάδα μετά από τέσσερα χρόνια απέκτησε και πάλι πρόσβαση στις αγορές.

Η Ελλάδα κερδίζει το στοίχημα. Βέβαια, δεν έχουμε βγει από την κρίση, όμως βγαίνουμε. Για τον λόγο αυτόν δύο είναι πλέον οι βασικές επιδιώξεις.

Πρώτη επιδίωξη: Η διασφάλιση των μέχρι σήμερα επιτευγμάτων και η προστασία των τεράστιων θυσιών της ελληνικής κοινωνίας.

Δεύτερη επιδίωξη: Η μετατροπή της υπάρχουσας σταθεροποίησης της οικονομίας σε δυναμική, σε βιώσιμη ανάπτυξη, με κοινωνική συνοχή, πάνω σε στέρρες βάσεις, εντός πάντα της Ευρωζώνης.

Προς αυτήν την κατεύθυνση οι βασικές προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης για το αμέσως προσεχές διάστημα είναι οι ακόλουθες:

Πρώτη είναι η περαιτέρω επικέντρωση σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες αναμένεται να αναληφθούν το αμέσως προσεχές διάστημα με την παρουσίαση του νέου αναπτυξιακού προτύπου της χώρας και τη σταδιακή υλοποίησή του αμέσως μετά, ενός προτύπου που θα εδράζεται στη σταδιακή μετατόπιση από την υπερβολική κατανάλωση προς την αποταμίευση και την επένδυση.

Δεύτερον, η ενίσχυση της ρευστότητας και η αποκατάσταση διαύλων χρηματοδότησης της οικονομίας όχι ως αφηρημένη έννοια, αλλά με πράξεις. Σε αυτό αναμένεται να συμβάλουν τους αμέσως προσεχείς μήνες η ακόμα ταχύτερη αξιοποίηση και υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από πόρους του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων -κάτι που επιβεβαιώνουν τα διαθέσιμα στοιχεία-, η θέσπιση του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου, η συνέχιση αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, η περαιτέρω μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας, ο συμψηφισμός οφειλών ΦΠΑ μεταξύ δημοσίου και επιχειρήσεων αλλά και μεταξύ επιχειρήσεων.

Τρίτη προτεραιότητα: Η προσπάθεια για τη σταδιακή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης νοικοκυριών και επιχειρήσεων, η

οποία δύναται να δρομολογηθεί, και υπάρχει μέσα στο επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, εφόσον η χώρα συνεχίσει να επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς της στόχους και φυσικά εφόσον μπορέσει να εντάξει, ακόμη περισσότερο, το «αφανές» τμήμα της οικονομίας στο «εμφανές» πεδίο της και το φορολογήσει.

Τέταρτη προτεραιότητα: Η προώθηση σύγχρονων προγραμμάτων και ενεργητικών πολιτικών ενίσχυσης της απασχόλησης.

Πέμπτη προτεραιότητα: Η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών, ώστε να περιορισθεί το, πράγματι, διευρυμένο επίπεδο της φτώχειας τα τελευταία χρόνια, με στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, όπως είναι το καθεστώς του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που ξεκινά πιλοτικά.

Έκτη προτεραιότητα: Η σταδιακή βελτίωση της «ποιότητας» των δημόσιων οικονομικών, η οποία θα επιτευχθεί με την αύξηση της αποτελεσματικότητας των δημόσιων πόρων και με την ενίσχυση, σταδιακά, των δαπανών που έχουν υψηλό πολλαπλασιαστή και απόδοση, προάγουν την οικονομική ανάπτυξη και δημιουργούν υψηλή κοινωνική ανταποδοτικότητα.

Εβδομη προτεραιότητα: Η εδραίωση ενός δίκαιου, αποτελεσματικού και σύγχρονου κράτους, με την επιτάχυνση της διοικητικής μεταρρύθμισης. Πλέον, η χώρα περνά από την επίτευξη ποσοτικών στόχων στην εκπλήρωση κρίσιμων ποιοτικών μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση.

Όγδοη προτεραιότητα είναι η καταπολέμηση των φαινομένων διαφθοράς και απάτης, που επικεντρώνονται στους τομείς, κυρίως, όπου η δημόσια διοίκηση, με την ευρύτερη έννοια, έρχεται σε άμεση επαφή με τον πολίτη.

Ένατη προτεραιότητα: Η περαιτέρω ενίσχυση και η οριστική τακτοποίηση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους, καθώς η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων της χώρας υποχρεώνει εταίρους και δανειστές, σύμφωνα με τις Ευρωπαϊκές αποφάσεις, να αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Και δέκατη προτεραιότητα, ναι, πράγματι, είναι η συνέχιση της επίτευξης βιώσιμων και διευρυνόμενων πλεονασμάτων και η προσήλωση στη δημοσιονομική πειθαρχία, -ναι, κύριε εισηγητά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δημοσιονομική πειθαρχία!- ώστε να καλύπτονται οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας και να μη δημιουργηθούν νέες δανειακές ανάγκες, νέες δανειακές υποχρεώσεις, ώστε να αποφύγουμε φαινόμενα δημοσιονομικού εκτροχιασμού, ώστε να μην τεθούν σε κίνδυνο οι τεράστιες θυσίες της ελληνικής κοινωνίας, μακριά από πειραματισμούς, όπως αναφέρατε χθες χαρακτηριστικά: «Να πειραματιστούμε στην Ευρώπη».

Αυτή η στρατηγική οικονομικής πολιτικής, τα αποτελέσματά της, οι στόχοι της για την επόμενη πενταετία αποτυπώνονται στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που σήμερα συζητάμε. Συγκεκριμένα:

Κατ' αρχάς, σύμφωνα με αυτό, κύριε εισηγητά του ΣΥΡΙΖΑ, δεν περιγράφουμε πρωτογενή πλεονάσματα, επιτυγχάνουμε πρωτογενή πλεονάσματα! Η χώρα έχει ήδη εισέλθει σε μια μακρά περίοδο υψηλών και βιώσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, ξεκινώντας από πέρσι, όταν και πέτυχε για πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια, πρωτογενές πλεόνασμα 1,5 δισεκατομμυρίου ευρώ, υπερκαλύπτοντας, μάλιστα, τους στόχους του προγράμματος.

Δεύτερον, οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις, που ήταν αναγκαίες για την επίτευξη αυτών των στόχων, αθροίζονται στα 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έχουν ήδη υλοποιηθεί σχεδόν στο σύνολό τους κυρίως το 2013.

Φέτος περιλαμβάνονται παρεμβάσεις που έχουν ήδη ψηφιστεί και δεν ενσωματώνονταν στο προηγούμενο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Κυρίως αφορούν διαρθρωτικές παρεμβάσεις στον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης, εξορθολογισμό λειτουργικών δαπανών σε νομικά πρόσωπα, πλήρη εφαρμογή του νέου κώδικα φορολογικών διαδικασιών.

Επίσης, το 2014 -και δεν το λησμονούμε, ούτε θα το λησμονήσει η συγκεκριμένη κατηγορία, κύριε ομιλητά του ΣΥΡΙΖΑ- δεν περιλαμβάνονται παρεμβάσεις όπως είναι οι περαιτέρω περικο-

πές σε μισθούς και συντάξεις των ενστόλων και η εισφορά 2% υπέρ ΟΑΕΔ του τζίρου των επιχειρήσεων που είχαν περιληφθεί, που είχαν ψηφιστεί στο προηγούμενο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Αντίθετα, περιλαμβάνονται παρεμβάσεις όπως είναι η διανομή κοινωνικού μερίσματος -και τοποθετήθηκαν γι' αυτό- η μείωση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, ο μειωμένος ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων, ο μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ στην εστίαση, η κατάργηση μη ανταποδοτικών τελών και χρεώσεων, η μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

Χωρίς να θέλω να κουράσω, θέλω να κάνω δυο-τρεις επισημάνσεις επί συγκεκριμένων ποσοτικών στοιχείων που ετέθησαν.

Ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι οι επιχορηγήσεις στον ΟΑΕΔ μειώνονται κατά 100 εκατομμύρια μέχρι το 2018. Αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Στην πραγματικότητα το ύψος επιχορήγησης παραμένει 505 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2018. Ο πίνακας 310, που έχει ακριβώς τον προϋπολογισμό, το επιβεβαιώνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ο πίνακας 317 που μάλλον επικαλείται ο συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ, περιλαμβάνει και τον ΟΕΕ και τον ΟΕΚ. Άρα είναι σαφές τι υπάρχει εκεί μέσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Αφού τους καταργήσατε και δεν επιχορηγούνται ούτε με 1 ευρώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κοιτάτε τον κοινωνικό προϋπολογισμό και όχι τις επιχορηγήσεις. Ο πίνακας 310 έχει τις επιχορηγήσεις. Δείτε το. Είναι 505 εκατομμύρια σταθερό από το 2014 μέχρι το 2018.

Η κρατική επιχορήγηση προς τα ασφαλιστικά ταμεία είναι αυξημένη κατά 412 εκατομμύρια ευρώ την αντίστοιχη χρονική περίοδο. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται και η αύξηση των επιχορηγήσεων κατά 450 εκατομμύρια ευρώ με σκοπό την κάλυψη της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών.

Επειδή ρωτηθήκαμε για πολύ εξειδικευμένα θέματα, όπως για παραδείγμα αν βοηθάμε τους μεθωριακούς σταθμούς ή αν έχουμε καμμία πρόβλεψη, θα ήθελα να πω το εξής: Στις 20-3-2014 μεταφέρθηκαν από το αποθεματικό προς το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης ακριβώς για την αναβάθμιση και τη βελτίωση αυτών των σταθμών 860.000 ευρώ.

Τρίτον, η ελληνική Κυβέρνηση εκτιμά ότι η ικανοποιητική εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού -όπως επιβεβαιώνουν όλα τα διαθέσιμα στοιχεία, καθώς και τα χθεσινά της γενικής κυβέρνησης- με τη σημαντική υπέρβαση των δημοσιονομικών στόχων, η εφαρμογή διαρθρωτικών παρεμβάσεων και η σταδιακή βελτίωση της ρευστότητας έπεται από την επαναφορά όχι μόνο του ελληνικού δημοσίου, αλλά και των τραπεζών και άλλων επιχειρήσεων στις αγορές, σε συνδυασμό με τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που θα ανακοινωθούν, όπως είπα, στο αμέσως προσεχές διάστημα, θα μηδενίσουν την όποια δημοσιονομική απόκλιση αυτή τη στιγμή υπάρχει για τα έτη 2015 και 2016.

Και επειδή βιάστηκαν κάποιοι να τοποθετηθούν, είπα χθες ότι σε αντίστοιχες προβλέψεις για την αβεβαιότητα αυτών των εκτιμήσεων αλλά και για τη δυνατότητα περιορισμού και κάλυψης τυχόν μελλοντικών δημοσιονομικών αποκλίσεων, καταλήγει ακόμα και η τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τονίζεται, δε, ότι για τα έτη 2017 και 2018 προβλέπεται και πάλι υπέρβαση των στόχων.

Τέταρτον, η υφιστάμενη πορεία τερματίζεται και η χώρα εισέρχεται σε αναπτυξιακή τροχιά. Το επιβεβαιώνουν αυτό και οι επικαιροποιημένες προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σύμφωνα και με αυτές το πραγματικό ΑΕΠ αναμένεται να αυξηθεί ετησίως, κατά μέσο όρο, κατά 2,8% την επόμενη πενταετία. Υπενθυμίζεται ότι ο μέσος ρυθμός ανάπτυξης της περιόδου 1995-2007 στη χώρα μας ήταν 3,7%.

Πέμπτον, η πολύ υψηλή ανεργία, αντιδρώντας με κάποιον βαθμό υστέρησης στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, αναμένεται να αρχίσει σταδιακά να μειώνεται τα προσεχή χρόνια.

Το επιβεβαιώνουν και αυτό οι επικαιροποιημένες προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σύμφωνα και με αυτές -όχι μόνο με στοιχεία της ελληνικής Κυβέρνησης- προβλέπεται μείωση της

ανεργίας κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες την προσεχή πενταετία. Υπενθυμίζεται ότι η ανεργία αυξήθηκε κατά δεκαεπτά ποσοστιαίες μονάδες την προηγούμενη τετραετία.

Έκτον, η υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων έχει ως στόχο να συνοδεύσει τη δημοσιονομική προσπάθεια με αναπτυξιακές δράσεις, συμβάλλοντας στην ανάταση της οικονομίας, στη βιώσιμη ανάπτυξη, στη στήριξη της κοινωνικής συνοχής. Μέχρι το 2018 οι διαθέσιμοι πόροι ανέρχονται, περίπου, στα 33,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έβδομον, το χρέος, μετά την ανοδική του πορεία μέχρι το έτος 2013, αρχίζει σταδιακά να αποκλιμακώνεται τα επόμενα έτη. Επιπλέον, η σύνθεση και η δομή του βελτιώθηκαν, η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του έχει χρονικά επεκταθεί, οι δαπάνες εξυπηρέτησής του έχουν αισθητά μειωθεί.

Όγδοον, οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας, τουλάχιστον για τους προσεχείς δώδεκα μήνες, που με τις δυσμενέστερες εκτιμήσεις ήταν 8,6 δισεκατομμύρια ευρώ, είναι ήδη καλυμμένες. Αυτό γίνεται με τη σταδιακή επαναγορά από τις τράπεζες των προνομιούχων μετοχών συνολικού ύψους περίπου πέντε δισεκατομμυρίων ευρώ, με την έκδοση που έγινε του νέου ομολόγου πενταετούς διάρκειας του ελληνικού δημοσίου ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ, με τις βραχυχρόνιες πράξεις διαχείρισης ταμειακής ρευστότητας του ελληνικού δημοσίου ύψους έως και 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ δεν περιλαμβάνεται ενδεχόμενη πελλοντική προσφυγή στις διεθνείς αγορές με έκδοση νέου ομολόγου του ελληνικού δημοσίου ύψους από 3 έως 6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι ουσιαστικά το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, πλαίσιο που θέτει φιλόδοξους αλλά ρεαλιστικούς στόχους, πλαίσιο που κεφαλαιοποιεί την επίτευξη ακόμα και την υπέρβαση των δημοσιονομικών στόχων, πλαίσιο που από φέτος ενσωματώνει την επιστροφή της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης. Αυτό το πλαίσιο δεν περιλαμβάνει νέους φόρους αλλά στοχεύει στη σταδιακή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης νοικοκυριών κι επιχειρήσεων και εδράζεται στην υλοποίηση αναπτυξιακών πρωτοβουλιών και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για την οριστική έξοδο της χώρας από την κρίση.

Πράγματι, αυτό έπρεπε να γίνει και αυτό κάναμε. Κανένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής δεν είναι χωρίς κινδύνους. Και αυτοί θα πρέπει να επισημαίνονται. Κινδύνους πολιτικούς, κινδύνους καθυστέρησης υλοποίησης μεταρρυθμίσεων, κινδύνους αποκλίσεων στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης περιουσίας του δημοσίου, κινδύνους που σχετίζονται με γεωπολιτικές εξελίξεις. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτοί οι κίνδυνοι -μακροοικονομικοί και δημοσιονομικοί- υλοποίησης κι επίτευξης των στόχων του μεσοπρόθεσμου, έχουν περιοριστεί σημαντικά σε σχέση με το παρελθόν. Και αυτό για τρεις ουσιαστικούς λόγους:

Πρώτον, γιατί η πορεία των δημόσιων οικονομικών, κατά την τελευταία διετία, ήταν καλύτερη από τις αρχικές εκτιμήσεις, ενώ και η εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού κινείται εντός στόχων.

Δεύτερον, διότι η μακροοικονομική κατάσταση διαμορφώνεται σε επίπεδα καλύτερα από αυτά που προβλέπονταν κατά το παρελθόν. Η ύφεση για πέρυσι, η ανάπτυξη για φέτος, αναθεωρήθηκαν, για πρώτη φορά, προς το καλύτερο.

Τρίτον, διότι η Ελλάδα επιστρέφει σταδιακά στις διεθνείς αγορές, νωρίτερα από τις προβλέψεις, τροφοδοτώντας έτσι θετικές προσδοκίες, κάτι που βοηθά στη γενική αποκλιμάκωση του κόστους δανεισμού, με θετικό αντίκτυπο στα δημόσια οικονομικά και στη ρευστότητα της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στη χώρα σταθεροποιήθηκε. Η Ελλάδα γυρίζει σελίδα. Αυτό αναγνωρίζεται διεθνώς, πλέον, και από τις αγορές. Ενισχύουμε την αξιοπιστία μας, ανακατούμε την αξιοπρέπειά μας, κερδίζουμε τη χαμένη μας αυτοπεποίθηση.

Το κόστος, βέβαια, για την ελληνική κοινωνία από τη στιγμή που η χώρα οδηγήθηκε, πριν από τέσσερα χρόνια, στην υπογραφή του πρώτου μνημονίου, είναι τεράστιο. Οι πολίτες βιώνουν τη βαθιά και παρατεταμένη ύφεση και την υψηλή ανεργία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Σήμερα, όμως, μετά από τα πολύ δύσκολα χρόνια, η χώρα βρίσκεται σε θέση με σαφώς καλύτερες προσδοκίες και προοπτικές. Όπως, όμως, η κρίση ξεκίνησε από τους αριθμούς και μεταφέρθηκε στην κοινωνία, έτσι και η βελτίωση θα ξεκινήσει από τα δημόσια οικονομικά και στη συνέχεια θα γίνει αισθητή στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία. Είμαστε, ήδη, στην αρχή αυτής της μετάβασης.

Αυτή ακριβώς η στιγμή, όμως, επιβάλλει σε όλους μας συγκλίσεις, εθνικό σχέδιο, σκληρή δουλειά, μακριά από διαγκωνισμούς, κυρίως των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, μιζερίας και λαϊκισμού, από αφορισμούς και ισοπεδωτικούς χαρακτηρισμούς, από ιδεοληψίες, δογματισμούς, προκαταλήψεις, σκοπιμότητες, από πολιτικά και προσωπικά παίγνια εξουσίας.

Φυσικά, η δημιουργική σύνθεση δεν επιτυγχάνεται με εξαναγκασμούς. Εμείς, όμως, είμαστε αποφασισμένοι να οικοδομήσουμε πάνω στη σταθερότητα που με τόσο κόπο και κόστος η χώρα πέτυχε. Ήδη το κάνουμε: Με μεθοδικότητα, σοβαρότητα, διορατικότητα, βήμα - βήμα βγάζουμε την Ελλάδα από το τέλμα. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Και, βέβαια, τα περίπου δύο λεπτά που υπερβήκατε το χρόνο σας, θα τα κρατήσω από τη δευτερολογία σας, για να το ξέρετε. Τον λόγο έχει ο κ. Σταμενίτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εσείς θέλετε τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για να κάνετε τη πρωτολογία σας; Θέλετε να πάρετε τα δώδεκα λεπτά σας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πολύ ωραία. Αύριο βέβαια θα μιλήσουν αρκετοί πολιτικοί Αρχηγοί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μετά τον Υπουργό παίρνουν τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τώρα θα μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τώρα θα μιλήσετε όλοι; Ωραία, τα δικαιούστε και θα τα έχετε τώρα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το διευκρινίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έκανα τη διευκρίνιση αυτή για καλό σας, αλλά αφού δεν τη δεχτήκατε, ανεβείτε όλοι στο Βήμα τώρα να πάμε καλά!

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης αυτήν την περίοδο μου θυμίζει από πολλές απόψεις το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όταν άρχισαν να χτυπούν κάποια τύμπανα και δεν άκουε -είχε βαρηκοΐα- το 2007. Στη θέση σας τότε ήταν ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος στον προϋπολογισμό του 2007 προέβλεπε λαγούς και πετραχήλια για τα επόμενα χρόνια.

Όταν κάποιοι εδώ που ζούσαν σε άλλες εποχές, άνθρωποι των σπηλαίων, του έλεγαν από αυτό το Βήμα, με τη συγχροδία τότε του ΠΑΣΟΚ: πού πάτε, κύριε Αλογοσκούφη, πού πάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν βλέπετε την κρίση που έρχεται;

Τότε κάποιοι είχαμε προβλέψει ότι το 2008 θα ήταν η πρώτη χρονιά ύφεσης για την Ελλάδα, όταν ο προϋπολογισμός προέβλεπε τότε 4,8% ανάπτυξη, κύριοι. Και το 2008 ήταν η πρώτη χρονιά ύφεσης. Στραβισμός, κλειστά τα αυτιά, απέραντη βαρηκοΐα, ενθουσιασμός!

Η Ελλάδα τότε, κύριε Σταϊκούρα, ήταν στις αγορές, δεν ήταν εκτός αγορών. Το 2007 η Ελλάδα ήταν στις αγορές. Οι αγορές τρέχανε και τυραννούσαν. Τότε η Ελλάδα έπλεε όπως ο «Τιτανικός». Ωραία, τα όργανα, μέσα, χοροί, δεν έβλεπαν το παγόβουνο. Έφτασε το σημείο να ακούμε τον κ. Σαμαρά, να λέει το αμίμητο -δεν το έχω ξανακούσει αυτό και οι πιο ακραίοι νεοφιλελεύθεροι, οι άνθρωποι στον πιο σκληρό πυρήνα των αγορών δεν θα το έλεγαν ποτέ- ότι οι μόνες που λένε αλήθεια σε αυτόν τον πλανήτη, σε αυτόν τον κόσμο είναι οι αγορές.

Καταλαβαίνετε ότι δεν είσατε Κυβέρνηση, είσατε υπηρεσία των αγορών. Έτσι, όμως, δεν πάνε μπροστά οι χώρες. Δεν πάνε μπροστά οι οικονομίες. Τώρα τα ίδια λέτε. Δεν βλέπετε μπροστά σας. Έχετε αρχίσει μια θεωρία που λέει ότι ξεπερνάμε την κρίση, όλα είναι εύκολα για το μέλλον, μπορεί να υπάρχουν βεβαίως κάποιες δυσκολίες, αλλά και αλλά και αλλά.

Όλα είναι «αλλά». Δεν βλέπετε ότι δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα -μία τρύπα στο νερό- και ότι τα πράγματα επιδεινώνονται. Δεν το βλέπετε αυτό. Δεν βλέπετε ότι τα ουσιαστικά, θεμελιώδη δεδομένα, τα οποία κατευθύνουν μια οικονομία -και μέσα σε αυτά πρώτος παράγοντας είναι ο άνθρωπος και ιδιαίτερα ο εργαζόμενος άνθρωπος- πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Και, όμως, εσείς προβλέπετε επιτυχίες με δύο στοιχεία: το ότι βγήκαμε στις αγορές και έχουμε και πρωτογενές πλεόνασμα.

Κύριε Σταϊκούρα, πηγαίνετε έξω από το Υπουργείο Οικονομικών, στην πόρτα του να δείτε το πρωτογενές σας πλεόνασμα. Αυτήν την ώρα στην πόρτα του Υπουργείου Οικονομικών κάνουν καθιστική διαμαρτυρία επί εικοσιτετραώρου βάσεως απολυμένες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών που ήταν σε διαθεσιμότητα επί μήνες. Στο Υπουργείο σας είναι. Ήταν σε διαθεσιμότητα όλους αυτούς τους μήνες και από 18 Μαΐου απολύονται.

Αυτό είναι το πρωτογενές σας πλεόνασμα, το οποίο είναι πάνω στις απολυμένες καθαρίστριες, πάνω σε χιλιάδες απολυμένους στο δημόσιο, πάνω σε εκατομμύρια ανέργους και υποαπασχολούμενους και πάνω σε μια εργασιακή ζούγκλα. Το πρωτογενές σας πλεόνασμα είναι πάνω σε εκατομμύρια φτωχούς και εξαθλιωμένους και σε μια οικονομία σε ύφεση. Αυτό είναι πρωτογενές πλεόνασμα;

Γιατί απολύσατε τις καθαρίστριες; Τις απολύσατε για να έχετε πρωτογενές πλεόνασμα; Δεν θα έχετε πρωτογενές πλεόνασμα με καθαρίστριες απολυμένες και με απολύσεις, διότι θα αναγκαστείτε να πάρετε -για να δείτε ποιοι έχουν ιδεοληψίες και ποιοι έχουν ιδεολογικό δογματισμό- συνεργεία ιδιωτικά. Κατά τεκμήριο, αυτά στοιχίζουν περισσότερο για να καθαρίζουν τα Υπουργεία σας, μάλιστα με πιο δύσκολες συνθήκες εργασίας για το Υπουργείο Οικονομικών.

Επομένως τι κάνατε; Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι έχουν ιδεολογικό δογματισμό; Ποιοι είναι αυτοί που δεν βλέπουν τίποτα άλλο παρά τις αγορές και τα ιδιωτικά συμφέροντα και νομίζουν ότι με τον τρόπο αυτόν ανοίγουν θετικούς δρόμους για τη χώρα; Εσείς, λοιπόν, είστε που βλέπετε το μέλλον;

Αυτό είναι το πρωτογενές σας πλεόνασμα. Είναι πάνω στην εξαθλίωση των ανθρώπων και πάνω σε μια οικονομία σε ύφεση. Μα, είναι δυνατόν -θέατρο του παραλόγου ζούμε- όταν η οικονομία είναι σε ύφεση και όταν αυξάνονται οι άνεργοι να λέτε ότι επιτυγχάνουμε πρωτογενές πλεόνασμα; Υπάρχει χειρότερος δογματισμός; Υπάρχει χειρότερη θρησκοληψία του χειρότερου καπιταλιστικού τύπου από αυτήν την οποία εξαγγέλλατε ως δόγμα για την πορεία της ελληνικής οικονομίας; Προφανώς δεν υπάρχει.

Φεύγουμε, λέτε, από τα μνημόνια και από τη μνημονιακή επιτήρηση. Πού το βλέπετε αυτό; Λόγια του αέρα λέτε; Το μνημόνιο, το πρόγραμμα είναι μέχρι το 2016. Κλείνει την πόρτα του δανεισμού, αν πάνε όλα φυσιολογικά, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις αρχές Μάρτη του 2016. Πώς βγαίνετε, λοιπόν, από το πρόγραμμα;

Πέραν όμως αυτού, πείτε ότι από το 2016 θα φύγετε από το πρόγραμμα. Πού μπαίνετε μετά; Ξέρετε πού μπαίνετε, αν δεν υπάρξει και τυπικά νέο μνημόνιο για χιλίους δύο παράγοντες που μπορώ να πω παρακάτω; Πού θα μπειτε; Θα μπειτε σε μια υπερμνημονιακή, σκληρότατη επιτήρηση μιας αθλιότατης πολιτικής που ακολουθείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση υπό τη γερμανική ηγεσία- ηγεμονία, η οποία λέει ότι μέχρι το 2052 τον προϋπολογισμό ουσιαστικά θα τον καταρτίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι μέχρι τότε προβλέπεται να έχουμε εξοφλήσει το 75% των τριτοκάνων δανείων. Αυτό είναι το νομοσχέδιο το οποίο έχετε καταθέσει ήδη και θα θέσετε σε συζήτηση και ψηφοφορία -ελπίζω όχι κατεπείγον κι αυτό- μετά τις εκλογές.

Αυτά προβλέπει. Δηλαδή στην ουσία και να φύγουμε τυπικά από το νεοαποικιακό μνημόνιο, θα μούμε σε μία άλλη νεοαποικιακή και επιτήρηση, η οποία θα είναι και πολύ σκληρότερη, γιατί

αυτή προβλέπει μηδενικά ελλείμματα στους προϋπολογισμούς και πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Άκουσον-άκουσον πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, σε μία Ευρωζώνη, της οποίας η δομή είναι άκρως νεοφιλελεύθερη και μονεταριστική, σε μία Ευρωζώνη όπου κυριαρχούν οι αποκλίσεις, οι ανισότητες και τα άνια επιπέδα παραγωγικότητας και προοπτικών των οικονομιών.

Πιστεύετε, μπορεί να σταθεί τίποτα μέσα σ' αυτό το πλαίσιο; Από ποια μνημόνια φεύγουμε, λοιπόν; Παρεμβάσεις κάνετε. Οι παρεμβάσεις με βάση το πρόγραμμα που μας καταθέσατε από το 2013 έως το 2018 είναι 14 δισεκατομμύρια, 10,3 δισεκατομμύρια στις δαπάνες, 3,7 δισεκατομμύρια στα έσοδα.

Οι περισσότερες εξ αυτών είναι στο 2013. Στο 2014, φέτος, προβλέπετε παρεμβάσεις 2,5 δισεκατομμύρια στις δαπάνες και 2,3 στα έσοδα. Ποιος θα επιβιώσει μετά από τέτοια λεηλασία στο 2013 και τις νέες παρεμβάσεις αυτού του τύπου το 2014;

Ξέρετε κάτι; Μπορεί να μην προβλέπονται -θεωρητικά βεβαίως- παρεμβάσεις ουσιαστικές για τα επόμενα χρόνια, αλλά αυτές εδώ οι παρεμβάσεις τις οποίες κάνετε -για το 2013 περίπου 9 δισεκατομμύρια και τώρα άλλα 4,8 για το 2014- θα πληρώνονται όλα τα επόμενα χρόνια. Εγώ παίρνω την καλύτερα περίπτωση από το πρόγραμμά σας, ότι θα σταθεί και θα εφαρμοστεί. Μία είναι η συνταγή: άγρια λιτότητα, άγρια εξοντωτική λιτότητα στους μισθούς, στις συντάξεις, στις κοινωνικές δαπάνες. Αυτό είναι το πρόγραμμα που μας καταθέτετε και αυτό το πρόγραμμα είναι αδιέξοδο, διότι πάνω σ' αυτό το πρόγραμμα εσείς προβλέπετε ανάπτυξη, την οποία φτάνει σε τρία και βάλε, στο τέλος του '18 και προβλέπετε και συνεχή πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από τους αναπτυξιακούς ρυθμούς.

Είναι δυνατόν να επιτευχθούν αυτά τα πράγματα με αυτήν την εξοντωτική λιτότητα και όταν δεν προβλέπετε έναν δυναμισμό επενδυτικό, νέες επενδύσεις; Ξέρετε, η αερολογία έχει και όρια και εδώ οι καταθέσεις είναι αερολογικές. Διότι έτσι λέγατε, ότι το πρόγραμμα αυτό που λέτε τώρα αρχίζει και πετυχαίνει. Ξέρετε, η επιτυχία του θα έπρεπε να ήταν το δεύτερο χρόνο. Ο δεύτερος χρόνος του μνημονίου προέβλεπε έξοδο στις αγορές. Μη μου πείτε ότι εφαρμόζετε άλλο πρόγραμμα εσείς. Το πρόγραμμα των μνημονίων εφαρμόζετε. Εσείς δεν εφαρμόζετε πρόγραμμα. Ακολουθείτε τις τροϊκανές, μνημονιακές υποδείξεις. Αυτά γίνονται. Απέτυχε και κάνετε αερολογία και λέτε: «Δεν πειράζει, πέτα ανάπτυξη, λέγε και για πρωτογενή πλεονάσματα».

Πού τα στηρίζετε αυτά; Πού είναι μία μελέτη; Διότι αυτό που έπρεπε παρουσιάσετε ως μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, αντί γι' αυτήν την αναποδογυρισμένη λογική που βλέπουμε να εφαρμόζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να το λένε «μεσοπρόθεσμο προγράμματα», θα έπρεπε να είναι ένα πρόγραμμα συγκρότησης των κλάδων της οικονομίας, διαμόρφωσης των όρων παραγωγικότητάς τους, επενδύσεων, προοπτικής τους, τόσο στο επίπεδο της καθαυτή παραγωγής όσο και των υπηρεσιών, ώστε να βλέπαμε τι γίνεται, να μας φέρνατε πρόγραμμα τι θα γίνει στον πρωτογενή τομέα.

Αυτό είναι το πρόγραμμα: Ποιες επενδύσεις, ποια η παραγωγικότητά του, ποια θα ήταν τα εισοδήματα, ποια είναι τα προϊόντα, πού μπορούσαμε να έχουμε εξαγωγές, πού μπορούσαμε να υποκαταστήσουμε τις εισαγωγές με προϊόντα δικά μας, πώς θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε όλη την απόδοση του πρωτογενούς τομέα. Αυτό θα το έλεγα πρόγραμμα. Τίποτα από αυτά δεν μας λέτε.

Δεν μας λέτε για τη μεταποίηση, για συγκεκριμένους κλάδους, για το πού θα δοθεί βάρος, πού θα έχουμε πρωτοποριακά δεδομένα, πού μπορεί να έχουμε ανάπτυξη, ώστε να καταλάβω από πού θα προκύπτει μια επίδοση για την ελληνική οικονομία. Αυτά όλα δεν υπάρχουν.

Εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ειδικότερα από τότε που τα νεοφιλελεύθερα δόγματα κυριαρχούν, αυτά έχουν υποκατασταθεί όλα από μια δημοσιονομολογία -αν είναι δόκιμος ο όρος- η οποία δεν λέει απολύτως τίποτα και δεν έχει καμιά προοπτική.

Κλείνω λέγοντας -δεν προλαβαίνω να μιλήσω για όλα, γιατί είναι και άλλα πολλά πράγματα που θέλω να πω- ότι για να διασφαλίσουμε μια προοπτική για τη χώρα χρειάζονται επενδύσεις. Δεν υπάρχει περίπτωση διεξόδου χωρίς επενδύσεις. Δεν υπάρχει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επενδύσεις σημαίνει ένα μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, μάλιστα εγώ θα έλεγα διπλάσιο και τριπλάσιο από αυτό που υπάρχει, και ρευστότητα στην ιδιωτική οικονομία και πρώτα απ' όλα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Εσείς τι κάνετε εδώ πέρα; Έχετε απόλυτη στασιμότητα στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ προβλέπετε και αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, που δεν φαίνεται να έχει προοπτική. Τρομακτική στασιμότητα και ρευστότητα ανύπαρκτη, παρά το ότι έχετε κάνει του κόσμου τις δωρεές στους τραπεζίτες και στις τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με αυτό ολοκληρώσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν δείτε την πιστωτική επέκταση, συνεχώς πάει από το κακό στο χειρότερο. Οι καταθέσεις είναι στάσιμες. Από πού θα προκύψει ρευστότητα; Αυτόν τον παράγοντα τον αγνοείτε, που είναι ο κύριος, ο καθοριστικός.

Δεν φτάνει, βέβαια, μόνο αυτός. Διότι χρειάζεται και υποδομή, παιδεία, εκπαίδευση, πρωτοποριακές καινοτομίες στην οικονομία. Τα αφήνω όλα αυτά. Αυτό, όμως, που είναι βασικό, που είναι το κεντρικό, το κύριο ζήτημα, δεν υφίσταται στο πρόγραμμά σας. Μάλιστα, φτάνετε στο σημείο να λέτε ότι θα φτάσετε σε ανάπτυξη 3% και πάνω και σε πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 5% και πάνω. Πώς θα προκύψουν όλα αυτά τα μαγικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα κρατήσω τον χρόνο από τη δευτερολογία και την τριτολογία σας. Μην πιέζεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προφανώς πάμε για νέα μνημόνια. Προφανώς πάμε για πολύ πιο σκληρή λιτότητα. Προφανώς, έρχονται νέα μέτρα και αυτός είναι ο φαύλος κύκλος στον οποίο έχει μπει η Ελλάδα.

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ ένα λεπτό επιπλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πέντε λεπτά πήρατε. Θα τα κρατήσω εγώ. Μη στενοχωριέστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία, την οποία θεωρούμε πολύ βασική και η οποία αναφέρεται σε ένα θέμα που σας αφορά, κύριε Σταϊκούρα, καθώς είναι της αρμοδιότητάς σας.

Δεν είναι δυνατόν να δούμε κόμματα να μετασχηματίζονται μόνο και μόνο για να απαλλαγούν από τις δανειακές τους υποχρεώσεις και από τις υποχρεώσεις στους εργαζόμενους και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Κύριε Σταϊκούρα, αυτό -και απευθύνομαι όχι προσωπικά, αλλά ως Κυβέρνηση- πρέπει να το διασφαλίσετε, ότι δεν θα έχουμε μετεκλογικά τέτοια φαινόμενα από οποιοδήποτε κόμμα. Δεν αναφέρομαι συγκεκριμένα, δεν θέλω να αναφερθώ, δεν έχει νόημα, αλλά όλοι καταλαβαίνουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Πρέπει να το διασφαλίσετε και αυτό κάνει η τροπολογία που καταθέσαμε.

Παρακαλώ να κάνετε δεκτή την τροπολογία και να την ψηφίσουν όλοι οι συνάδελφοι, να την στηρίξουν. Δεν είναι μια υπόθεση κομματική, είναι θέμα αξιοπιστίας της ίδιας της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επειδή σας βλέπω που αδημονείτε, προειδοποιώ όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, όπως προειδοποίησα και τον Υπουργό. Εγώ έχω γράψει ότι «Υπουργός: δεκαεννέα λεπτά και σαράντα δευτερόλεπτα», «κ. Λαφαζάνης: δεκαεπτά λεπτά τριάντα επτά δευτερόλεπτα». Ο χρόνος θα κρατηθεί και για εσάς που έπεσε από τις δευτερολογίες και τις τριτολογίες σας.

Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ έχει μία συνεπή θέση και με αυτήν την έννοια μάς αποσαφηνίζει τουλάχιστον τις δικές του προθέσεις. Είναι, όμως, σημαντικό να δούμε κατά πόσο είναι συνολικές προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Διότι πέραν των γνωστών ζητημάτων, είπε και το εξής εξαιρετικά ενδιαφέρον το οποίο θεωρώ ότι πρέπει να αξιολογηθεί. Είπε ο κ. Λαφαζάνης: το μνημόνιο τελειώνει το 2016. Ας υποθέσουμε,

λέει -δεν το πιστεύει, ενώ εμείς το πιστεύουμε- ότι δεν πρόκειται να υπάρξει νέο μνημόνιο και νέα προσφυγή στον χρηματοδοτικό αυτόν μηχανισμό. Επομένως ολοκληρώνεται. Αρα τελειώνει αυτή η επιτήρηση. Τι έρχεται όμως, λέει ο κ. Λαφαζάνης; Έρχεται πράγματι μία επιτήρηση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης - αυτό είναι αλήθεια- η οποία υπάρχει για όλες τις χώρες οι οποίες βρίσκονται σε διαδικασία υπερβολικών ελλειμμάτων ή υπερβολικών χρεών. Αυτή η επιτήρηση, αλήθεια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, έχουν περάσει αυτά...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι όπως αυτά, κύριε Λαφαζάνη, διαμορφώνονται στο πλαίσιο της δημοσιονομικής ενοποίησης και στο πλαίσιο αυτής της γενικής κατεύθυνσης.

Πράγματι, έτσι είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχουμε, λοιπόν, ένα πολύ απλό ερώτημα μετά ταύτα. Εκτός από την έξοδο από την Ευρωζώνη, έχουμε και έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αυτή είναι τώρα η θέση σας; Γιατί μέχρι τώρα είχαμε το θέμα των μνημονίων. Τώρα, απ' ό,τι βλέπω, γενικεύεται η συζήτηση. Έχετε νέα θέση; Η θέση σας σήμερα μετά ταύτα, εν όψει πράγματι της ορατής αυτής προοπτικής, είναι ότι, επειδή δεν θέλετε την ευρωπαϊκή επιτήρηση, παίρνετε θέση εναντίον; Μη μου προσφύγετε στο γνωστό επιχείρημα των συσχετισμών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είστε υπέρ της επιτήρησης;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα, είμαστε υπέρ της δημοσιονομικής ενοποίησης. Το έχουμε πει. Γίνεται δημοσιονομική ενοποίηση χωρίς να υπάρχουν κανόνες; Γίνεται αυτό; Υπάρχει ενοποίηση χωρίς κανόνες;

Και προσέξτε, εσείς τα λέτε αυτά που την ίδια ώρα υποστηρίζετε την αμοιβαιοποίηση του χρέους. Αυτό είναι επίσης καταπληκτικό. Αμοιβαιοποίηση του χρέους, να χρωστάνε οι άλλοι για τα δικά μας, όχι όμως δημοσιονομική ενοποίηση, ώστε να μπορούμε εμείς να φτιάχνουμε και νέο χρέος, άμα θέλουμε. Αυτά πού υπάρχει περίπτωση να ακουστούν και να τα ακούσει κάποιος λογικός άνθρωπος στον κόσμο και να πει «ναι»;

Αφήστε, όμως, τώρα αυτό. Θέλετε να πείτε τα δικά σας. Μπορείτε να μας πείτε αυτό το συγκεκριμένο; Είναι καινούργια θέση σας αυτή; Παίρνετε θέση εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου συνολικά πια;

Ακούστε τι απαντάνε: «Θα διαμορφώσουμε συσχετισμούς. Δίνουμε αγώνα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα διαμορφώσουμε συσχετισμούς». Αυτή είναι η απάντηση. Η απάντηση αυτή έχει δύο ζητημάκια, ελάχιστοι και ασήμαντα, είμαι βέβαιος για τη μεγαλοσύνη του ΣΥΡΙΖΑ. Το πρώτο ζήτημα είναι: Μέχρι τη διαμόρφωση των συσχετισμών, τι ακριβώς κάνετε; Μπορεί να μην είναι και αύριο το πρωί η διαμόρφωση των συσχετισμών. Άρα μέχρι τότε υπάγεστε στους κανόνες ή όχι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και έχετε και ένα δεύτερο ζητημάκι. Είστε στο 4% σε επίπεδο συσχετισμών, 5% για να μην αδικώ τον κ. Στρατούλη που με διόρθωσε. Έχετε γραμμένο 5% σε επίπεδο συσχετισμών. Άμα δεν σας βολεύουν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και πριν από δύο χρόνια 5% ήμασταν, αλλά βλέπετε ότι τώρα προοδεύσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πολλά γελάκια βλέπω...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καλώς, αλλά, εν πάση περιπτώσει, επειδή δεν είναι στο ορατό μέλλον προβλέψιμο αυτό, κύριε Λαφαζάνη, μπορείτε να πείτε στους Έλληνες πολίτες που σας ακούνε να τα λέτε αυτά τι πρόκειται να κάνετε; Θα τους πείτε «θα περιμένουμε πότε θα γίνουν 50% για τους συσχετισμούς στην Ευρώπη»; Γιατί αυτό θέλετε. Γιατί όλοι οι συσχετισμοί και οι σοσιαλδημοκρατικοί είναι αντίθετοι με αυτά που λέτε. Άρα, λοιπόν, δεν έχετε συσχετισμούς.

Επομένως, μέχρι τότε μπορείτε να πείτε στους Έλληνες πολίτες τι ακριβώς θα κάνετε; Μάλιστα!

Και συνεχίζω. Κυρίες και κύριοι, πριν από δύο χρόνια σε αυτή την Αίθουσα εκείνο το οποίο συζητάγαμε στην πραγματικότητα είναι αν θα αποφύγουμε να πεταχτούμε εκτός Ευρωζώνης, εάν θα έχουμε δυνατότητα χρηματοδότησεως της οικονομίας, εάν θα μπορούμε να συνεχίσουμε να έχουμε μια ομαλή χρηματοδοτική ροή, εάν θα καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα ή όχι -σας θυμίζω τις συζητήσεις μας- εάν τελικώς έχουμε χρήματα για να

καλύψουμε τις ανάγκες λειτουργίας του δημοσίου και από πού θα τα βρούμε αυτά. Αυτή ήταν η συζήτηση πριν από δύο χρόνια.

Σε αυτήν τη συζήτηση υπήρξε μία απάντηση της κοινωνίας. Δεν μιλώ μόνο για την πολιτική απάντηση που έδωσε στις εκλογές. Γιατί, εκεί η κοινωνία τοποθετήθηκε, έφτιαξε έναν συγκεκριμένο πολιτικό συσχετισμό, αυτόν που εκφράστηκε με τη δημιουργία της Κυβέρνησης συνεργασίας. Κυρίως, όμως, η κοινωνία έδωσε μια οικονομική απάντηση. Και δεν την έδωσαν οι πλούσιοι. Την έδωσαν κυρίως αυτά τα μεγάλα, πολυπληθή μέσα στρώματα που συγκροτούν την ελληνική κοινωνία.

Εν όψει του ότι συζητάγαμε όλα αυτά, οι πολίτες πήγαν στις τράπεζες και πήραν 70 δισεκατομμύρια. Γιατί, το έκαναν αυτό; Διότι, ανησυχούσαν για την έλευση του ΣΥΡΙΖΑ, ανησυχούσαν για τις συνέπειες που μπορεί να έχει αυτό, ανησυχούσαν για τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος και για το αν θα έβρισκαν τις καταθέσεις τους την επόμενη μέρα το πρωί. Αυτά συζητάγαμε πριν από δύο χρόνια.

Σε αυτά τα δύο χρόνια εφαρμόστηκε ένα επίπονο πρόγραμμα προσαρμογής. Και σήμερα μετά από μία πολύ σκληρή προσπάθεια, βρισκόμαστε στο εξής σημείο. Προφανώς η συζήτηση για το ευρώ-δραχμή έχει κλείσει. Η συζήτηση για το αν θα παραμείνουμε στην Ευρωζώνη έχει κλείσει, δεν υπάρχει η παραμικρή ανησυχία για το τραπεζικό μας σύστημα το οποίο είναι πλήρως σταθεροποιημένο, έχουμε αντιμετωπίσει το βασικό ελάττωμα της ελληνικής οικονομίας στην κατεύθυνση ανασυγκρότησής της -που ήταν τα δημοσιονομικά ελλείμματα- δημιουργώντας πρωτογενή κατ' αρχάς πλεονάσματα, έχουμε αντιμετωπίσει τις βασικές ελλείψεις σε ένα πρώτο επίπεδο -αν και εκεί χρειάζεται πολύ δουλειά ακόμα- της χαμηλής ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και αυτό απεικονίζεται στο πλεονασματικό πλεόν εμπορικό μας ισοζύγιο. Αυτά έχουν γίνει μέσα σε αυτά τα δύο χρόνια.

Και ακούω την κριτική ότι αυτά τα επιτεύγματα όμως -πράγματι- κατέστησαν δυνατά με ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό κόστος. Ένα κοινωνικό κόστος -για εσάς που μας λέτε ότι μετράμε μόνο τους αριθμούς και δεν βλέπουμε τους ανθρώπους- το οποίο μετράνε οι ίδιοι αριθμοί, αυτό το μεγάλο κοινωνικό κόστος. Γιατί, είναι μία σωρευτική ύφεση πολλών ετών της τάξης του 25%, γιατί είναι μία εκτόξευση της ανεργίας στο 27%-και αυτό είναι ένα τεράστιο κοινωνικό κόστος- γιατί αυτό απεικονίζεται στη μείωση της συνολικής κατανάλωσης, απεικονίζεται στη μείωση του κατά κεφαλήν εισοδήματος, στους χαμηλούς ρυθμούς της οικονομικής δραστηριότητας αυτών των τελευταίων ετών.

Αυτό ήταν το μεγάλο κοινωνικό κόστος που κατεβλήθη προκειμένου να φτάσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το σημείο ισορροπίας που είμαστε σήμερα για να ξεφύγουμε από τον εμφύλιο.

Και επειδή μας κατηγορήσε ταυτοχρόνως για διάφορες αναπληρώσεις ο κ. Λαφαζάνης -νομίζω στραβισμό και βαρηκοΐα- έχει μια σημασία να δούμε ποιος ενδεχομένως πάσχει από αυτές τις ασθένειες.

Πάσχει άραγε εκείνος, ο οποίος έλεγε ότι το πρωτογενές πλεόνασμα θυμίζει το «λεφτά υπάρχουν»; Υπάρχει τελικά ή δεν υπάρχει; Τα λεφτά που υπάρχουν, δεν υπήρχαν. Το πρωτογενές πλεόνασμα υπάρχει ή δεν υπάρχει; Γιατί, το πρωτογενές πλεόνασμα γίνεται κοινωνική μεταβίβαση και άρα προφανώς κάποιος το καταλαβαίνουν ως τέτοιο.

Αυτό μας το είπε στις 24-10-2013 ο Αλέξης Τσίπρας. Υποθέτω δεν έπασχε από στραβισμό. Ή έπασχε; Ή έλεγε τότε ο Αλέξης Τσίπρας στην «GUARDIAN» για το πρωτογενές πλεόνασμα «Είναι πολιτικό κατασκεύασμα που βασίζεται στη βούληση της τρόικας να βοηθήσει στη διατήρηση της Κυβέρνησης Σαμαρά στη θέση της». Τα χρήματα που παίρνουν σήμερα οι άνθρωποι είναι πολιτικό κατασκεύασμα και αυτά; Είναι φαντασμός; Δεν είναι πραγματικά;

Απεκαλύφθη, όμως, από τον διορατικό κ. Τσίπρα και το κίνητρο για όλα αυτά: Λέει στη «REAL NEWS» στις 16-3-2014, δηλαδή προσφάτως, «Υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο το οποίο έχει εγκριθεί και από το Βερολίνο. Βάσει του σχεδίου αυτού στις 22-4 η EUROSTAT θα ανακοινώσει τελικά ότι υπάρχει μικρό πλεόνασμα το οποίο συμφωνήθηκε» -για ποιο λόγο;- «για να ανακόψει την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ προς την εξουσία». Αυτό είναι μια παγ-

κόσμια συνωμοσία καθώς πρέπει να αντιμετωπιστεί η πορεία του ΣΥΡΙΖΑ προς την εξουσία.

Οφθαλμαπάτη έλεγε ο εγκρατέστερος και σωφρονέστερος κ. Τσακαλώτος το ενδεχόμενο πλεονάσματος. «Το πρωτογενές πλεόνασμα προκύπτει με τη βοήθεια της δημιουργικής λογιστικής». Βέβαια αυτό είναι παλιότερο, στις 10-9-2013. Εκεί δικαιολογείται ο κ. Τσακαλώτος, τα έλεγε λίγο πιο παλιά.

Επίσης, στραβισμός τώρα και βαρνηκοΐα. Για να δούμε, ποιος τον έχει; «Έξοδος στις αγορές. Ποιον κοροϊδεύουν; Είναι στην μένη, μια προσυμφωνημένη αγοραπωλησία με συγκεκριμένο οίκο». Αλέξης Τσίπρας στις 15-3-2014: «Έγκλημα σε βάρος του ελληνικού λαού η έξοδος στις αγορές. Η Ελλάδα βγαίνει προεκλογικά με υψηλό επιτόκιο, επιβαρύνει το χρέος της και ταυτόχρονα αποδυναμώνει την προοπτική για νέα αναδιάρθρωση του συσσωρευμένου όγκου του δημοσίου χρέους» στο συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς στις Βρυξέλλες, Αλέξης Τσίπρας.

Και βγαίνει αβίαστα το ερώτημα: Τελικώς να βγούμε στις αγορές και να πάρουμε το επιτόκιο που μας δίνουν ή να παραμείνουμε στο μνημόνιο με χαμηλό επιτόκιο; Τι από τα δύο θέλετε; Το τίποτα από τα δύο δεν υπάρχει. Από πού, λοιπόν, θα χρηματοδοτηθεί; Ποιες είναι οι επιλογές σας;

Αφού, λοιπόν, έχουν γίνει όλα αυτά, βρισκόμαστε στο εξής σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στο σημείο που σήμερα προβλέπει το μεσοπρόθεσμο –αυτό ψηφίζουμε– και πηγαίνουμε σε μια άλλη κατεύθυνση που τι λέει; Μετά από έξι χρόνια ύφεσης, για πρώτη φορά, γυρνάμε σε θετικούς ρυθμούς, δηλαδή στην ανάπτυξη. Το αμφισβητείτε, όπως είχατε αμφισβητήσει τους προηγούμενους δημοσιονομικούς στόχους. Όπως είχατε αμφισβητήσει το πρωτογενές πλεόνασμα, όπως είχατε αμφισβητήσει την έξοδο στις αγορές, όπως έχετε αμφισβητήσει όλα τα δημοσιονομικά μεγέθη, τα οποία επετεύχθησαν στο ακέραιο, τώρα αμφισβητείτε και αυτές τις προβλέψεις.

Εμείς, όμως, έχουμε ένα δείγμα γραφής. Ψηφίζαμε υφεσιακούς προϋπολογισμούς, ψηφίζαμε προϋπολογισμούς με αύξηση ανεργίας. Ποιος το έχει κάνει αυτό, ποια κυβέρνηση ποτέ; Εμείς το κάναμε. Γιατί; Για να σταθούμε με αξιοπιστία και υπευθυνότητα και για να ερχόμαστε σήμερα να πούμε ότι η ύφεση ήταν μικρότερη απ' αυτήν που προβλέψαμε, η αύξηση της ανεργίας ήταν μικρότερη από αυτήν που προβλέψαμε.

Και τώρα ερχόμαστε και λέμε: Γυρνάμε στην ανάπτυξη. Αυτό ψηφίσαμε με τον προϋπολογισμό και αυτές τις προβλέψεις κάναμε με το μεσοπρόθεσμο. Αποκλιμακώνουμε την ανεργία, φέτος λίγο, του χρόνου περισσότερο, αλλά το κάνουμε. Είμαστε, λοιπόν, σε αυτό το σημείο. Είμαστε στο σημείο που αυτό αναγνωρίζεται από τον κόσμο, είμαστε στο σημείο που αυτό αναγνωρίζεται από τις αγορές, που περιφρονεί ο κ. Λαφαζάνης, στις οποίες, όμως, προσβλέπει για τον δανεισμό, ενώ τις περιφρονεί. Είμαστε στο σημείο που αρχίζουν και έρχονται επενδύσεις, που το πρόγραμμά μας αποκρατικοποιήσεων αρχίζει και λειτουργεί, όπως ο ΟΠΑΠ, ο «Αστέρας», το Ελληνικό. Σε όλα αυτά είστε αντίθετοι. Την ίδια ώρα που ο κ. Λαφαζάνης μας είπε πριν: «Γίνεται να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς επενδύσεις;». Όχι αυτές, όμως. Δεν θέλετε αυτές. Θέλετε το τριπλάσιο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Εγώ έχω μια καλύτερη ιδέα σε αυτήν τη λογική, δηλαδή το δεκαπλάσιο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Γιατί τριπλάσιο; Μην τα λέμε τσουρούτικα. Άμα είναι να βρίσκουμε λεφτά στον αέρα, ας είμαστε large, να «βάζουμε πράγμα» στις επενδύσεις.

Αυτά λοιπόν, χωρίς καμμία λογική, χωρίς καμμία πραγματικότητα, να φτιάξουμε ένα μεγάλο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Κι ενώ έχουν αρχίσει να έρχονται επενδύσεις, ποια είναι η δική σας συμβολή σε αυτό, η δική σας συμβολή στην προσπάθεια της χώρας; Τι λέτε; Λέτε: «Θα τις ακυρώσουμε όλες», λέτε: «Όποιος πολιτικός προϊστάμενος τις υπογράψει θα τον στέλνουμε στα ειδικά δικαστήρια», λέτε: «Όποιος επενδυτής έρθει, είναι συνεργός στα εγκλήματα που κάνει ο πολιτικός προϊστάμενος». Είναι η συμβολή σας στην προσπάθεια του ελληνικού λαού για ανάπτυξη! Αυτή είναι η συνεισφορά σας! Έτσι θα αντιμετωπίσετε τους ψηφοφόρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κρατήστε και λίγο χρόνο για τη δευτερολογία σας. Θα σας χρειαστεί αύριο, πιστέψτε με.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε σε ένα σημείο στο οποίο πρέπει να πάρουμε αποφάσεις. Κι εδώ είναι ίσως το μόνο σημείο στο οποίο θα συμφωνήσω με τον κ. Λαφαζάνη: Βεβαίως, έχουμε μπροστά μας εκλογές και βεβαίως οι εκλογές έχουν μεγάλη σημασία και, βεβαίως, θα βγουν συμπεράσματα από τις εκλογές και για να 'μαστε και όλοι απολύτως συνεννοημένοι, βεβαίως οι εκλογές θα έχουν συνέπειες.

Γι' αυτό όλοι πρέπει να πάρουμε αποφάσεις: Να συνεχίσουμε τον δρόμο της σταθεροποίησης της οικονομίας, σεβόμενοι τις θυσίες του ελληνικού λαού, αξιοποιώντας παραγωγικά και ανασυγκροτώντας τον τόπο ή να επιστρέψουμε οικειοθελώς και χωρίς κανέναν αντικειμενικό λόγο στη συζήτηση «ευρώ ή δραχμή», «χρεοκοπία ή όχι», «πληρώνουμε ή δεν πληρώνουμε τα χρέη μας», «ξανανοίγουμε τη συζήτηση για τη χρηματοδότηση της χώρας», να γυρίσουμε αυτήν τη φορά από μόνοι μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς κανέναν αντικειμενικό λόγο στον εφιάλη που παλέψαμε δύο χρόνια να ξεφύγουμε.

Θα αποφασίσει ο ελληνικός λαός, να είστε σίγουροι, θα το κρίνει και είναι ξεκάθαρο ότι θα στηρίξει την προσπάθεια που κάνει ο Αντώνης Σαμαράς και η Κυβέρνησή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να κάνω κι ένα ευφυολόγημα προς απάντηση του κ. Λαφαζάνη προηγουμένως, δεκαέξι και τριάντα δύο λεπτά, όχι δεκαέξι και τριάντα, αυτό έχει γραφτεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξτε, κύριε Πρόεδρε, αν τηρήσετε τον Κανονισμό θα τα πούμε αύριο, αν θέλετε τα δεκαέξι και τριάντα δύο ή τα δεκαεπτά, γιατί αύριο είναι άλλη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μη βιάζεστε, πάντα βιάζεστε, περιμένετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν βιάζομαι, ξέρω τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Περιμένετε, Διάσκεψη Προέδρων δεν έχουμε τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τη Διάσκεψη των Προέδρων. Η Διάσκεψη των Προέδρων δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Περιμένετε, περιμένετε. Ο κ. Κουκουλόπουλος έχει τον λόγο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, ο συνάδελφος κ. Χρήστος Γκόκας, σε μια τεκμηριωμένη ομιλία του με την εισήγηση του, δεν μίλησε μόνο για την οπτική του ΠΑΣΟΚ σε ό,τι έχει σχέση με το σημερινό μεσοπρόθεσμο, αλλά απέδωσε τεκμηριωμένα για ποιον ακριβώς λόγο είμαστε στην έξοδο από την κρίση.

Πώς τεκμηριώνεται αυτός ο ισχυρισμός; Όπως και σε μια εξαιρετική ομιλία του είπε ο πάντα διορατικός συνάδελφος Μίμης Ανδρουλάκης. Οι ιστορικοί και οι οικονομολόγοι, Μίμη μου, νομίζω ότι θα έχουν πολλή δουλειά τα επόμενα χρόνια για το εργαστήρι «Ελλάδα» και για το τι συνέβη εδώ, και οι ιστορικοί και οι οικονομολόγοι.

Η Αντιπολίτευση από τη μεριά της, όμως, μας προτείνει –δεν την αδικώ– να στρέψουμε την προσοχή μας στις κοινωνικές συνέπειες αυτής της προσπάθειας. Δεν είναι κακή ιδέα. Εμείς αποδεχόμαστε αυτήν την πρόκληση και προτείνουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, σε όλους τους συναδέλφους, πριν από οτιδήποτε άλλο, να υιοθετήσουν ως καλύτερη μέθοδο της πραγματικότητας αυτή που λέει ότι είχαμε έκρηξη ανισοτήτων αυτή την τετραετία –όντως τέσσερα χρόνια με μνημόνιο είχαμε έκρηξη ανισοτήτων– και η απάντηση όλων να είναι «σεβασμός στις θυσίες του ελληνικού λαού, αντί περιγραφή, περιγραφή, περιγραφή αυτών των θυσιών και των πραγματικά δύσκολων καταστάσεων που περνούν οι συμπολίτες μας».

Τώρα όσο ποτέ άλλοτε πρέπει να ακολουθήσουμε τη ρήση του εθνικού μας ποιητή «εθνικό είναι το αληθές». Ε, λοιπόν, από την πλευρά μου, θέλω να πω σήμερα δέκα μεγάλες αλήθειες, με αφορμή τη συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο.

Αλήθεια πρώτη. Οι θυσίες πιάνουν τόπο, γιατί βγαίνουμε από τα μνημόνια. Αποδείξεις; Η έξοδος στις αγορές. Δεν φθάνει αυτή η απόδειξη; Η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών. Ακολουθεί της Εθνικής. Υπομονή να δούμε πώς θα πάει και αυτή. Θέλετε άλλη απόδειξη; Η εξέλιξη με το ομόλογο της ΔΕΗ. Ένα μακροπρόθεσμο ομόλογο της βγήκε στις αγορές και μειώθηκε το επιτόκιο του κατά 0,5%. Ξέρουν πολύ καλά οι οικονομολόγοι τι σημαίνει αυτό. Και άλλες μεγάλες επιχειρήσεις βρίσκουν πια ανοιχτές αγορές σε όλη την Ευρώπη.

Αποδείξεις υπάρχουν πολλαπλές. Είναι σημαντικό αυτό; Είναι πολύ σημαντικό, δεν είναι απλά σημαντικό. Γιατί, όπως είχε πει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος, τον Ιούνιο του 2011, όταν αναλάμβανε Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Γιώργου Παπανδρέου και Υπουργός Οικονομικών, αυτός ο πόλεμος είναι ο πόλεμος της γενιάς μας και αυτόν τον πόλεμο οφείλουμε και πρέπει να τον κερδίσουμε, δεν έχουμε άλλον δρόμο. Και τον πόλεμο τον κερδίσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Επειδή η Αντιπολίτευση και κυρίως η Αξιωματική συμπεριφέρεται, σκέφτεται και λειτουργεί εδώ και τρία χρόνια με όρους στρατηγικής εφόδου, και με όρους Αγίας Λαύρας, όπου ευλογεί τα λάβαρα για να κάνει την επανάσταση, θέλω να σας καλέσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επανέλθετε στην πραγματικότητα. Η Ναυμαχία του Ναυαρίνου τελείωσε! Ο πόλεμος κερδήθηκε και ανακτούμε σταδιακά την εθνική μας κυριαρχία. Σε αυτήν τη φάση βρισκόμαστε σήμερα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Η επανάσταση ξεκίνησε στην Καλαμάτα στις 23 Μαρτίου και όχι στην Αγία Λαύρα.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καλά, καλά.

Τα λάβαρα τα ευλογήσαμε μόνοι μας τον Μάη του 2010. Είναι πικρή η αλήθεια για όλους, αλλά και για μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μη μαλώνετε γι' αυτό. Στην Αρεόπολη ξεκίνησε, πιο νωρίς, στις 17 Μαρτίου.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συνεχίζω με τη δεύτερη αλήθεια.

Η κοινωνία έχει ανάγκη αισιοδοξίας για πολλούς λόγους, αλλά πρώτα και πάνω από όλα για έναν κύριο λόγο, γιατί είναι αποκαμωμένη. Τη βρίσκει η έξοδος από την κρίση αποκαμωμένη πραγματικά.

Με όρους πολέμου θα πω ότι ο πόλεμος κερδήθηκε, αλλά δεν έληξε. Μένουν πολλά υψώματα να καταλάβουμε και τα πρώτα υψώματα που πρέπει να καταλάβουμε, αν σεβόμαστε τις θυσίες του ελληνικού λαού, είναι η μάχη για τη ρευστότητα και η μάχη κατά της ανεργίας. Και έχουμε τις προϋποθέσεις σήμερα να κερδίσουμε και αυτά τα υψώματα, να κερδίσουμε αυτές τις μάχες. Η μάχη για τη ρευστότητα είναι η ανάσα για την πραγματική οικονομία, το κομμάτι εκείνο που κατέφερε και στάθηκε όρθιο παρά την κρίση και η μάχη κατά της ανεργίας είναι η μάχη για την κορυφαία ανισότητα που έχει η κοινωνία μας και γιγαντώθηκε στην κρίση.

Η τρίτη αλήθεια είναι ότι τις κατακτήσεις του ελληνικού λαού τις θωρακίζει ο μόνον η ανάπτυξη. Η ανάπτυξη, μιας και μίλησα με όρους πολέμου, είναι η κατάκτηση των νέων χωρών. Δεν πρόκειται για υψόμετρο, πρόκειται για νέες χώρες. Ποιο είναι το αναπτυξιακό μοντέλο που πρέπει να βάλουμε μπροστά; Δεν αναφέρομαι μόνο στη φορολογική δικαιοσύνη, στη μείωση ερροδοτικών εισφορών και σε όλα αυτά που κατατίθενται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Eurogroup. Αναφέρομαι σε βαθύτερα ζητήματα.

Θα πω δυο παραδείγματα, τα οποία δεν είναι απλά παραδείγματα, αλλά έχουν σχέση με τον πυρήνα της κρίσης που υπήρχε πριν τα μνημόνια –γιατί η κρίση ήταν πριν τα μνημόνια– και όχι με τα μνημόνια.

Έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή ότι πουθενά αλλού δεν αποτυπώνεται η κρίση στην Ελλάδα όσο στην αντίστροφη πορεία δύο δεικτών. Επί δεκαπέντε χρόνια βλέπαμε ολοένα και μεγαλύτερη υπερσυγκέντρωση πλούτου, δύναμης και ανθρώπων στο Λεκανοπέδιο. Ανέβαινε αυτός ο δείκτης και από την άλλη είχε κα-

θοδική πορεία ο δείκτης συμμετοχής στο ΑΕΠ του πρωτογενούς τομέα και ιδιαίτερα του γεωργοκτηνοτροφικού, που συνοδεύονταν φυσικά από την περαιτέρω ερήμωση και εγκατάλειψη της υπαίθρου, με ένα δεύτερο κύμα που ακολούθησε αυτό της μεταπολεμικής Ελλάδας.

Γι' αυτό και τα δύο παραδείγματα τα οποία θα πω είναι κορυφαία και όχι απλά παραδείγματα. Πρέπει να κερδίσουμε τη μάχη του κέντρου των Αθηνών, το οποίο πρέπει να απαλλαγεί από τις καθημερινές διαδηλώσεις και να αποδοθεί στους κατοίκους, στους εμπόρους και στους επισκέπτες. Την ίδια στιγμή πρέπει να κερδίσουμε το μεγάλο στοίχημα που αυτήν τη στιγμή βάζουν οι νέοι άνθρωποι σε όλη την ύπαιθρο. Μια ειρηνική επανάσταση γίνεται σε όλη την ύπαιθρο αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα.

Ο στόχος να κερδίσουμε το μεγάλο στοίχημα στον πρωτογενή τομέα με τη νέα γεωργία, την εξωστρεφή, τη μη επιδοτούμενη γεωργία πάει χέρι-χέρι με έναν εθνικό στόχο: το Λεκανοπέδιο μετά από δέκα χρόνια να έχει ένα εκατομμύριο λιγότερους κατοίκους και δέκα εκατομμύρια περισσότερους επισκέπτες, με ελεύθερες λωρίδες λεωφορείων για να γυρίζουν τουρίστες, όπως πρώτη η Βαρκελώνη έδειξε κάποτε, με τον Δήμαρχο Μαργαλά, αυτόν τον δρόμο και τον ακολούθησαν κι άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Έτσι θα αυξήσουμε τον εθνικό πλούτο, έτσι θα κατοχυρώσουμε πραγματικά τις κατακτήσεις και θα θωρακίσουμε τις επιτυχίες του ελληνικού λαού που με τόσο κόπο και ιδρώτα, αίμα και δάκρυα, πραγματικά, πόντισε το πλεόνασμα. Δεν το λέτε εσείς, το είπαμε πρώτοι εμείς, ότι το πλεόνασμα είναι ποτισμένο με αίμα και δάκρυα του ελληνικού λαού και αν σεβόμαστε αυτές τις θυσίες, έτσι πρέπει να μιλάμε.

Η τέταρτη αλήθεια είναι πως το μεσοπρόθεσμο που σήμερα συζητούμε, σηματοδοτεί και συμβολίζει με κραυγαλέο, με τρανταχτό τρόπο ότι η Ελλάδα έχει μπει σε ενάρετο κύκλο. Δεν είμαστε καλοί σε μεσομακροπρόθεσμους σχεδιασμούς στην Ελλάδα. Αυτή είναι μία αλήθεια, ποιος την αρνείται σε αυτήν την Αίθουσα; Υπάρχουν πολλαπλές και ατράνταχτες αποδείξεις από το πρόσφατο και από το απώτερο παρελθόν. Και μόνο το ότι συζητάμε για στόχους μέχρι το 2018 από μόνο του είναι λυτρωτικό για τη χώρα.

Η πέμπτη αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα φεύγει από την κατάσταση εκτάκτων συνθηκών και μπαίνει στον κόσμο της κανονικότητας. Αναφέρομαι, βέβαια, στο γεγονός, που λοιδορείται και στηλιτεύεται από την Αντιπολίτευση, της επιτήρησης και του ελέγχου. Επιτήρηση και έλεγχος έχουν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει ότι θα έχουμε διαρκώς επιτήρηση και έλεγχο. Όμως, ρωτώ με παρρησία, ειλικρίνεια, αλλά και τόλμη μας χρειάζεται ή όχι αυτό; Είμαστε ή δεν είμαστε επιρρεπείς για να λοξοδρομούμε;

Εγώ πιστεύω ότι μόνο καλό μπορεί να προκύψει από μία τέτοια διαδικασία. Δεν έχει να φοβηθεί η Ελλάδα κανέναν ελεγκτή αν ακολουθήσει τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει.

Έλεγα και νωρίτερα, στο τρίτο σημείο, για το μεγάλο στοίχημα στην ύπαιθρο. Θα ήθελα να πω με μεγάλη ειλικρίνεια σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής κάτι που φοβάμαι πολύ. Δεν ξέρω αν θα προλάβουμε αυτό το κύμα που ονομάζω «ειρηνική επανάσταση της υπαίθρου» να το μετουσιώσουμε σε πράξη. Είμαστε επιρρεπείς σε εύκολα και γρήγορα προϊόντα, όπως είναι οι μετοχές που γενικά θα πάνε καλά από ό,τι φαίνεται στο Χρηματιστήριο. Θέλει μεγάλο κόπο, θέλει ισχυρή πολιτική και κοινωνική συμμαχία για να κρατήσουμε όρθιες αυτές τις ελπίδες και να μην ξαναβιώσουμε μια τέτοια κρίση. Γι' αυτό και ο έλεγχος και η επιτήρηση μάλλον καλό μας κάνουν και όταν κάνουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε χωρίς υποδείξεις αλλά με δική μας πρωτοβουλία, μόνο κερδισμένοι είμαστε.

Ερχομαι στο έκτο σημείο που λέει ότι η κρίση απέδειξε ότι η μόνη εθνική στρατηγική είναι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Αυτή είναι η έκτη μεγάλη αλήθεια.

Τι σημαίνει ότι παραμείναμε στην Ευρωζώνη; Επειδή έγινε μία ατυχής και υπερβολική αναφορά στην Ουκρανία από κάποιον συνάδελφό μου, τις προηγούμενες μέρες, θα ήθελα να πω κάτι. Θα το πω όσο πιο απλά γίνεται για να το καταλάβουν όλοι οι Έλλη-

νες πολίτες. Παραμονή στην Ευρωζώνη σημαίνει ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ανεξαρτήτως ηλικίας δεν πρόκειται να έχουν επαγγελματικά την τύχη των οικονομικών μεταναστών που τη ζήσαμε επί είκοσι χρόνια στην Ελλάδα. Αυτό σημαίνει το ότι παραμένουμε στην Ευρωζώνη. Τόσο απλά.

Η έβδομη μεγάλη αλήθεια είναι αυτή που έχει πει ο εθνικός ποιητής Ανδρέας Κάλβος, ότι η ελευθερία θέλει αρετή και τόλμη. Κι αν είμαστε, λοιπόν, τολμηροί, πρέπει να απαλλαγούμε από ιστορικούς και οικονομικούς δογματισμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Εγώ ευχαριστώ τον κ. Τσακαλώτο για την αναφορά στα νεοκεϋνσιανά, αλλά πιστεύω ότι δεν πρέπει να μας ακολουθεί κανένας δογματισμός, αγαπητέ συνάδελφε. Παρακολούθησα την ομιλία σας. Ήταν εξαιρετική. Σε πάρα πολλά σημεία μπορεί να συμφωνώ κι εγώ, όπως συμφωνώ και με τον κ. Ανδρουλάκη.

Θέλω να πω όμως τουτό. Όλοι πιστεύαμε –και πρώτοι και καλύτεροι εσείς οι οικονομολόγοι– ότι δεν υπάρχει στα εγχειρίδια σε ανεπτυγμένη οικονομία ύφεση περίπου στο 30% σαν αυτή που ζήσαμε στην Ελλάδα. Άρα αυτό σημαίνει απόλυτη καταστροφή. Δεν υπήρξε ακριβώς αυτό. Επαναλαμβάνω ότι μιλώ με όρους καθαρά οικονομικούς και όχι κοινωνικούς. Κάτι άλλο είδαμε. Δεν έχω καμμία ροπή στον νεοφιλελευθερισμό. Πρέπει όμως να γίνεται αξιολόγηση.

Τα νεοκεϋνσιανά εργαλεία και τα κλασικά κεϋνσιανά εργαλεία χρησιμοποιήθηκαν από την κυβέρνηση Καραμανλή από το 2005-2009 κατά κόρον. Έκοβαν και ξαναέκοβαν χρήμα και η Ελλάδα βυθίστηκε σε ύφεση από το 2008. Άρα ο δογματισμός δεν πρέπει να μας διέπει και την ιστορία δεν πρέπει να τη διαβάζουμε μισή.

Συμφωνώ απόλυτα με αυτό που ειπώθηκε για τη Γερμανία του Χίτλερ και τη συμπεριφορά των συμμάχων μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά οφείλω να προσθέσω ότι πρέπει να μας έχει διδάξει και η ανιστόρητη στάση της Αριστεράς που ονόμαζε τους σοσιαλδημοκράτες «σοσιαλφασίστες».

Κάπως έτσι μας ξέφυγε και εδώ –όχι από εμάς, από εσάς– η Χρυσή Αυγή. Επειδή δήλωνε απλά αντιιμπεριαλιστική και με ευκολία την αφήναμε να μιλάει περί δοσιλόγων και στιγιάποτε άλλο, αναφερόμενη στο ΠΑΣΟΚ. Οι δογματισμοί, λοιπόν, δεν είναι ό,τι το καλύτερο στην εθνική υπόθεση και σε μία νέα ευημερία που πρέπει να θεμελιώσουμε για όλους και κυρίως για τη νέα γενιά.

Έρχομαι στο όγδοο σημείο. Η Ευρώπη πρέπει να αλλάξει ρότα. Συμφωνώ απόλυτα ότι οι στόχοι που μπαίνουν στο μεσοπρόθεσμο, οι οποίοι είναι συμφωνημένοι με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τα τόσο υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα δεν είναι ούτε φετίχ ούτε ταμπού. Αν θέλετε και τη γνώμη μου, διαφωνώ πολιτικά και ιδεολογικά. Συμφωνώ απόλυτα με όσα είπε ο Μίμης Ανδρουλάκης και σε ένα βαθμό με όσα είπατε εσείς, κύριε Τσακαλώτο, για το θέμα των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Ποια είναι η απάντηση σε αυτό; Να πω και εγώ το ίδιο από το Βήμα, ότι η Ευρώπη πρέπει να αλλάξει. Ποιος μπορεί να αλλάξει την Ευρώπη; Αλήθεια, ποιος μπορεί να την αλλάξει; Πιστεύω η ενίσχυση των σοσιαλδημοκρατών και η προεδρία του Μάρτιν Σουλτς μπορούν να μετακινήσουν τον άξονα για να αρχίσουμε σταδιακά να πηγαίνουμε σε άλλες πολιτικές.

Κι έρχομαι στην ένατη αλήθεια που νομίζω ότι είναι πανθομολογούμενη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία άλλη κοινωνία, σε μία άλλη χώρα. Νομίζω το έχουμε καταλάβει όλοι αυτό. Το ζητούμενο –όπως είπα και όπως λένε όλοι– είναι η ανάπτυξη και βέβαια την ανάπτυξη πρέπει να την τραβήξουν μπροστά κάποιες κοινωνικές δυνάμεις.

Ποια είναι η αυτή κοινωνική συμμαχία; Είναι η συμμαχία των παραγωγών, αυτών που παράγουν γνώση, προϊόντα και υπηρεσίες ανταγωνιστικά. Αυτοί θέλουν πολιτική έκφραση. Και πολιτική έκφραση δεν θα δώσουν ούτε οι απόντες ούτε οι λιποτάκτες σε αυτόν τον πόλεμο που κερδίσαμε. Θα τη δώσουμε όλοι μαζί με τους νέους πράτα από όλα μπροστά. Πρέπει όμως να προσπαθήσουμε να εκπροσωπήσουμε και τους παραγωγούς.

Τέλος, θέλω να πω ότι σαράντα χρόνια μετά το Σύνταγμα της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας ο αείμνηστος Δημήτρης Τσάτσος που εισήγαγε ως εθνικό αγαθό και συνταγματική αρχή την έννοια της σταθερότητας, δικαιώνεται σήμερα. Τα δύο τελευταία χρόνια, εν αντιθέσει με τα δύο πρώτα χρόνια του μνημονίου, έδωσαν μία

ατράνταχτη απόδειξη γι' αυτό. Η σταθερότητα είναι εθνικό αγαθό, είναι εγγύηση για την οποιαδήποτε εθνική προσπάθεια. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά του 2010-2012 από το 2012-2014.

Αυτή την πολύ απλή αλήθεια είπαμε, μιλώντας για τις ευρωεκλογές από τη μεριά μας και όρμηξαν όλοι να μας πουν ότι εκβιάζουμε. Είπαμε πως είμαστε οι εγγυητές της κυβερνητικής σταθερότητας και ο προσδευτικός πόλος της Κυβέρνησης, δηλαδή εμείς που εγγυόμαστε να μην περνάνε λογικές «Μπαλτάκου». Είπαμε ο προσδευτικός πόλος της Κυβέρνησης. Χωρίς εμάς δεν υπάρχει η Κυβέρνηση. Αυτή την απλή αλήθεια είπαμε. Υπάρχει κάτι ψευδές σε αυτό που ξεσηκώθηκαν όλοι να μας κάνουν κριτική;

Εμείς ζητάμε στις ευρωεκλογές τη λαϊκή εντολή για να συνεχίσουμε αυτόν τον δρόμο, για να ολοκληρωθεί η προσπάθεια της χώρας, για να δουν γρήγορα αποτελέσματα οι πολίτες με τη ρευστότητα, τα προγράμματα για την ανεργία, για να ανοίξει ο δρόμος για την ανάπτυξη και για να θωρακίσουμε πραγματικά τις κατακτήσεις του ελληνικού λαού.

Δεν είμαστε παρακολούθημα κανενός. Δεν μπορεί να ακούμε από το ΣΥΡΙΖΑ και τη Δημοκρατική Αριστερά αυτά που λένε για την καθαρή εξήγηση που κάνουμε, γιατί σας θυμίζω, συνάδελφοι –και ξέρετε καλά ότι με την Αριστερά έχω βιωματική σχέση, δεν το λέω ανταγωνιστικά ούτε εχθρικά– ότι εμείς το Μάη του 2012 προτείνουμε για τη θέση του Πρωθυπουργού και τον κ. Τσίπρα και τον κ. Κουβέλη. Αυτό το ξέρετε όλος ο ελληνικός λαός.

Δεν είμαστε παρακολούθημα κανενός. Πιστεύαμε –μόνοι μας στην αρχή και μετά μαζί με άλλους– στην προσπάθεια και στο εθνικό αγαθό της κυβερνητικής σταθερότητας. Βέβαια, ο μόνος πραγματικός, ειλικρινής αντίλογος –και με αυτό ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– που έχουμε σε αυτήν την καθαρή εξήγηση που κάναμε και που ζητάμε λαϊκή εντολή κι ενισχυμένο το ψηφοδέλτιο της Ελιάς στις ευρωεκλογές –διαφορετικά δεν υπάρχει Κυβέρνηση, δεν υπάρχει σταθερότητα– είναι ο αντίλογος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, λέει «πρόκειται για ευρωεκλογές». Απαντώ: Αν πραγματικά πρόκειται για ευρωεκλογές, τότε θα έπρεπε να ζητάμε από τον ελληνικό λαό να μας δώσει έντεκα Ευρωβουλευτές για να κατοχυρώσουμε κι από την Ελλάδα την εκλογή του Μάρτιν Σουλτς στην Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μιλήσατε δεκαοκτώ λεπτά και είκοσι δευτερόλεπτα. Ο χρόνος για τη δευτερολογία ισχύει για όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και εννιά εκπαιδευτικοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ματθαίopoulos.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κάθε φορά που λαμβάνω τον λόγο αμέσως μετά τις εισηγήσεις ομιλητών, όπως τους προηγούμενους, αναρωτιέμαι σε τι είδους ακροατήριο απευθύνομαι και αν αυτό διαθέτει την ελάχιστη κοινή λογική, διότι ακούσαμε το εξοργιστικό επιχείρημα ότι η Ελλάδα αυτά τα τέσσερα χρόνια που έχει μπει στον περίφημο «μηχανισμό στήριξης», διεξάγει έναν απελευθερωτικό αγώνα όμοιο με εκείνο της Επανάστασης του 1821!

Να προσγειώσουμε, λοιπόν, τους ομιλητές στην πραγματικότητα και να τους υπενθυμίσουμε ότι οι τίτνες της εθνεγερσίας πέθαναν για ελεύθερη κι ανεξάρτητη Ελλάδα κι όχι για την Ελλάδα των μνημονίων, τα οποία προβλέπουν εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Δεν είστε ούτε επαναστάτες ούτε άνθρωποι, οι οποίοι μπορούν να οδηγήσουν την Ελλάδα έξω από την οικονο-

μική κρίση. Είστε υπάλληλοι ξένων κέντρων εξουσίας. Είστε υπάλληλοι των ξένων τοκογλύφων. Κι αυτό δεν είναι μόνο δική μου πεποίθηση. Αυτή είναι η πεποίθηση ενός ολόκληρου λαού, ο οποίος πεθαίνει από τις πολιτικές που έχετε επιλέξει.

Δυστυχώς, για ακόμη μια φορά που συζητάμε ένα νομοσχέδιο που αφορά την οικονομία της χώρας, βλέπουμε τη δήθεν αντιμνημονιακή Αξιωματική Αντιπολίτευση να μαλώνει με τη συγκυβέρνηση του μνημονίου. Κι αυτό συμβαίνει διότι κανένας από τους δύο δεν έχει να προτείνει συγκεκριμένες λύσεις. Το ζητούμενο είναι ότι κανένας από τους δύο δεν έχει αντιληφθεί την ουσία του προβλήματος.

Επομένως, λοιπόν, εγώ θα πρέπει να επαναφέρω τη συζήτηση στο ουσιαστικό, στο σημαντικό, σε αυτό που θα πρέπει να προσέξουμε, εάν θέλουμε να είμαστε συνεπείς ως προς το κοινοβουλευτικό μας έργο.

Συζητάμε, λοιπόν, ένα σχέδιο νόμου, το μεσοπρόθεσμο. Συζητάμε ένα μεσοπρόθεσμο, το οποίο θα επηρεάσει –φρονώ– και το χαρακτήρα των επόμενων προϋπολογισμών μέχρι το έτος 2018.

Επομένως, ό,τι μέτρα ψηφιστούν σήμερα θα επηρεάσουν την οικονομική πολιτική της χώρας για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι μια λάθος επιλογή, μια ψήφιση μέτρων αντιλαϊκών, όπως όλα τα προηγούμενα, θα επηρεάσουν περαιτέρω τη δυσμενή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

Οι συνέπειες αυτές όχι μόνο θα είναι μακροχρόνιες, αλλά θα θεσπίσουν και νέα μέτρα. Το επιχείρημα που έλεγε ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι τελειώσαμε με τα μνημόνια κι ότι δεν χρειάζεται πλέον να παίρνουμε κάθε λίγο και λιγάκι νέα μέτρα αποδεικνύεται με το σημερινό νομοσχέδιο ότι είναι ένα μεγάλο ψέμα, διότι η προσαρμογή των προϋπολογισμών θα επιβάλλει νέα φορολογικά ή άλλα μέτρα βάσει του μεσοπρόθεσμου.

Γίνονται πιο συγκεκριμένοι: Να μιλήσουμε για την ουσία του νομοσχεδίου, για τα στοιχεία που συνθέτουν το μεσοπρόθεσμο, τα οποία για εμάς χαρακτηρίζονται με πάρα πολύ απλά ελληνικά ως «λογιστικές αλχημείες». Αυτή είναι η περίφημη «δημιουργική λογιστική», όπως τη χαρακτήρισε ένας Ευρωπαίος εταίρος. Είναι αυτά που συνθέτουν ένα νομοσχέδιο σαν το σημερινό.

Θα επαναλάβω μερικά από τα επιχειρήματα της συγκυβέρνησης, με τα οποία θέλουν να πείσουν τον ελληνικό λαό που πεθαίνει ότι η ελληνική οικονομία με κάποιο τρόπο πήγε από το καλό στο καλύτερο ή –από το χειρότερο σενάριο– ότι μεταπηδήσαμε σε κάποιες ευνοϊκότερες συνθήκες.

Ένα εξ αυτών, λοιπόν, είναι το περίφημο πλεόνασμα. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος, για να καταλάβει ότι, όταν μιλάμε για πλεόνασμα, μιλάμε για μια κατάσταση κατά την οποία τα έσοδα είναι μεγαλύτερα από τα έξοδα χωρίς τους τόκους.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά για τη χώρα μας; Όταν όλα τα έσοδα του κράτους, όλα κυριολεκτικά, προέρχονται από τη φορολογία των Ελλήνων πολιτών και από καμμία παραγωγική δραστηριότητα, πόσω μάλλον αυτή που προέρχεται από τον πρωτογενή τομέα παραγωγής, τότε δεν μιλάμε για πρωτογενές πλεόνασμα, μιλάμε για φορολογικό πλεόνασμα, διότι γνωρίζετε πολύ καλά ότι έχετε φορολογήσει τους τρίτεκνους, τους άνεργους, τους πολύτεκνους, τους ανθρώπους οι οποίοι δεν διαθέτουν ούτε περιουσιακά στοιχεία ούτε καν εισόδημα. Επομένως, όσα έσοδα έχει το κράτος, επαναλαμβάνω, προέρχονται από την αιματηρή φορολογική πολιτική της συγκυβέρνησης.

Επομένως, εφόσον δεν υπάρχει φορολογική δραστηριότητα, δεν υπάρχει πρωτογενής τομέας παραγωγής και έχουμε καταντήσει μια χώρα παροχής υπηρεσιών προς τρίτους, αντιλαμβάνεστε ότι το μεσοπρόθεσμο αυτό κινείται στα ίδια ακριβώς πλαίσια με όλα τα προηγούμενα και ως εκ τούτου τα νέα μέτρα που θα ψηφιστούν θα είναι το ίδιο αιματηρά με όλα τα προηγούμενα.

Μας είπατε ότι το πλεόνασμα είναι τόσο μεγάλο σε έκταση, που έχουμε πλέον ως χώρα τη δυνατότητα να κατανέμουμε και κάποιο κοινωνικό μείρισμα –και θα αποδείξω για ποιο λόγο είναι οποίες, πράγματι, αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα.

Μίλησε το πρωί ο εισηγητής της Χρυσής Αυγής και είπε ότι το μείρισμα αυτό κατά κύριο λόγο το λαμβάνουν λαθρομετανάστες. Δεν θα το διαψεύσω αλλά θα επαναλάβω ότι το πλεόνασμα αυτό, το οποίο είναι πλασματικό –και θα αποδείξω για ποιο λόγο είναι πλασματικό– έχει αμφισβητηθεί όχι μόνο από έμπειρους οικονο-

μολόγους αλλά έχει αμφισβητηθεί από αυτούς οι οποίοι σας δίνουν τις εντολές, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον Όλι Ρεν.

Και αυτός είναι ένας άνθρωπος ο οποίος –το έχω επαναλάβει από το Βήμα αυτό– είναι ο κατ' εξοχήν αρμόδιος για τη νομισματική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αναφερόμενος στο ζήτημα αυτό είπε ότι δεν υπάρχει κανένα πρωτογενές πλεόνασμα και αυτό δεν αποδεικνύεται μόνο λογιστικά ή με κάποια νούμερα, αποδεικνύεται στην πραγματική οικονομία, αποδεικνύεται έξω από την πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας, της ελληνικής κοινωνίας, η οποία αντιμετωπίζει πάρα πολύ μεγάλα προβλήματα όχι μόνο ρευστότητας αλλά –θα συμπληρώνα– προβλήματα επιβίωσης.

Στα νούμερα αυτά συμπεριλαμβάνονται, επίσης, και οι οφειλές των επιχειρηματιών και των ιδιωτών απέναντι στο κράτος. Αντίθετα δεν περιλαμβάνονται στο πλεόνασμά σας οι οφειλές του κράτους απέναντι στους ιδιώτες. Έτσι, λοιπόν, όταν δεν πληρώνετε τους μισθωτούς, όταν δεν πληρώνετε τους συνταξιούχους, όταν το κράτος δεν παρέχει τα ποσά που οφείλει να παρέχει σε οποιαδήποτε κατηγορία πολιτών, έρχεται ένα νούμερο της τάξης του 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ και πανηγυρίζει ολόκληρη η χώρα ότι πετύχαμε το ακατόρθωτο μέσα σε δυσμενείς οικονομικές συνθήκες.

Αλλά εγώ θα πάω λίγο παραπέρα τη σκέψη μου. Ας δεχτώ τη λογική σας και ας δεχτώ το επιχείρημα αυτό ευσταθεί. Είπε ο Σαμαράς πριν λίγες ημέρες ότι σε λίγο καιρό βγαίνουμε από την κρίση. Το «σε λίγο καιρό» ξέρετε σε ποιο έτος αναφέρεται; Στο 2020.

Για τα επόμενα έξι χρόνια, λοιπόν, θα πρέπει ο Έλληνας φορολογούμενος, ο Έλληνας πολίτης να κάνει τιτάνια υπομονή, για να αντεπεξέλθει σε συνθήκες, οι οποίες είναι κυριολεκτικά απάνθρωπες, συνθήκες οι οποίες την έχουν οδηγήσει στην αυτοκτονία, στα χρέη, στην απόγνωση, στη μελαγχολία και στην κατάθλιψη. Μέχρι το 2020 η χώρα μας θα ψηφίζει κάθε χρόνο όλο και περισσότερα αιματηρά μέτρα.

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα, για το οποίο λίγα άκουσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα και προκαλεί εντύπωση, το θέμα της ανεργίας. Πανηγυρίζει η συγκυβέρνηση ότι σταθεροποιήσαμε τα ποσοστά της ανεργίας. Θα πω με πάρα πολύ απλά λόγια για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό, η σταθεροποίηση εννοώ.

Ασφαλώς είναι λογικό ότι από ένα σημείο και μετά, όταν μιλάμε για επίσημο ποσοστό ανεργίας 30% ή 35%, δεν μπορεί να αυξάνεται το ποσοστό αυτό με τους ίδιους ρυθμούς. Άλλο να πας από το 5% στο 10% και άλλο να πας από το 30% στο 40%. Και είναι αυτονόητο ότι σε μια οικονομία, όπως και η ελληνική, κάποτε θα υπάρχει μια στοιχειώδης οικονομική δραστηριότητα.

Αλλά το να πανηγυρίζουμε για το γεγονός ότι έχουμε ενάμιση εκατομμύριο ανθρώπους οι οποίοι δεν βρίσκουν δουλειά και ότι περίπου ένας στους τρεις Έλληνες ζει κάτι από το όριο της φτώχειας, ναι, πράγματι είναι ένα επίτευγμα το οποίο θα το χρεώσουμε αποκλειστικά και μόνο στη μνημονιακή συγκυβέρνηση, η οποία κατάφερε μέσα σε τέσσερα χρόνια να διαλύσει τον παραγωγικό ιστό της χώρας.

Επιπλέον, η ανεργία σταθεροποιείται ή, αν θέλετε, παραμένει στάσιμη για τον απλούστατον λόγο ότι το συντριπτικό μέρος της πλειονότητας των νέων φεύγει από την Ελλάδα, φεύγει σε χώρες του εξωτερικού, για να βρει μια καλύτερη τύχη για τον ίδιο ή για την οικογένειά του. Είναι λογικό, δηλαδή, τα ποσοστά αυτά να παραμένουν στάσιμα, διότι εκατοντάδες χιλιάδες νέοι, συνομήλικόι μου, τελειώνοντας από το πανεπιστήμιο, φεύγουν στη Γερμανία, φεύγουν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης για να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη.

Δυστυχώς, μιλάμε για ανθρώπους, οι οποίοι έχουν να προσφέρουν πάρα πολλά και αντί να έχουν να κινηθούν να μείνουν στην πατρίδα τους για να προσφέρουν στο κοινό καλό, πηγαίνουν σε χώρες, οι οποίες αργότερα έρχονται με τα μέτρα τους να τσακίσουν την ελληνική κοινωνία.

Οι παθογένειες, λοιπόν, της οικονομίας, τις οποίες αυτές θα πρέπει να κοιτάξουμε πρώτα για να λύσουμε όλα τα ζητήματα, είναι συγκεκριμένες και έχουμε πει πάρα πολλές φορές ως Χρυσή Αυγή ότι σκόπιμα δεν τίθενται υπό εξέταση από την πα-

ρούσα Κυβέρνηση, διότι υπάρχουν πάρα πολλά συμφέροντα. Αναφέρω ενδεικτικά τον υπέρμετρο δανεισμό και την εξάρτηση από τους ξένους τοκογλύφους.

Η ελληνική οικονομία, όπως είπα προηγουμένως, επειδή δεν στηρίζεται στον πρωτογενή τομέα παραγωγής, επειδή δεν στηρίζεται στον Έλληνα εργαζόμενο, στηρίζεται στα λογιστικά κεφάλαια, στα κεφάλαια, τα οποία με κάποιες μεταβολές των αριθμών παρουσιάζουν το χρέος ως τζίρο και το αντίστροφο, καταντήσαμε να δανειζόμαστε πληρώνοντας τόκους, πανωτόκια, υποθηκεύοντας έτσι τη χώρα μας σε μια κατάσταση, η οποία, πραγματικά, είναι άνευ προηγουμένου.

Όμως, υπάρχουν και άλλα θέματα, τα οποία έχουμε αναφέρει εδώ πέρα πολλές φορές, τα οποία ουδέποτε τέθηκαν υπό συζήτηση. Διότι αν κλείναμε, για παράδειγμα, ένα ζήτημα, όπως αυτό της φοροδιαφυγής, φοροδιαφυγή, η οποία είναι καταγεγραμμένη με ονοματεπώνυμα και συγκεκριμένα ποσά, τότε, πράγματι, ένα μέρος του ελληνικού προβλήματος και της οικονομίας μας θα είχε λυθεί.

Δεν αναφέρομαι μόνο στην περίφημη λίστα Λαγκάρντ και στα δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία ληστεύθηκαν από τον ελληνικό λαό. Αναφέρομαι σε καθημερινές πρακτικές, σε πρακτικές, οι οποίες περνούν μέσα από το τραπεζικό κατεστημένο, το χρεοκοπημένο τραπεζικό κατεστημένο, οι οποίες ποτέ δεν γίνονταν αντικείμενο έρευνας από τις δικαστικές αρχές για να δούμε ποιοί έκλεψαν τα χρήματα του ελληνικού λαού. Αντ' αυτού, μιλάμε γενικώς και αορίστως για κάποιες μεθοδεύσεις, οι οποίες θα μας οδηγήσουν έξω από την οικονομική δίνη.

Θα σας πω, λοιπόν, αυτά που προτείνει η Χρυσή Αυγή, διότι πάρα πολλές φορές λέγεται ότι δεν έχουμε θέσεις. Θα ανοίξω μια παρένθεση, για να κάνω και τη δουλειά σας ευκολότερη. Αν πρόγραμμα είναι να διαλύσει σε τρία χρόνια έναν ολόκληρο λαό, να καταστρέψει την οικονομία, να διαλύσει την ελληνική κοινωνία, να καταστρέψει τη νεολαία, τότε, πράγματι, δεν θέλουμε να έχουμε τέτοιο πρόγραμμα.

Αν, όμως, λέγοντας πρόγραμμα εννοούμε να δούμε με ρεαλισμό όλα αυτά τα στοιχεία που αποτελούν το ελληνικό πρόβλημα, τότε η Χρυσή Αυγή, όχι μόνο έχει λύσεις αλλά έχει ριζοσπαστικές προτάσεις, στις οποίες επιμένει.

Αναφέρω ενδεικτικά την άμεση διενέργεια λογιστικού ελέγχου. Μας έχετε φορτώσει ένα χρέος, για το οποίο δεν μας εξηγήσατε ούτε από πού προέρχεται, ούτε γιατί θα πρέπει να το πληρώσουμε και σε τι βάθος χρόνου θα πρέπει να το αποπληρώσουμε. Ξαφνικά, από το 2010 και μετά υιοθετήθηκε η άποψη ότι η Ελλάδα χρωστάει κάποια δισεκατομμύρια ευρώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς ποτέ να μας πείτε ότι λόγω της κακοδιαχείρισης από μέρους του πολιτικού συστήματος, λόγω της κακοδιαχείρισης από αυτούς, οι οποίοι διετέλεσαν Υπουργοί Οικονομικών, από ανθρώπους, οι οποίοι είχαν πρόσβαση στα δημόσια ταμεία, οδηγήθηκα σε τέτοια χρέη.

Επιπλέον, μπορούμε να κηρύξουμε στάση πληρωμών στους τοκογλύφους, διότι αντιλαμβάνεστε ότι όταν ένα κράτος δεν μπορεί να αποπληρώσει τα βασικά απέναντι στους πολίτες, τους οποίους έχει υποχρέωση πάνω απ' όλα να εξυπηρετήσει, δεν υπάρχει κανένα απολύτως περιθώριο να ξοδεύει έστω και 1 ευρώ στους τοκογλύφους, οι οποίοι μέσα από τις τράπεζες, μέσα από τα κεφάλαια, διαλύουν και καταλύουν κάθε έννοια αξιοπρέπειας και νομιμότητας σ' αυτήν εδώ τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, αυτό που είναι για εμάς το ζητούμενο είναι ότι θα πρέπει για να επιτευχθούν όλα αυτά να επανέλθει μία εθνική ηγεσία. Ακούω μετά λύπης μου πολλούς ομιλητές, οι οποίοι επιχειρηματολογούν λέγοντας ότι εφόσον ευημερούν οι αριθμοί, ευημερούν και οι άνθρωποι. Δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. Για εμάς είναι πάρα πολύ συγκεκριμένο το πρόβλημα, ότι δυστυχούν οι Έλληνες πολίτες, για να ευημερούν οι αριθμοί των τοκογλύφων.

Δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου τα πλεονάσματά σας. Δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου οι λογιστικές αλχημείες σας. Δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου τα νούμερα, τα οποία είναι πλασματικά και

αποδεικνύουν μια θετικότερη κατεύθυνση. Μας ενδιαφέρει ότι έξω στην ελληνική κοινωνία επικρατεί μια δυστυχία, επικρατεί μια κατάθλιψη, διότι η ελληνική οικονομία πάει από το κακό στο χειρότερο.

Όσο, λοιπόν, υπάρχουν Έλληνες πολίτες, οι οποίοι οδηγούνται στην καταστροφή, όσο κι αν ευημερούν αυτοί οι αριθμοί, είναι μια πολιτική που δεν μας εκφράζει.

Αυτό που προτείνουμε είναι να έλθει μια εθνική ηγεσία ανεξάρτητη, που δεν είναι δεσμευμένη απέναντι σε ξένους τοκογλύφους και να πει: «Φτάνει, ως εδώ». Πρέπει, για εμένα, πάνω απ' όλα να εξυπηρετηθεί το εθνικό συμφέρον και ύστερα, αν υπάρχει δυνατότητα, να δούμε με ποιες οικονομικές προϋποθέσεις θα συνεργαστούμε με τους Ευρωπαίους εταίρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξέρете πολύ καλά -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι κυνηγώντας το ευρωπαϊκό όνειρο διαλύσαμε την Ελλάδα, κυνηγώντας το ευρωπαϊκό όνειρο της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη καταστρέψαμε την πατρίδα μας. Αυτό, λοιπόν, θα το αντιστρέψει η Χρυσή Αυγή, όταν έλθει στα πράγματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, η κ. Έλενα Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής, για το οποίο συζητάμε, η Κυβέρνηση αναφέρει ότι ο βασικός άξονας είναι η σύζευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής και της επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας, ώστε η χώρα να ξεφύγει από το φαύλο κύκλο των ελλειμμάτων και της ύφεσης.

Ευθύς εξαρχής φάσκετε και αντιφάσκετε, διότι αυτό που εσείς, η τρόικα και κατά καιρούς η κ. Μέρκελ, ο κ. Σόιμπλε, ο κ. Ντάισελμπλουμ και οι άλλοι αποκαλείτε δημοσιονομική προσαρμογή της Ελλάδας, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μόνο μια εγκληματική πολιτική λιτότητας, η οποία έχει καταστρέψει τη μεσαία τάξη και τη μικρή και μεσαία επιχείρηση και έχει οδηγήσει τη χώρα και τους πολίτες όλο και πιο βαθιά στην ύφεση, στη φτώχεια, στην ανεργία και στην εξαθλίωση.

Τι κάνετε συστηματικά; Εφαρμόζετε μια συνταγή συνεχώς ανακυκλούμενης και κοινωνικής καταστροφής. Με ποιούς τρόπους γίνεται αυτό; Πρώτον, εμφανίζετε ταμειακά πλεονάσματα, εισπράττοντας από το λαό φόρους και χαράτσια, ενώ ταυτόχρονα κόβετε κάθε κοινωνική παροχή. Στραγγίζετε τα τελευταία αποθέματα χρημάτων του Έλληνα, ενώ την ίδια στιγμή κρεμίζετε το κράτος πρόνοιας.

Παίρνετε τα πάντα από τους πάντες, αφήνετε φυσικά στο απυρόβλητο τους γνωστούς προνομιούχους και ημετέρους και δεν δίνετε σε κανέναν πολίτη τίποτα. Ούτε στους συνταξιούχους τις συντάξεις που περιμένουν ούτε στους ιδιώτες τα χρήματα που τους χρωστάει το κράτος ούτε στα νοσοκομεία ούτε στα πανεπιστήμια όλα τα απαιτούμενα κονδύλια, για να λειτουργήσουν.

Δεν μιλάω γι' αυτό που αποκαλείτε «κοινωνικό μέρισμα», διότι στην καλύτερη για εσάς περίπτωση αξιολογείται ως μια χειρονομία ελεημοσύνης προς τον φτωχοποιημένο ήδη λαό, ενώ στη χειρότερη, ως εμπαιγμός προσβολή και υφαρπαγή ψήφου. Μετατρέπετε το νοικοκύρη σε επαίτη και μετά του δίνετε ένα φιλοδώρημα. Ντροπή!

Θεωρείτε επιτυχία αυτό το οποίο παρουσιάζετε ως πρωτογενές πλεόνασμα; Αποτελεί απόδειξη νοικοκυρεμένης διαχείρισης; Αξιολογείται ως δημοσιονομική ανόρθωση ή εξυγίανση; Σε καμία περίπτωση. Εάν έχει αξία ή νόημα αυτή η λογική, τότε να πάρει ο οικογενειάρχης, ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας να σας καταβάλει φόρους και χαράτσια. Να σταματήσουν να πληρώνουν τόκους και πανωτόκια στις τράπεζες και να εμφανίσουν και εκείνοι πρωτογενές πλεόνασμα στο σπιτικό τους ή στο μαγαζί τους! Αλλά, δεν μπορούν, διότι τους απειλείτε με πρόστιμα, κατασχέσεις, φυλάκιση και διασυρμό.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι βεβαίως, κύριοι, μπορείτε να παρουσιάσετε ένα πλεόνασμα που προέρχεται από ύφεση, μόνο εφόσον κάνετε στάση πληρωμών. Μην ξεχνάμε τις πεντακάσιες χιλιάδες

συνταξιούχους οι οποίοι περιμένουν να πάρουν τη σύνταξή τους, την επιστροφή φόρων που δεν έχετε κάνει, τον ΦΠΑ που δεν έχετε επιστρέψει, τα δισεκατομμύρια που χρωστάτε στους ιδιώτες.

Δεύτερον, η συνολική ονομαστική μείωση μισθών και συντάξεων που έχετε επιβάλει, εάν συνδυαστεί με την άγρια φορολογία αλλά και τις περικοπές στις κοινωνικές παροχές του κράτους πρόνοιας, όλα αυτά μαζί και αθροιστικά έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση του εισοδήματος της μέσης ελληνικής οικογένειας σε ποσοστό 60%.

Επιπλέον, υπάρχουν και οι άνεργοι, οι οποίοι φυσικά δεν είναι 1,5 εκατομμύριο, είναι πάνω από 2 εκατομμύρια, εάν συνυπολογίσουμε την αδήλωτη, μη καταγεγραμμένη ανεργία και τους επιχειρηματίες, τους καταστηματαρχες, τους ελεύθερους επαγγελματίες, δηλαδή όλους αυτούς τους πρώην νοικοκύρηδες, που καταστράφηκαν.

Επιπλέον, υπάρχουν και οι απλήρωτοι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, οι οποίοι υπολογίζονται περίπου στο ένα εκατομμύριο. Υπάρχουν και όλοι αυτοί από τον δημόσιο τομέα, όπως παραδείγματος χάριν οι εργαζόμενοι στο ΚΕΠΥΟ, που περιμένουν να πληρωθούν, ή οι εργαζόμενοι σε άλλους οργανισμούς, που περιμένουν τις αποφάσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τους παρακρατάτε τα χρήματα, με αποτέλεσμα να είναι οκτώ μήνες απλήρωτοι, με προβλήματα υγείας, ενώ προσφέρουν εργασία.

Υπάρχουν, λοιπόν, εκατομμύρια Έλληνες σε απόλυτη οικονομική αδυναμία. Το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό. Ο κόσμος δεν έχει καθόλου χρήματα στο πορτοφόλι του, δεν έχει 1 ευρώ να ξοδέψει. Το αποτέλεσμα είναι η απόλυτη καταναλωτική στασιμότητα, ακόμα και στα πιο βασικά είδη πρώτης ανάγκης. Έχει καθίσει η αγορά. Βλέπουμε λουκέτα, τα οποία πολλαπλασιάζονται.

Υποψήφιοί μας περιφερειακοί σύμβουλοι και Ευρωβουλευτές, που περιοδεύουν σε όλη την επικράτεια, αποτυπώνουν αυτήν την τραγική εικόνα. Υπάρχουν γειτονιές και συνοικίες, όπου βλέπει κανείς πέντε, έξι, επτά λουκέτα ή ρολά κατεβασμένα στη σειρά, καταστήματα τα οποία κλείνουν το ένα μετά το άλλο.

Την ίδια στιγμή με αυτήν τη ληστρική, βίαιη, φορομπηχτική και αντιαναπτυξιακή πολιτική σας, σκοτώνετε οτιδήποτε έχει απομείνει από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ενώ οι τράπεζες, τις οποίες συνεχώς χρηματοδοτείτε, έχουν σταματήσει τη στρόφιγγα οποιασδήποτε δανειοδότησης-ρευστότητας σε όλους αυτούς που έχουν ανάγκη, ιδιαίτερα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Πού οδηγούν αυτά; Η πραγματική οικονομία έχει καταστεί κρανίου τόπος και η ανεργία εκτοξεύεται ακόμη περισσότερο. Μιλάμε για ένα καταστροφικό ντόμινο, για μια δολοφονική χιονοστιβάδα, η οποία όσο κατρακυλά, τόσο διογκώνεται και τόσο καταπλάκωνει την κοινωνία.

Πρόκειται για το φαινόμενο του φαύλου κύκλου της αυτοτροφοδοτούμενης ύφεσης και ανεργίας. Είναι η λάθος συνταγή και το λάθος φάρμακο, που σκοτώνει τον ασθενή, αντί να τον αναστήσει, όπως έλεγε κάποτε ο νυν Πρωθυπουργός αλλά και όπως περιέγραφε πρόσφατα ο Φίλιπ Λεγκρέν, πρώην σύμβουλος του Προέδρου της Κομισιόν.

Ας μην ξεχνάμε επίσης τον επιστημονικό επικεφαλής του ΔΝΤ, τον Ολιβιέ Μπλανσάρ, που αποκάλυψε ότι ήταν από νωρίς γνωστό ότι η ελληνική οικονομία καταστρεφόταν και δεν θα μπορούσε να διασωθεί, λόγω λάθους στον πολλαπλασιαστή που υπολόγιζε τις συνέπειες της φορολόγησης και των περικοπών στο κοινωνικό κράτος πάνω στο δίπτυχο ύφεση-ανεργία.

Και ο Ευρωβουλευτής, όμως, Αλεχάντρο Σερκάς παρουσιάζοντας την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την πολιτική που εφαρμόζεται στην Ελλάδα από την τρόικα και τη συγκυβέρνηση, είχε πει ότι η χώρα μας δεν έχει τοποθετηθεί πάνω σε ένα κρεβάτι χειρουργού, αλλά πάνω στον πάγκο ενός χασάπη.

Γι' αυτό ακριβώς μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το σφαγιασμό της πατρίδας μας και των συμπατριωτών μας. Το λένε φωναχτά πλέον οι Ευρωπαίοι, το διαλαλούν οι ξένοι και έρχεστε εσείς εδώ σήμερα να μας πείτε ότι με αυτό εδώ το νέο μεσοπρόθεσμο θα σώσετε ακόμα παραπάνω την Ελλάδα και τους

Έλληνες. Όχι, ευχαριστούμε, δεν θέλουμε να σωθούμε από εσάς. Δεν θέλουμε τέτοια διάσωση.

Σας θυμίζω ότι το πρακτορείο «BLOOMBERG» έχει γράψει ότι από την εποχή της μεγάλης ύφεσης καμμία άλλη χώρα σε καιρό ειρήνης δεν έχει περάσει τα δεινά που έχει περάσει η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Αυτή είναι η αλήθεια. Έχετε σπρώξει την Ελλάδα στον γκρεμό μιας κρίσης όχι κοινωνικής και οικονομικής αλλά πλέον ανθρωπιστικής.

Και, όπως θα σας πω τώρα αμέσως, τα στοιχεία είναι τραγικά και συγχρόνως αμείλικτα. Στους πίνακες της EUROSTAT για τη φτώχεια στην Ευρώπη η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη θέση. Το 34,6% του πληθυσμού μας, δηλαδή παραπάνω από ένας στους τρεις Έλληνες, βρίσκεται στα όρια της φτώχειας. Στην πραγματικότητα βέβαια το ποσοστό και η αναλογία είναι πολύ παραπάνω.

Σήμερα, λοιπόν, έρχεστε να παρατείνετε με το νέο μεσοπρόθεσμο το περίφημο success story. Να σκεφτείτε όμως ότι το 20% των ελληνικών νοικοκυριών στερείται σήμερα τα βασικά είδη διαβίωσης, όπως παραδείγματος χάριν τη θέρμανση το χειμώνα – με τα ατυχήματα που είχαμε, τους θανάτους, τους ανθρώπους που θρηνηήσαμε, που στοιχείο από τη EUROSTAT είναι και αυτό –, και ότι σπίτια με συνταξιούχους και μικρά παιδιά φτάνουν να κάνουν επιλογή ανάμεσα στο εάν θα ζεσταθούν ή εάν θα φάνε.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σκηνές από ασπρόμαυρες ελληνικές ταινίες του 1960. Δεν αφορούν σύγχρονη χώρα ούτε μέλος της Ευρωζώνης. Τότε, όμως, το 1960, η Ελλάδα ήταν μια χώρα που προσπαθούσε να ανακάμψει μετά από πόλεμο.

Σήμερα, λοιπόν, νιώθουμε ότι είμαστε και εμείς υπό κατοχή. Σκεφτείτε ότι εκατόν πενήντα χιλιάδες μαθητές έχουν ανάγκη σίτισης. Δεν έχουν κολασιό. Οι γονείς κλαίνε, γιατί δεν έχουν να τους προσφέρουν μια τυρόπιτα, ένα κουλούρι.

Σκεφτείτε, επίσης, ότι σε μια χώρα στην οποία το λεγόμενο κεραμίδι ήταν πάντοτε ιερό, υπάρχουν μόνο εντός της πρωτεύουσας, της Αθήνας, πάνω από είκοσι χιλιάδες καταγεγραμμένοι άστεγοι. Θα τους εξασφαλίσετε, λέτε, κοιτώντας προσωρινής φιλοξενίας. Ακολουθείτε απ' ό,τι βλέπουμε κατά γράμμα τις οδηγίες των τρoικανών -οι οποίες είχαν διαρρεύσει και στον Τύπο-, σύμφωνα με τις οποίες σας έλεγαν αντί να ανακουφίσετε τα φτωχά και υπερχρεωμένα νοικοκυριά, να φροντίσετε να φτιάξετε ξενώνες για άστεγους, για να το πλάσαρετε δήθεν ως κοινωνική πολιτική.

Σκεφτείτε επίσης ότι υπάρχουν άνεργοι και ανασφάλιστοι που έχουν καρκίνο και άλλες βαριές ασθένειες και πεθαίνουν δίχως βοήθεια, καθώς το γεγονός ότι κατέχουν ένα σπίτι, τους στερεί το δικαίωμα για βιβλιάριο απόρου. Σας αναφέρω εδώ ότι πριν από λίγο καιρό είχε επισκεφτεί την Ελλάδα ομάδα οκτώ εθελοντών γιατρών από τη Γερμανία και η άποψη που διαμόρφωσαν είναι ότι η κατάσταση της δημόσιας υγείας στην Ελλάδα θυμίζει εμπόλεμη ζώνη, περίπου όπως στο Ιράκ και στη Συρία. Αυτό φυσικά λόγω των πολιτικών του μνημονίου.

Τέλος, σας καλώ να σκεφτείτε ότι πάνω στην απόγνωση τους περισσότεροι από έξι χιλιάδες συμπατριώτες μας έδωσαν τέλος στη ζωή τους. Να ξέρετε όλοι ότι αυτός ο αριθμός είναι μονάχα ο επίσημος, καθώς πολλές αυτοκτονίες δεν δηλώνονται για κοινωνικούς και θρησκευτικούς λόγους ή πρόκειται για ανθρώπους που έχουν καταλήξει τελικά μετά από καιρό στα νοσοκομεία.

Στο τι έχετε καταφέρει με το πρόγραμμα της δήθεν προσαρμογής και δήθεν διάσωσης της ελληνικής οικονομίας, δεν θα σταθώ περισσότερο. Αρκεί το γεγονός ότι η ειδική αγοράστρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έκανε στον Υφυπουργό Οικονομικών συγκεκριμένα ερωτήματα με συγκεκριμένα μεγέθη και εκείνος, αντί να δίνει συγκεκριμένες απαντήσεις, απαντούσε με δικές του ερωτήσεις, παίζοντας την κολοκυθιά. Ξεκάθαρο σημάδι αδυναμίας υποστήριξης των κυβερνητικών θέσεων και ισχυρισμών!

Η ουσία είναι μία. Όσο και εάν υπολογίζετε τη μαύρη δημοσιονομική τρύπα, θα επιχειρήσετε να την καλύψετε με νέα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, τα οποία θα φέρετε μετά τις εκλογές. Δεν σας πιστεύουμε ότι θα τα βρείτε μετά από εξορθολογισμό των εξόδων του κράτους, διότι ακόμη και αυτό σημαίνει νέες περικοπές σε κοινωνικές παροχές και νέες απολύσεις. Φυσικά, μιλάμε για

τον εξορθολογισμό του παραλόγου, με χαρακτηριστικό παράδειγμα να απολύετε φτωχές καθαρίστριες, για να προσλάβετε ιδιωτικά συνεργεία για τα ίδια και παραπάνω τελικά χρήματα.

Όσο για τη χρηματοδοτική «τρύπα», η συνταγή για εσάς είναι γνωστή. Νέα δάνεια και μνημόνια, όπως έχουν κατ' επανάληψη παραδεχθεί πλήθος ντόπιων και ξένων επισήμων παραγόντων, τα οποία παρατείνουν τη σκλαβιά της Ελλάδας στους δανειστές και την εξαθλίωση της κοινωνίας μας ή ξεπούλημα ολόκληρης της δημόσιας περιουσίας αντί πινακίου φακής, υπό όρους πολιτικής αδιαφάνειας.

Την ίδια ώρα, έχετε μετακυλίσει το χρέος μας από ιδιώτες σε κράτη υπό αγγλικό δίκαιο με ενέχυρο ό,τι υπάρχει επάνω στην ελληνική επικράτεια. Το δεύτερο κατόρθωμά σας είναι το ότι έχετε δώσει πακέτα στήριξης και ανακεφαλαιοποίησης στις τράπεζες, επιτρέποντάς τους να ενθυλακώσουν τα παλιά κέρδη τους και να «κοινωνικοποιήσουν» την όποια χασούρα επιβαρύνοντας ακόμη περισσότερο το εθνικό μας χρέος, εμάς και τα παιδιά μας.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μηνύματα που έχουμε λάβει εμείς από τα κλιμάκια στελεχών μας που περιοδεύουν ανά την ελληνική επικράτεια, είναι τελείως διαφορετικά από το success story που εσείς θέλετε να μας παρουσιάσετε.

Σύντομα η γκρίζα αυτή παρένθεση της διακυβέρνησής σας, με ασκούμενη πολιτική τα μνημόνια της λιτότητας, της ύφεσης, της φτώχειας, της ανεργίας και της εξαθλίωσης, θα κλείσει οριστικά, ώστε η πατρίδα και η κοινωνία μας να πάρουν ανάσα ελπίδας και ζωής.

Σ' αυτό το νέο ξεκίνημα για μία αναπτυξιακή, φιλολαϊκή, κοινωνικά δίκαιη, εθνικά ανεξάρτητη και υπερήφανη πολιτική προς τα εμπρός και προς το μέλλον, εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θα είμαστε πρωταγωνιστές και συνάμα θεματοφύλακες. Η δική σας πολιτική, αυτή η εγκληματική πολιτική, χρειάζεται αλλαγή. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε αυτό το μεσοπρόθεσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEA)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε και για τη συνέπεια του χρόνου.

Όπως είναι γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο έχει ένα άρθρο. Στο σύνολο έχουν εγγραφεί εξήντα έξι ομιλητές και έχουν μιλήσει επτά. Αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει πρόβλημα.

Προτάθηκε και έγινε δεκτό στη Διάσκεψη των Προέδρων σήμερα να σταματήσουμε γύρω στις 20.00' με τον κατάλογο των ομιλητών. Αύριο να δευτερολογήσουν οι ειδικοί αγορητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μαζί με τους Αρχηγούς των κομμάτων που θα μιλήσουν και να συνεχίσουμε τον κατάλογο από το σημείο που θα έχουμε σταματήσει και γύρω στις 17.00' με 17.30' να γίνει η ονομαστική ψηφοφορία.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα αποδέχθηκε την πρόταση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Τσούκαλης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ενάμιση χρόνο περίπου, η Δημοκρατική Αριστερά ως μέλος τότε της τρικομματικής κυβέρνησης εκλήθη να αξιολογήσει και να τοποθετηθεί επί ενός άλλου μεσοπρόθεσμου πλαισίου, έχοντας βέβαια ως βασική αρχή και θέση ότι η πολιτική των μνημονίων, όπως εφαρμόστηκε στη χώρα από το 2010 μέχρι και αυτήν τη στιγμήν, είναι μία λάθος συνταγή.

Γιατί είχαμε τοποθετηθεί επί των θέσεων εκείνου του μεσοπρόθεσμου, στο οποίο δηλώσαμε «παρών» για άλλους λόγους, τους οποίους γνωρίζετε; Γιατί θεωρούσαμε ως βασική προϋπόθεση ότι η διαπραγματευτική θέση της χώρας ήταν δεδομένο ότι θα αναβαθμιστεί και ότι μέσω ενός δικού μας αναπτυξιακού σχεδίου, ενός εθνικού σχεδίου στρατηγικής ανάπτυξης της χώρας, θα μπορούσαμε να πείσουμε ότι εμείς ως χώρα, ως πολιτικό σύστημα, ως ελληνικός λαός, μπορούμε πράγματι να προτείνουμε μια εναλλακτική λύση, η οποία θα είναι διάφορη των μνημονίων.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να ψηφίσουμε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Σε αυτό εδώ το κείμενο, σε αυτό εδώ το σχέδιο ενυπάρχει –υποτίθεται ότι θα

έπρεπε να υπάρχει– εν είδει οράματος η χώρα την οποία θέλουμε να οικοδομήσουμε στην πορεία του ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου της Ευρώπης.

Να ξεκαθαρίσουμε κάτι, κύριε Υπουργέ: Αυτό εδώ το σχέδιο, εξετάζοντάς το αυτόνομα, ουδέτερα και έξω από τη συγκυρία, θα μπορούσαμε να πούμε ότι περιέχει στόχους επιθυμητούς από όλους. Δεν νομίζω ότι υπάρχει πολιτική δύναμη και Κοινοβουλευτική Ομάδα αυτήν τη στιγμή, που να μη θέλει η Ελλάδα να πετύχει αυτούς τους στόχους.

Όμως η συζήτηση η οποία κάνουμε είναι ατελής και ανακόλουθη. Γι' αυτό δεν ευθύνεστε εσείς. Ευθύνεται η Κυβέρνηση συνολικά. Να πω προκαταβολικά ότι η δουλειά που κάνετε είναι επαρκέστατη. Καταρτίσατε αυτό. Αυτό όμως περιγράφει στόχους. Η επίτευξη των στόχων είναι μία άλλη διαδικασία. Το πώς θα φτάσουμε σε αυτούς τους στόχους, είναι η περιγραφή της διαδρομής και ο προσδιορισμός του οδικού χάρτη. Η περιγραφή του τρόπου για να φτάσουμε σε αυτούς τους στόχους είναι η πολιτική.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι πολιτική σήμερα δεν υπήρξε σε αυτήν την Αίθουσα, όχι μόνον από εσάς και την Κυβέρνηση αλλά δυστυχώς ούτε από την άλλη πλευρά, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, δηλαδή το πώς οι επιθυμητοί από όλους στόχοι μπορούν να επιτευχθούν με συγκεκριμένους τρόπους.

Πρέπει, λοιπόν, σε αυτήν τη διαδρομή, να προσδιοριστεί με σαφήνεια η διαδικασία και κυρίως όσον αφορά την πολιτική πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσουμε και να προσδιορίσουμε ότι σε όλη αυτήν τη διαδρομή δεν θα έχουμε θύματα –αυτή είναι πολιτική– και δεύτερον, να προσδιορίσουμε και ιδεολογικοπολιτικά το μοντέλο ανάπτυξης που θέλουμε γι' αυτήν εδώ τη χώρα. Γι' νομαί πιο συγκεκριμένους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Πριν από ένα μήνα η Πορτογαλία εξήλθε του μνημονίου. Εισήλθε στο μνημόνιο ένα χρόνο μετά από εμάς. Έκανε όλη αυτήν τη διαδρομή, έχοντας, αν θέλετε, ως συμπτώματα ή, αν θέλετε, ως επιπτώσεις μείωση του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος, σωρευτική, 3,5%. Εμείς είχαμε 23%. Έφτασε «ταβάνι» στην ανεργία 17%. Χθες ανακοινώθηκε μία μικρή κάμψη περίπου στο 27%. Εξήλθε από το μνημόνιο και αυτήν τη στιγμή τα spreads με τα οποία δανίζεται η Πορτογαλία το δεκατέσς ομόλογο είναι 3,75. Εμείς γνωρίζετε με ποιον τρόπο το κάνουμε. Με 480 ευρώ κατώτερο μισθό η Πορτογαλία έχει αγοραστική δύναμη 25% περισσότερη από όση έχει ο Έλληνας. Και βεβαίως εξήλθε με 25% αύξηση των επενδύσεων.

Δεν χρειάζεται να σας αναφέρω τα αντίστοιχα στοιχεία για την Ιρλανδία, όπου εκεί βεβαίως δεν είχαμε περιορισμό του ΑΕΠ, αλλά αύξηση 1,5% σε όλη αυτήν τη διαδρομή. Θα μου πείτε ότι Πορτογαλία και Ιρλανδία είναι διαφορετικές περιπτώσεις από τη χώρα μας. Προφανώς. Αυτές είχαν τραπεζικό πρόβλημα, πρόβλημα τραπεζών, κι εμείς αντιμετώπιζαμε μία δομική, μία συνολική κρίση και κρίση του πολιτικού συστήματος.

Και εδώ ακριβώς ήταν το μεγάλο πρόβλημα άσκησης της πολιτικής εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης, ότι δηλαδή εφάρμοσε με επιμονή ένα πρόγραμμα, το οποίο δεν αντιστοιχούσε στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της χώρας.

Μέχρι ένα ορισμένο σημείο και η Νέα Δημοκρατία έλεγε ότι αυτό το πρόγραμμα είναι αποτυχημένο.

Φθάσαμε, όμως, σε ένα σημείο, κύριε Υπουργέ, το οποίο είναι τραγικό για τη χώρα. Στο πλαίσιο των καλών σχέσεων με τις ισχυρές δυνάμεις της Ευρώπης, ουσιαστικά έχετε αποδεχθεί αυτό το πρόγραμμα ως τη μόνη λύση. Έτσι, λοιπόν, για να γίνω πιο κατανοητός, θα πω ότι αυτήν τη στιγμή, συζητάμε με τεράστια κενά ένα θέμα, το οποίο θα έπρεπε να απασχολήσει όχι μόνο τη Βουλή αλλά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, μέσα από διαρκή και βαθύτατη συζήτηση και προβληματισμό.

Γιατί είναι ατελής η συζήτηση αυτού του προγράμματος; Είναι ατελής, διότι δεν περιγράφετε τον τρόπο υλοποίησης των συγκεκριμένων στόχων. Θα έπρεπε σήμερα αυτή η συζήτηση να συνοδεύεται από δύο βασικές προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι η κατάθεση –ή η συμπαρουσίαση ή η επισύναψη– του αναπτυξιακού σχεδίου «Ελλάδα 2021», το οποίο, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε

ότι ήταν πολυαναμενόμενο, ότι καθυστέρησε και ότι ζητούσαμε εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα να το παρουσιάσετε για να γίνει μία ολοκληρωμένη συζήτηση και να δούμε συγκεκριμένες διαδικασίες και συγκεκριμένους τρόπους, προκειμένου να υλοποιηθούν αυτοί οι μεγαλεπήβολοι στόχοι.

Αυτό το πρόγραμμα όχι μόνο δεν εμφανίστηκε αλλά ο κ. Στουρνάρας περιφέρεται ανά την υφήλιο και το παρουσιάζει σε οποιονδήποτε μπορείτε να φανταστείτε, εκτός από την Εθνική Αντιπροσωπεία. Το παρουσίασε στο Eurogroup. Εχθές έμαθα ότι το παρουσίασε στον ΟΟΣΑ. Τι παρουσίασε ο κ. Στουρνάρας από το πολυαναμενόμενο, αυτό το κρίσιμο που λέμε «εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας»; Κάτι που δεν το ξέρουμε εμείς.

Βεβαίως, εδώ απευθύνομαι και στο ΠΑΣΟΚ, γιατί και το ΠΑΣΟΚ συμμετείχε στη συνδιαμόρφωση αυτού του σχεδίου. Ρωτώ, λοιπόν, το εξής. Είναι δυνατόν να συζητάμε σοβαρά για επίτευξη αυτών των στόχων με πολιτικούς όρους, χωρίς να γνωρίζουμε το σχέδιο αυτό;

Η δεύτερη παράλειψη είναι η εξής. Κατατέθηκε στο Eurogroup και το σχέδιο για την υλοποίηση του ευρωπαϊκού χρηματοδοτικού πλαισίου, του ΣΕΣ. Το πήραμε από το διαδίκτυο. Προσπαθήσαμε να το αξιολογήσουμε αλλά δεν έγινε μία συντονισμένη συζήτηση. Αναφερόμαστε στη μοναδική χρηματοδοτική προοπτική που έχουμε ως χώρα.

Αυτό που λείπει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς και μας οδηγεί στη θέση να καταψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο όχι ως μη επιθυμητό αλλά ως ένα σχέδιο το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε περαιτέρω επιδείνωση της κοινωνικής κατάστασης, είναι ακριβώς η απουσία οποιουδήποτε διαλόγου και οποιασδήποτε παρουσίασης της διαδικασίας υλοποίησης αυτών των στόχων.

Παρακολούθησα την τοποθέτησή σας με πολύ μεγάλη προσοχή και άκουσα τους δέκα βασικούς στόχους που επιδιώκει η Κυβέρνηση μέσω αυτής της διαδικασίας. Κανένας δεν θα διαφωνούσε για τους στόχους. Ο τρόπος υλοποίησης αυτών των στόχων είναι το ζητούμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξέρετε, θέλω να κάνω μία επισήμανση. Μου έκανε εντύπωση ότι ως ένατο στους στόχους έχετε τη μείωση του χρέους. Κατά την εκτίμησή μας, η μείωση του χρέους έπρεπε να είναι το πρώτο, γιατί γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η νέα διαχείριση του χρέους, έτσι όπως ακριβώς την προτείνουμε κι εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά και άλλες δυνάμεις, είναι βέβαιο ότι θα άλλαζε και την ιεράρχηση των συγκεκριμένων στόχων.

Το στόχο, λοιπόν, της μείωσης του χρέους τον έχετε ένατο, κάτι το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, η Δημοκρατική Αριστερά εύχεται να επιτευχθούν οι στόχοι. Όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη συγκεκριμένη πολιτική για την οποία υλοποιούνται. Επειδή βρισκόμαστε και εν όψει ευρωεκλογών και κάθε πολιτική δύναμη πρέπει να τοποθετείται με σαφήνεια, γιατί επιζητούμε, εκτός των άλλων, και την ψήφο των πολιτών, θα ήθελα να πω ότι αυτό το πρόγραμμα το οποίο υλοποιείται στην Ελλάδα είναι στον αντίποδα του προγράμματος και της εναλλακτικής πρότασης που προτείνει η προοδευτική Ευρώπη. Υπάρχει σαφές ιδεολογικοπολιτικό στίγμα και διαχωριστική γραμμή. Το πρόγραμμα αυτό που συμπυκνώνεται σε αυτό το μεσοπρόθεσμο, το οποίο παρουσιάσατε, είναι το γερμανικό δόγμα, όπως περιεγράφη πριν λίγες ημέρες από τον κ. Σόιμπλε. Το είπα και σε προηγούμενη συζήτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χρησιμοποιήσω μέρος της δευτερολογίας μου.

Ποιο είναι αυτό το δόγμα; Αυτό το δόγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι όποιος θεωρεί ότι μπορεί η σταθεροποίηση να κινείται παράλληλα με την ανάπτυξη, είναι ανόητος. Πρώτα η σταθεροποίηση και μετά η ανάπτυξη. Αυτή ακριβώς είναι η διαδρομή και ο «οδικός χάρτης» που λέμε εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, ως μέλος της μεγάλης προοδευτικής συμμαχίας της Ευρώπης, ότι δεν μπορεί να υλοποιηθεί σε καμμία, μα καμμία,

περίπτωση, κι ότι εάν δεν υπάρξει ανάπτυξη, εάν δεν προσδιοριστούν επακριβώς οι χρηματοδοτικές πηγές που χρειάζεται η χώρα, προκειμένου να προκληθεί μια επενδυτική έκρηξη, η σταθεροποίηση της οικονομίας, δυστυχώς θα συμβαδίζει και με την παραλυτική, καταστροφική σταθερότητα και στους κοινωνικούς δείκτες. Δεν χρειάζεται να αναφερθώ στους κοινωνικούς δείκτες, αναφέρθηκαν πάρα πολλοί συνάδελφοι.

Όταν, λοιπόν, εσείς λέτε ότι πετύχατε τη σταθερότητα της χώρας, θα πρέπει να έχετε στο μυαλό σας ότι μαζί με τη σταθεροποίηση στο δημοσιονομικό πλαίσιο έχει επέλθει και μια παραλυτική στασιμότητα σε όλους τους κοινωνικούς δείκτες. Και το ζητούμενο για ένα πολιτικό κόμμα και εκεί που πρέπει να διαφοροποιούμαστε εδώ μέσα, είναι κυρίως όσον αφορά τους κοινωνικούς δείκτες. Γιατί δεν πρέπει να φεύγει από το μυαλό μας -και απευθύνομαι και σε εσάς ως εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας- ότι η οικονομία λειτουργεί χάριν του κοινωνικού συνόλου και των ανθρώπων.

Όταν, λοιπόν, επαίρεστε κάποιους ότι «πετύχαμε τους δημοσιονομικούς στόχους», πρέπει με πολύ σαφή τρόπο να περιγράφετε και τον τρόπο που αυτή η μακροοικονομική επιτυχία διοχετεύεται στην καθημερινότητα του πολίτη. Κάτι τέτοιο δεν υπάρχει. Και, ξέρετε, εάν στην πορεία υλοποίησης του στόχου ή του οράματος του δικού σας δεν συμπαρασύρετε σύμπασα την κοινωνία και τον πολίτη, δυστυχώς τα αποτελέσματα θα είναι πάρα πολύ άσχημα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τσούκαλη.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σταμενίτης για επτά λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σύμφωνα με το οποίο καθορίζονται οι στόχοι της δημοσιονομικής στρατηγικής της Κυβέρνησης σε ορίζοντα τετραετίας, παρουσιάζονται τα δημοσιονομικά όρια και δίνονται οι κύριες, οι βασικές πολιτικές κατευθύνσεις και προτεραιότητες.

Κύριε Τσούκαλη, πάντως στο μεσοπρόθεσμο, προβλέπονται σίγουρα δύο πράγματα. Δεν προβλέπονται νέα δημοσιονομικά μέτρα, απαντώντας για μια ακόμα φορά με τον καλύτερο τρόπο σε όσους επενδύουν στην καταστροφή και στην πολιτική της μιζέριας, διαψεύδοντας έτσι τον κ. Τσίπρα όπου από το Ηράκλειο στις 24 Απριλίου του 2014 έλεγε ότι η Κυβέρνηση ετοιμάζει ακόμα πιο σκληρά μέτρα μετά τον Μάιο. Διαψεύστηκε. Θα ζητήσει συγγνώμη; Μάλλον όχι.

Και δεύτερον, με το σημερινό μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, η Κυβέρνηση συνεχίζει την πορεία που είχε επιλέξει από την αρχή της θητείας της, αυτήν της σταθερότητας, του σχεδιασμού, που μας οδηγεί με σταθερά βήματα στην έξοδο από την κρίση.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του παρόντος νομοσχεδίου, ακούστηκαν και θα ακουστούν πάρα πολλά. Όμως, αυτό που έχει πολύ μεγάλη αξία είναι πριν κρίνουμε, να συγκρίνουμε. Και στην παρούσα περίπτωση, αυτό που πρέπει να αναλογιστούμε και να συγκρίνουμε, είναι σε ποια κατάσταση βρισκόταν η χώρα ακριβώς πριν από δύο χρόνια και σε ποια θέση βρίσκεται σήμερα. Και θα ήθελα, πραγματικά, να το θυμίσω επιγραμματικά, γιατί πολλοί μάλλον εδώ μέσα ανήκουν στη φυλή των λωτοφάγων και ξεχνούν απ' ό,τι φαίνεται πάρα πολύ εύκολα.

Κυρίες και κύριοι, το Μάιο του 2012, η χώρα οδηγήθηκε σε εκλογές μέσα σε ένα εξαιρετικά ασταθές πολιτικά και οικονομικά περιβάλλον. Η απειλή εξόδου της χώρας από το ευρώ και της άτακτης χρεοκοπίας, με όλα τα συνακόλουθα που είδαμε σε χώρες, όπως ήταν η Αργεντινή, η απομόνωση, δηλαδή, από τους εταίρους, ο αποκλεισμός από τις διεθνείς αγορές, η συνεχής καθοδική πορεία της κοινωνίας με σταδιακές μειώσεις μισθών και συντάξεων, το σταμάτημα οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας και το πάγωμα κάθε επενδυτικής δραστηριότητας, ήταν ορισμένα από τα βασικά στοιχεία που συνθέταν τότε την πραγματικότητα. Αυτή ήταν η πραγματικότητα των Ελλήνων τότε, το Μάη του 2012.

Τώρα, δύο χρόνια μετά, η εικόνα της χώρας μας όχι μόνο έχει αλλάξει αλλά είμαστε σε θέση να πούμε με βεβαιότητα ότι η οριστική έξοδος από την κρίση βρίσκεται πάρα πολύ κοντά. Η Κυ-

βέρνηση και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, κατάφεραν μέσα σε δύο χρόνια όσα δεν είχαν επιτευχθεί επί δεκαετίες. Έκαναν τα αυτονόητα αλλά έφτασαν και στα ακατόρθωτα με σχέδιο, προγραμματισμό, με συνέπεια και με σκληρή δουλειά μακριά από λαϊκισμούς και χάιδεμα αυτιών.

Ας δούμε ποια ήταν αυτά τα τελευταία επιτεύγματα των τελευταίων χρόνων. Πρώτα απ' όλα, η παραμονή της χώρας και η ισχυροποίησή μας στην οικονομική Ζώνη του ευρώ, κάτι που ήταν βασική προϋπόθεση για την ομαλή πορεία της χώρας τόσο οικονομικά, όσο κοινωνικά και πολιτικά. Δεύτερον, η επανάκτηση της αξιοπιστίας μας απέναντι στους εταίρους μας αλλά και η οριστική και ολοκληρωτική απομάκρυνση κάθε σεναρίου ολοκληρωτικής οικονομικής καταστροφής. Τρίτον, η προώθηση μεταρρυθμίσεων και οι δομικές αλλαγές στη λειτουργία του δημοσίου τομέα. Τέταρτον, η δημιουργία ενός ασφαλούς, υγιούς και φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος, επιτεύγματα τα οποία ανέκοψαν τον κατήφορο της οικονομίας και συνέβαλαν στη διάσωση της χώρας.

Και τέλος, όσον αφορά στο οικονομικό κομμάτι, έχουμε θετική εκτέλεση του προϋπολογισμού το 2013 και τους μήνες του 2014, επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος πολύ νωρίτερα από τις αρχικές προβλέψεις και πολύ μεγαλύτερο από τις προβλέψεις όλων, επιστροφή μερίδας αυτού πίσω στην κοινωνία και σ' αυτούς που έχουν πραγματική ανάγκη και όχι θεωρητικά αλλά πραγματικά. Και αυτό, γιατί αύριο στους λογαριασμούς διακοσίων πέντε χιλιάδων εννιάκοσίων δώδεκα νοικοκυριών θα μπουν 647 ευρώ ανά νοικοκυριό περίπου, ενώ θα μπουν επίσης χρήματα και σε εβδομήντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιους είκοσι οκτώ ένστολους. Το πλεόνασμα δεν είναι θεωρητικό αλλά πραγματικό και θα το δουν οι Έλληνες πολίτες αύριο το πρωί.

Και τέλος, λίγο πριν είχαμε την πετυχημένη έξοδο στις αγορές, την πρώτη μετά από τέσσερα ολόκληρα χρόνια, η οποία έγινε με επιτόκιο μικρότερο του 5% και με πενταπλάσια ζήτηση, η οποία οδήγησε σε μειωμένο κόστος δανεισμού, καθώς η τελευταία δημοπρασία των εντόκων γραμματίων έγινε με επιτόκιο 2,7% από 3,1% που ήταν πριν.

Δεν νομίζετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι έφτασε η ώρα να αναγνωρίσετε έστω και στο ελάχιστο τις επιτυχίες της Κυβέρνησης, τις επιτυχίες της χώρας, τις επιτυχίες όλων των Ελλήνων; Μήπως ήρθε ο καιρός να αφήσετε την καταστροφολογία και τον άκρατο λαϊκισμό στην άκρη και να μας πείτε τι έχετε κάνει όλοι εσείς όλο αυτό το διάστημα; Έχετε να προτείνετε κάτι διαφορετικό, πέρα από την πρότασή σας για επιστροφή σε εκείνα που μας δημιούργησαν προβλήματα και μας οδήγησαν στην κρίση; Και σας θυμίζω ποια είναι αυτά. Η κοινοκρατία, η διαφθορά, οι σπατάλες, το διογκωμένο δημόσιο, η χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Προφανώς δεν έχετε κάτι και, δυστυχώς, για τη χώρα δεν μπορείτε να πείτε κάτι διαφορετικό. Επιμένετε στις θολές απόψεις, στην ισοπεδωτική λογική και στη μιζέρια, στην αποθέωση δηλαδή του πιο κακού μας εαυτού. Το μόνο που έχετε κάνει είναι άστοχες προβλέψεις, όπως ότι δεν θα βγει ο προϋπολογισμός του 2013. Δυστυχώς, όμως, για σας βγήκε και μάλιστα επί τα βελτίω ήταν πάρα πολλά στοιχεία αυτού. Μας είχατε πει το Δεκέμβριο ότι ο προϋπολογισμός του 2014 θα αναθεωρηθεί το Μάρτιο του 2014. Αυτό, επίσης δεν έγινε.

Μας λέγατε ότι δεν θα πετύχουμε ποτέ πρωτογενές πλεόνασμα και ότι εάν το επιτύχουμε, δεν θα αναγνωριστεί και εάν αναγνωριστεί, θα είναι πάρα πολύ μικρό. Έπειτα, ποντάρατε στην αποτυχία εξόδου της χώρας στις αγορές. Και όταν είδατε ότι αυτό δεν σας βγήκε, τότε κάνατε το μεγαλύτερο άλμα, αποθεώνοντας όσους μέχρι σήμερα αποκαλούσατε τοκογλύφους, κερδοσκόπους. Λέγατε. Μας δανείζουν με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο. Γιατί να πάμε στις αγορές;

Είπε ο κ. Παπαδημούλης ότι δανειζόμαστε με 5% αντί για το 1,5%, που υπάρχει σήμερα, αυξάνοντας το δημόσιο χρέος. Ξαφνικά το μνημόνιο έγινε καλό.

Όμως, σας λέμε το εξής. Όσο χάνετε χρόνο για να αποφασίσετε μεταξύ ευρώ και δραχμής, μέσα - έξω από την Ευρώπη, εάν το Σκόπια έχουν ή δεν έχουν δικαίωμα να ονομάζονται Μακεδονία, εμείς, με σύμμαχο την εμπιστοσύνη των πολιτών, οδηγούμε την Ελλάδα με σταθερά βήματα μπροστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από μια πολύ επίπονη και εξαιρετικά δύσκολη περίοδο για όλους μας, η Ελλάδα ανακάμπτει και εισέρχεται σε μια νέα εποχή. Βασικό παράδειγμα είναι ότι η Ελλάδα επιστρέφει σε ρυθμούς ανάπτυξης με αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% φέτος για πρώτη φορά μετά το 2008 και 3,5% για τα επόμενα χρόνια, γεγονός που μας οδηγεί στη ρεαλιστική και αντικειμενική προσδοκία ότι η ανάπτυξη θα φέρει και πτώση της ανεργίας στο 16% το 2018, αξιοποιώντας πάνω από 300 δισεκατομμύρια πόρους από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και ιδιωτικές επενδύσεις. Σαφώς αυτά είναι πολύ μεγαλύτερα απ' αυτά που δίνουμε για την αξιοποίηση και την εξυπηρέτηση του χρέους.

Εδώ, επειδή είχαμε μια συνομιλία με τον κ. Τσακαλώτο, θα ήθελα να αναφέρω το εξής, για να καταγραφεί κιόλας. Η σημερινή Κυβέρνηση -και η προηγούμενη- μείωσε το χρέος κατά 140 δισεκατομμύρια, χωρίς άτακτη χρεοκοπία, η μεγαλύτερη μείωση χρέους που έγινε ποτέ στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι.

Επίσης, μειώθηκαν τα επιτόκια και ρυθμίστηκε ο χρόνος αποπληρωμής. Τι έγινε με αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ολοκληρώνω.

Μειώθηκε η εξυπηρέτηση από 12 στα 6 δισεκατομμύρια. Τι όφελος έχει αυτό; Μας δίνει τη δυνατότητα και στην επόμενη ρύθμιση του χρέους να έχουμε μικρότερη εξυπηρέτηση, που μπορεί να μας οδηγήσει σε μικρότερους φόρους, άρα σε μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα και επομένως σε επενδύσεις. Διότι εμείς, πραγματικά, πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη και η μείωση της ανεργίας θα έρθουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τα κονδύλια που θα χρησιμοποιήσουμε και από τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η συνεχής προσπάθεια των Βουλευτών που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση, της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, είναι η μοναδική εγγύηση για τη σταθερότητα της χώρας, την ισχυροποίηση της οικονομίας και την εξασφάλιση πολιτικής ομαλότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτή η προσπάθεια συνεχίζεται σήμερα με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου. Και αυτή η προσπάθεια θα επιβραβευθεί από τον ελληνικό λαό στις επόμενες ευρωεκλογές, όπου θα αποφασίσει σταθερότητα, πολιτική ομαλότητα, ανάπτυξη και θα ψηφίσει Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ιακωβίδου για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018, αποτελεί ουσιαστικά τον οικονομικό χάρτη απεικόνισης της δημοσιονομικής στρατηγικής της γενικής κυβέρνησης. Ουσιαστικά περιλαμβάνει τις προτεραιότητες, στις οποίες θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση μέσα από την εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική τα επόμενα χρόνια, για να μπορέσουμε να πετύχουμε ένα βιώσιμο οικονομικό μοντέλο, όπως επίσης και τη διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων.

Με τη μέχρι τώρα εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής ουσιαστικά η Κυβέρνηση αποκαθιστά τα λάθη του παρελθόντος. Καλό θα ήταν σε αυτό το σημείο να θυμηθούμε ποια ήταν αυτά.

Άκρατος δανεισμός. Διόγκωση του δημοσίου χρέους. Υπερβολικά ελλείμματα. Αντιπαραγωγικές οικονομικές δομές και πολιτικές πελατειακές σχέσεις. Ένας ανεξέλεγκτος χρηματοπιστωτικός τομέας. Άρνηση διακομματικής συνεννόησης για έγκαιρη λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής. Κρατική σπατάλη που κυριάρχησε μετά τη Μεταπολίτευση και, βεβαίως, οδήγησε σε διόγκωση του δημοσίου τομέα. Μια οργιώδης γραφειοκρατία, όπως επίσης και διαφθορά.

Όλα αυτά, που ουσιαστικά σηματοδότησαν όλη τη Μεταπολίτευση, όπως επίσης και η διεθνής κρίση που ξεκίνησε το 2008, αναπόφευκτα οδήγησαν τη χώρα σε μία πρωτοφανή κατάσταση.

Η Κυβέρνηση, όμως, τα αντιμετωπίζει όλα αυτά κι εδώ και δύο χρόνια φροντίζει, ούτως ώστε να μπορέσουμε πραγματικά να μπορούμε σε συνθήκες βιώσιμης ανάπτυξης σε αυτόν τον τόπο.

Μετά από τέσσερα βαριά χρόνια θυσιών και δοκιμασιών για τον ελληνικό λαό σύμφωνα με τις επίσημες διεθνείς εκτιμήσεις, δηλαδή τόσο των Ευρωπαίων εταίρων, όσο και των διεθνών αγορών, η Ελλάδα έχει πετύχει τις πιο σημαντικές δημοσιονομικές επιδόσεις με πρωτογενές πλεόνασμα το 2013. Και δεν έχει πετύχει μόνο αυτό. Θα συμπληρώσουμε ότι όσον αφορά το πρώτο τρίμηνο του 2014 σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που έχουν δημοσιοποιηθεί μέσα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους πετύχαμε δύομισι δισεκατομμύρια, δηλαδή είναι υπερτριπλάσιο σε σχέση με το περσινό.

Το πρωτογενές πλεόνασμα δεν είναι τυχαίο, δεν είναι ψεύτικο, δεν είναι πλασματικό. Το πρωτογενές πλεόνασμα δεν είναι κάτι που δημιουργήθηκε, όπως λαϊκίστικα αναφέρει κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, από το πουθενά με έναν τρόπο που παραπέμπει μόνο σε μια αλχημεία και σε τίποτα ουσιαστικό.

Στην προκειμένη περίπτωση, το πρωτογενές πλεόνασμα ήταν η συμφωνημένη προϋπόθεση, που υποχρεώνει τους εταίρους αλλά και τους δανειστές μας να αποδεχθούν μεγάλες διευθετήσεις στο δημόσιο χρέος της Ελλάδος. Αυτό, αντιλαμβανόμαστε όλοι, τι σημαίνει για την πορεία αυτής της χώρας.

Παρά τις λαϊκίστικες κραυγές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, η οποία προτείνει διαγραφή του χρέους που αν δεν γίνει αποδεκτή από τους δανειστές, σύμφωνα με τη φράση του κ. Δραγασάκη –για να τη θυμόμαστε– «θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι για ρήξη ακόμη και για έξοδο από το ευρώ», η ελληνική Κυβέρνηση προχωράει σε μια διαπραγμάτευση για το θέμα του δημοσίου χρέους. Η διαπραγμάτευση αυτή, μπορεί να οδηγήσει και σε παράταση αποπληρωμής ομολόγων τουλάχιστον για πενήντα χρόνια, μπορεί να μας οδηγήσει σε επιτόκιο, το οποίο δεν θα είναι κυμαινόμενο, όπως είναι τώρα, αλλά σταθερό, όπως επίσης μπορεί να οδηγήσει και σε μείωση των επιτοκίων του πρώτου μνημονίου σε περίοδο χάριτος κ.ο.κ..

Τί σημαίνουν, όμως, όλα αυτά πρακτικά; Αυτό σημαίνει, κυρίες και κύριοι αξιότιμοι συνάδελφοι, ότι θα έχουμε εικοσι έξι δισεκατομμύρια μείωση συνολικά του χρέους. Μήπως, λοιπόν, οι κύριοι και οι κυρίες της Αντιπολίτευσης, δεν θέλουν κάτι τέτοιο; Μήπως δεν θέλουν να πάμε τελικά σε αυτήν τη μείωση του δημοσίου χρέους;

Αυτό το οποίο κάνει η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, είναι να δρομολογεί με πολλές και με σκληρές θυσίες από πλευράς του ελληνικού λαού όλες αυτές τις θετικές εξελίξεις. Αυτό το οποίο απομένει τώρα, είναι να προχωρήσουμε με κύριο άξονα την κοινωνική αλληλεγγύη και την αποκατάσταση των αδικιών. Αυτό το κάνουμε και φαίνεται από τον τρόπο με τον οποίο έχει μοιραστεί μέχρι στιγμή το κοινωνικό μέρισμα του πλεονάσματος.

Θα ήθελα να θυμίσω μια χαρακτηριστική έκφραση που χρησιμοποιήσαν οι κύριοι και οι κυρίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το τελευταίο διάστημα και ο ίδιος ο Αρχηγός της, ότι τα λεφτά υπάρχουν.

Λεφτά υπάρχουν, όσον αφορά το πλεόνασμα, το οποίο δίνεται σε ανθρώπους που υποφέρουν και οι οποίοι είχαν αδικηθεί όλο το προηγούμενο διάστημα. Φαίνεται ότι δεν το θέλετε πραγματικά. Την ίδια στιγμή, βεβαίως, υπόσχεστε φως, νερό, τηλέφωνο και θυμίζετε μια γνωστή ελληνική ταινία της δεκαετίας του '60.

Η Ελλάδα χρειάζεται επενδύσεις. Καμμία επένδυση δεν πρόκειται να γίνει, εάν η ευρωπαϊκή κατεύθυνση και η θέση της Ελλάδος στο στενό πυρήνα της Ευρώπης και στη Ζώνη του ευρώ δεν είναι απολύτως βέβαιη.

Κάθε φωνή μέσα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση υπέρ της πολιτικής της δραχμής κάνει κακό στη χώρα, είναι εγκληματική. Οι απειλές της κατά των επενδυτών υπονομεύουν το μέλλον της Ελλάδος.

Οι επενδύσεις, χρειάζονται και συνθήκες βεβαίως ελεύθερου κι ανόθευτου ανταγωνισμού, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις από τις οποίες υποφέρει η κάθε επιχείρηση. Αλήθεια είναι ότι γίνονται πολλές προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Υπάρχει πολυπλοκότητα των φορολογικών διατάξεων. Αυτό

σημαίνει ότι μέσα από το μεσοπρόθεσμο, θα μπορέσουμε να καλύψουμε μέσα από βαθιές ριζικές διαρθρωτικές αλλαγές όλη αυτήν την πολυπλοκότητα, να κάνουμε ευέλικτο το φορολογικό σύστημα της χώρα, για να μπορέσουμε, πραγματικά, να προχωρήσουμε μπροστά και να βοηθήσουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Η ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς χρηματική ρευστότητα.

Από τεχνικής πλευράς, η κρίση προκαλείται από την έλλειψη χρημάτων, όπως είχε διακηρύξει ο Περικλής με το «δε δη χρημάτων άνδρες Αθηναίοι και άνευ αυτών ουδέν δύναται γενέσθαι των δεόντων», ο οποίος γνώριζε ότι από την κυκλική κυκλοφορία του χρήματος δημιουργείται πλούτος. Μόνο έτσι επιτυγχάνεται. Η στέρηση της ρευστότητας σημαίνει ότι οδηγείται σε ασφυξία η ελληνική αγορά.

Σε αυτήν όμως τη συγκυρία, ο ρόλος και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είναι θεμελιώδης. Η αναμενόμενη νομισματική χαλάρωση και επέκταση μετά τις Ευρωεκλογές, θα ευνοήσει την αναπτυξιακή διαδικασία στην Ευρώπη και στην Ελλάδα και θα φέρει ρευστότητα. Επίσης, θα φέρει ρευστότητα και η σωστή αξιοποίηση πόρων από το ΕΣΠΑ, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και το ειδικό ταμείο, το οποίο έχει ήδη συσταθεί και βρίσκεται προ των πυλών.

Απαραίτητο είναι να συνεχιστούν οι κυβερνητικές παρεμβάσεις και στην κοινωνική πολιτική, ούτως ώστε να ενισχυθεί –στρατηγικά τουλάχιστον– ο τομέας της πρόνοιας. Όλοι οι άστεγοι θα πρέπει να στεγαστούν, όπως είναι η βασική επιδίωξη αυτής της Κυβέρνησης. Άλλωστε, προχωράμε με γνώμονα αυτό, διότι είμαστε ανθρωποκεντρικοί, γιατί στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Αντώνη Σαμαρά μιλάμε με στοιχεία. Και τα στοιχεία αντιστοιχούν σε μία συγκεκριμένη πραγματικότητα. Είναι ρεαλιστικά και απώτερος στόχος είναι να μπορέσουμε να βγάλουμε τη χώρα από τη λάσπη, ουσιαστικά, που δημιούργησε ένα αρρωστημένο πολιτικό σύστημα του παρελθόντος, το οποίο κι εσείς εκφράζετε και εκπροσωπείτε με τις θέσεις σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλετε να μας γυρίσετε στο χτες, θέλετε να μας γυρίσετε σε άλλες δεκαετίες, με ένα τεράστιο δημόσιο, με τις επιχειρήσεις να είναι στο περιθώριο, με τις αποκρατικοποιήσεις να μη γίνονται.

Αυτό, λοιπόν, εμείς δεν θα το αφήσουμε. Αυτό εμείς σκοπεύουμε να το πατάξουμε. Αυτό που μας ενδιαφέρει, είναι να μπορέσουμε να ενισχύσουμε τη ρευστότητα, τις επιχειρήσεις, τον μικρομεσαίο, όσους υποφέρουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε την κ. Ιακωβίδου.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πετράκος για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Θα μπορούσα να πω στον απόντα κύριο Υπουργό ότι το μεσοπρόθεσμο, το οποίο έφερε, δεν έχει πλέον καμμία αξία, γιατί δεν πρόκειται να εφαρμοσθεί. Μετά την τεράστια συγκέντρωση χτες το βράδυ στην Καλαμάτα με ομιλητή τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι μεγάλη στις επόμενες εκλογές. Αλλά επειδή πρέπει να είναι πάρα πολύ μεγάλη, γι' αυτό θα πρέπει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Πετράκο, ο κύριος Υπουργός είναι εδώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ήρθε ο κύριος Υπουργός. Βεβαίως. ... να υπενθυμίσουμε στον ελληνικό λαό τι τον περιμένει και με αυτά που έχουν ψηφιστεί και με το νέο μεσοπρόθεσμο.

Τι περιμένει, λοιπόν, τον ελληνικό λαό.

Πρώτον, όσοι παίρνουν σύνταξη, νέα μείωση στις επικουρικές συντάξεις.

Δεύτερον, στον αιώνα τον άπαντα θα συνεχίζεται ο έκτακτος φόρος που ονομάζεται «εισφορά αλληλεγγύης».

Τρίτον, από τον Ιούνιο ξεκινά το νέο χαράτσι, ο ΕΝΦΙΑ όπως λέμε, αλλά και τα χαράτσια στους αγρότες, στα χωράφια, φορολογία στους αγρότες και στους επαγγελματίες από το πρώτο ευρώ και ουκ έστιν αριθμός.

Κυρίως, όμως, η Κυβέρνηση με την κατάθεση του μεσοπροθέ-

σμου παραδέχεται ότι δεν βγήκαμε από τα μνημόνια και δεν πρόκειται να βγούμε μέχρι το 2018. Κι αν συνυπολογίσουμε, βέβαια, και το νέο νομοσχέδιο που κατέθεσε: «Αρχές Δημοσιονομικής Διαχείρισης και Εποπτεία Δημόσιων Λογιστικών», θα έχουμε μέχρι το 2052 την πολιτική της λιτότητας για την οποία επαίρεται ο κ. Βορίδης ότι αυτή η Ευρώπη του αρέσει.

Επειδή σε εμάς δεν αρέσει αυτή η Ευρώπη, γι' αυτό ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλέξης ο Τσίπρας, είναι υποψήφιος για την Προεδρία της Κομισιόν, για να αλλάξουμε αυτήν την Ευρώπη.

Το μεσοπρόθεσμο, λοιπόν, δεν είναι η κατάργηση των μνημονίων αλλά έρχεται να προσθέσει σε όλα αυτά τα οποία υφίσταται ο ελληνικός λαός μία άνευ προηγουμένου περιστολή δαπανών στο δημόσιο και μία φοροεπιδρομή άνευ προηγουμένου. Τα μνημόνια, δηλαδή, δεν τελειώνουν. Συνεχίζονται, όπως προείπα, μέχρι το 2052.

Με το μεσοπρόθεσμο που φέρνεται σήμερα, περικόπτετε επιπλέον τις δημόσιες και κοινωνικές δαπάνες και την κρατική χρηματοδότηση για τις συντάξεις, αυξάνετε φόρους, προγραμματίζετε ιδιωτικοποιήσεις, ανάμεσα σε αυτές και της ΔΕΗ. Και όλα αυτά ο κ. Βορίδης μας είπε ότι είναι επενδύσεις.

Πρέπει, λοιπόν, να μιλήσουμε και για την ετυμολογία της λέξης «επένδυση» και να του πούμε ότι η επένδυση δεν είναι το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων και μάλιστα μπιρ παρά.

Σωρευτικά στην επόμενη τετραετία, τα νοικοκυριά θα επιβαρυνθούν με πρόσθετους φόρους 18,6 δισεκατομμύρια, τα 9,3 δισεκατομμύρια από έμμεσους και τα άλλα από άμεσους φόρους.

Ταυτόχρονα, θα υπάρχει μία βάνουση επίθεση σε ό,τι έχει απομείνει από το κοινωνικό κράτος, με περικοπές κοινωνικών δαπανών που θα ανέλθουν σε 17 δισεκατομμύρια.

Άρα το μεσοπρόθεσμο, έρχεται να προστεθεί στην υπερφορολόγηση και στα όσα έχουν υποστεί τα νοικοκυριά, στην υποβάθμιση του κοινωνικού κράτους που μέχρι τώρα συμβαίνει. Οι προϋπολογισμοί μιας σειράς κρίσιμων Υπουργείων που έχουν σχέση με κοινωνικές δαπάνες, είναι κουτσουρεμένοι το 2018 σε σχέση με το 2014.

Διαλαλείτε αριστερά και δεξιά ότι μοιράζετε 525 εκατομμύρια ευρώ στον ελληνικό λαό.

Ξεχνάτε, όμως, να πείτε στον ελληνικό λαό ότι με τα διαδοχικά μνημόνια έχετε αφαιρέσει 63 δισεκατομμύρια από την προηγούμενη περίοδο. Εν τω μεταξύ, τα 525 εκατομμύρια ευρώ που δίνετε ως κοινωνικό μέρισμα τα παίρνετε αμέσως μετά τις εκλογές, όπως προείπα, με τη μείωση των επικουρικών συντάξεων κατά 464 εκατομμύρια και την κατάργηση των οικογενειακών επιδομάτων, ασθένειας, ΟΕΑΔ, κατά 76 εκατομμύρια ευρώ. Αν τα προσθέσετε, κάνουν παραπάνω από τα 525 εκατομμύρια ευρώ.

Ξέρετε, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό θυμίζει τη γνωστή ιστορία του Χότζα με τον πολύτεκνο χωρικό, ο οποίος δεν χωρούσε στο σπίτι του, γιατί είχε πέντε παιδιά και του είπε να βάλει όσα ζώα είχε μέσα, για να χωρέσει. Όταν, λοιπόν, ο άνθρωπος διαμαρτυρήθηκε, του είπε να βγάλει το σκύλο. Την άλλη μέρα πήγε και τον ρώτησε: «Δεν είσαι καλύτερα από χτες το βράδυ;».

Αυτό θυμίζει η επιχειρηματολογία σας. Διότι, όταν λέτε ότι τα μνημόνια πέτυχαν το σκοπό τους και πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια για το μεσοπρόθεσμο, πρέπει να πούμε ότι η επιτυχία σας, σημαίνει 25% απώλεια του ΑΕΠ και πλήρη εκτροχιασμό του δημοσίου χρέους, παρά τα όσα διαλαλείτε για το κούρεμα. Το 2014, το χρέος θα είναι 316 δισεκατομμύρια ή 173% του ΑΕΠ. Να σας θυμίσω ότι το χρέος το 2009 ήταν 120% του ΑΕΠ; Το ξέρετε αλλά να το υπενθυμίσουμε για να το ακούει ο ελληνικός λαός.

Έχουμε, λοιπόν, επί σειρά ετών μία βάρβαρη λιτότητα για τους Έλληνες, μία σειρά μέτρων σε βάρος του ελληνικού λαού και αποτέλεσμα δεν υπάρχει. Το ποσοστό της φτώχειας ανέρχεται στα 32,3%, τα «κόκκινα» στεγαστικά δάνεια αυξήθηκαν κατά 400% και όσα δεν εξυπηρετούνται πλησιάζουν πια κοντά στο 30%. Οι απώλειες των μισθών ανέρχονται στο 40%, των συντάξεων στο 45% και η αύξηση των φόρων στο 35%. Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση των εισοδημάτων των νοικοκυριών περίπου κατά 50%, τη μείωση της αγοραστικής δύναμης κατά 40%, τη μείωση των καταθέσεων κατά 30%. Η ανεργία συνολικά ανέρχεται στο 30% και στους νέους 60%.

Είστε, λοιπόν, ευχαριστημένοι επειδή θέλετε να σταματήσετε την ανεργία στο 30%; Αυτές είναι οι «επιτυχίες» της Κυβέρνησης των μνημονίων. Αυτό θέλετε να συνεχίσετε; Η επιχειρηματολογία σας δεν πιάνει ούτε σε αυτούς που διορίζει η Κυβέρνηση. Ο Πρόεδρος του Γραφείου του Προϋπολογισμού της Βουλής, νομίζω ο κ. Λιαγκόρβας, καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και πρώην υποψήφιος Ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, σας είπε ότι το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα για το οποίο μιλάτε, δεν συνιστά κανένα τέλος της δύσκολης προσπάθειας και δεν μας κάνει ιδιαίτερα αισιόδοξους. Αντίθετα λέει πως «η συγκριτική ανάλυση από σχηματική μελέτη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου δείχνει ότι τίθεται ένα γενικότερο ζήτημα όσον αφορά τη διατήρηση των πρωτογενών πλεονασμάτων».

Συνεπώς το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, αυτό το οποίο θα καταφέρει είναι να φτωχοποιήσει και να εξαθλιώσει ακόμα περισσότερο τους Έλληνες. Στόχος και πολιτική της Κυβέρνησής σας είναι να λέτε ότι εμφανίζετε πλεονάσματα και από εκεί και πέρα δεν σας ενδιαφέρει αν από αυτά ουσιαστικά βυθίζετε ακόμα περισσότερο τον ελληνικό λαό στη φτώχεια, την ανεργία και την ανέχεια.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο ελληνικός λαός δεν θα επιτρέψει αυτήν την καταστροφή και στις κάλπες του Μαΐου θα στείλει ένα περήφανο μήνυμα ανατροπής και ελπίδας για αλλαγή σελίδας και στην Ελλάδα και στη Ευρώπη. Θα πει «όχι» στο νεοφιλελευθερισμό, «όχι» στα μνημόνια, «όχι» στην γερμανική Ευρώπη και σε όλους αυτούς που την εκπροσωπούν και την υπηρετούν.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί -συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Μουσούρων Σκινέ-Φουρνέ Χανίων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μητρόπουλος για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ανέμενα από εσάς μεγαλύτερη γενναιότητα -ξέρετε ότι το λέω καλοπροαίρετα γιατί έχω καλή εντύπωση για εσάς και για τη διαχρονική σας παρουσία- από το γεγονός ότι όταν σας ζητούσα για επτά μήνες τις γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που εξεβίβαν οι δανειστές και παρεσχέθησαν από την Κυβέρνηση, εσείς, παρά την άρνηση των δανειστών και του Υπουργού σας, μου δώσατε τις γνωμοδοτήσεις με τις οποίες έχουμε παραιτηθεί της εθνικής κυριαρχίας, της διαπραγματεύσεως για το ύψος του χρέους και βεβαίως από το γεγονός ότι παραδεχόμαστε ότι μπήκαμε μόνοι μας στο αγγλικό Δίκαιο. Άρα, περίμενα να πείτε: «Ναι, κύριοι, φέρνω μέτρα».

Πέραν του ότι με το μεσοπρόθεσμο που εισηγείστε, κύριε Υπουργέ, διατηρείτε όλα τα μέτρα τα οποία έχουν ψηφιστεί και έχουν υλοποιηθεί, εισηγείστε άμεσους φόρους.

Στη σελίδα 45, στα έσοδα από άμεσους φόρους -και παρακαλώ τους συναδέλφους από όλα τα κόμματα να το δούνε- γράφει ότι μπαίνουμε το 2014 με 21,801 δισεκατομμύρια ευρώ και βγαίνουμε το 2018 με 23,067 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή θα έχουμε αύξηση 2 δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου.

Όσον αφορά τους έμμεσους φόρους, μπαίνουμε το 2014 με 24,236 δισεκατομμύρια ευρώ και βγαίνουμε με 28,367 δισεκατομμύρια ευρώ. Άρα, θα έχουμε αύξηση άμεσων-έμμεσων φόρων 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Γιατί είναι νέοι φόροι αυτοί;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί είναι αύξηση άμεσων και έμμεσων φόρων. Και σας το έθεσα στην επιτροπή. Το άκουσε ο κ. Μαρκόπουλος και συναινέσατε.

Δεύτερον, επειδή καταργείτε τις εργοδοτικές εισφορές, έχουμε για το 2014-2018 μείωση για τα ασφαλιστικά ταμεία 1 δισεκατομμύριο ευρώ περίπου. Και τα κατανέμετε ανά χρόνο, δηλαδή 2014, 2015, 2016, 2017, 2018. Τα ταμεία χάνουν περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Αυτό το κάνετε, παρά το ότι οι δανειστές στο μνημόνιο σας λένε να μην το κάνετε, αν δεν αναπληρώσετε τις μειώσεις των ταμείων.

Σας διαβάζω το νόμο. Ο Τόμσεν σας λέει: «Κύριε Σταϊκούρα, μην κάνετε μείωση εργοδοτικών εισφορών πριν αναπληρώσετε». «Οι εισφορές θα μειωθούν μόνο όταν έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα για να καλυφθούν οι μειώσεις στα έσοδα». Άρα, 5 δισεκατομμύρια ευρώ από άμεσους-έμμεσους φόρους, 1 δισεκατομμύριο ευρώ από μείωση εργοδοτικών εισφορών που δεν αναπληρώνονται και έρχεται και η μείωση για τα επικουρικά ταμεία.

Προσέξτε τι λέτε εδώ στη σελίδα 42. Αφού έχουμε, λοιπόν, και 1 δισεκατομμύριο μείωση εργοδοτικών εισφορών, λέτε στον πίνακα 3.7 «εφαρμογή ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και συντελεστής βιωσιμότητας μείον μισό δισεκατομμύριο ευρώ» για τα επικουρικά ταμεία. Γιατί δεν λέτε μειώσεις; Τι σημαίνει εφαρμογή ρήτρας μηδενικού ελλείμματος; Θα χάσουν τα επικουρικά ταμεία μισό δισεκατομμύριο ευρώ και δεν λέτε ότι είκοσι μείον τα εκατό θα χάσουν την τετραετία 80% τα επικουρικά ταμεία.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, λοιπόν, έχουμε 5 δισεκατομμύρια ευρώ άμεσους-έμμεσους φόρους, 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ μείωση εργοδοτικών εισφορών στα κύρια ταμεία και μισό δισεκατομμύριο στα επικουρικά ταμεία. Και μου λέτε ότι δεν υπάρχουν μειώσεις;

Σας δίνω πάλι τις γνωμοδοτήσεις. Τις έψαχνα επτά μήνες. Προς τιμή σας. Τις απέκρυβαν οι δανειστές και ο κ. Στουρνάρας πως έχουμε παραιτηθεί και από τη διαπραγμάτευση για το ύψος του χρέους. Τις καταθέτω για συμμόρφωση των συναδέλφων, για ενημέρωση των αξιότιμων συναδέλφων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε ότι η χώρα βρίσκεται σε διατεταγμένη, αναγκαστική συνταγματοποίηση του μνημονίου. Γνωστοποίησε ότι έχει ανελημμένη υποχρέωση η χώρα έναντι των δανειστών, να θεσπίσει καθεστώς συνταγματικής προδημοκρατίας και να ενσωματώσει στο Σύνταγμα ολόκληρο το μνημονιακό κοινωνικό υποπολιτισμό.

Πληροφόρησε την εμβρόντητη κοινή γνώμη για τη δέσμευση που έχει αναλάβει η πατρίδα έναντι των δανειστών, να συμπεριλάβει όλη τη μνημονιακή αντικοινωνική σαβούρα –έστω σε εισαγωγικά– στο ελληνικό μας Σύνταγμα, να ενσωματώσει το παρασύνταγμα του μνημονίου, τους τετρακόσιους είκοσι και πλέον εφαρμοστικούς νόμους που ισοδυναμούν θεσμικά και οικονομικά με τρία Μάαστριχτ. Τρία Μάαστριχτ στο Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ανακοίνωσε χειροκροτούμενος, την κατάργηση όλου του πλέγματος των συνταγματικά κατοχυρωμένων κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως παραδείγματος χάριν του δικαιώματος για δωρεάν παιδεία, υποχρεωτική δημόσια ασφάλιση και περίθαλψη, κατάργηση συνδικαλιστικών ελευθεριών, πλήρη αγοραιοποίηση της πολιτικής λειτουργίας, απαξίωση του ελληνικού Κοινοβουλίου και την παράδοση της εκτελεστικής εξουσίας στην αδηφάγο ιδιωτική πρωτοβουλία. Να γίνουμε δηλαδή αποικία και με συνταγματική βούλα.

Έτσι, με πρόσχημα την αναρίθμηση του πολιτικού συστήματος και την αναδιάταξη των ισορροπιών στη θεσμική υποδομή, οι μνημονιακές δυνάμεις και η τριαρχία των δανειστών, θα συνταγ-

ματοποιήσουν το ανεπίτρεπτο της αλλαγής βασικών δομικών ρυθμίσεων που θα ανέτρεπαν το μνημονιακό καθεστώς.

Το νέο Σύνταγμα υπό τις παρούσες συνθήκες και πολιτικούς συσχετισμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είναι δημοσιονομικό με μειωμένες εγγυήσεις και ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, με απίσχναση του συλλογικού πολιτισμού, με αποϊδεολογικοποίηση της πολιτικής και κομματικής δράσης. Η προστασία των δημοσίων αγαθών θα συρρικνωθεί έως πλήρους κατάργησης και οι θελήσεις των αγορών θα αντικαταστήσουν πολλές εκδηλώσεις της λαϊκής κυριαρχίας μας.

Σε αυτήν την τελευταία διαδικασία εν όψει της εισόδου μας στην περίοδο της πλήρους εφαρμογής όλων των μνημονιακών θεσμών -γιατί το βαθύ μνημόνιο αρχίζει από τον Ιούλιο και πέρα και της προϋούσας αποικιοποίησης της χώρας θα επιστρατευθούν όλες οι δυνάμεις και τα πρόσωπα που μπορούν να «βάλουν πλάτη» σε αυτήν τη μεγάλη επιχείρηση της οικονομικής, πολιτικής, δομικής, ιδεολογικής και πολιτιστικής αλλοτρίωσης.

Η Αριστερά και η κοινωνία οφείλουν να επαγρυπνούν, ώστε οι θεσμοί του μνημονίου να μην καταστούν και τυπικώς υπερσύνταγμα της νέας συρρικνωμένης ως προς όλα τα υπαρκτά της στοιχεία ελληνικής πολιτείας. Η συνταγματοποίηση του μνημονίου, θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στην εθνική και κοινωνική μας ύπαρξη. Θα αδειάσει τη χώρα από το πλέον ελπιδοφόρο και μορφωμένο εργατικό δυναμικό, θα διαλύσει όλον τον διαχρονικό και άυλο πλούτο που συσσώρευσε ο Έλληνας από τη γένεση του νεοελληνικού κράτους και με πλήρως αλλοτριωμένο το ανθρώπινο και υλικό της πλούτο θα μεταβληθεί σε κράτος-παρία, μονίμως εξαρτώμενο από το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο και τη νεοϊμπεριαλιστική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την επικυριαρχία της αναγεννώμενης ως παγκόσμιας δύναμης Γερμανίας.

Να γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επερχόμενες ευρωεκλογές είναι σημείο καμπί της εθνικής, ευρωπαϊκής, πατριωτικής μας πολιτικής.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Μητρόπουλο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια τετράλεπτη παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κοιτάξτε να δείτε. Με όλο το σεβασμό στον κύριο συνάδελφο, επιβεβαιώνω πράγματι τους αριθμούς που είπε. Αυξάνονται τα έσοδα τέσσερα δισεκατομμύρια. Μόνο που ο προηγούμενος ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ, μίλησε για 18 δισεκατομμύρια φόρους. Άρα, κάπου πρέπει να υπάρχει μια σύγχυση στους αριθμούς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τον άκουσα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν είναι όμως νέοι φόροι. Να το ξεκαθαρίσουμε μια κι έξω.

Ήμουν σαφής στην επιτροπή. Θα γίνω σαφέστερος. Συγγνώμη που θα κουράσω με κάποιους αριθμούς, αλλά πρέπει να είμαστε ειλικρινείς εδώ.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το λέει ο πίνακας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν υπάρχουν νέοι φόροι την περίοδο 2014-2018.

Πού οφείλεται η αύξηση των άμεσων και κυρίως των έμμεσων φόρων; Οφείλεται στην απόδοση των μέτρων που ήδη έχουν ληφθεί και στις παραδοχές που έχουν ενσωματωθεί στις προβλέψεις, λόγω της καλύτερης εκτίμησης για τη φορολογική συμμόρφωση.

Θεωρούμε ότι η σταθεροποίηση φέτος και η ανάπτυξη της οικονομίας τα επόμενα χρόνια θα επιτρέψει τους αυτόματους σταθεροποιητές να λειτουργήσουν αυξάνοντας τα δημόσια έσοδα. Παράλληλα θα αυξηθεί και το ποσοστό της φορολογικής συμμόρφωσης. Η προβλεπόμενη αύξηση είναι ειδικά στους έμμεσους φόρους. Θα αυξηθούν αυτοί, διότι συρρικνώθηκε δραματικά η κατανάλωση τα προηγούμενα χρόνια, όχι μόνο στις

λιανικές πωλήσεις αλλά και στα διαρκή καταναλωτικά αγαθά. Ήμουν ακριβής.

Οι εκτιμήσεις μας για τις αποδόσεις φορολογικής συμμόρφωσης είναι οι ακόλουθες. Τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια το 2014, 871 εκατομμύρια το 2015, 1,286 δισεκατομμύριο το 2016.

Και όχι μόνο αυτό. Κάποιοι έλεγαν: «Μα, πώς θα αυξηθεί η ιδιωτική κατανάλωση; Δεν προκύπτει από πουθενά». Πλήρης ανάλυση για πέντε συγκεκριμένους λόγους -γι' αυτό και οι προβλέψεις μέσα- συμφωνημένες απολύτως και με τους εταίρους.

Πρώτον, το διαθέσιμο εισόδημα λόγω της εσωτερικής υποτίμησης και των μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής, πράγματι μειώθηκε δραστικά την περίοδο '11-'13. Προβλέπεται όμως σταδιακά να αρχίσει να βελτιώνεται. Προβλέπεται στο μεσοπρόθεσμο και στο μακροοικονομικό σενάριο ότι οι κατά κεφαλήν αιμοβές της οικονομίας θα μειωθούν κατά 1,5% το '14 -ήταν 7,8% το '13- θα είναι μηδενικές το '15 και σταδιακά θα αυξάνουν 1,5% και 2,3% το 2018. Αυτός είναι ένας λόγος.

Δεύτερον, προβλέπεται σταδιακή αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας. Η απασχόληση μειώθηκε τα προηγούμενα χρόνια, τώρα φαίνεται σταθεροποίηση και βελτίωση. Αντίστροφα για την ανεργία. Έτσι, η αύξηση της απασχόλησης και η μείωση της ανεργίας, θα έχει ως αποτέλεσμα μια θετική επίδραση στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, η οποία είναι άμεσα συνυφασμένη με τους έμμεσους φόρους.

Τρίτον, το γενικό επίπεδο τιμών έχει αρχίσει να μειώνεται από το 2013. Για το '14 προβλέπεται επίσης μείωση 0,8% και μετά μικρή ετήσια αύξηση. Συνεπώς, οι χαμηλές τιμές σε συνδυασμό με τις προσφορές που κάνουν οι επιχειρήσεις, θα ενισχύσουν την καταναλωτική ζήτηση.

Τέταρτη παρατήρηση. Η καταναλωτική πίστη, ως γνωστόν, μειώθηκε σημαντικά, το ανέφεραν και συνάδελφοι εδώ σήμερα. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η δυνατότητά τους για πρόσβαση στις αγορές και η βελτίωση του κλίματος, που είχαν ως αποτέλεσμα τα προηγούμενα χρόνια το άσχημο κλίμα και τη μείωση των καταθέσεων, εκτιμούμε ότι θα οδηγήσει σε βελτίωση των χορηγήσεων, άρα σε τόνωση της καταναλωτικής πίστης και ζήτησης.

Πέμπτος παράγοντας. Οι αβεβαιότητες που ήταν ιδιαίτερες μεγάλες τα πρώτα χρόνια εφαρμογής του προγράμματος προσαρμογής οδήγησαν σε αναβολή καταναλωτικών σχεδίων -γνωστό αυτό- και επενδυτικών σχεδίων. Είχαν μειώσει σημαντικά την κατανάλωση και τώρα θεωρούμε ότι αυτό θα αναστραφεί.

Άρα, σας έδωσα πέντε λόγους που θα βελτιώσουν την ιδιωτική κατανάλωση, η οποία ενισχύει τους έμμεσους φόρους. Πουθενά, συνεπώς, δεν υπάρχουν νέοι φόροι.

Δεύτερη παρατήρηση. Δαπάνες. Ναι, υπάρχει μείωση δαπανών ύψους περίπου δύο δισεκατομμυρίων μέχρι το '18. Πουθενά δεν προκύπτει αυτό από μείωση μισθών και συντάξεων. Εξηγούμαι. Ναι, υπάρχει μείωση στις αποδοχές και στις παροχές περίπου ένα δισεκατομμύριο. Γιατί; Το είπα και στην επιτροπή. Λόγω του περιορισμού των προσλήψεων, λόγω της μείωσης του αριθμού των εισακτέων στις παραγωγικές σχολές, λόγω των αυξημένων αποχωρήσεων από συνταξιοδότηση και τη μη επαναλαμβανόμενη χορήγηση των αναδρομικών στους δικαστικούς. Οι συντάξεις είναι αυξημένες κατά 589 εκατομμύρια ευρώ το '18 σε σχέση με το '14 και αυτό οφείλεται στον αυξημένο αριθμό συνταξιοδοτήσεων.

Τρίτον, οι δαπάνες για ασφάλιση, περίθαλψη, κοινωνική προστασία, είναι μειωμένες μόλις κατά τριάντα έξι εκατομμύρια ευρώ. Εκεί που πράγματι υπάρχει σημαντική μείωση είναι στις καταναλωτικές δαπάνες, όπου είναι 376 εκατομμύρια ευρώ, γιατί θεωρούμε ότι οι πολιτικές μείωσης των δαπανών θα αποδώσουν. Ποιες πολιτικές μείωσης των δαπανών; Μισθώματα κτηρίων, εφαρμογή του ενιαίου ηλεκτρονικού συστήματος προμηθειών, τηλεπικοινωνίες, ταχυδρομικά έξοδα, ηλεκτρική ενέργεια, ύδρευση, θέρμανση και κοινόχρηστα.

Οι δαπάνες για κοινωνική προστασία αν και εμφανίζονται μειωμένες κατά 335 εκατομμύρια ευρώ, στην πραγματικότητα είναι αυξημένες κατά 190 εκατομμύρια το '18, γιατί περιλαμβάνεται εκεί και το κοινωνικό μέρισμα ύψους 525 εκατομμυρίων ευρώ.

Μια τελευταία παρατήρηση, αν μου επιτρέψετε, επειδή το άκουσα από δύο τρεις συναδέλφους της Αντιπολίτευσης σε

αυτήν την Αίθουσα, δήθεν ότι «το πρωτογενές έλλειμμα» -χρησιμοποιώ την έκφραση- «είναι «μαϊμούδεμένο» ή πλαστό, διότι μέσα δεν περιλαμβάνει τις οφειλές του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα». Το είπα και στην επιτροπή. Αυτό είναι δημοσιονομικά ουδέτερο. Δεν επηρεάζει το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, διότι πολύ απλά, όπως έγινε με τη δανειακή σύμβαση, πήραμε 8 δισεκατομμύρια ευρώ προκειμένου να πληρώσουμε ληξιπρόθεσμες οφειλές. Αυξάνουν, συνεπώς, οι δαπάνες του κράτους, γιατί το κράτος πληρώνει τους φορείς της γενικής κυβέρνησης για να αποπληρώσουν ληξιπρόθεσμα, οι φορείς της γενικής κυβέρνησης το εμφανίζουν ως έσοδο -παιρνουν χρήματα από το κράτος- ταυτόχρονα πληρώνουν τους φορείς, πληρώνουν τους ιδιώτες -άρα είναι και δαπάνη γι' αυτούς- και μειώνεται το απόθεμα που υπήρχε απλήρωτων υποχρεώσεων.

Αν δεν ακολουθήσουν αυτήν τη μεθοδολογία και πάνε μέσα από τους προϋπολογισμούς τους να πληρώνουν, πάλι κατ' αντιστοιχία είναι δημοσιονομικά ουδέτερα, διότι έχουμε αύξηση δαπάνης στους φορείς της γενικής κυβέρνησης και ταυτόχρονα έχουμε μείωση του αποθέματος.

Δεν σας ικανοποιεί το θεωρητικό επιχείρημα; Θεωρείτε ότι δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα; Κοιτάξτε τον πίνακα που έχει συγκεκριμένη γραμμή «χρηματοδοτήσεις για πληρωμές ληξιπρόθεσμων». Το κράτος συνεπώς φαίνεται να έχει αυξημένες δαπάνες 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτές ήταν και οι εκθέσεις στα δελτία Τύπου της Τραπέζης της Ελλάδος για μεγάλο χρονικό διάστημα. Άρα, το κράτος πλήρωσε ληξιπρόθεσμες προς τους φορείς της γενικής κυβέρνησης 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αν πάτε από κάτω και δείτε τους «φορείς γενικής κυβέρνησης» θα δείτε ότι αυτά έχουν διοχετευτεί στον κοινωνικό προϋπολογισμό και πιο συγκεκριμένα 1,6 στα ασφαλιστικά ταμεία, 1,3 στον ΕΟΠΥΥ, 1,3 στα νοσοκομεία, δημοσιονομικά ουδέτερο. Και όχι μόνο αυτό, ειδικά στον κοινωνικό προϋπολογισμό, ειδικά για το 2013, έμεινε και ένα ταμειακό πλεόνασμα της τάξεως των 300 εκατομμυρίων ευρώ, επειδή μέρος της έκτακτης χρηματοδότησης που δόθηκε για εξόφληση παλαιών οφειλών δεν πρόλαβε να εξοφληθεί προς τρίτους.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, όχι.

Τον λόγο έχει ο κ. Καράμπελας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκε σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, σας παρακαλώ. Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία. Θα εφαρμόσουμε τον Κανονισμό. Σας παρακαλώ. Θα έχει το χρόνο ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος να απαντήσει.

Ορίστε, κύριε Καράμπελα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινούσα με μια φράση του παριστάμενου Υπουργού, του κ. Σταϊκούρα αλλά πρώτα από όλα θα ήθελα να απευθυνθώ σε εσάς, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Μην αγχώνεστε. Έρχονται ευρωεκλογές, θα πάρετε 330%. Αυτό θα φέρει αλυσιδωτές εκρήξεις, θα έρθουν εθνικές εκλογές, θα μπορέσετε πολύ γρήγορα να σκίσετε πρώτα αυτό το μεσοπρόθεσμο που θα ψηφίσουμε εμείς σήμερα.

Κύριε Σταϊκούρα, είπατε στην ομιλία σας ότι δεν σχεδιάζετε πρωτογενή πλεονάσματα -η σημερινή Κυβέρνηση εννοούσατε- αλλά τα υλοποιείτε. Συμφωνούμε απόλυτα. Σήμερα το βράδυ, όπως και εσείς δηλώσατε, σε διακόσιες ογδόντα χιλιάδες νοικοκυριά, θα πιστωθεί το επίδομα το οποίο προέρχεται από το πρωτογενές πλεόνασμα. Έτσι, κάνουμε πράξη την αποκατάσταση ορισμένων μεγάλων αδικιών σε πολλές οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημαντικότερο στοιχείο του μεσοπρόθεσμου πλαισίου για την επόμενη τετραετία, είναι ότι δεν προβλέπει νέα δημοσιονομικά μέτρα. Και αυτή είναι η καλύτερη απάντηση σε όλους εκείνους που ακόμη και τώρα παρά το γεγονός ότι επανειλημμένα έχουν πείσει έξω στις δυσώινες προβλέψεις τους, επενδύουν πολιτικά στη μιζέρια και στην καταστροφή της ελληνικής οικονομίας.

Τώρα που δεν βλέπουν νέα μέτρα, που δεν βλέπουν νέα μνημόνια, αναμασούν την καραμέλα της λιτότητας και των περικοπών. Τους απαντούμε με ανάπτυξη, με μεταρρυθμίσεις, με διαρθρωτικές αλλαγές, με τόνωση της ρευστότητας και με το όραμά μας για τη νέα Ελλάδα, τη νέα Ελλάδα μετά την κρίση.

Τώρα που τα μνημόνια τελειώνουν, τελειώνουν και τα ψευτο-διλήμματα τους, αλλά και ο αναχρονιστικός πολιτικός λόγος τους. Κάποιοι παραμένουν προσκολλημένοι στις ιδεοληψίες τους, εμείς στο σχεδιασμό της νέας Ελλάδας.

Η Κυβέρνηση απέναντι στις υστερίες και στις κραυγές της πλειονότητας των αντιπολιτευόμενων αντιπαραθέτει το ρεαλισμό, τη συγκροτημένη στρατηγική και τη συγκρατημένη αισιοδοξία για τη δημοσιονομική πορεία της χώρας, βασιζόμενη σε στοιχεία και σε γενναίες πολιτικές αποφάσεις που χρειάστηκε να παρθούν και όχι σε θεωρίες συνωμοσίας και ακατάσχετη υποσχυσολογία. Βήμα - βήμα η οικονομία στέκεται πάλι στα πόδια της με στοχευμένες παρεμβάσεις υπέρ των οικονομικά ασθενέστερων με την αποκατάσταση των αδικιών που προήλθαν από τα μνημόνια και με οδηγό την ανάγκη για σταδιακή μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων, όπως για παράδειγμα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης.

Περνώντας στους αριθμούς, το νέο πλαίσιο προβλέπει ακόμα μεγαλύτερο πρωτογενές πλεόνασμα για το 2014 της τάξης του 2,3%, έναντι του αρχικού στόχου του μνημονίου 1,5% του ΑΕΠ, ενώ η τάση του πλεονάσματος συνεχίζει να είναι αυξητική μέχρι το 2018.

Να σκεφτεί κανείς, πως πολλοί Βουλευτές εδώ μέσα αμφισβητούσαν την ύπαρξη του πρωτογενούς πλεονάσματος. Για το 2013 μιλώ. Η ύπαρξη πρωτογενών πλεονασμάτων τα επόμενα έτη, καθώς και η επιστροφή στους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, σηματοδοτούν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η Ελλάδα επιστρέφει σε ρυθμούς ανάπτυξης με αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% για πρώτη φορά από το 2008 και με 3,3% για τα επόμενα χρόνια. Επομένως, υπάρχει αντικειμενική προσδοκία ότι η ανάπτυξη θα φέρει και πτώση της ανεργίας στο 16% το 2018, σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο. Είναι μία υπεραισιόδοξη πρόβλεψη αλλά οφείλουμε να δουλέψουμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως έχουμε και αύξηση του κατά κεφαλήν ΑΕΠ, το οποίο το 2012 διαμορφώθηκε στο 75% του μέσου όρου της Ευρωζώνης και με τη χώρα να καταλαμβάνει την εικοστή θέση ανάμεσα στα είκοσι οχτώ κράτη - μέλη της Ευρωζώνης.

Αναφορικά με το δημόσιο χρέος, το οποίο εκτιμάται ότι θα μειωθεί κλιμακωτά, φτάνοντας το 139% του ΑΕΠ το 2018, η Κυβέρνηση υπερκάλυψε όλους τους στόχους που είχαν τεθεί για τη δημοσιονομική προσαρμογή και την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων. Συνεπώς, έχει φτάσει η ώρα να συζητήσουμε με τους εταίρους μας για εκείνες τις πολιτικές αποφάσεις που θα καταστήσουν το χρέος βιώσιμο.

Πάντως, το πώς αντιμετωπίζουν το δημόσιο χρέος μας οι ιδιώτες - επενδυτές, αντικατοπτρίστηκε στην πρόσφατη έκδοσή της χώρας μας στις αγορές με την έκδοσή του πενταετούς ομολόγου. Οι ιδιώτες που επένδυσαν στο ελληνικό δημόσιο, που δεν είναι τέσσερις - πέντε αλλά εξακόσιοι λογαριασμοί, δεν έδειξαν να αγχώονται και τόσο πολύ για τα χρήματα που επένδυσαν. Είναι σίγουρο ότι θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους με το αναμενόμενο κέρδος.

Σχετικά με το δημοσιονομικό κενό των 2 δισεκατομμυρίων περίπου, που θα προκύψει σύμφωνα με την εκτίμηση για τη διετία '15 - '16 με το κενό για το '15 να υπολογίζεται στα 911 εκατομμύρια ευρώ, η κάλυψή του εκτιμάται ότι θα προέλθει από τη δυναμική επιστροφή της χώρας στην ανάπτυξη και θα καλυφθεί από την προσδοκώμενη αύξηση του ΑΕΠ. Δεν πρόκειται πάντως να υπάρξουν περαιτέρω περικοπές στα εισοδήματα των πολιτών, προκειμένου να καλυφθεί τυχόν κενό. Αυτό είναι κάτι που αναφέρει σε κάθε ευκαιρία ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Οικονομικών και όλοι εμείς.

Φυσικά, εμείς οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, δεν υπήρχε καμμία περίπτωση να μπούμε σε συζήτηση για μείωση μισθών και συντάξεων. Η πορεία του μεσοπρόθεσμου πλαισίου της προηγούμενης περιόδου αποτελεί οδηγό για την επόμενη τετραετία, μία τετραετία που ξεκινά με πολύ διαφορετικές συνθήκες, με τα

σημάδια για την ανοδική πορεία της οικονομίας μας να είναι άκρως ενθαρρυντικά και η διασφάλιση του ευρώ να θεωρείται εξασφαλισμένη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασικός άξονας της οικονομικής πολιτικής για το επόμενο διάστημα, είναι η συνέχιση της ενίσχυσης της ρευστότητας. Εντός του έτους ολοκληρώνεται και η νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Οι επιτυχημένες αυξήσεις κεφαλαίου των τραπεζών, άνοιξαν το δρόμο στο δημόσιο για την έξοδο στις αγορές, ενώ οι ίδιες τράπεζες είναι σε θέση πλέον να προχωρήσουν στην έκδοση ομολόγων.

Όπως η είσοδος της χώρας στο μνημόνιο, προκάλεσε αλυσιδωτές αρνητικές συνέπειες στο πιστωτικό σύστημα, έτσι και η έξοδος της χώρας στις αγορές φέρνει μία σειρά θετικών αντιδράσεων. Οι οίκοι πιστοληπτικής αξιολόγησης έπαψαν πλέον να οδηγούν τις εξελίξεις σε ό,τι αφορά τη χώρα μας αλλά τρέχουν πίσω απ' αυτές, εξ ου και η αναβάθμιση των προοπτικών των ελληνικών τραπεζών σε σταθερές από αρνητικές μόλις της προηγούμενης εβδομάδας.

Μελανό σημείο της μέχρι τώρα οικονομικής πολιτικής, αποτελεί η δυσκαμψία του κράτους στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων. Το μεσοπρόθεσμο προβλέπει 11,3 δισεκατομμύρια από τις αποκρατικοποιήσεις. Εξ αρχής πρόκειται για μία μετριοπαθή εκτίμηση και δικαίως, αφού ακόμα και ο περσινός προϋπολογισμός έπεσε έξω στις προβλέψεις για τα έσοδα των ιδιωτικοποιήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα διοικητικά εμπόδια, οι γραφειοκρατικές στρεβλώσεις αλλά και η μικρή συμμετοχή μεγάλων επενδυτών στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων λειτουργούν δυσμενώς για τα έσοδα. Ας μη γελιόμαστε, δεν τρέχουν όλοι να επενδύσουν σε μία χώρα που πέρασε μεγάλη οικονομική περιπέτεια και που μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να χτίσει ένα σταθερό και απλό φορολογικό σύστημα, γιατί μπορεί να έχουν γίνει νομοθετικά βήματα προς τον εκσυγχρονισμό και την απλοποίηση του φορολογικού συστήματος από την παρούσα Κυβέρνηση αλλά δεν νομίζω πως θα βρεθεί έστω κι ένας εδώ μέσα που να έχει τη δική του επιχείρηση και να γνωρίζει τι φόρο θα πληρώσει και με ποιον τρόπο θα φορολογηθεί σε δύο ή τρία χρόνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννιά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Κισσάμου Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντόπουλος και στη συνέχεια ο κ. Μαρκόπουλος.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε από το πρωί σήμερα το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για τα έτη 2015-2018.

Από την ομιλία ήδη του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Τσακαλώτου, έγινε εμφανές σήμερα ότι συγκρούονται ουσιαστικά δύο σχολές δημοσιονομικής στρατηγικής. Η μια σχολή, που ευαγγελίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και η Ευρωπαϊκή Αριστερά, μιλάει για δημοσιονομική χαλαρότητα. Τι σημαίνει δημοσιονομική χαλαρότητα; Μας το εξήγησε αλλά το γνωρίζουμε καλά και εμείς και ο ελληνικός λαός.

Δημοσιονομική χαλαρότητα χαρακτηρίζει την πολιτική του χθες που οδήγησε στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό της χώρας μας, με τα γνωστά αποτελέσματα. Είναι το χθες, το οποίο όλοι θέλουμε να ξεχάσουμε, ένα χθες όμως στο οποίο πολύ εύκολα

μπορούμε να ξανακατακυλήσουμε, αν δεν προσέξουμε.

Η άλλη δημοσιονομική στρατηγική, είναι αυτή όπου δύο κόμματα από διαφορετικές αφητηρίες ένωσαν τις δυνάμεις τους για τη σωτηρία της χώρας. Ναι, η δημοσιονομική πολιτική τους μπορεί να είναι σφιχτή, οδηγεί όμως στη δημοσιονομική ενοποίηση και κυρίως στη δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας μας.

Απαίτησε θυσίες του ελληνικού λαού, από τις οποίες όμως είδαμε ορατά αποτελέσματα, για τα οποία μιλάει θετικά πλέον όλος ο κόσμος. Από αρνητική είδηση σε όλα τα κανάλια, σε όλα τα διεθνή φόρουμ, η χώρα μας πλέον είναι η θετική είδηση.

Η επανάκαμψη στις αγορές και αυτά τα οποία πετύχαμε, είναι πλέον ό,τι καλό μπορεί να βγει στα δελτία ειδήσεων όλου του κόσμου. Όλοι πλέον ξανακοιτάνε την Ελλάδα θετικά, ενδιαφέρονται να δουν τι συμβαίνει εδώ και φυσικά οι επενδυτές ξαναέρχονται στη χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα γυρίσουμε πίσω σε ένα χθες το οποίο θέλουμε όλοι να ξεχάσουμε, από το οποίο οι μόνοι που ωφελούνται είναι οι επιχειρηματίες εκείνοι οι οποίοι αφού οδήγησαν τις επιχειρήσεις τους σε πτώχευση, πλούτισαν οι ίδιοι. Εκεί θέλετε να φτάσουμε;

Από την πλευρά του φυσικά, πάλι ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι δήθεν εμείς ενδιαφερόμαστε μόνο για τους πλούσιους της χώρας, όταν εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι πολεμάμε για την κοινωνική συνοχή, είμαστε εμείς οι οποίοι ουσιαστικά το πρωτογενές πλεόνασμα το μετατρέπουμε σε κοινωνικό μέρισμα και το δίνουμε σε αυτούς τους οποίους ξέρουμε ότι χρωστάμε, σε αυτούς που αδικήθηκαν τα τελευταία χρόνια, σε όλους αυτούς οι οποίοι έβαλαν πλάτη για τη μεγάλη προσπάθεια επανάκαμψης που έκανε η χώρα μας. Ξέρουμε πολύ καλά σε ποιους χρωστάμε. Αυτούς κοιτάμε στα μάτια, με αυτούς ενώνουμε τις δυνάμεις μας και προχωράμε.

Ακούστηκαν όμως και διάφορα άλλα, κυρίως σε μια προσπάθεια να αμφισβητήσουν. Ειρωνεύτηκαν και τις νεοκεϋνσιανές προσαρμογές και παρεμβάσεις που έγιναν σε ένα φιλελεύθερο πρόγραμμα, σε μια προσπάθεια ενοποίησης δυνάμεων μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Ποτέ δεν κρυφτήκαμε πίσω από το δάχτυλό μας. Κυβερνάμε μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Μας χώριζαν πολλά χθες. Μας ενώνει, όμως, η σωτηρία της χώρας. Και αυτές οι παρεμβάσεις έγιναν, για να πετύχουμε τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές με στοχευμένα νομοσχέδια στον τουρισμό, και στην επιχειρηματικότητα, για να βελτιώσουμε το επιχειρηματικό κλίμα της χώρας, για να βελτιώσουμε το τουριστικό προϊόν της χώρας, για να ξαναέρθουν οι επενδύσεις και σε αυτόν τον τομέα.

Επιχειρήσατε, επίσης, με βάση το γεγονός ότι το Μάρτιο οι εξαγωγές έπεσαν κατά 2,2%, να δείτε μόνο αυτό το ποσοτικό μέγεθος, να το απομονώσετε και να προσπαθήσετε να το καρπωθείτε πολιτικά, χωρίς να θέλετε να δείτε –μπορούσατε να δείτε– τα ποιοτικά στοιχεία των εξαγωγών. Είδατε, όμως, μόνο τα ποσοτικά.

Δεν είδατε για ποιο λόγο έπεσαν το Μάρτιο οι εξαγωγές στα πετρελαιοειδή, στις παράλληλες εξαγωγές φαρμάκων και σε προϊόντα τα οποία δεν παράγονται στη χώρα μας αλλά περνάνε transit από τη χώρα μας.

Και επίσης, δεν είδατε τον χάρτη, τι συμβαίνει στον περίγυρό μας, τι συνέβη στην Κύπρο που είναι από τους βασικούς μας εταίρους στις εξαγωγές, τι συνέβη στην Αίγυπτο και στις άλλες χώρες της Βόρειας Αφρικής. Και δεν είδατε επίσης ότι οι εξαγωγές του πρωτογενούς τομέα –παρ' όλα τα προβλήματα που υπάρχουν στη γειτονιά μας–, συνεχίζουν να έχουν αυξητική τροχιά. Οι εξαγωγές οι οποίες βασίζονται στα αγροτικά προϊόντα που δίνουν προστιθέμενη αξία στη χώρα μας, συνεχίζουν να έχουν αύξηση σε όλες τις δυναμικές αγορές.

Και αυτό δεν έγινε τυχαία. Έγινε γιατί υλοποιήθηκαν οι διαρθρωτικές αλλαγές του Υπουργείου Ανάπτυξης, και του Υπουργείου Οικονομικών, γιατί πετύχαμε τους στόχους μας, γιατί είμαστε πραγματικά εκεί που χρειάζεται να είμαστε. Και αυτό το ξέρουν πάρα πολύ καλά όσοι ασχολούνται με τον πρωτογενή τομέα και τις εξαγωγές.

Στις δράσεις του Υπουργείου Υγείας, οφείλω να πω ότι γίνεται μια τεράστια προσπάθεια και κύριοι στόχοι των διαρθρωτικών

μεταρρυθμίσεων, που εφαρμόζονται από το Υπουργείο Υγείας κατά τη τελευταία διετία, είναι ο εξορθολογισμός της οικονομικής και επιχειρησιακής λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Υγείας, καθώς και η περαιτέρω μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης. Στόχοι που φαίνονται να επιτυγχάνονται μέχρι το τέλος του 2018.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν επετεύχθη με μαγικό ραβδί η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης. Μήπως, δεν συμφωνείτε με τον επανασχεδιασμό των συσκευασιών των φαρμάκων, με το πώς θα αντιστοιχίζονται με τη διάρκεια της θεραπείας; Δεν συμφωνείτε με την εισαγωγή θεραπευτικών πρωτοκόλλων ώστε να ξέρουμε σύμφωνα με τη διεθνή κατάταξη του ICD-10 τι φάρμακα δίνουμε, σε τι παθήσεις δίνονται, όπως σε όλον τον κόσμο; Δεν συμφωνείτε με τα διαγνωστικά πρωτόκολλα τα οποία εισάγονται πλέον με το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα ώστε να ξέρουμε τι εξετάσεις πρέπει να γίνονται για κάθε πάθηση και να μην γίνεται κατάχρηση διαγνωστικών εξετάσεων; Μπορεί να διαφωνήσει κανένας με αυτά;

Επίσης, είχατε χύσει πολλή δάκρυ για τη μη εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος στη χώρα μας. Είχατε καταθέσει και πρόταση νόμου. Σήμερα, ναι, προχωράμε στην πιλοτική εφαρμογή σε τέσσερις νομούς της χώρας του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, για να έχουμε ένα κοινωνικό δίκτυο προστασίας και να επιτύχουμε τα ελάχιστα όρια αξιοπρεπούς διαβίωσης για αυτές τις κοινωνικές ομάδες που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, και το οποίο θα εφαρμοστεί ουσιαστικά για όλη την πατρίδα μας το 2015. Μήπως και για αυτό διαφωνείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε λίγους μήνες δεν θα υπάρχουν μνημόνια. Το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό. Και φυσικά αναρωτιέστε απλά ποιος θα είναι ο λόγος ύπαρξής σας χωρίς αυτά τα μνημόνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος και να ετοιμάζεται ο κ. Βεσυρόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι αν η συζήτηση σε αυτήν την Αίθουσα έχει μπει στη σωστή βάση μερικές φορές. Και το αναρωτιέμαι αυτό γιατί το αντικείμενο της κουβέντας είναι το τριετές Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθεροποίησης της χώρας. Ασφαλώς έχουμε δικαίωμα να συζητήσουμε τα πάντα, τι έγινε στο παρελθόν και πώς βλέπουμε το μέλλον. Έχουμε, όμως, υποχρέωση σε αυτήν την Αίθουσα, οι πολιτικές δυνάμεις και ο καθένας ξεχωριστά απ' όλους τους συναδέλφους και αναφερόμαι κυρίως στην Αντιπολίτευση ασφαλώς, να πει αν συμφωνεί ή αν διαφωνεί με αυτό το μεσοπρόθεσμο και αν διαφωνεί να τοποθετήσει στη θέση του μια άλλη προοπτική για την ελληνική οικονομία. Και δίπλα σε αυτήν να βάλει μια άλλη προοπτική για την ευρωπαϊκή οικονομία και το ευρωπαϊκό κεκτημένο στην οικονομία, αφού θέλει μια άλλη Ευρώπη.

Κοντολογίς θέλω να σας πω ή αποδεχόμαστε αυτό που όλη η Ευρώπη προσπαθεί να κάνει, δηλαδή ελλείμματα κάτω από το 3% και χρέη των χωρών κάτω από το 60%, για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε το κοινό νόμισμα ή δεν το δεχόμαστε. Αν κανείς το δέχεται αυτό, οφείλει να προσπαθήσει και να στηρίξει την οποιαδήποτε κυβέρνηση έχει απέναντί του –τη συγκεκριμένη κυβέρνηση, λέω εγώ– να το πετύχει. Αν διαφωνεί, πρέπει να το πει. Πρέπει να πει, δηλαδή, ότι εμείς δεν το ψηφίζουμε γιατί δεν πιστεύουμε σε αυτό το κοινό ευρωπαϊκό σχέδιο, άρα είμαστε κάπου αλλού σε μια άλλη Ευρώπη.

Και επειδή αναφέρομαι στο ΣΥΡΙΖΑ, αν αυτή η άλλη Ευρώπη αφορά την Ευρώπη της ευρωπαϊκής Αριστεράς, παρακαλώ να μας πείτε αν αυτά τα λένε τα άλλα κόμματα, με κυρίαρχο το Die Linke της Γερμανίας, το οποίο το αποδέχεται. Να μας πει, παραδείγματος χάριν, στη διαφωνία που έχουμε για τη διαχείριση του

χρέους, γιατί στην ευρωπαϊκή Αριστερά –μέσω της οποίας διεκδικεί την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο κ. Τσίπρας, μέσα απ' αυτό το μικρό κόμμα, πλην όμως μπορεί να έχει τις δικές του ελπίδες ότι μπορεί να το κατακτήσει- δεν έφερε αντίρρηση όταν το σύνολο των άλλων αριστερών κομμάτων, των ισχυρότερων μέσα στην ενωμένη Αριστερά, έχει εντελώς διαφορετικές απόψεις για την κοινή ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική; Να γιατί δεν πήγε στο debate ο κ. Τσίπρας. Πολύ απλά διότι θα αποκαλυφθεί στους συμμάχους του –όχι στους αντιπάλους του, αλλά στους συμμάχους του- γι' αυτό δεν πήγε.

Τον καλώ, λοιπόν, όταν θα πάει –διότι υποσχέθηκε ότι θα πάει σε ένα- να τα πει και να πει εκεί μπροστά στους άλλους υποψήφιους Προέδρους αυτά που λέει εδώ για το «Μέρκελ ή ΣΥΡΙΖΑ». Να δούμε, δηλαδή, αν ένας αρχηγός έχει τη δύναμη και την ψυχή μέσα στην Ευρώπη να λέει αυτά που λέει στη χώρα του.

Μιλήσατε για καθρεφτάκια. Ακούστε, καθρεφτάκια στην πολιτική είναι τα επιδόματα ανεργίας που μοίρασε στην Κέρκυρα. Καθρεφτάκια στην πολιτική είναι οι αυξήσεις των μισθών χωρίς να πει από πού θα τα βρει. Καθρεφτάκια στην πολιτική είναι οι επαναπροσλήψεις και η αύξηση του δημόσιου τομέα χωρίς να βρει τους πόρους, εκτός αν οι πόροι είναι έξω από το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καθρεφτάκια στην πολιτική δεν μπορεί να είναι η σταθεροποίηση. Καθρεφτάκια στην πολιτική δεν μπορεί να είναι αυτό το σχέδιο, το οποίο βασίζεται στο δυσμενέστερο σενάριο και του οποίου τους αριθμούς –εκτιμώ προσεγγιστικά- ότι θα αναγκαστείτε να τους αλλάξετε, κύριε Υπουργέ, όταν θα έρθει η απομείωση του χρέους μετά τη διαπραγμάτευση μέχρι το τέλος του χρόνου, δηλαδή βελτίωση ουσιαστικά των αριθμών και όχι χειροτέρευση.

Καθρεφτάκια στην πολιτική είναι αυτοί οι οποίοι τζογάρουν και στοιχηματίζουν στην αποτυχία ενός προγράμματος, δηλαδή στην αποτυχία μιας χώρας, αυτοί οι οποίοι στην πραγματικότητα στηρίζονται σε προβλέψεις οι οποίες μέχρι τώρα από την Αντιπολίτευση έπεσαν έξω. Προβλέψεις για τους προϋπολογισμούς, για το προηγούμενο κορώμα, για το πρωτογενές πλεόνασμα, όλα έπεσαν έξω. Τζογάρετε μόνο και στοχεύετε σε προβλέψεις που ξεχνάτε μετά να ζητήσετε συγγνώμη διότι έπεσαν έξω.

Λυπάμαι πάρα πολύ, αυτή είναι μια πολιτική του τζόγου και κόμματα του πολιτικού τζόγου δεν μπορεί να έχουν ελπίδα σε μια χώρα που θέλει να πιστέψει και να αποκτήσει αυτοπεποίθηση ότι θα προχωρήσει.

Από την άλλη πλευρά, η Κυβέρνηση θεωρώ ότι στο τρίπτυχο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικής σταθεροποίησης, χθεσινή εξαγγελία αναθεώρησης του συνταγματικού χάρτη, δηλαδή πλήρης «νεαροποίηση» και επικαιροποίηση και εκσυγχρονισμός των θεσμών της δημοκρατίας που εκ των πραγμάτων θα φέρει σοβαρές αλλαγές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και το αναπτυξιακό πρόγραμμα, το οποίο θα γίνει γνωστό την επόμενη εβδομάδα είναι το τρίπτυχο πάνω στο οποίο καλούνται όλες οι δυνάμεις να πάρουν θέσεις, όχι αντιθέσεις. Είναι πάρα πολύ εύκολο να λες τι δεν θέλω στην πολιτική. Το έχουμε κάνει πάρα πολλά χρόνια και καταντήσαμε να αποτύχουμε στους αριθμούς και στην κοινωνική μας συνοχή μερικές φορές.

Σημασία στην πολιτική έχει να έχεις θέση. Είναι πολύ εύκολο να λες τι δεν θέλεις, πρέπει όμως στη θέση του να πεις τι θέλεις και εδώ, σε αυτήν την αναμέτρηση που έρχεται –το λέω στηρίζοντας το μεσοπρόθεσμο και αισθανόμενος ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται σε πάρα πολύ σωστή τροχιά- έχει πολύ μεγάλη σημασία να καταθέσουμε απόψεις εν όψει αναμέτρησης και για την τοπική αυτοδιοίκηση και για τις ευρωεκλογές και για την πατρίδα και για την Ευρώπη. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να πούμε στους πολίτες αν πράγματι πιστεύουμε σε αυτήν την περπατησιά, έχει πολύ μεγάλη σημασία οι πολιτικές δυνάμεις να συναινέσουν στο ελάχιστο σε αυτήν την Αίθουσα, αν θέλουν μία Ελλάδα ισότιμη πραγματικά με τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Και η λέξη «αποικία» ζητώ να φύγει από το λεξιλόγιο των Ελλήνων πολιτικών. Αποικία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τα κράτη που χρωστούν και τα δανείζουν οι ισχυρές δυνάμεις για να τα ελέγχουν. Αποικία δεν είναι τα κράτη που δεν χρωστούν, αποικία δεν είναι τα κράτη που παλεύουν να έχουν οικονομική αυτοδυναμία, αποικία δεν είναι τα κράτη που φεύγουν απ' τα

μνημόνια όταν αισθάνονται έτοιμες τις δυνάμεις τους, τον όρο αποικία ικανοποιούν μόνο εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις που στηρίζονται στην ύπαρξη των μνημονίων. Κι εδώ μιλάμε για την έξοδο των μνημονίων, μιλάμε για το τέλος των μνημονίων και μιλάμε για την αρχή μιας αυτοδυναμίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία θέλουμε.

Εδώ καλείστε, όσοι έχετε αντίρρηση σε αυτό το μεσοπρόθεσμο και σε αυτόν τον σχεδιασμό της ανάπτυξης, του αναπτυξιακού προγράμματος, του νέου συνταγματικού χάρτη της χώρας, με βάση αυτό το μεσοπρόθεσμο να πάρετε θέση. Αν συμφωνείτε ότι θέλουμε να μείνουμε σε αυτήν την ενωμένη Ευρώπη, χωρίς νομίσματα, ευρώ, φετίχ και άλλες παρόμοιες παραδοξολογίες και τζογαρίσματα πολιτικά, να πείτε την αλήθεια ή να πείτε το άλλο σενάριο –που δεν έχετε.

Η Κυβέρνηση έχει σενάριο, έχει σενάριο βατό, έχει σενάριο σταθερό, ειλικρινές, σενάριο συντηρητικό, χωρίς εξαλλοσύνες και πάνω απ' όλα απευθύνεται σε μια μεγάλη μάζα πολιτών, πολλοί από τους οποίους είναι απελπισμένοι, αυτό είναι αλήθεια. Αλλά ο απελπισμένος πολίτης θέλει να πιστέψει απ' τη χειροπιαστή ελπίδα, κι όχι απ' τα λόγια τα ωραία, τα μεγάλα, τα παλιά, που ακούγαμε κι έφεραν τη χώρα, την οικονομία και την κοινωνία σε αυτήν την κατάσταση.

Αισιοδοξώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είμαστε στον καλό τον δρόμο. Ψηφίζω, στηρίζω και ελπίζω ότι αυτό το σχέδιο θα πετύχει και πιστεύω επίσης ότι μαζί με αυτό θα ηττηθεί ο λαϊκισμός, ο πολιτικός τζόγος και οι πολιτικές μπουρμπούλθρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μαρκόπουλε.

Ο κ. Βεσυρόπουλος έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για την περίοδο 2015-2018, που συζητάμε σήμερα, είναι η απεικόνιση του οδικού χάρτη για την επόμενη τετραετία σε ό,τι αφορά το δημοσιονομικό σκέλος. Η Ελλάδα, το πρώτο εξάμηνο του 2012, βρισκόταν στην πλέον δεινή θέση. Αυτή την εικόνα την έχουμε αφήσει πίσω μας.

Αντιλαμβάνομαι την απογοήτευση όσων είχαν επενδύσει στη χρεοκοπία της χώρας και στη συνέχιση της πολιτικής των μνημονίων. Χτίστηκαν πολιτικές καριέρες, ακόμη και κόμματα, πάνω στη δικαιολογημένη οργή, στην απογοήτευση και τον πόνο των πολιτών. Ορισμένοι είχαν προεξοφλήσει την αποτυχία της προσπάθειας που κατέβαλε η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς. Αδυνατούν να αντιληφθούν ότι η προσπάθεια αυτή είχε και θα έχει εθνικά χαρακτηριστικά. Όσο διαψεύδονται τόσο συνεχίζουν στον ίδιο ολισθηρό δρόμο. Προεξοφλούν κάθε φορά ότι η χώρα δεν θα πάρει τα χρήματα που απορρέουν από τη δανειακή σύμβαση και πάντα διαψεύδονται. Προαναγγέλλουν νέα μέτρα, το είδαμε το προηγούμενο χρονικό διάστημα, και πάλι διαψεύστηκαν. Το μεσοπρόθεσμο που συζητάμε σήμερα, δεν περιέχει κανένα μέτρο.

Η διάψευση αυτή ερμηνεύεται από κάποιους ως πρόθεση των Ευρωπαίων να στηρίξουν την Κυβέρνηση, μία ακόμη απόδειξη ότι το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, που υποτίθεται ότι θέλει να κυβερνήσει, δεν γνωρίζει πώς λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και το διεθνές πολιτικό και οικονομικό σύστημα συμμαχιών, δεν γνωρίζει ότι μία από τις δομικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η αλληλεγγύη. Η αλληλεγγύη όμως προϋποθέτει τη συνεργασία, την τήρηση κανόνων και υποχρεώσεων που ισχύει για όλους.

Είναι δεδομένος ο σκεπτικισμός αλλά και η άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στην ίδια την ιδέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για πολλά χρόνια για το στενό στελεχιακό δυναμικό της Αριστεράς η έννοια της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε δαιμονοποιηθεί. Εμείς, όμως, είμαστε η παράταξη του Κωνσταντίνου Καραμανλή, η παράταξη που πιστεύει στην ευρωπαϊκή ιδέα και εμείς είμαστε πάλι αυτοί που θα επαναποθετήσουμε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με όρους ισότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο, παρά τις Κασσάνδρες, δεν περιλαμβάνει κανένα μέτρο. Αντίθετα, αποδει-

κνύει ότι η χώρα έχει μπει σε μια περίοδο σταθερότητας και μετά απ' αυτήν την περίοδο ακολουθεί η περίοδος της ανάπτυξης, αφού πλέον υπάρχει δημοσιονομική ασφάλεια και σταθερότητα.

Πετύχαμε και πετυχαίνουμε τους στόχους που έχουν τεθεί. Καταφέραμε να υπερβούμε τους στόχους που τέθηκαν την τελευταία διετία και να πετύχουμε ένα πρωτογενές πλεόνασμα μεγαλύτερο των αρχικών εκτιμήσεων που υπήρχαν. Και μέρος αυτού του πρωτογενούς πλεονάσματος μετατρέπεται σε κοινωνικό μέρισμα. Αποκαθίστανται αδικίες που έγιναν. Και έγιναν αδικίες, γιατί κάθε περικοπή σε βάρος χαμηλόμισθων και συνταξιούχων είναι αδικία.

Πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα στο 0,8% του ΑΕΠ για το 2013, που δεν προβλεπόταν και 2,3% του ΑΕΠ για το 2014, ενώ η αρχική πρόβλεψη ήταν 1,5%. Για το 2015 υπολογίζουμε πλεόνασμα 2,5% του ΑΕΠ σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο. Πλεόνασμα 3,5% για το 2016, 4,6% για το 2017 και 5,8% για το 2018.

Μην αποτολμήσετε πάλι προβλέψεις. Διαψεύδεστε συνέχεια. Οι στόχοι θα επιτευχθούν και όπως δείχνει και η μέχρι τώρα πορεία μπορεί να είναι και οι καλύτεροι του αναμενόμενου. Η ειδοποιός διαφορά είναι ότι κάποιοι εκμεταλλεύονται την οργή και τον πόνο και κάποιοι ακολουθούν το δύσκολο δρόμο. Προσπαθούν να κάνουν την οργή ελπίδα και την ελπίδα πίστη για ένα καλύτερο αύριο, με τη χώρα να στέκεται ξανά γερά στα πόδια της, να μη χρειάζεται δανεικά για να καλύπτει τις ανάγκες και τις λειτουργίες του κράτους, αλλά να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα με τα οποία θα καλύπτει τις υποχρεώσεις και θα χρηματοδοτεί τις ανάγκες της, ενώ παράλληλα θα μπορεί να αποκαθιστά σταδιακά τις αδικίες.

Πετύχαμε για πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια να βγούμε στις αγορές και να αντλήσουμε χρήματα. Και εδώ δεν επιβεβαιωθήκατε. Η επιτυχημένη έξοδος στις αγορές συνιστά μια επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης για την Ελλάδα. Είναι η δεύτερη επιβεβαίωση μετά τις επιτυχημένες αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών στις οποίες επενδύτες από τη διεθνή αγορά επέδειξαν έντονο ενδιαφέρον και εμπιστοσύνη. Έγιναν σημαντικές μεταρρυθμίσεις που βραχυπρόθεσμα αποβαίνουν προς όφελος των πολιτών και ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Για πρώτη φορά το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι θετικό.

Οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις που είναι αναγκαίες για την επόμενη τετραετία, όπως προβλέπει το μεσοπρόθεσμο, είναι 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Απ' αυτά τα 14 δισεκατομμύρια, τα 9 δισεκατομμύρια ολοκληρώθηκαν το 2013. Τα υπόλοιπα δεν συνιστούν νέα φορολογικά μέτρα ή περικοπές, αλλά διαρθρωτικά μέτρα που έχουν ήδη ψηφισθεί, μέτρα μείωσης του κόστους του κράτους. Σταματήστε, λοιπόν, να παραπληροφορείτε τους πολίτες και να αναλώνετε στην κινδυνολογία.

Κάτι ακόμα. Βλέπετε ότι τίποτα δεν σας βγαίνει. Το 2014, σύμφωνα με προηγούμενο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής προβλεπόταν περικοπές μισθών και συντάξεων των ενστώλων, αλλά και εισφορά 2 % του τζίρου των επιχειρήσεων υπέρ ΟΑΕ. Τα μέτρα αυτά δεν θα ληφθούν, γιατί η κατάσταση της οικονομίας έχει βελτιωθεί, όπως έχουν βελτιωθεί και τα δημοσιονομικά μεγέθη. Η επίτευξη των στόχων απομακρύνει τα μέτρα.

Επιπλέον, η σταθερότητα της οικονομίας και η ανάπτυξη θα βοηθήσουν στο να πάμε με μεγαλύτερη ταχύτητα στη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών. Απλά και κατανητά πράγματα, όπως απλή είναι και η λειτουργία των κανόνων της οικονομίας. Η ύφεση φτάνει στο τέλος της. Οι δείκτες της ύφεσης μηδενίζονται για πρώτη φορά μετά από τέσσερα και πλέον χρόνια και προβλέπεται μέσος όρος ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας 3,3% την περίοδο 2015-2018. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι το πιο μεγάλο πρόβλημα είναι η ανεργία. Το φρένο στο ρυθμό αύξησής της δεν αρκεί. Ο στόχος να μειωθεί η ανεργία στο 15,9% το 2018 είναι ρεαλιστικός έτσι όπως αποτυπώνεται στο μεσοπρόθεσμο.

Το μεγάλο, όμως, ζητούμενο είναι να υπερβούμε αυτόν το στόχο. Μειώθηκαν οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του κράτους. Το 2012 ήταν 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ, μειώθηκαν στα 4,7 δισεκατομμύρια και το μεσοπρόθεσμο για την επόμενη τετραετία

υπολογίζει ότι θα υπάρξει δυνατότητα εξόφλησης άλλων 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Ταυτόχρονα ξεκινάει η αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους. Από το 175% του ΑΕΠ το 2013, θα μειωθεί στο 139% το 2018 και αυτό χωρίς να συνυπολογίζουμε πρωτοβουλίες που θα αναληφθούν από τους εταίρους και δανειστές μας και θα οδηγήσουν σε περαιτέρω αποκλιμάκωση, πρωτοβουλίες που δεν θα υπαγορευτούν από τους λεονταρισμούς του κ. Τσίπρα και τη μονομερή στάση πληρωμών, αλλά από την Ελλάδα της ευθύνης και της Ευρώπης, την Ελλάδα που τηρεί τις δεσμεύσεις της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για την επόμενη τετραετία καταδεικνύει ότι η Ελλάδα άφησε πίσω της το χθες. Κάποιοι δεν συμβιβάζονται με αυτήν την ιδέα, γιατί μαζί με το χθες η Ελλάδα αφήνει πίσω και τους ίδιους.

Η χώρα, όμως, πέρασε πολλά. Η χώρα πρέπει να αλλάξει –κι αλλάζει– για να μην ξαναπεράσουμε αυτά που έφεραν πόνο, οργή, απογοήτευση και για να επιστρέψει το χαμόγελο, η αισιοδοξία, η αυτοπεποίθηση. Τίποτα δεν μας χαρίστηκε. Τίποτα δεν το πετύχαμε μόνοι μας. Ό,τι πέτυχε η χώρα δεν το πέτυχε μόνο η Κυβέρνηση, αλλά πιστώνεται σε όσους «έβαλαν πλάτη». Το οφείλουμε στους πολίτες που υποβλήθηκαν σε θυσίες, αλλά δεν υπέκυψαν στη ρήση του λαϊκισμού και του τυχοδιωκτισμού.

Θα ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο και θα συνεχίσουμε την προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δερμιτζάκης για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται πλέον ξεκάθαρα ότι έχουν συνειδητοποιήσει στη Νέα Δημοκρατία ότι μετά τις 25 Μάη θα είναι Αντιπολίτευση κι εξασκούνται στο νέο τους αυτό ρόλο.

Δεν εξηγείται διαφορετικά το γεγονός ότι η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας –κι όχι μόνο η εισηγήτρια, αλλά σχεδόν όλοι οι ομιλητές από την Κυβέρνηση– στο μεγαλύτερο μέρος της εισηγήσής της ασχολήθηκε κάνοντας κριτική κι επίθεση στο ΣΥΡΙΖΑ και πολύ λιγότερο παρουσιάζοντας το νέο μεσοπρόθεσμο.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας φόρτωσε τεράστιες ευθύνες για τα δεινά της χώρας στο ΣΥΡΙΖΑ και λησμόνησε ότι ήταν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που κυβερνώντας από τη Μεταπολίτευση και μετά χρέωσαν τη χώρα, διοχετεύοντας αυτά τα χρήματα στην κατανάλωση, στις εισαγωγές κι άρα ξανά πίσω στους δανειστές. Διέλυσαν τον παραγωγικό ιστό κι ερημοποίησαν την ύπαιθρο. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δημιούργησαν το σάπιο πελατειακό σύστημα, το σύστημα των διαπλεκόμενων και της διαφθοράς και με τα μνημόνια, τη λιτότητα, τη βάρβαρη επιβολή της νεοφιλελεύθερης αντίληψης έφεραν τους Έλληνες σε αυτόν τον εφιάλητη που όμοιό του δεν έχουν ξαναβιώσει.

Αλήθεια, πόσο σαθρό ακούγεται το επιχείρημα για την επιτυχία της Κυβέρνησής σας, το οποίο επικαλείστε; Επικαλεστήκατε όλοι, ακόμη κι οι έχοντες μεγάλη ρητορική ικανότητα, ότι μοιράζετε προεκλογικά ένα ελάχιστο βοήθημα για να ξεγελάσετε το λαό, λες κι απευθύνεστε σε ιθαγενείς μοιράζοντας χάντρες, λες και ξέχασαν οι πολίτες ότι επί τέσσερα χρόνια τους έχετε υποβάλει σε απίστευτες θυσίες και δοκιμασίες κι ότι καταστράφηκαν ζωές και όνειρα ανθρώπων.

Λίγες μέρες πριν τις εκλογές κορυφώνεται η αγωνιώδης προσπάθεια της Κυβέρνησής να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό. Ο νέος τίτλος στο τελευταίο επεισόδιο, στο απίστευτο φανταστικό σενάριο που παρουσιάζετε τα τελευταία χρόνια είναι «τα μνημόνια τελείωσαν». Είχαν προηγηθεί «το success story», «το πρωτογενές πλεόνασμα», «η έξοδος στις αγορές», «η ανάπτυξη», «η ανάκαμψη» και φτάσαμε λίγο πριν το τέλος. «Τα μνημόνια τελείωσαν, η χώρα μπαίνει σε τροχιά ανάπτυξης». Φόρεσαν οι κυβερνητικοί ιθύνοντες τα ψεύτικα λαμπερά χαμόγελα της πλαστής αισιοδοξίας.

Ματαιопονείτε. Ο ελληνικός λαός βιώνει μια τρομερή τραγωδία, την οποία εσείς δημιουργήσατε, μια σκληρή πραγματικότητα

που είναι αδύνατον να τον ξεγελάσετε, ούτε με τις προεκλογικές εικόνες που πλασάρετε ούτε με την έξοδο στις αγορές για τις προεκλογικές ανάγκες τις δικές σας και της κυρίας Μέρκελ. Όλα αυτά τα ψεύτικα, τα πλασματικά δεν έχουν καμμία θετική επίδραση για τη βελτίωση της ζωής του.

Αυτόν τον στόχο υπηρετεί και το παρόν μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Αποκρύβετε επιμελώς την πραγματικότητα. Διότι κι αν ακόμη δεχτούμε ότι θα επιτευχθούν οι υπεραισιόδοξοι στόχοι που βάζει –ότι δηλαδή θα έχουμε πλεονάσματα 2,5% του ΑΕΠ και 5,3% του ΑΕΠ ή σε ευρώ μεταφραζόμενα σε 4,7 δισεκατομμύρια και 11,6 δισεκατομμύρια- δεν υπάρχει οικονομική θεωρία που να αποδεικνύει ότι θα συνοδεύεται από υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Διότι τα χρήματα αυτά για να επιτευχθούν, τα πλεονάσματα αφαιρούνται από την οικονομία, προέρχονται από τις θυσίες του λαού μας και πηγαίνουν στο μεγαλύτερο τους μέρος στην αποπληρωμή του χρέους.

Με τη συγκεκριμένη οικονομική πολιτική και λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι θα υπάρχει μείωση εσόδων –γιατί η φοροδοτική ικανότητα των μικρομεσαίων λαϊκών στρωμάτων έχει εξαντληθεί- θα δημιουργηθούν μεγάλα δημοσιονομικά κενά κι άρα νέες ανάγκες για χρηματοδότηση για νέα δάνεια, για νέες δεσμεύσεις της χώρας και νέα δυσβάσταχτα μέτρα για το λαό μας.

Με δεδομένο ότι δεν έχετε τη συναίνεση της κοινωνίας, που είναι απαραίτητο στοιχείο για την επιτυχία κάθε οικονομικού προγράμματος, για να καλύψετε τα κενά, θα κάνετε αυτό που γνωρίζετε πολύ καλά τα τελευταία τέσσερα χρόνια: νέα μέτρα, επίθεση σε μισθούς και συντάξεις, ισοπέδωση στα τελευταία απομεινάρια από τα κοινωνικά αγαθά της υγείας, της εργασίας, της παιδείας και στη φαρμακευτική περίθαλψη, που με διάφορα τεχνάσματα τη μετακυλίετε στις πλάτες των ασφαλισμένων, απελευθέρωση των μικρομεσαίων επαγγελματιών που θυσιάζονται για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των πολυεθνικών, αλλά και των ντόπιων επιχειρηματικών κύκλων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το φάρμακο και ιδιαίτερα τα μικρά φαρμακεία που είναι διάσπαρτα σε όλη την Ελλάδα και επιτελούν κοινωνικό έργο. Τους οδηγείτε σε αφανισμό. Σε λίγο απρόσωπες αλυσίδες φαρμακείων σε σούπερ μάρκετ θα τους αντικαταστήσουν.

Ήδη με διάφορες τεχνικές, με τη διεύρυνση της λίστας των μη συνταγογραφούμενων, την αρνητική λίστα, με τα πλαφόν, την ασφαλιστική τιμή ο ασθενής πληρώνει σχεδόν εξ ολοκλήρου τα φάρμακά του. Σήμερα ακόμη και οι καρκινοπαθείς πληρώνουν μεγάλη συμμετοχή στη δαπάνη. Και επιπλέον, εξαφανίζετε τις επικουρικές συντάξεις και τα εφάπαξ.

Έχετε διαλύσει όλα τα νοσοκομεία της χώρας. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα που βιώνουμε στο Νομό Λασιθίου ο οποίος έχει τεράστιες ιδιομορφίες και ιδιαιτερότητες και οδηγείτε τα νοσοκομεία του σε κλείσιμο, αφού υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε επιστημονικό ιατρικό προσωπικό αλλά και άλλο προσωπικό, και ελλείψεις σε βασικά υλικά που δεν επιτρέπουν τη συνέχιση της λειτουργίας τους.

Χθες Τετάρτη στην Ιεράπετρα, που στο νοσοκομείο οι βασικές κλινικές είναι κλειστές -η Μαιευτική και η Παθολογική-, έγινε μια τεράστια κινητοποίηση του λαού. Όλες οι υπηρεσίες, όλα τα μαγαζιά έκλεισαν. Ήταν η πολλοστή φορά που ο λαός της περιοχής διεκδικεί το αυτονόητο δικαίωμα στην υγεία, στην ζωή.

Δεν φτάνει που τα υπόλοιπα χρόνια διαλύσατε και απομακρύνετε όλες τις υπηρεσίες και ερημοποιήσατε την περιοχή, τώρα μεθοδικά οδηγείτε το νοσοκομείο, την καρδιά της πόλης και της ευρύτερης περιοχής σε υποβάθμιση και κλείσιμο. Και μάλιστα στην πορεία, που συνεχίστηκε στο Ηράκλειο, και στην προσπάθεια των πολιτών να έρθουν σε διάλογο με την ηγεσία της ΔΥΠΕ αντιμετώπισαν τις αστυνομικές δυνάμεις, με αποτέλεσμα τρεις συμπολίτες μας να μεταφερθούν στο νοσοκομείο επειγόντως με καρδιολογικά προβλήματα.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιμετωπίζει αυτή η Κυβέρνηση το λαό, που αγωνίζεται για το δικαίωμα στην υγεία, για το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια.

Αλήθεια, μπορείτε να πετύχετε μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα κλείνοντας τα νοσοκομεία, καταργώντας τη φαρμακευτική

περίθαλψη –γιατί αυτός είναι ο τελικός σας στόχος- όμως οδηγείτε έναν ολόκληρο λαό σε ανθρωπιστική κρίση.

Αλήθεια, πού ζείτε; Σε εικονική πραγματικότητα; Στο δικό σας γυάλινο κόσμος; Δεν ακούτε τη φωνή, την οργή του λαού; Οι ανασφάλιστοι, οι άστεγοι, οι άνεργοι, οι φτωχοί αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Μόνη σας έννοια είναι πώς θα αποκρύψετε την πραγματικότητα. Πώς να μετατρέψετε το άσπρο σε μαύρο. Έρχονται εκλογές, είναι έκδηλος πλέον ο πανικός σας, όμως δεν κρύβεται, όσες μάσκες και αν φορέσετε, όπως δεν κρύβονται και οι πραγματικές σας προθέσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Το μεσοπρόθεσμο που φέρνετε όχι μόνο δεν αποτελεί σχέδιο εξόδου από την κρίση αλλά με τη μονιμοποίηση της λιτότητας, την μείωση των δαπανών στη δημόσια διοίκηση και την υγεία, την παιδεία, την εργασία, μας φέρνει σε επίπεδο Βουλγαρίας και στοχεύει στη διάλυση κάθε κοινωνικού αγαθού. Έτσι παγιώνεται το μνημονιακό καθεστώς επ' αόριστον και διαιωνίζεται η εξάρτηση της χώρας από τους δανειστές, με ό, τι αυτό συνεπάγεται.

Η ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε, δεν πρόκειται να έρθει ποτέ σε μια οικονομία που καταστρέψατε με τις πολιτικές σας, με τη συνεχιζόμενη λιτότητα, με συσσωρευμένη ύφεση 25%, με ένα τεράστιο μη βιώσιμο χρέος, με τις εξαγωγές να έχουν σημειώσει αρνητικό πρόσημο, με ένα εχθρικό τραπεζικό σύστημα που, παρά τη γενναία στήριξη που του παρέχετε, στέκεται απέναντι στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στον αγροτικό κόσμο, σε κάθε επενδυτική προσπάθεια, όσο καινοτόμος και να είναι, με τους περισσότερους πολίτες οικονομικά εξαθλιωμένους.

Βέβαια, εσείς ονομάσατε ανάπτυξη το ξεπούλημα του εθνικού πλούτου στα γεράκια, που τους ονομάζετε επενδυτές με συμβάσεις και συμφωνίες αποικιοκρατικού τύπου –να, θα χρησιμοποιήσω τον όρο «αποικιοκρατικού»- τύπου, όπως κάνατε με τις ΒΑΠΕ, με τα τεράστια αιολικά και ηλιακά πάρκα, που γεμίζετε την Κρήτη και τα νησιά, υποθηκεύοντας κάθε μορφή πραγματικής ανάπτυξης, αγροτικής ή τουριστικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Θα χρειαστώ μόνο είκοσι δευτερόλεπτα.

Με αδιαφανείς διαδικασίες ξεπουλάτε τη ΔΕΗ, τα νερά, τα λιμάνια, τις παραλίες και τους αιγιαλούς, τις μαρίνες, τα αεροδρόμια, τα πάντα! Δεν θα προλάβετε. Σε αυτήν την εφιαλτική πορεία στις 25 του Μάη μπαίνει οριστικά τέλος.

Ο ελληνικός λαός με την ψήφο του χαράζει τη νέα πορεία. Η αισιοδοξία, το αληθινό χαμόγελο, η προοπτική και η ελπίδα ξαναγυρίζουν στη χώρα. Βάζουμε τέλος στην υποτέλεια, στην καθεδική πορεία, στο ρήγμα της χώρας. Ο Μάης των αγώνων, των εργαζόμενων και των λαϊκών κινημάτων σηματοδοτεί τη νέα ελπιδοφόρα πορεία μαζί με την Αριστερά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τζαμτζής για επτά λεπτά και μετά ακολουθεί ο κ. Βλαχογιάννης.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά δεν εφάρμοζε αυτήν την οικονομική πολιτική αυτά τα δύο χρόνια, δεν θα απέτρεπε τη χρεοκοπία της χώρας. Δεν θα υπήρχε σήμερα πρωτογενές πλεόνασμα. Δεν θα έμπαιναν οι βάσεις για διεκδίκηση αύριο της ελάφρυνσης του δημοσίου χρέους. Δεν θα έμπαιναν οι βάσεις για ένα νέο ξεκίνημα της Ελλάδας στο δρόμο της ανάπτυξης.

Σας άκουσα, κύριε Δερμιτζάκη, να λέτε ότι μοιράζουμε χάντρες. Εάν έχετε –δεν αναφέρομαι σε σας προσωπικά– εκατοντάδες χιλιάδες περιουσία, όπως πολλοί από εσάς, πολλά στελέχη σας, σίγουρα το ενάμισι χιλιάριο που δίνουμε ως κοινωνικό μέρισμα σε πολύτεκνες οικογένειες, φαίνεται λίγο. Για αυτές, όμως, τις οικογένειες σας πληροφορώ ότι είναι πολύ σημαντικό αυτό το ενάμισι χιλιάριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το μεσοπρόθεσμο

πρόγραμμα. Τι είναι αυτό; Είναι το πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων και μιας σταθερής οικονομικής πολιτικής, που οδηγεί βήμα-βήμα την Ελλάδα έξω από την κρίση, χωρίς νέα μέτρα, χωρίς μείωση συντάξεων ή μισθών, αλλά με ειλικρίνεια και συνέπεια, ώστε η Ελλάδα να αφήσει πίσω τα μνημόνια.

Ακούσαμε και ακούμε από το πρωί αλλά και συνεχώς τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να μιλούν έχοντας μια διγλωσσία και πέφτοντας συνεχώς σε παλινωδίες σε όλα τα θέματα.

Για το πρωτογενές πλεόνασμα ο κ. Τσίπρας στις 7-9-2013 έλεγε ότι είναι πλεόνασμα ψεύδους και υποκρισίας. Σε συνέντευξή του στη «GUARDIAN» μιλούσε για πολιτικό κατασκεύασμα, λέγοντας ότι η τρόικα θέλει να διατηρήσει την Κυβέρνηση Σαμαρά. Στην εφημερίδα «REAL NEWS» ο κ. Τσίπρας έλεγε ότι η EUROSTAT και το Βερολίνο θα ανακοινώσουν μικρό πλεόνασμα απλά και μόνο για να ανακόψουν την πορεία σας στην εξουσία. Αυτό το δήλωσε στις 16-3-2014, πρόσφατα.

Ο εισηγητής σας ο κ. Τσακαλώτος –δυστυχώς απουσιάζει αυτήν τη στιγμή– έλεγε ότι είναι οφθαλμαπάτη το ενδεχόμενο πλεονάσματος. Προκύπτει –έλεγε– με τη βοήθεια δημιουργικής λογιστικής. Αυτά και άλλα πολλά λέγατε για το πλεόνασμα.

Εμείς μοιράζουμε αυτήν τη στιγμή 525 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά που επιτρέπει ο προϋπολογισμός. Δεν λαϊκίζουμε. Δεν υποσχόμαστε «λαγούς με πετραχήλια».

Με συνέπεια και σταθερά βήματα αποτρέψαμε τη χρεοκοπία της χώρας και την οδηγούμε στο δρόμο της ανάπτυξης. Την οδηγούμε μπροστά, χωρίς τυμπανοκρουσίες, αλλά με σοβαρότητα και πάνω από όλα λέγοντας την αλήθεια στους πολίτες.

Σχετικά με την έξοδο στις αγορές, ο κ. Τσίπρας έλεγε ότι είναι σπληνική θεατρική παράσταση η έξοδος στις αγορές. Μάλιστα, ανέφερε ότι είναι προσυμφωνημένη η αγοραπωλησία με συγκεκριμένο εκδοτικό –όπως ανέφερε μάλιστα– οίκο, που θα του αποδώσει διόλου ευκαταφρόνητα κέρδη.

Στο Συνέδριο δε της Ευρωπαϊκής Ανανεωτικής Αριστεράς στις Βρυξέλλες πρόσφατα, στις 10 Απριλίου, έλεγε ότι είναι έγκλημα σε βάρος όχι μόνο του ελληνικού λαού αλλά και των υπολοίπων στην Ευρώπη η έξοδος της χώρας στις αγορές και ότι αποσκοπεί μόνο στην εξυπηρέτηση επικοινωνιακών προεκλογικών σκοπιμοτήτων.

Συνέχιζε δε, και έλεγε ότι η Ελλάδα με υψηλό επιτόκιο επιβαρύνει το χρέος της και αποδυναμώνει την προοπτική της για γενναία αναδιάρθρωση του δημοσίου χρέους.

Ο κ. Παπαδημούλης μάλιστα μας προέτρεπε, πριν παραιτηθεί και μπει υποψήφιος στις ευρωεκλογές, ότι είναι προτιμότερο να παίρνουμε δάνεια με 1,5% μέσα από το μνημόνιο, παρά να πάρουμε από τις αγορές δάνεια με 5%.

Είστε μνημονιολόγοι τελικά. Θέλετε να βγούμε πραγματικά από το μνημόνιο; Δεν θέλετε την Ελλάδα έξω από τα μνημόνια. Ξέρετε γιατί; Γιατί θα πάψει να υπάρχει ο κακός λύκος στο παρμπύλι που λέτε στους πολίτες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αφού θα το καταψηφίσουμε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τις ίδιες παλινωδίες είχατε και σε σχέση με το ευρώ και τη δραχμή. Ο κ. Τσίπρας πήγε στο Όστιν στην Αμερική, είδε το «φώς το αληθινό» και εκεί διαπίστωσε ότι έξω από το ευρώ είναι η καταστροφή.

Ο κ. Παπαδημούλης έλεγε ότι σας βρίσκει αντίθετους η επιστροφή στη δραχμή. Ο συνάδελφός σας, όμως, κ. Κοντονής στις 31-3-2013 έλεγε στον «ΣΚΑΪ» ότι το κοινό νόμισμα δεν είναι φετίχ, καμμία θυσία δεν θα κάνετε για το ευρώ. Αυτά τα λέτε και μέσα στο πρόγραμμά σας. Τα ίδια έλεγε και ο κ. Τόλιος, ότι δεν είσατε υπέρ της λογικής «πάση θυσία στην Ευρωζώνη».

Και σε όλα αυτά εμπλέκετε και λειτουργείτε και επικίνδυνα, απειλώντας τους επενδυτές. Μάλιστα ο κ. Δρίτσας σε τηλεοπτική αναφορά στην τηλεόραση του «ΣΚΑΪ» έλεγε ότι το λιμάνι θα επανακτηθεί από την κοινωνία και από το δημόσιο, τονίζοντας ότι θα φύγει η «COSCO».

Και φτάνω στο επαχθές χρέος, αυτό το οποίο είναι «τεράστιο» και «επαχθές». Ήταν οι κουβέντες τις οποίες έλεγε ο κ. Τσίπρας στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Ερχόταν από την άλλη πλευρά ο συνάδελφός σας κ. Γιώργος Σταθάκης και έλεγε ότι μόνο το 5% του χρέους είναι επαχθές.

Την ίδια στάση είχατε και για τα μνημόνια. Θα τα σκίζατε, θα

τα καταργούσατε με ένα άρθρο και βεβαίως, άλλα έλεγε ο κ. Δραγασάκης και άλλα έλεγαν στα στελέχη σας. Μάλιστα αυτές τις διακηρύξεις τις έχετε και στην ευρωδιακήρυξή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το οποίο βλέπουμε από το ΣΥΡΙΖΑ είναι να υπάρχει μια σύγχρονη Βαβέλ, μια διγλωσσία. Υπόσχεστε μισθούς στα επίπεδα προ κρίσεως. Σήμερα το πρωί το έκανε στέλεχός σας στην τηλεόραση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Διαστρέβλωση!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σήμερα το πρωί! Σας προκαλώ: πάρτε την κόπια από τον «ΣΚΑΪ» να δείτε το στέλεχος σας τι υπόσχεται.

Υπόσχεστε μειωμένο πετρέλαιο, υπόσχεστε μειωμένο ρεύμα. Ακατάσχετη παροχολογία! Εμπαίζετε τους πολίτες. Για άλλη μια φορά χρησιμοποιείτε το σύνθημα «Λεφτά υπάρχουν» και βάζετε και διλήμματα: με τη Μέρκελ ή με την Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η πολιτική που προτείνετε να είστε σίγουροι ότι το μόνο που πετυχαίνει είναι να μας κρατήσει αιχμάλωτους των δανειστών και είναι επικίνδυνη. Εμείς προχωρούμε με θέληση και με δύναμη μέσα στην Ευρώπη για ένα καλύτερο αύριο.

Καλείτε τους πολίτες να μας καταψηφίσουν στις ευρωεκλογές. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το διακύβευμα αυτών των εκλογών είναι ένα: σταθερότητα και ομαλότητα ή περιπέτειες και επικίνδυνες πολιτικές; Με την Ευρώπη αταλάντευτα και σύντομα έξω από την κρίση ή με τις αλλοπρόσθαλλες πολιτικές και θέσεις της σύγχρονης Βαβέλ του ΣΥΡΙΖΑ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Τζαμτζή.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εμείς γυρίζουμε σελίδα. Αφήνουμε πίσω την κρίση και οδηγούμε την Ελλάδα στην ανάπτυξη. Με σταθερά βήματα προχωρούμε μπροστά. Η ελπίδα γεννιέται ξανά στους πολίτες για ένα καλύτερο μέλλον, για μία καλύτερη Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τζαμτζή.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το να διαδέχομαι έναν πολιτικό τέτοιο μεγέθους και βάρους, όπως ο φίλος ο Ιορδάνης ο Τζαμτζής, καταλαβαίνετε ότι είναι πολύ δύσκολο για μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Καλά που τονίσατε το ειδικό βάρος.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα αναζητήσω και εγώ, το ειδικό βάρος και την ποιότητα.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούγοντας για μια ακόμη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα κυρίως τους συναδέλφους της Μειζονος Αντιπολίτευσης, αλλά και τα μελλοντικά συνεταιριά τους, πραγματικά δεν γίναμε σοφότεροι.

Μας είπαν περίπου ότι έρχεται η καταστροφή, ότι πάλι έχουμε δόλο, ότι μ' αυτό το μεσοπρόθεσμο υποκρίπουμε στο βάθος νέες φορολογίες σε βάρος των πολιτών, νέα επαχθή μέτρα. Δεν βρήκαν ούτε ένα καλό σ' ένα πρόγραμμα πενταετών.

Όλες οι κυβερνήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατήρτιζαν πενταετή προγράμματα. Το ίδιο κάνει και αυτή η Κυβέρνηση: ένα πρόγραμμα, το οποίο λέει που είμαστε και που πρέπει να φθάσουμε –και θα φθάσουμε– το 2018. Τι πιο απλό, τι πιο κατανοητό;

Αν διαφωνείτε σε επιμέρους ρυθμίσεις, καλό θα ήταν να τις ακούσουμε. Αν διαφωνείτε συνολικά γιατί καταρτίζουμε ένα πενταετές πρόγραμμα, ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, πείτε ότι δεν πρέπει να κάνουμε κανέναν προγραμματισμό και βαδίζουμε, βλέποντας και κάνοντας. Αν διαφωνείτε με τη γενικότερη ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, πείτε το ξεκάθαρα.

Δεν μπορεί, όμως, να τα θέλετε όλα δικά σας. Δεν μπορεί να θέλετε και τη Βενεζουέλα, να θέλετε και το Μεξικό, να θέλετε και λίγο Αργεντινή, να θέλετε και λίγο Ευρώπη και πολύ Ευρώπη. Δεν γίνεται.

Πάρτε το απόφαση ότι τώρα δεν είστε κόμμα του 3%. Είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Σας έδωσε μια μεγάλη δύναμη ο ελ-

ληνικός λαός. Να κάνετε συνετή χρήση αυτής της δύναμης. Μη συμπεριφέρεστε σαν διαμαρτυρόμενοι συνέχεια, που κάποια κακή κυβέρνηση σας κλέβει τη δόξα. Δεν κλέβει κανείς τη δόξα σας. Τη δόξα τη δίνει, την απονέμει ο ελληνικός λαός κι αυτός την ξαναπαίρνει...

Είστε προϊόν διαμαρτυρίας. Είστε προϊόν μιας συγκυριακής κατάστασης που επικράτησε στη χώρα. Εκτοξευθήκατε δημοσκοπικά και εκλογικά σ' ένα ποσοστό, που δεν το περιμένατε και δεν μπορείτε να το διαχειριστείτε.

Κατανοώ τη θέση σας, αλλά περισσότερο πρέπει εσείς να κατανοήσετε τη θέση σας, να γίνετε πιο σοβαροί, να γίνετε πιο πειστικοί, ν' απευθυνθείτε πραγματικά στον ελληνικό λαό μ' ένα πρόγραμμα ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο και να μην τάζετε τα πάντα στους πάντες.

Δεν μπορεί να έχουν όλοι δίκιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την κοινωμία. Πότε είχαν δίκιο; Όταν κατέβαζαν τους διακόπτες ή τώρα, που δεν μπορούν να κατεβάσουν τους διακόπτες; Όταν οι συντεχνίες όριζαν ποιος θα κυβερνήσει αυτόν τον τόπο ή τώρα που δεν υπάρχουν αυτές οι συντεχνίες; Με ποιούς είστε; Με το χθες ή με το σήμερα;

Αν είστε με το χθες, ξεχάστε το. Η Ελλάδα γύρισε σελίδα. Δεν μπορούμε να πάμε στο χθες. Μπορεί εσείς να παραμείνετε ρομαντικοί, προσκολλημένοι στο χθες. Εμείς, όμως, κοιτάμε το αύριο.

Ο ελληνικός λαός είδατε με τι ιώβεια υπομονή, με τι πρωτόγνωρη ωριμότητα αντιμετωπίζει την κρίση και ελπίζει. Ελπίζει γιατί υπάρχουν κάποιοι πολιτικοί που δεν υπολογίζουν το πολιτικό κόστος, ελπίζει ότι κάποιοι πολιτικοί δεν σκέφτονται την επανεκλογή τους και σκέφτονται, το αύριο της χώρας.

Αυτοί οι πολιτικοί είχαν και έχουν το θάρρος να παίρνουν αυτές τις αποφάσεις, τις δυσάρεστες για πάρα πολλούς συμπολίτες μας. Ξέρουν, όμως, όλοι ότι είναι αναγκαίες. Αυτό κάνουμε. Μακάρι κι εσείς να κάνετε το ίδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Άκουσα πολλούς συναδέλφους να λένε ότι ξεπουλάμε τη χώρα. Μα, πώς ξεπουλάμε τη χώρα; Όταν έρχονται πέντε-έξι ενδιαφερόμενοι για μια αποκρατικοποίηση και ένας είναι ο πλειοδότης, γιατί ξεπουλάμε; Αν έρχονταν τρεις, πάλι θα ξεπουλούσαμε. Αν ερχόταν ένας, πάλι θα ξεπουλούσαμε. Αν έρχονταν είκοσι ενδιαφερόμενοι, πάλι θα ξεπουλούσαμε.

Ποιο είναι κατ' εσάς το εύλογο τίμημα στο οποίο μπορεί να πουληθεί μία επιχείρηση; Θα το καθορίσετε αυθαίρετα στα κομματικά γραφεία ή θα το καθορίσει η αγορά με τους δικούς της κανόνες; Γιατί, επομένως, είναι ξεπούλημα μια αποκρατικοποίηση που γίνεται με διεθνή διαγωνισμό και υπό την εγγύηση και την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Δεν ψεύδεστε, δεν κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, όταν λέτε ότι «ξεπουλάμε»; Γιατί το λέτε, όμως; Το λέτε για να χαρακτηρίσουμε εμείς ότι ξεπουλάμε ή ότι κάποιοι τα παίρνουν «κάτω από το τραπέζι» και να φάνεστε εσείς οι αρεστοί στους πολίτες. Με τέτοιες πολιτικές θα πάμε μπροστά;

Υπάρχει ένα αίτημα κάποιας κοινωνικής ομάδας που δεν το υιοθετήσατε; Θα ήθελα να ακούσω έναν συνάδελφο να έρθει σε αυτό το Βήμα και να πει ότι εμείς δεν υιοθετούμε το αίτημά σας, αν και το κρίνουμε δίκαιο, γιατί δεν μπορούμε να το υιοθετήσουμε. Γιατί αν υιοθετήσουμε το δικό σας, θα αρχίσουμε πάλι να κάνουμε κράτος συντεχνιών, δηλαδή αυτό το οποίο αφήσαμε στο χθες.

Το μεσοπρόθεσμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πετύχει τους στόχους του. Είναι πολύ μετριοπαθές στους στόχους τούς οποίους βάζει αυτό το πρόγραμμα. Θα πετύχουμε περισσότερους και καλύτερους στόχους, όπως πετύχαμε μέχρι τώρα. Αυτοί οι στόχοι έχουν εγκριθεί από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εσείς τα αμφισβητείτε.

Διαλέξτε, επομένως, με ποιους είστε. Είστε μόνο με εσάς; Είστε και με τους Ευρωπαίους; Είστε και με τους πέρα από τους Ευρωπαίους; Είστε και με το ΔΝΤ, το οποίο κάποια στιγμή ανακαλύψατε ότι είναι πολύ σωστό; Είστε και με τον ΟΟΣΑ, που κάποια μελέτη που έβγαλε τώρα είναι δυσμενέστερη στις προβλέψεις της για την Ελλάδα και την υιοθετείτε;

Πολλοί περισπούδαστοι καθηγητές που βγαίνουν σαν «μαϊντα-

νοί» στα κανάλια, προέβλεπαν καταστροφικές επιδόσεις της Ελλάδας. Αυτοί οι δήθεν ανεξάρτητοι έπεσαν όλοι έξω και οι περισσότεροι από αυτούς, κατά σύμπτωση, είναι στα δικά σας ψηφοδέλτια.

Εμείς δεν εμπιστευόμαστε κανέναν παρά μόνο τον ελληνικό λαό και βαδίζουμε με την εμπιστοσύνη του. Να είστε σίγουροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι νέα «Καστελόριζα» ο ελληνικός λαός δεν τα θέλει. Τα πλήρωσε τα «Καστελόριζα» με αίμα και δάκρυα, με πόνο ψυχής. Τα πλήρωσε με το 40% απώλειας του εισοδήματός του. Δεν θα ξεγελαστεί από τις ψεύτικες υποσχέσεις του Αρχηγού σας και του κόμματός σας.

Έχετε πολλά να διδαχθείτε στην Αντιπολίτευση. Μακάρι να κρατήσετε το ποσοστό που είχατε –αν και δεν θα το κρατήσετε. Μακάρι να είστε Μείζων Αντιπολίτευση. Φοβάμαι ότι θα είστε Ελάσσων Αντιπολίτευση με την πολιτική που ακολουθείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δήμας για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο το οποίο συζητάμε σήμερα συμβολίζει ένα πολύ σημαντικό πράγμα. Μας δίνει τη δυνατότητα να ελπίζουμε πως έχουμε αφήσει πίσω μας τα χειρότερα και ότι η επόμενη μέρα που θα μας ζημερώνει θα είναι συνεχώς καλύτερη από την προηγούμενη.

Πιο συγκεκριμένα: Μετά από έξι χρόνια συνεχόμενης ύφεσης επιτέλους το ΑΕΠ, η ελληνική οικονομία, αναμένεται να αυξηθεί φέτος κατά 0,6%. Υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης αναμένουμε και για τα επόμενα χρόνια, όπου το διάστημα μεταξύ 2015 - 2018 η οικονομία υπολογίζεται να αναπτυχθεί κατά μέσο όρο 3,3%.

Βέβαια, η οικονομική ανάπτυξη από μόνη της δεν λείει τίποτα, εάν δεν γεννιούνται νέες θέσεις εργασίας. Η ανεργία αναμένεται να μειωθεί κατά μέσο όρο 2,2% ετησίως και να φτάσει περίπου στο 15,9% το 2018. Η απασχόληση, μετά από πέντε συνεχόμενα χρόνια συρρίκνωσης αναμένεται φέτος να αυξηθεί οριακά κατά 0,6%. Παρομοίως, αναμένουμε να γεννηθούν ακόμα περισσότερες θέσεις εργασίας τα επόμενα χρόνια, όπου η απασχόληση προβλέπεται να αυξάνεται ετησίως περίπου στο 2,8%.

Ευελπιστούμε ότι αυτό θα γίνει τα επόμενα χρόνια αντιληπτό και στη νέα γενιά και ότι θα αποφύγουμε το φαινόμενο της «διαρροής εγκεφάλων», δηλαδή της υποχρεωτικής μετανάστευσης των νέων σε χώρες του εξωτερικού, όπου πιστεύουν ότι μπορούν να βρουν απασχόληση η οποία ανταποκρίνεται στις ανάγκες, στις φιλοδοξίες και στα όνειρά τους.

Για να γίνει αυτό εφικτό, αφήνουμε πίσω μας το αναχρονιστικό οικονομικό μοντέλο που βασιζόταν αποκλειστικά στις εισαγωγές και στην εσωτερική υπερκατανάλωση. Βασική προτεραιότητα της παρούσας οικονομικής πολιτικής είναι η αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου, η οποία θα επιτευχθεί με τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας, τη μείωση της γραφειοκρατίας, τη χρήση των νέων τεχνολογιών στη διοίκηση, την προσέλκυση επενδύσεων και τον εξαγωγικό προσανατολισμό της οικονομίας.

Χαρακτηριστικό είναι πως στο διάστημα 2015-2018 οι εξαγωγές αναμένεται να αυξηθούν με ετήσιο ρυθμό 4,8%, ενώ αναμένεται υψηλότερη επενδυτική δραστηριότητα κατά μέσο όρο 10,6%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος για τον οποίο η χώρα μπήκε στα μνημόνια ήταν επειδή δεν μπορούσαμε να δανειστούμε από την αγορά. Για πρώτη φορά, μετά από τέσσερα χρόνια, καταφέραμε να βρούμε στις αγορές και να δανειστούμε.

Εδώ, όμως, θα ήθελα να κάνω μία μικρή παρένθεση. Οφείλω να εκφράσω την απογοήτευσή μου διότι ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει την εντύπωση ότι απογοητεύτηκε από μία εθνική επιτυχία. Όλος ο κόσμος λείει πόσο σημαντική επιτυχία ήταν αυτή. Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν υπήρχε ούτε ένας που να έχει τη μεγαλοψυχία να την αναγνωρίσει. Δεν βρέθηκε ένας ο οποίος να έβαλε το κομματικό του συμφέρον κάτω από το εθνικό. Ούτε ένας!

Η Κυβέρνηση έχει επιτύχει πολύ σπουδαία δημοσιονομικά αποτελέσματα, αλλά με πολύ μεγάλο κοινωνικό κόστος. Ακόμα

και στην αποκατάσταση των αδικιών γίνεται πολύ μεγάλη προσπάθεια, με χαρακτηριστικότερη το κοινωνικό μέρισμα, που αποδίδεται πίσω στους πολίτες.

Με την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος το μεγάλο ζήτημα για τη χώρα μας είναι πλέον να καταστήσουμε πλέον το δημόσιο χρέος εξυπηρετήσιμο. Στόχος μας δεν είναι να διαγράψουμε μονομερώς το χρέος μας ούτε να διαγράψουμε το χρέος. Το γεγονός ότι οι αποδόσεις του ελληνικού δεκαετούς ομολόγου διαρκώς πέφτουν από τότε που ανέλαβε η Κυβέρνηση Σαμαρά, αποδεικνύει ότι και σε αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε σωστά. Σιγά-σιγά επιστρέφουμε σε κανονικούς ρυθμούς και στεκόμαστε πάλι στα δικά μας πόδια.

Οι επιτυχίες, όμως, δεν είναι της Κυβέρνησης αλλά όλων των Ελλήνων πολιτών. Άρα ως Έλληνες πολίτες οφείλουμε να διαφύλαξουμε αυτά που με τόσο κόπο και ιδρώτα καταφέραμε.

Ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος για τη χώρα, όμως, είναι η πολιτική αστάθεια. Τα διλήμματα που θέτει η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι άστοχα. Για εμένα το ερώτημα είναι πάρα πολύ απλό: ρεαλισμός ή λαϊκισμός; Σέβομαι την αριστερή ιδεολογία. Όμως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, τόσο καιρό μάς λέει ότι θα σκίσει το μνημόνιο, θα επαναπροσλάβει όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, θα επανακρατικοποιήσει όλες τις ΔΕΚΟ, θα καταργήσει όλους τους νόμους της παρούσας Κυβέρνησης, θα επαναφέρει μισθούς και συντάξεις στα προ κρίσης επίπεδα και τώρα ακούμε ότι θα δώσει και δωρεάν ρεύμα.

Αναρωτιέμαι εάν ο ΣΥΡΙΖΑ τα έχει κοστολογήσει όλα αυτά στο οικονομικό του πρόγραμμα, διότι είμαι βέβαιος πως οι Έλληνες πολίτες, οι φορολογούμενοι πρέπει να γνωρίζουν από πού θα βρεθούν τα χρήματα για όλα τα παραπάνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και δύο χρόνια συνεχώς υπενθυμίζω ότι πρέπει να ξεκινήσει η συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Όλα τα πολιτικά κόμματα μπορούμε και πρέπει να συμφωνήσουμε σε κάποια ζητήματα, όπως η κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας για θέματα τα οποία δεν έχουν να κάνουν με την κοινοβουλευτική δραστηριότητα, η αλλαγή του νόμου περί ευθύνης των Υπουργών, η λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων, η επανεξέταση της μονιμότητας και η κατοχύρωση της αξιοκρατίας στο δημόσιο τομέα, η θέσπιση αναλογικότερου αλλά και σταθερού εκλογικού νόμου, η αλλαγή στον τρόπο εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας –και κυρίως η αποφυγή διάλυσης της Βουλής-, αλλά και η αλλαγή στις αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Ας είναι η συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος η απαρχή μίας νέας εποχής για το ελληνικό Κοινοβούλιο, μία εποχή που θα συμβολίζει τη συναίνεση και τη σύνθεση των απόψεων εντός και εκτός του Κοινοβουλίου και όχι τη διαφωνία χωρίς λόγο και αιτία.

Όλοι οι Έλληνες έχουμε ανάγκη να βρούμε λόγους ώστε να είμαστε ενωμένοι και όχι λόγους ώστε να σπέρνουμε διχόνοια. Εντός του Κοινοβουλίου έχουμε τη δυνατότητα να στείλουμε επιτέλους ένα θετικότερο μήνυμα, να ξεφύγουμε από τις ανούσιες αντιπαραθέσεις και παρά τις πολύ μεγάλες διαφορές να συμφωνήσουμε για την αλλαγή κάποιων παθογενειών του πολιτικού μας συστήματος.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι ευκαιρία να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για μία νέα Ελλάδα πιο ώριμη, πιο αξιοκρατική και πιο αποτελεσματική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Δήμα.

Ο κ. Καϊκάλης που είναι ο αμέσως επόμενος ομιλητής απ' ό,τι βλέπω δεν είναι εδώ. Επομένως τον λόγο έχει η κ. Διακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα έχουμε μπροστά μας το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει υποσχέσεις ανάπτυξης με ρυθμό 3,3%, που είναι μεγαλύτερος και από αυτόν που προβλέπεται για την Ευρωζώνη, μέσα από γενικές μειώσεις και περικοπές σε κρίσιμους τομείς της ελληνικής κοινωνίας.

Ως προς τις υποσχέσεις θέλω να αναφέρω τα εξής. Υπόσχεται συνεχή πρωτογενή πλεονάσματα που το 2018 θα φτάσουν το 5,3% του ΑΕΠ. Υπόσχεται μείωση της ανεργίας στο 15,9% το 2018 από 28% που είναι σήμερα. Υπόσχεται επίσης βιωσιμότητα του χρέους.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, αυτές οι υποσχέσεις προκαλούν το δημόσιο αίσθημα όντας υπεραισιόδοξες, τη στιγμή που η ελληνική κοινωνία βιώνει αδικίες, κατακρήμνιση του βιοτικού επιπέδου της, διάλυση των συνθηκών της ζωής των πολιτών και μια ύφεση που είναι η μεγαλύτερη του αιώνα.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να αναφέρω ένα παράδειγμα. Ξέρετε όλοι ότι στις θήκες των καθισμάτων μέσα στα αεροπλάνα υπάρχουν κάποιες καρτέλες που δίνουν οδηγίες σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος. Οι φυσιολογικές των σκίτσων που υπάρχουν σε αυτές τις καρτέλες είναι όλες νηφάλιες, γαλήνιες, σαν να μην τρέχει απολύτως τίποτα. Αυτό βέβαια καταλαβαίνεται ότι γίνεται για ψυχολογικούς λόγους. Αυτό ακριβώς το πράγμα μου θυμίζει η δική σας αισιοδοξία για το μεσοπρόθεσμο.

Τώρα, πρέπει να δούμε πώς θα πραγματοποιηθεί η επίτευξη αυτών των υποσχέσεων και μέσα από ποιες διαδικασίες φτάσουμε στις συρρικνώσεις και στις περικοπές.

Μείωση των πρωτογενών δαπανών: Προβλέπεται μείωση μισθών και συντάξεων κατά 315 εκατομμύρια ευρώ το 2018 συγκριτικά με το 2013. Είναι ένα τσεκούρι που πέφτει πάνω στις ήδη ακρωτηριασμένες συντάξεις και στους μισθούς, με μηδενική δυνατότητα επιβίωσης των πολιτών.

Προβλέπεται μείωση στις δαπάνες υγείας και κοινωνικής ασφάλισης, προκειμένου το Υπουργείο να μην ξεπεράσει το πλαφόν των 4,4 δισεκατομμυρίων που έχει ορίσει η τρόικα μέχρι την εκπνοή του μεσοπρόθεσμου. Έτσι, το κόστος της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης μεταφέρεται, με όλες τις τιμές, στις τσέπες των ασφαλισμένων.

Είναι η συνέχεια της πολιτικής του Υπουργείου Υγείας, που με νομοσχέδια και τροπολογίες, όλων αυτόν τον καιρό διαλύει και μεταφέρει τα πάντα στα ιδιωτικά συμφέροντα, σε βάρος των ασθενών, των λειτουργιών υγείας, των νοσοκομείων.

Προβλέπεται αύξηση έμμεσων φόρων. Αυτοί οι φόροι την περίοδο 2014-2018 θα έχουν ένα ύψος ίσο με 9 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου. Αυτούς τους φόρους όμως θα κληθούν να τους πληρώσουν σχεδόν αποκλειστικά τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ήδη στο «σημείο μηδέν». Ήδη αδυνατούν να αντεπεξέλθουν ακόμα και στα καθημερινά τους έξοδα.

Προβλέπεται μείωση των δαπανών για την παιδεία. Οι δαπάνες δηλαδή για την εκπαίδευση με το νέο μεσοπρόθεσμο πρόκειται να μειωθούν κατά 42,4% σε σχέση με το 2009, δηλαδή προ μνημονίου. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι αυτό το «κοινωνικό σφαγείο» θα φέρει νέες συγχωνεύσεις σχολείων, ΑΕΙ, ΑΤΕΙ, θα φέρει νέες απολύσεις, νέες διαθεσιμότητες, που στην ουσία θα διαλύσουν όλο το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Υπάρχουν και άλλα κρίσιμα Υπουργεία που υφίστανται τις «ευεργετικές» επιπτώσεις αυτού του μεσοπρόθεσμου, αλλά δεν με παίρνει ο χρόνος να αναφερθώ. Αναφέρθηκαν σήμερα και θα αναφερθούν και αύριο οι συνάδελφοί μου.

Ένα πράγμα όμως είναι σίγουρο: Όλα κινούνται στο ίδιο μήκος κύματος, δηλαδή σε γενικότερη αποδόμηση της ελληνικής κοινωνίας με ταυτόχρονη εξαθλίωση και προσπάθεια υποτίμησης της χώρας μας, για να αγγίξει τα επίπεδα μίας τριτοκοσμικής χώρας. Δηλαδή αυτή η συντριβή της κοινωνίας σας αφήνει παγερά αδιάφορους και το μόνο σας μέλημα είναι να σας βγουν τα νούμερα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συγκυβέρνησης, την ίδια ώρα που σχεδιάζετε μεγαλύτερες φορολογικές επιδρομές για το λαό, απλόχερα προσφέρετε απαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο. Την ίδια ώρα που σχεδιάζετε επενδύσεις και ανάπτυξη και λογαριάζετε το μέλλον της Ελλάδας με ένα στυλό και ένα μπλοκάκι, ξεπουλάτε τη δημόσια περιουσία χωρίς καμμία ντροπή. Την ώρα που εξαγγέλλετε ανάπτυξη και ανάκαμψη, ντύνετε την Ελλάδα με τα κουρέλια της υποδούλωσης και της υποτέλειας, κατεδαφίζοντας τα πάντα.

Τις προσπάθειες για τη δική σας ανάπτυξη, για το δικό σας

μοντέλο ανάπτυξης δεν τις κάνει, πρέπει να σας πω, ο ελληνικός λαός. Εσείς τις κάνετε και μάλιστα χωρίς καν να τον ρωτήσετε. Είναι ανέντιμο να έρχεστε εκ των υστέρων και να δηλώνετε συμπάσχοντες και αλληλέγγυοι με όσους έχετε συνθλίψει με τις πολιτικές σας.

Είστε υπόλογοι και θα κληθείτε να απολογηθείτε για τα μέτρα που παίρνετε σε βάρος της κοινωνίας, γιατί κανείς μας και κανείς σας βεβαίως δεν πιστεύει και δεν διανοείται ότι τα πρωτογενή πλεονάσματα, για τα οποία είστε τόσο υπερήφανοι, θα αυξηθούν με μείωση των κρατικών δαπανών και αύξηση των φορολογικών εσόδων, αδιαφορώντας για τις ανάγκες των πολιτών και διαλύοντας τον κοινωνικό ιστό.

Όμως δεν θα προλάβετε να τελειώσετε το καταστροφικό σας έργο. Κοντός ψαλμός αλληλούια! Ο ελληνικός λαός με την ψήφο του σε λίγες ημέρες θα στείλει κι εσάς και τις πολιτικές σας εκεί όπου πραγματικά ανήκετε, στο περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γελαλής για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μου προκαλεί θετική εντύπωση το γεγονός ότι από την εισήγηση της Νέας Δημοκρατίας έως και το σύνολο σχεδόν των ομιλητών αφιερώνουν τουλάχιστον τον μισό χρόνο της ομιλίας τους στο ΣΥΡΙΖΑ και τον άλλο μισό στο μεσοπρόθεσμο ή σε οτιδήποτε άλλο. Αυτό σημαίνει ότι πάμε πολύ καλά και αυτό θα εμφανιστεί και στις εκλογές.

Μου προξένησε αρνητική εντύπωση η τοποθέτηση του κ. Μαρκόπουλου πριν από λίγη ώρα, που μίλησε για αποικία. Μία αποικία νομίζω -δεν είναι εδώ βέβαια ο κύριος συνάδελφος- ότι είναι η χώρα η οποία μάλιστα έχει ανεργία 30%.

Αποικία είναι η χώρα η οποία επίσης έχει 60% ανεργία στους νέους. Αποικία είναι η χώρα μας η οποία έχει διατροφικό πρόβλημα. Αποικία είναι η χώρα η οποία έχει «ουρές» από συσσίτια και υποσιτισμό σε μεγάλο ποσοστό στη χώρα. Αποικία είναι αυτή η χώρα η οποία έχει πάνω από το 30% του πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώχειας. Αποικία είναι αυτή η χώρα η οποία έχει σχεδόν 60% του πληθυσμού στο όριο και κάτω από το όριο της φτώχειας. Αποικία είναι αυτή η χώρα η οποία χρόνο με το χρόνο μειώνει τις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρατε εχθές ότι δεν είναι 2% το ποσοστό δαπανών για την υγεία, ότι έχουμε και παράπλευρα ποσοστά και ότι δεν μειώθηκε το ποσοστό για την υγεία και την παιδεία. Το βλέπουν αυτό και το καταλαβαίνουν οι εκπαιδευτικοί και όσοι πάνε στα νοσοκομεία!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Αποικία είναι αυτή η χώρα η οποία έχει χρέος 175%, το οποίο δεν είναι διαχειρίσιμο. Για να γίνει διαχειρίσιμο παίρνουμε σειρά μέτρων εις βάρος όλου του λαού. Και βέβαια αποικία είναι αυτή η χώρα η οποία αντί να αυξήσει τους μισθούς τους μειώνει συνεχώς. Αυτά για τον κ. Μαρκόπουλο.

Για το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης ως προς την οικονομική πολιτική, κύριε Υπουργέ, είναι η συνέχιση, αλλά και η επίτευξη βιώσιμων και διευρυνμένων πλεονασμάτων. Είναι σταθερή η Κυβέρνηση, στη δημοσιονομική προσήλωση, η οποία περνά και μέσα από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής.

Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, μέσα απ' αυτή τη διαδικασία μας λέτε ότι η λιτότητα, η οποία έχει επιβληθεί στη χώρα μας από το 2009 μέχρι σήμερα, θα συνεχιστεί, αλλά θα είμαστε προσηλωμένοι και πειθαρχημένοι. Αυτό μας λέτε.

Όπως ανέφερα και προηγουμένως, καλπάζει η ανεργία. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού δεν έχει πρόσβαση στα βασικά είδη, υποσιτίζονται, κ.λπ.. Όμως, εμείς είμαστε προσηλωμένοι ακριβώς σ' αυτήν τη λογική.

Μιλάμε για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα και, παράλληλα, για ανάπτυξη. Είπατε 0,6% για φέτος και 3,3% για τα επόμενα χρόνια. Αλήθεια, είναι πραγματικό αυτό το πλεόνασμα το οποίο εμφανίζετε; Έχει σχέση με το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού; Έχει σχέση με την ευημερία του ελληνικού λαού;

Θα πιστέψει ο ελληνικός λαός πως θα έχουμε παράλληλα αύξηση εσόδων, μείωση των δαπανών, υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, αύξηση του ΑΕΠ και θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης; Θα το πιστέψει αυτό ο ελληνικός λαός; Εδώ, τύφλα να 'χουν και τα Ζάππεια, δηλαδή το «Ζάππειο 1», το «Ζάππειο 2», το «Ζάππειο 3», δεν ξέρω πόσα άλλα θα βάλετε! Ισχυρίζεσθε ότι κάνετε κάποιες σκληρές διαπραγματεύσεις, αλλά ακούγεται μάλλον ως σενάριο επιστημονικής φαντασίας, γιατί δεν έχει γίνει σε καμμία άλλη χώρα. Μακάρι να τα πετύχουμε εμείς όλα!

Συμφωνήσατε σε ένα πρόγραμμα με υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα που για να επιτευχθούν, χρησιμοποιείτε και τη δημιουργική λογιστική. Βέβαια, αν βγει, καλώς. Αν δεν βγει, θα έρθετε να πείτε «δεν βγαίνει το πρόγραμμα, άρα θα πάρουμε καινούργια δάνεια». Για να εξυπηρετηθούν, όμως, τα καινούργια δάνεια, σημαίνει ότι θα πάρουμε και καινούργια μέτρα για να τα πετύχουμε.

Βέβαια, όλα αυτά δεν γίνονται χωρίς δόλο από την πλευρά των εταίρων μας. Οι εταίροι θέλουν μία Ελλάδα η οποία να έχει υψηλό δανεισμό και να μην μπορεί να κινηθεί, ούτως ώστε να την εξοντώνουν κυριολεκτικά.

Παράλληλα, ακόμα και σε ένα τέτοιο σενάριο που σας ανέφερα προηγουμένως, δεν τα βρίσκετε απόλυτα και με τους ίδιους τους εταίρους. Προβλέπετε δημοσιονομικό κενό 911 εκατομμύρια ευρώ το 2015, το 2016 1,9 εκατομμύρια ευρώ και οι εκτιμήσεις περί δημοσιονομικού κενού στα 2,8 εκατομμύρια ευρώ στη διετία 2015-2016 είναι πολύ χαμηλότερες από τις εκτιμήσεις που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή που είναι 2 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2015, 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2016 και 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ για το 2017.

Σας ρώτησα προηγουμένως αν θα έχουμε και άλλα μέτρα από το Σεπτέμβριο. Διαφορετικά δεν μπορώ να το εξηγήσω.

Θα αναφερθώ περισσότερο σε ένα ζήτημα το οποίο έχει σχέση με τη φορολογία. Το ζήτημα αυτό είναι η εφαρμογή του νέου Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Υπολογίζεται ότι το 2014 τα έσοδα στα δημόσια ταμεία θα αυξηθούν κατά 412 εκατομμύρια ευρώ και κατά 45 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον το 2015, αλλά το 2016 προβλέπεται μία μείωση κατά 357 εκατομμύρια ευρώ.

Ρωτούμε, λοιπόν, το εξής: Είναι έσοδα που αναμένονται από πάταξη της φοροδιαφυγής; Είναι έσοδα από τον έλεγχο των ληστών που δεν έχουν ελεγχθεί μέχρι τώρα; Εάν ισχύει αυτό, γιατί το οικονομικό επιτελείο έκρινε ότι αυτά τα ποσά θα μειωθούν μετά; Γιατί δεν αποδίδει έσοδα μετά το 2015, αλλά παρατηρούμε μείωση των εσόδων το 2016; Γιατί δεν υπάρχει πρόβλεψη για έσοδα από φοροδιαφυγή; Εκτός αν είναι σε κάποιον κωδικό που δεν τον βλέπουμε.

Αυτά, κύριε Υπουργέ, σας τα είπα και στην επιτροπή και δεν πήρα απάντηση. Πιστεύω σήμερα να πάρω απάντηση. Σας λέω συγκεκριμένους αριθμούς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας απάντησα προηγουμένως. Σας είπα για τη φορολογική συμμόρφωση έτος προς έτος. Τώρα, προηγουμένως, τα έδωσα. Απάντησα καθ' έτος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τι είναι τα 412 εκατομμύρια ευρώ, κύριε Υπουργέ; Τι είναι συγκεκριμένα; Η φορολογική συμμόρφωση δεν λέει τίποτα. Είναι μία αόριστη λέξη.

Αν μπορείτε να μας το αναλύσετε. Από πίσω έχετε το επιτελείο σας, που μπορεί να το κάνει. Θέλετε να σας πω ότι πήρα τηλεφώνω στο Γενικό Λογιστήριο και δεν πήρα απάντηση; Σας το λέω και αυτό.

Αναφέρατε πριν -συμφωνούμε- ότι μειώσατε το ΦΠΑ στην εστίαση. Ήταν 19% ο ΦΠΑ, πήγε στο 23%, τον μειώσατε σε ένα μόνο είδος, σε έναν μόνο τομέα και εσείς πανηγυρίζετε. Δεν θέλω να κάνω σχόλια. Νομίζω ότι περισσεύουν.

Στη φορολόγηση ακίνητης περιουσίας έγινε μείωση κατά 15%. Κι αυτό περνάει μέσα από το πρόγραμμα. Είχαμε αφορολόγητο, κύριε Υπουργέ, ύψους 400.000 ευρώ, πήγε στις 200.000 ευρώ, όμως, φορολογούσε αθροιστικά την αξία της ακίνητης περιουσίας με προοδευτική κλίμακα και όχι ένα-ένα τα ακίνητα. Ίσχυε ή δεν ίσχυε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Στο τέλος του 2013 με την ψήφιση του ΕΝΦΙΑ καταργήσατε κάθε αφορολόγητο. Επιβαρύνετε τους αγρότες, τα αγροτεμάχια φορολογούνται χωρίς προοδευτική κλίμακα κ.λπ., μόνο για το συμπληρωματικό φόρο.

Εναρμονίσατε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης. Το αποτέλεσμα από αυτήν τη διαδικασία ήταν απώλεια εσόδων και ιδίως από το ΦΠΑ για τα καύσιμα. Βέβαια, έχουν χαθεί και ζωές από την έλλειψη δυνατότητας να βά-λουν πετρέλαιο στα σπίτια τους.

Είναι ξεκάθαρο, κύριε Υπουργέ, ότι το μνημόνιο ήρθε για να μείνει, αλλά και για να υποβαθμίσει το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων. Έκλεισε ο κύκλος του μνημονίου, τα μέτρα παραμένουν και θα συνεχιστούν. Έχει γίνει πλέον ένα καθεστώς.

Βέβαια, να αναφέρω ότι ο κ. Βενιζέλος, ο συντάκτης σας, σε χθεσινή του ομιλία είπε ότι το σημερινό βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού σε σχέση με την Μολδαβία είναι πάρα πολύ υψηλό. Μπορούμε, λοιπόν, και χειρότερα! Πάρτε και άλλα μέτρα, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε. Σίγουρα έχουμε να πούμε πολλά, αλλά καταλαβαίνετε ότι είναι μεγάλος ο κατάλογος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Βεβαίως. Δώστε μου ένα λεπτό να αναφερθώ στο σχολείο που φιλοξενούμε και μετά θα σας δώσω τον λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το 15^ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, ειλικρινά δυσκολεύομαι πολλές φορές να απαντήσω, διότι έχω απαντήσει στην επιτροπή τρεις φορές επί του θέματος. Πριν από λίγο δαπάνησα επτά λεπτά να πω συγκεκριμένους αριθμούς. Και εν πάση περιπτώσει, τι να απαντήσω όταν είστε ο τέταρτος συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που λέει τέσσερα διαφορετικά ποσά για τους έμμεσους φόρους. Προηγούμενη συνάδελφός σας είπε, «9 δισεκατομμύρια έμμεσους φόρους».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Να σας διακόψω, κύριε Υπουργέ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Συγγνώμη, αφήστε με να ολοκληρώσω.

Ο προηγούμενος συνάδελφός σας είπε, «4 δισεκατομμύρια έμμεσους φόρους». Η προηγούμενη συνάδελφός σας είπε, «18 δισεκατομμύρια φόρους».

Και επειδή είπατε ότι απευθυνθήκατε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και δεν πήρατε απαντήσεις, σας λέω τα εξής:

Απάντηση νούμερο 1: Φορολογική μεταρρύθμιση. Ρωτήσατε. Το μέτρο «Φορολογική Μεταρρύθμιση» αφορά σε δράσεις φορολογίας εισοδήματος. Οι αποδόσεις των παρεμβάσεων των εσόδων που παρουσιάζονται στον πίνακα 2.2 -που ρωτήσατε- αφορούν στο πρόσφατο μέτρο εσόδου, το carry over δηλαδή, που θα επιφέρει το εν λόγω μέτρο σε ένα έτος σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο. Δηλαδή, η έννοια του μεγέθους των 12 εκατομμυρίων ευρώ το 2015 αφορά στο ότι η παρέμβαση «Φορολογική Μεταρρύθμιση», πέρα από αυτά που θα αποδώσει το 2014, θα αποδώσει επιπλέον 12 εκατομμύρια ευρώ το 2015.

Ρωτήσατε για φορολογία αποθεμάτων επιχειρήσεων. Απάντηση: Το αρνητικό πρόσημο στην απόδοση αυτού του μέτρου, και γενικώς κάποιου μέτρου εσόδων, δεν σημαίνει επιστροφή χρημάτων, αλλά μειωμένη απόδοση σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Αυτή είναι η απάντηση στο ερώτημά σας.

Συνεπώς όσον αφορά στην παρέμβαση «Φορολόγηση Αποθε-

ματικών Επιχειρήσεων» που δεν είχαν φορολογηθεί, εκτιμάται ότι θα υπάρξει απόδοση ύψους 337 εκατομμυρίων ευρώ το 2014 και 50 εκατομμυρίων ευρώ τα επόμενα έτη, δηλαδή 287 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα το 2015 σε σχέση με το 2014.

Τέλος, όσον αφορά τον Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών, σας απάντησα ήδη για τη φορολογική συμμόρφωση. Μάλιστα, σε προηγούμενο συνάδελφό σας έδωσα πλήρη στοιχεία, σχετικά με το τι γίνεται κάθε έτος, πώς προκύπτουν τα έσοδα και πώς προκύπτουν οι άμεσα και οι έμμεσοι φόροι. Συμπληρώνω γι' αυτό ότι η παρέμβαση προβλέπεται να έχει όφελος 412 εκατομμύρια ευρώ το 2014, 45 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον το 2015 και 357 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα από το 2016 και μετά, δηλαδή 100 εκατομμύρια ευρώ το έτος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Για τα 412 εκατομμύρια ευρώ, όμως, πάλι δεν μου απαντάτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ευγενία Ουζουνίδου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Εγώ πότε θα μιλήσω, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας βλέπω παρακάτω, κύριε Αναγνώστη. Θα κάνω μία προεκφώνηση για να ξέρετε και να δεσμεύεστε, γιατί, όπως είπαμε, δεν μπορούμε να διαγραφόμαστε.

Τον λόγο, λοιπόν, τώρα έχει η κ. Ευγενία Ουζουνίδου, μετά ο κ. Ευστάθιος Παναγιούλης, ο κ. Αναγνώστης και μετά η κ. Δριτσέλη.

Ορίστε, κυρία Ουζουνίδου, έχετε τον λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, μας λέτε με πανηγυρικό τρόπο ότι ξεπερνάμε τα μνημόνια και μπαίνουμε στο δρόμο της ανάπτυξης και της ανάπτυξης. Σοβαρά; Θα άρετε τους εφαρμοστικούς νόμους του μνημονίου; Θα άρετε τα επώδυνα χαράτσια για τα οποία λέγατε μέχρι χθες ότι είναι προσωρινά μέτρα; Δεν τα νομιμοποιείτε σήμερα με τον πιο πανηγυρικό τρόπο; Θα επαναφέρετε τον κατώτατο μισθό; Θα επαναφέρετε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας; Θα κάνετε δημόσιες επενδύσεις, ενώ ξευτιλίζατε το ύψος των δαπανών στο ασήμαντο ποσό των 6,7 δι-σεκατομμυρίων σταθερά κατ' έτος; Θα μειώσετε με τις πολιτικές ανάπτυξης σας το ενεργειακό κόστος, όπως και το κόστος παραγωγής των προϊόντων; Θα άρετε τις αντισυνταγματικές ρυθμίσεις και τις παρεκτροπές από το κοινοτικό δίκαιο που έχετε νομοθετήσει; Δυστυχώς, όχι. Μόνο ατεκμηρίωτες προφητείες περιλαμβάνει το μεσοπρόθεσμο. Θα πρέπει να θυμηθούμε όλοι ότι από την εποχή Παπακωνσταντίνου ακόμα και κάθε επόμενη χρονιά έρχεται η ανάκαμψη, σύμφωνα και με τον IOBE του νυν Υπουργού μας.

Ας δούμε, όμως, τι σημαίνει πρακτικά για το κοινωνικό σύνολο το μεσοπρόθεσμο. Σημαίνει μονιμοποίηση της λιτότητας. Σημαίνει καμμία προοπτική για ελάφρυνση των βαρών από τους ώμους των λαϊκών και των μικρομεσαίων στρωμάτων. Τραγικό βεβαίως ανέκδοτο αποτελεί η προβλεπόμενη ραγδαία μείωση της ανεργίας από το 2014 και μετά. Άλλωστε, εσείς οι ίδιοι υποστηρίζετε ότι ο μόνος κίνδυνος για να μην επαληθευθούν οι προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου είναι να σταματήσει να εφαρμόζεται το μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι, μεσοπρόθεσμο σημαίνει ακόμα μείωση των προϋπολογισμών σε όλα τα Υπουργεία που αναφέρονται στην κοινωνία και τον άνθρωπο κάθε χρόνο και ιδιαίτερα το καταλυτικό έτος 2018. Στο Υπουργείο Υγείας θα έχουμε μείον 338 εκατομμύρια ευρώ. Στο Υπουργείο Παιδείας θα έχουμε μείον 722 εκατομμύρια ευρώ. Ποιους θα αφανίσετε; Ποιους; Τους μαθητές; Τους οδηγούς; Όλους; Ποιους; Στο Υπουργείο Εργασίας θα έχουμε μείον 871 εκατομμύρια ευρώ. Και σκεφθείτε όλα αυτά τα μείον σε σχέση με φέτος που τα σχολεία και τα νοσοκομεία είχαν τεράστιες ελλείψεις και κρατήθηκαν οριακά με το φιλότιμο και το πείσμα των εργαζομένων, τους οποίους λοιδορείτε και απειλείτε κι από πάνω.

Θέλετε να σας πω κι άλλα και μάλιστα το κορυφαίο για το σωτήριο 2018; Όσον αφορά τις προνοιακές παροχές ΟΑΕΔ, θα είναι μείον 241 εκατομμύρια ευρώ. Αν αυτά δεν είναι μέτρα, τότε εσείς παίρνετε τα μέτρα όλης της κοινωνίας.

Και συνεχίζω με τις σωρευτικές απώλειες της μεσοπρόθεσμης καταστροφής. Θα έχουμε μείον 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ σε μισθούς και συντάξεις και 16 δισεκατομμύρια ευρώ σε ασφάλιση και περίθαλψη. Και βέβαια, η αφαίμαξη συμπληρώνεται και από τα 18 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον σωρευτικούς φόρους, τη στιγμή που ο κόσμος δεν έχει να πληρώσει ούτε τους φετινούς.

Δεν φτάνει, όμως, το τελειωτικό λιώσιμο της κοινωνίας, δεδομένου ότι απαιτούνται και τα δώρα στην εγχώρια και ξένη διαπλοκή. Συνεχίζει το μεσοπρόθεσμο και τον άλλο στρατηγικό πυλώνα του μνημονίου, τις ιδιωτικοποιήσεις. Στην πραγματικότητα, δωρεάν παραχωρήσεις με συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, αν προαιρούνται οι επενδυτές.

Όχι, όμως, μόνο των στρατηγικών για την οικονομία και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας επιχειρήσεων, αλλά όλης της δημόσιας περιουσίας. Μικρή ΔΕΗ, αεροδρόμια, λιμάνια, βουνά, λαγκάδια, αέρας. Σε λίγο θα αναπνέουμε με leasing στους επενδυτές σας. Επενδυτές με ξένα κόλλυβα!

Αυτή είναι η ανάπτυξη που οραματιζέστε; Με ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας; Με πάγωμα των δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων; Με τους ανεπαρκείς πόρους του νέου ΕΣΠΑ, που ήδη έχετε δεσμεύσει φέτος; Με ανακεφαλαιοποιημένες τράπεζες που δεν δανειοδοτούν την πραγματική οικονομία και τις οποίες τρέξατε να ιδιωτικοποιήσετε εκ νέου; Με μόνα εργαλεία -και εργαλεία ενάντια στην κοινωνία- τις μειώσεις μισθών και την εργαλειοθήκη -άκουσον!- του ΟΑΣΑ; Εργαλειοθήκη! Αυτή είναι καινούργια λέξη!

Αυτό, κυρίες και κύριοι, δεν είναι οδικός χάρτης εξόδου από το μνημόνιο. Αυτό είναι μια σύμβαση αορίστου χρόνου με την κόλαση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκεφθείτε -όσοι, βέβαια, ταυτίζετε τη χώρα με την κοινωνία, όπως εμείς, και όχι με μία ολιγαρχία- πώς θα είναι η χώρα με ακόμη χειρότερη υγεία, χειρότερη παιδεία, χαμηλότερες συντάξεις και μισθούς.

Συνάδελφοι, ταυτιστείτε με την κοινωνία! Όλοι εσείς που προσδοκούσατε να κάνετε κάτι για τον τόπο, μην επιτρέψετε με την ψήφο σας να μονιμοποιηθεί η λιτότητα και η καταστροφή της χώρας!

Βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιασύνη της συγκυβέρνησης να κλείσει όπως-όπως τις δεσμεύσεις της προς τους διατάκτες, δείχνει ότι είναι η τελευταία φορά που σας χρειάζεται. Διότι ξέρουν καλά ότι αυτός ο Μάιος του 2014 είναι ο Μάης της ανατροπής, είναι ο Μάης της Αριστεράς, μιας άλλης Ελλάδας, μιας άλλης Ευρώπης, αυτής των λαών και της δημοκρατίας. Και θα έχει και έναν Πρόεδρο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον Αλέξη τον Τσίπρα!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δημήτρης Αναγνωστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να πιστεύω ότι έχει γίνει πολύ σοβαρός και εποικοδομητικός διάλογος για ένα ζήτημα που ταλανίζει την ελληνική κοινωνία και είναι, αν θέλετε, και ο πυρήνας της πολιτικής κάθε κόμματος, κάθε πολιτικής παράταξης.

Κύριε Υπουργέ, η ειδική μας αγορήτρια η κ. Ξηροτύρη, προσπάθησε τόσο στις συνεδριάσεις της Επιτροπής όσο και στην πρωτολογία της σήμερα το πρωί, να σας επισημάνει κάτι που είναι, κατά τη γνώμη μας, πολύ προφανές. Προσπαθείτε και δυστυχώς βάζετε το κάρο μπροστά από τα άλογα. Και εξηγούμαι:

Έχετε βάλει κάποιους στόχους, αλλά με κάποιον τρόπο δεν αποκαλύπτετε πώς θα πετύχουμε αυτούς τους στόχους. Δεν λέτε στους Έλληνες πολίτες, «θέλω να φθάσω εκεί και θα πάω με αυτούς τους συγκεκριμένους τρόπους, για να πετύχω τον στόχο». Το αφήνετε για το εγγύς ή το απώτερο μέλλον. Εγγύς μέλλον σημαίνει μετά τις εκλογές. Απώτερο μέλλον σημαίνει αν βγει κάποιο αποτέλεσμα στις διαπραγματεύσεις σας, στις διαπραγματεύσεις της ελληνικής πλευράς με τους πιστωτές και τους εταίρους.

Και εδώ, κύριε Υπουργέ, τίθεται ένα μείζον ζήτημα: Ενώ οι ίδιοι οι πιστωτές, οι ίδιοι οι εταίροι μας έχουν ομολογήσει το λάθος του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής, το έχουμε αφήσει ανεκμετάλλευτο, το έχουμε αφήσει αναξιοποίητο.

Μάλιστα, οι προβλέψεις είναι κατά τη δική σας φράση «ρεαλιστικές», για να μην μπω και συντηρητικές. Για εμάς είναι υπεραστιόδοξες, για να μην πω ουτοπικές. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Δεν θέλουμε να πετύχει η προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης; Σαφώς και θέλουμε να πετύχετε, γιατί δεν είναι ότι θα προσκομίσετε κάποιο πολιτικό όφελος, είναι γιατί το έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Άρα, εμείς θέλουμε να συμβάλουμε στην επιτυχία, αλλά δώστε μας σχέδιο. Απουσιάζει, κύριε Υπουργέ, το σχέδιο και δεν το λέω με στείρα διάθεση άρνησης. Το λέω γιατί δεν διαπιστώθηκε από κανέναν, ούτε από την πλευρά της συγκυβέρνησης.

Έχετε απαριθμήσει αριθμητικούς στόχους, έχετε μία υπεραστιόδοξη πρόβλεψη ότι θα περάσουμε το μέσο όρο ανάπτυξης ακόμα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης -θα φτάσουμε στο 3,3%- και επιπλέον δημοιουργούμε πρωτογενή πλεονάσματα, όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει κάνει εκτίμηση ότι θα υπάρξει πρόβλημα μετά το '15. Και εμείς δεν λέμε κάτι γι' αυτό.

Άρα, πρώτον, εμείς θέλουμε να πετύχει το πρόγραμμα. Ποιο πρόγραμμα; Ένα πρόγραμμα που να μπορεί να το αντέξει η ελληνική κοινωνία. Το αντέχει; Όχι. Κύριε Υπουργέ, δεν το αντέχει. Πόσο να το αντέξει, όταν έχει χάσει από 40% έως 50% του εισοδήματός του ο Έλληνας πολίτης; Πώς να το αντέξει η ελληνική κοινωνία, όταν έχει ξεπεράσει πλέον το 30% η ανεργία;

Και κάνετε πρόβλεψη, κύριε Υπουργέ, ότι θα πέσει στο 18% -αν θυμάμαι καλά- δηλαδή θα έχουμε μία τεράστια μείωση τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Μα, με συγχωρείτε, υπάρχει κάποιο σχέδιο σε εξέλιξη και εμείς δεν το έχουμε αντιληφθεί; Δεν υπάρχει πρόβλημα ρευστότητας ακόμα στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, που θα έπρεπε να είναι η βασική μας στόχευση να ενισχύσουμε την οποία προσπάθεια επανεκκίνησης; Είναι κάτι που το βλέπουμε μόνο εμείς; Δεν το αντιλαμβάνεται όλη η ελληνική κοινωνία;

Και εμείς θέλουμε να γεμίσουμε ελπίδες, αλλά πατώντας σε μία ρεαλιστική, σοβαρή και συγκεκριμένη εκτίμηση. Με το να καλλιεργώ ένα success story, φρούδες ελπίδες, είναι προφανές ότι θα εξυπηρετήσω μικροπολιτικούς, μικροκομματικούς στόχους εν όψει μιας εκλογικής αναμέτρησης, αλλά θα έχω να αντιμετωπίσω ως ελληνική πολιτεία, ως ελληνική κοινωνία πολύ μεγαλύτερα προβλήματα μετά την ολοκλήρωση αυτής της εκλογικής διαδικασίας.

Για εμάς, κύριε Υπουργέ, πέραν του ότι οι διαπιστώσεις εν πάση περιπτώσει προκαλούν, πέραν του ότι οι προβλέψεις προκαλούν και ξεπερνούν τη φαντασία του Έλληνα, πέραν του ότι υπόσχεται, όπως είπα προηγούμενα, μια ανάπτυξη του 3,3%, όταν υπόσχεται -όπως είπα και προηγούμενα, αλλά για εμπέδωση και ένταση το κάνω- μείωση της ανεργίας στο 15,9% το 2018...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Όμως, κύριε Υπουργέ, έχουμε μπροστά μας και πρέπει να απαντήσουμε με ειλικρίνεια στους Έλληνες πολίτες πώς είναι δυνατόν να πετύχουμε συνεχή πρωτογενή πλεονάσματα που ελάχιστα, ελαχιστότατες χώρες στον κόσμο και με πολύ μικρότερο ΑΕΠ έχουν παράξει, έχουν δημιουργήσει. Εάν είχε ξεκινήσει αυτό που είπα προηγούμενα, μια αναπτυξιακή διαδικασία, εάν είχε επανεκκινήσει η ελληνική οικονομία θα λέγαμε «Μπας και δεν το βλέπουμε εμείς;». Αλλά ακόμα και το ΕΣΠΑ αναξιοποίητο ως ένα βαθμό έχει μείνει, ακόμα και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που τόσο επιμένει η Δημοκρατική Αριστερά, που έχει πολλαπλασιαστικό χαρακτήρα, συνεχώς συρρικνώνεται, συνεχώς μειώνεται.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να είμαστε δίκαιοι και ειλικρινείς ο ένας απέναντι στον άλλο. Τα οποία πρωτογενή πλεονάσματα θα προκύψουν, όπως ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους, με περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών στα ζητήματα κοινωνικής προστασίας και στις δημόσιες επενδύσεις.

Μάλιστα -και κλείνω με αυτό γιατί ήδη έχω περάσει το χρόνο- το οξύμωρο και το παράδοξο, κύριε Υπουργέ, είναι ότι ενώ εδώ μέσα έχουμε συνομολογήσει ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης ήταν αυτοί που υποκατέστησαν το κοινωνικό κράτος σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία που περνάει και διέρχεται η ελληνική κοινωνία, τους συμπεριέχουμε ακόμα περισσότερο και ούτε λίγο ούτε πολύ, κύριε Υπουργέ, παρουσιάζουν ληξιπρόθεσμες οφειλές μηδέν από το 2014 μέχρι το 2018 και το 2018 τους έχουμε με πλεόνασμα περίπου 1,5 δισεκατομμύριο. Αν αυτό δεν σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη υπερφορολόγηση και σε κεντρικό επίπεδο και σε τοπικό επίπεδο, περιμένω μία εξήγηση.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας, εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, όπως τότε στο προηγούμενο μεσοπρόθεσμο είχαμε τις σοβαρές αντιρρήσεις και δεν το στηρίξαμε, έτσι και σήμερα δεν μπορούμε να συναινέσουμε σε μία αβεβαιότητα που οδηγεί την ελληνική οικονομία, την ελληνική κοινωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ κι εγώ.

Τον λόγο έχει η κ. Παναγιώτα Δριτσέλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα επί των μεγεθών ουσιαστικά του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής που συνεπεξεργάστηκε το Υπουργείο Οικονομικών με τους εκπροσώπους των δανειστών, όπως πάντα. Ουσιαστικά αυτό το νομοθέτημα θέτει τα όρια των κρατικών δαπανών για την επόμενη τετραετία και περιλαμβάνει μία γενική περιγραφή των νέων δημοσιονομικών μέτρων που σχεδιάζονται από την Κυβέρνηση και την τρόικα.

Ουσιαστικά, όμως, τα βασικά χαρακτηριστικά αυτού του νομοθετήματος στην πραγματικότητα είναι δύο. Αφ' ενός, το πρώτο αφορά στη σαφή θεσμοθέτηση νέων διαρθρωτικών και δημοσιονομικών μέτρων, τα οποία δεν είναι άλλα από τις γνωστές απολύσεις, καταργήσεις, περικοπές και αυξήσεις σε φόρους. Αφ' ετέρου, το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι μία τεχνητή υπεραστιδοξία που εισάγεται, προφανώς για να δικαιολογηθούν τα τερατώδη πρωτογενή πλεονάσματα που προβλέπονται και τα οποία ως γνωστόν προορίζονται για την αποπληρωμή των τόκων του χρέους μας.

Είναι αξιο απορίας, λοιπόν, το πώς η συγκυβέρνηση όλο αυτό το διάστημα -και άκουσα όλους τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης που τοποθετήθηκαν και τον κ. Σταϊκούρα, πριν από λίγο- ισχυρίζεται ότι αυτό το μεσοπρόθεσμο δεν περιλαμβάνει νέα μέτρα, όταν για παράδειγμα στην εκπαίδευση προβλέπεται περικοπή εκατοντάδων εκατομμυρίων ετησίως, σε σχέση με τις σημερινές διατάξεις, όταν υπάρχουν δραστικές περικοπές σε μισθούς και συντάξεις οι οποίες προβλέπονται ρητά μέσα στο μεσοπρόθεσμο και πραγματικά πώς δικαιολογούνται οι χιλιάδες απολύσεις που σχεδιάζονται για το δημόσιο τομέα.

Τελικά, από ποιο προκύπτει αυτή η άκριτη αισιοδοξία των κυβερνώντων, ότι με αυτήν την άγρια λιτότητα μέχρι το 2018 η ανάπτυξη θα αγγίζει εξωπραγματικά όρια, η ανεργία θα μειωθεί κατά περίπου δέκα ποσοστιαίες μονάδες και θα επιτύχουμε και πρωτογενή πλεονάσματα σε επίπεδα Νορβηγίας; Η απάντηση δεν είναι δύσκολη και φαντάζομαι ότι όλοι μπορούν να αναλογιστούν τι κρύβεται πίσω από όλα αυτά. Η Κυβέρνηση για άλλη μία φορά επιχειρεί να σκεπάσει τα εξωφρενικά μέτρα που εισάγει μέσω μιας υποτιθέμενης αφήγησης επιτυχίας, η οποία όμως βασίζεται σε χονδροειδείς αλλά και μεθοδευμένες ανακρίβειες.

Αυτό το Μεσοπρόθεσμο αφαιρεί από την πραγματική οικονομία εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2018, τα οποία μέσω της κατασκευής λιγνιτών πλεονασμάτων προορίζονται για τη μαύρη τρύπα τους χρέους.

Συγχρόνως, ενώ η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών θριαμβολογεί για τη αίτηση για ελάφρυνση του χρέους που υπέβαλε στο Eurogroup ο κ. Στουρνάρας, εν τούτοις οι Υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης για άλλη μία φορά παρέπεμψαν στις ελληνικές καλένδες την εξέταση του θέματος και σίγουρα θα πάει και μετά από τον επόμενο έλεγχο των δανειστών.

Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει καμία απόκλιση από τη λιτότητα, δεν προβλέπεται τίποτα και μοιραία αυτή η τεχνητή αισιοδοξία

έχει και ημερομηνία λήξης που δεν είναι άλλη από την επομένη των ευρωπαϊκών εκλογών όπου αυτά τα σκληρά μέτρα θα αρχίσουν και πάλι να αποκαλύπτονται ένα-ένα.

Και επειδή βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και επειδή καθημερινά εξαπολύονται μύθοι εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ ότι δήθεν κινδυνολογεί και ότι τροφοδοτείται από αυτήν την κοινωνική και ανθρωπιστική κρίση που βιώνει η χώρα μας, θα ήθελα ενδεικτικά να αναφέρω στο Σώμα μια σειρά από διατυπώσεις του κειμένου του μεσοπρόθεσμου και της αιτιολογικής έκθεσης.

Πρώτο θύμα περικοπών ο λεγόμενος κοινωνικός προϋπολογισμός. Από τον ΕΟΠΥΥ και τα υπό κατάρρευση νοσοκομεία προβλέπονται περαιτέρω περικοπές άνω του 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ μέχρι το 2018. Αυτά τα νούμερα παρατίθενται στη σελίδα 72 της αιτιολογικής έκθεσης.

Στη σελίδα 45 αναφέρεται η μείωση πρωτογενών δαπανών για μισθούς και συντάξεις άνω των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ μέχρι το 2018 και ταυτόχρονη μείωση 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για το ίδιο διάστημα σε σχέση με τις δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης και περίθαλψης.

Στη σελίδα 44 ο λόγος προσλήψεων-αποχωρήσεων από το δημόσιο για τα επόμενα δυο χρόνια περιλαμβάνει περισσότερες από είκοσι χιλιάδες επιπλέον αποχωρήσεις. Οι περισσότερες από αυτές θα είναι αναγκαστικές, δηλαδή θα είναι απολύσεις.

Στη σελίδα 27 της αιτιολογικής έκθεσης οι φόροι -άμεσοι και έμμεσοι- κινούνται ανάμεσα στα 45 και 50 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Και όμως η λίστα των νέων μέτρων δεν τελειώνει εδώ, διότι για ακόμα μια φορά βασική δεξαμενή περικοπών και απολύσεων αποτελεί η δημόσια παιδεία, με έναν συνεχώς κρυπτόμενο Υπουργό Παιδείας, ο οποίος τους τελευταίους μήνες το μόνο που κάνει είναι να εισάγει τροπολογίες-κόλαφους για τη δημόσια παιδεία σε άσχετα νομοσχέδια. Δεν έχει έρθει ποτέ στη Βουλή να εξηγήσει τον λόγο και συνεχώς κάθε μία νομοθετική παρέμβαση που εισάγεται από το Υπουργείο Παιδείας είναι πραγματικά και ένα ακόμα πλήγμα στη δημόσια παιδεία μας, με τελευταία αυτή για την εξίσωση των τίτλων σπουδών. Έχει επιτρέψει οι συνολικές δαπάνες για το Υπουργείο Παιδείας να μειώνονται επιπλέον 1 δισεκατομμύριο ευρώ σωρευτικά για την επόμενη τετραετία σε σχέση με τα σημερινά επίπεδα, καθιστώντας ουσιαστικά την Ελλάδα τη μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ξεοδεύει λιγότερα από 2% του ΑΕΠ για την εκπαίδευση των παιδιών της.

Από πού, λοιπόν, θα προκύψει αυτή η τερατώδης περικοπή; Το ίδιο το μεσοπρόθεσμο το λέει στις σελίδες 23 και 24: Μείωση των λειτουργικών δαπανών πανεπιστημίων και ΤΕΙ μέσω συγχωνεύσεων και καταργήσεων, μείωση έκτακτου προσωπικού των ΑΕΙ, μείωση της μισθολογικής δαπάνης των αναπληρωτών καθηγητών της μέσης εκπαίδευσης και βέβαια μέσω αναγκαστικών αποχωρήσεων και απολύσεων.

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κινδυνολογεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ απλώς ξέρει καλή ανάγνωση. Διαβάζει με προσοχή τα όσα αναφέρει η ίδια η Κυβέρνηση και αυτά ακριβώς λέει. Αυτή είναι η αλήθεια των αριθμών που εσείς οι ίδιοι επικαλείστε και αυτοί είναι οι αριθμοί που εσείς θέλετε να κάνετε και νόμο του κράτους.

Όσο και αν προσπαθείτε να επιβάλλετε το success story νούμερο δύο, τρία -δεν θυμάμαι ακριβώς τον αριθμό- όσο και αν θέλετε να βαπτίσετε το κρέας ψάρι, όσο και αν προσπαθείτε μέσα από κυβερνητικούς και μιντιακούς κύκλους να υποβαθμίσετε την πολιτική σημασία των εκλογών του Μαΐου στις 18 και στις 25, να είστε σίγουροι ότι οι Έλληνες πολίτες θα δώσουν μια ηχηρή απάντηση στις κυβερνητικές πολιτικές σε αυτές τις δύο αναμετρήσεις και με αυτήν τη ψήφο των πολιτών με σαφή, λαϊκή, νωπή εντολή ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποτελέσει και το μεγάλο θριαμβευτή αυτών των αναμετρήσεων για να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές της λιτότητας, όχι μόνο μέσα στην Ελλάδα αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα πέντε μέλη του Συλλόγου Ορθόδοξος Χριστιανική Αδελφότης Κωφών και Βαρηκόων Ελλάδος.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Βουλή επίσης καλωσορίζει και την πρώην συνάδελφο, η οποία τους συνοδεύει την κ. Αράπογλου, η οποία έδωσε τους δικούς της αγώνες μέσα στο Κοινοβούλιο από την πλευρά της. Απ' ό,τι φαίνεται, τους δίνει τώρα στην κοινωνία έξω και σας συχαίρουμε γι' αυτό. Να είστε καλά και ευχαριστούμε που ήρθατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω αποστασιοποιημένα να καταθέσω συναισθήματα τα οποία εγώ έχω καταγράψει από τη συζήτηση στην Ολομέλεια. Θεωρώ ότι τα συναισθήματα αυτά κυριαρχούν και σε εσάς. Είναι αφ' ενός το συναίσθημα της θετικής ικανοποίησης από την υλοποίηση στόχων με ορατά αποτελέσματα που είναι πλέον δεδομένα. Τα έχουν περιγράψει οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης και η εισηγήτρια κ. Πατριανάκου. Παράλληλα επιτρέπει μου να πω ότι κυριαρχεί και το συναίσθημα της θλίψης γιατί κάποιοι δυστυχώς στην Αίθουσα αυτή δεν αντιλαμβάνονται πού βρισκόμαστε μετά από μια μεγάλη πορεία της χώρας για να ξεπεράσουμε αυτήν την μεγάλη κρίση.

Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για τα επόμενα τέσσερα χρόνια είναι ένα σχέδιο με αισιόδοξες προβλέψεις και ρεαλιστικές εκτιμήσεις, όπως και ο Υπουργός ανέλυσε στην τοποθέτησή του. Είναι ένα σχέδιο που διασφαλίζει σταθερότητα, που με κόπο και προσπάθειες κατακτήσαμε. Παράλληλα δείχνει την κατεύθυνση της αναπτυξιακής μας πορείας.

Παρακολουθήσα τους ομιλητές από κόμματα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διαπίστωσα αμχανία. Διαπίστωσα παράλληλα και μια αίσθηση απογοήτευσης και έλλειψης προσανατολισμού. Είναι ίδιες οι αντιδράσεις που επέδειξαν σε δυο θέματα: στο ζήτημα του πρωτογενούς πλεονάσματος και στο ζήτημα της εξόδου της χώρας από την κρίση στις αγορές. Είναι σαφές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σε ένα απόλυτο κενό στρατηγικής, επιτρέπει μου να πω. Συνεχίζει να επενδύει στην οργή των πολιτών. Συνεχίζει να επενδύει στην απογοήτευση και στην καταστροφολογία. Μόνο που η οργή των πολιτών έχει αρχίσει να δίνει τη θέση της στην ωριμότητα και στην αίσθηση της σταθερότητας.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η χώρα δοκιμάστηκε τα προηγούμενα χρόνια. Υπήρξε πόνος. Άνθρωποι έχασαν τις δουλειές τους. Άνθρωποι έχασαν το κεκτημένο της διαβίωσής τους. Και είναι αλήθεια πως υπάρχει ακόμα ένα πολύ υψηλό ποσοστό ανεργίας που υπερβαίνει το 27%. Οι συνέπειες της κρίσης που χτύπησε βίαια την ανοχύρωτη και ευάλωτη ελληνική οικονομία είναι ακόμα ορατές.

Το 2012 -για να μην ξεχνιόμαστε- οι συνθήκες ήταν οριακές. Η έξοδος της Ελλάδας από την Ευρωζώνη ήταν στην ατζέντα των συζητήσεων στις διεθνείς αγορές. Θυμόμαστε όλοι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θυμόμαστε όλοι τις συζητήσεις σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπονομεύτηκε και στο εσωτερικό από ορισμένους πολιτικούς, κοινωνικούς και ενδεχόμενα οικονομικούς κύκλους κάθε σταθεροποιητική προσπάθεια, κάθε προσπάθεια ανάκτησης της εμπιστοσύνης της ελληνικής οικονομίας. Οι κοινωνικές αντιδράσεις ήταν ιδιαίτερα έντονες. Υπήρχε διάχυτος ο φόβος κοινωνικής έκρηξης.

Η Κυβέρνηση έκανε μια προσπάθεια που όχι μόνο απέδωσε ορατά και χειροπιαστά αποτελέσματα, αλλά εμπέδωσε ένα κλίμα σταθερότητας στη χώρα και αντίστοιχα ένα κλίμα σταθερότητας στην Ευρώπη, στην προοπτική της ευρωπαϊκής προόδου της Ελλάδος αλλά και της Ευρώπης.

Αυτό το κλίμα έγινε εμπιστοσύνη και εδραιώθηκε σε όλους μας. Συνέβαλε σ' αυτό τόσο η τήρηση των δεσμεύσεων που αναλάβαμε όσο και το πρωτογενές πλεόνασμα. Μάλιστα γι' αυτό, ενώ η εκτίμηση στο προηγούμενο μεσοπρόθεσμο ήταν ότι θα

προέκυπτε το πλεόνασμα τον επόμενο χρόνο, εμείς καταφέραμε να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα ένα χρόνο νωρίτερα. Επιβεβαιώθηκε μάλιστα και από την έξοδο της χώρας στις αγορές μετά από τέσσερα χρόνια. Επιβεβαιώνεται παράλληλα και από το κλίμα σταθερότητας που κυριαρχεί στο πλαίσιο του οποίου οι πολίτες δείχνουν ότι έχουν κριτική προσέγγιση για τις πολιτικές αποφάσεις. Οι πολίτες γνωρίζουν ότι ο λαϊκισμός δεν οδηγεί πουθενά. Ξέρουν ότι εύκολες και μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν πια.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες έχουν αντιληφθεί ότι η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει, να αλλάξουν κατεστημένες νοοτροπίες κι αντιλήψεις.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το 2013 καλύφθηκαν τα 9,5 από τα 14 δισεκατομμύρια που χρειάζονταν και απαιτούσε το μεσοπρόθεσμο που συζητάμε σήμερα και για την επόμενη χρονιά υπάρχει πρόβλεψη μόνο για 4,5 δισεκατομμύρια, τα οποία όμως δεν χρειάζονται και -όπως και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε- δεν απαιτούνται άλλα μέτρα, άλλες περικοπές κι άλλες μειώσεις μισθών. Παρά την κινδυνολογία, μέτρα δεν υπάρχουν στο μεσοπρόθεσμο.

Η φαντασία που διαθέτουν, όμως, κάποιοι είναι βέβαιο ότι θα τους βοηθήσει να ανακαλύψουν κρυφά μέτρα, να συνεχίσουν την κινδυνολογία. Είναι μια πρακτική για να αυτοεπιβεβαιώνονται και να επιβεβαιώνουν, επίσης, την πολιτική τους θέση, με τη διαφορά ωστόσο ότι αυτές οι πρακτικές τελειώνουν, φθίνουν, όσο η χώρα βγαίνει από τα μνημόνια και μπαίνει στο δρόμο της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ποτήρι δεν είναι άδειο, όπως θέλετε να το βλέπετε ιδιαίτερα οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Κυρίως, όμως, δεν έχετε αντιληφθεί κάποιοι από εσάς ότι το ποτήρι αυτό δεν το βλέπουν ούτε οι ίδιοι οι πολίτες άδειο. Είναι μακριά από εμάς οι υπεραστιόδοξες πρακτικές και εκτιμήσεις και πολύ περισσότερο η κατασκευή μιας εικονικής πραγματικότητας. Προβλήματα υπάρχουν. Ναι, υπάρχουν. Το επιβεβαιώνουμε όλοι. Το επιβεβαιώσαμε κι εμείς σήμερα από το βήμα αυτό. Υπάρχουν, όμως, και ορατά αποτελέσματα και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Υπάρχει σταθερότητα και η χώρα δείχνει έτοιμη για το επόμενο βήμα, το βήμα της ανάπτυξης, το βήμα της διαμόρφωσης ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου. Ακούσατε τον Πρωθυπουργό χθες και θα τον ακούσετε και την επόμενη εβδομάδα να αναπτύσσει το πλαίσιο της στρατηγικής ανάπτυξης της χώρας για τα επόμενα χρόνια.

Θέλω να επιστρέψω σε αυτό που έλεγα, ότι δεν είναι μόνο το πρωτογενές πλεόνασμα και η έξοδος στις αγορές που ενισχύουν το κλίμα της εμπιστοσύνης των πολιτών και των διεθνών αγορών, αλλά είναι η ορθή και ικανοποιητική εκτέλεση του προϋπολογισμού που προδιαθέτει όχι μόνο για την επίτευξη, αλλά και την υπέρβαση του πρωτογενούς πλεονάματός για το '14 που ενώ είχε υπολογιστεί στο 1,5% του ΑΕΠ, νεότερη επικαιροποιημένη εκτίμηση το ανεβάζει στο 2,3%.

Είναι, επίσης, η αίσθηση ότι επιστρέφει η ρευστότητα, η αίσθηση που προέρχεται από την εμπιστοσύνη που δείχνουν οι επενδυτές στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, το σύστημα αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν κανόνες, υπάρχει αλληλεγγύη, συνδέεται με εμπιστοσύνη και τήρηση κανόνων και υποχρεώσεων.

Μέσα από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής που συζητάμε, αγαπητές κι αγαπητοί συνάδελφοι, αναδεικνύονται οι βασικοί στόχοι της οικονομικής πολιτικής. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για να μην βρεθούμε ξανά στη δεινή θέση που βρεθήκαμε, για να μην πληρώσουμε οι πολίτες το κόστος αυτής της κρατικοδίαιτης αντίληψης της επιχειρηματικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε, να μιλήσω ένα λεπτό ακόμα.

Στόχος μας είναι το νέο αναπτυξιακό πρότυπο της χώρας, το οποίο θα πρέπει να το διαμορφώσουμε όλοι μαζί. Στόχος μας είναι η χρηματοδότηση της οικονομίας, που θα επιτευχθεί με την ενίσχυση της ρευστότητας. Στόχος μας είναι η μείωση σταδιακά των φορολογικών συντελεστών. Βασική προτεραιότητα είναι η μείωση της ανεργίας και θα έλεγα, ωστόσο, ότι θα πρέπει να κά-

νουμε τα πάντα, προκειμένου να πετύχουμε αυτόν το στόχο πριν το 2018. Στόχος μας είναι η βελτίωση της αποδοτικότητας των λειτουργιών του δημοσίου.

Άκουσα πολλούς να λοιδορούν και να απαξιώνουν το πρωτογενές πλεόνασμα. Η χώρα μπορεί πλέον να καλύπτει τις ανάγκες -αυτή είναι μια πραγματικότητα- χωρίς να δημιουργεί νέες δανειακές υποχρεώσεις και δίνεται η ευκαιρία σε όλους μας να διανέμουμε κοινωνικό μέρισμα, όποια κυβέρνηση κι αν έρθει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, επιτρέψτε μου να διατυπώσω και να επισημάνω πως το διχαστικό μήνυμα «εμείς ή αυτοί» που ακούσαμε ενόψει, μάλιστα, και των ευρωεκλογών, ένα δεύτερο μήνυμα «ΣΥΡΙΖΑ ή Μέρκελ» είναι ένα μήνυμα ψευδεπίγραφο.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα δεν αλλάζει από τους άλλους. Θα αλλάξει από εμάς. Την Ελλάδα θα την αλλάζουμε όλοι μαζί. Το «εμείς ή αυτοί» παραπέμπει σε άλλες εποχές, σε διχαστικές λογικές. Κλείσαμε τις πληγές αυτές. Δεν χρειάζεται να τις ξανανοίξουμε.

Και, κυρίως, αυτό το δίλημμα δεν λύνει κανένα πρόβλημα από τα υπαρκτά προβλήματα των πολιτών. Τα τελευταία χρόνια δοκιμαστήκαμε όλοι μας, δοκιμάστηκαν οι αντοχές μας. Θεωρώ αυτονόητο ότι δεν υπάρχουν πλέον διλήμματα. Από μας εξαρτάται. Από τις θετικές προβλέψεις που έχουμε καταθέσει σε αυτό το Βήμα, αλλά και από τις κυβερνητικές δεσμεύσεις μπορούμε να εδραιώσουμε μια σταθερότητα, μια ασφάλεια και μια ουσιαστική μακροχρόνια ευημερία, που θα στηρίζεται σε μια αληθινή ανάπτυξη.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μανούσος Βολουδάκης έχει τον λόγο.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σύνθετο ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και είναι εύκολο να οδηγήσει σε συγχύσεις όσους παρακολουθούν μέρος της κουβέντας και δεν μπορούν να εμβαθύνουν στο τι ακριβώς συμβαίνει. Είναι όμως και πάρα πολύ εύκολο να πει κανείς στην περιλήψη του τι είναι αυτό το μεσοπρόθεσμο.

Κατ' αρχάς, σε αυτό το μεσοπρόθεσμο, επειδή δημιουργούνται λάθος εντυπώσεις, δεν νομοθετούμε τίποτα ούτε μέτρα ούτε επιβαρύνσεις ούτε ελαφρύνσεις. Σε αυτό το μεσοπρόθεσμο αποτυπώνονται οι αριθμοί που προκύπτουν από το τι έχει νομοθετηθεί έως τώρα. Τι είναι αυτό που προκύπτει;

Προκύπτει ότι με την πορεία που έχουμε χωρίς ουσιώδεις μεταβολές στα βασικά μεγέθη που απασχολούν τους πολλούς, στους μισθούς, στις συντάξεις, στους φόρους, χωρίς βασικές αλλαγές, χωρίς μεγάλες διακυμάνσεις επιτυγχάνουμε τα πρωτογενή πλεονάσματα που είναι απαραίτητα για το δημοσιονομικό νοικοκύρεμα, που με τη σειρά του είναι προϋπόθεση της ανάπτυξης της χώρας.

Αυτό έχει προβλεφθεί εδώ και πολύ καιρό. Ήταν η δέσμευση του Αντώνη Σαμαρά προς τους Έλληνες πολίτες, που με το οικονομικό επιτελείο κατάφερε να την υλοποιήσει. Πριν από ένα χρόνο και κάτι, στα τέλη του 2012, λοιδορούσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τις προβλέψεις του προϋπολογισμού του 2013 και λέγατε ότι δεν θα επιτευχθεί πρωτογενές πλεόνασμα. Τώρα επετεύχθη, και αύριο τριακόσιες χιλιάδες οικογένειες θα λάβουν μέρισμα από το πλεόνασμα αυτό.

Μετά αρχίσατε να κάνετε προβλέψεις λίγο περισσότερο βραχυρόνιες, αλλά ούτε αυτές σας βγήκαν. Στο τέλος του 2013, προβλέψατε ότι ο προϋπολογισμός του 2014 δεν θα εκτελεστεί και ότι τον Μάρτιο θα είχαμε αναθεώρηση. Δεν την είχαμε. Πέσατε και εκεί έξω στην πρόβλεψη τριμήνου.

Τελευταία είχα προσωπική εμπειρία αποτυχίας προβλέψεως του επιτελείου σας σε ορίζοντα εβδομάδος. Είχα συζήτηση με τον καλό συνάδελφο και συντοπίτη, τον κ. Σταθάκη, σε τηλεοπτικό κανάλι την ημέρα της εξόδου στις αγορές. Είπα ότι αυτό θα οδηγήσει σε μείωση του βραχυπρόθεσμου κόστους δανεισμού και ο κ. Σταθάκης είπε ότι θα σκίσει τα βιβλία του και ότι

αυτό δεν μπορεί να γίνει. Μια εβδομάδα μετά διαψεύστηκε. Δεν ξέρω αν έσκισε τα βιβλία του. Αν θα μιλήσει αργότερα, φαντάζομαι ότι μπορεί να μας το πει αυτό.

Μια εβδομάδα μετά είχαμε την έκδοση των εντόκων γραμματίων του δημοσίου που είχαν 0,7% επιτόκιο χαμηλότερο από ό,τι είχε επιτευχθεί ένα μήνα πριν. Βέβαια, αυτό ακολουθήθηκε και από τη δυνατότητα των επιχειρήσεων, τραπεζών, κλπ, να εκδίδουν ομόλογα, επιβεβαιώθηκε από την είσοδο σημαντικών κεφαλαίων για τις αυξήσεις μετοχικών κεφαλαίων των τραπεζών, κ.λπ.. Άρα, λοιπόν, το νοικοκύρεμα είναι προϋπόθεση της ανάκαμψης και σε αυτόν το δρόμο μπαίνουμε σιγά - σιγά.

Ποια είναι τώρα η κριτική; Η Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ ειδικά με τον αντιπολιτευτικό του λόγο, ρέπει προς κάποιες μορφές λογοτεχνίας. Αντιμνημονιακό λυρισμό μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς τον λόγο αυτό, όπου αντί επιχειρημάτων και προτάσεων ακούγεται θρήνος, οδυρμός και μοιρολόι. Το λογοτεχνικό είδος αυτό θα βρει τη θέση του δίπλα στα κείμενα των φωτορομάντζων της δεκαετίας του '60 πιστεύω, αλλά παρακάμπτοντας αυτή τη διάσταση θα προσπαθήσω να δω πολύ σύντομα τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για το μεσοπρόθεσμο.

Τι μας είπε ο εισηγητής, ο κ. Τσακαλώτος; Είναι λάθος, μας λέει, η στρατηγική σας, γιατί βασίζεται στη δημιουργία των πλεονασμάτων, τα οποία κατά ένα μεγάλο μέρος τους πάνε πίσω στην εξυπηρέτηση του χρέους. Στην επιτροπή μάς ανέλυσε και περισσότερο το τι εννοεί, υπαινίχθηκε κάποια πράγματα, μιλώντας για τις αναδιρθρώσεις χρέους των χωρών του τρίτου κόσμου στη δεκαετία του '80 και του '90 και μας ανέλυσε την προτίμησή του για την αναδιάρθρωση με τα Brady Bonds έναντι αυτής με τα Baker Bonds, δηλαδή αυτήν την αναδιάρθρωση που συμπεριλαμβάνει κούρεμα και όχι μόνο επιμήκυνση του χρόνου ή μείωση του επιτοκίου.

Λαμπρά, συμφωνώ και εγώ μαζί σας, θα ήταν καλύτερα έτσι. Ξέρετε, όμως, την αναδιάρθρωση με τα Brady Bonds δεν την νομοθέτησαν οι αγαπημένες σας Βενεζουέλες και Βολιβίες, που ήταν οι ωφελούμενες. Την νομοθέτησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Σε αυτήν την περίπτωση εμείς δεν είμαστε στη θέση των Ηνωμένων Πολιτειών. Ευτυχώς, δεν είμαστε ούτε στη θέση των χωρών της Λατινικής Αμερικής επειδή δεν πέρασε, ούτε και θα περάσει το δικό σας.

Εμείς τώρα με αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια, έχοντας πετύχει το στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος, μπαίνουμε στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης, γιατί πράγματι το χρέος χρειάζεται ελάφρυνση.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Το θέμα είναι αν θέλετε. Θέλετε;

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Καλό είναι να ελπίζει και να εύχεται κανείς τη μείωση του χρέους, αλλά σε αυτήν την Αίθουσα νομοθετούμε το τι θα πράξουμε. Δεν νομοθετούμε ούτε τις ευχές μας ούτε το τι θα πράξουν οι άλλοι.

Αν τώρα πιστεύετε, αγαπητέ κύριε Τσακαλώτο και συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι μπορείτε να επιβάλλετε σε όλο τον κόσμο τη σοφία σας, καλό θα είναι να πάει ο Αρχηγός σας και σε κανένα από τα debate όπου καλείται για να εκθέσει τις απόψεις του για το μέλλον της Ευρώπης, γιατί αν τα αποφεύγει, επιλέγοντας της συντροφιά του Κομμουνιστικό Κόμματος της Μοραβίας στην Πράγα, δεν θα καταφέρετε να αλλάξετε τους συσχετισμούς στην Ευρώπη που επιθυμείτε.

Τι άλλο ενδιαφέρον μας είπε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ; Εδώ, είναι για εμένα το πιο σημαντικό σημείο. Είναι λάθος -είπε στην επιτροπή- ότι δίνετε έμφαση στη μείωση των φόρων στους σχεδιασμούς σας για το μέλλον, γιατί οι φόροι έχουν μικρότερο πολλαπλασιαστή από τις δημόσιες δαπάνες, άρα για την ανάκαμψη χρειαζόμαστε αύξηση δαπανών και όχι μείωση των φόρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Μας αποκαλύπτете έτσι, για μία ακόμα φορά, την ουσία της πολιτικής σας. Μας αποκαλύπτете ότι η Αριστερά εξακολουθεί να πιστεύει ότι η λύση σε όλα τα προβλήματα είναι η ελάφρυνση των φόρων.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Η αναδιάρθρωση...

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Μας το έχει πει ξανά το επιτελείο

σας και με άλλους τρόπους. Έχουμε ακούσει και τον κ. Σταθάκη να μας λέει πάλι ότι δεν είναι προτεραιότητα η μείωση των φορολογικών συντελεστών και το έχουμε πια εμπεδώσει.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Μην τα λέτε έτσι. Ό,τι θέλετε λέτε μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Τσακαλώτο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κάνουμε συζήτηση. Θέλετε συζήτηση ή θέλετε να λέμε κουβέντες;

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Έχουμε εμπεδώσει και τι λέτε στο πρόγραμμά σας για φορολόγηση ακόμα και των καταθέσεων, που είναι ήδη φορολογημένος πλούτος. Αυτή είναι η αντίληψή σας για τη φορολογία.

Εμείς, όμως, πιστεύουμε ότι ο Έλληνας πολίτης, ο Έλληνας επιχειρηματίας, ο Έλληνας επαγγελματίας υπερφορολογείται σήμερα. Αναγκαστήκαμε να δεχθούμε την υπερφορολόγηση αυτή λόγω των εκτάκτων συνθηκών, αλλά για εμάς είναι άθλος πραγματικός, είναι παρέκκλιση από τα πιστεύω μας και γι' αυτό είναι προτεραιότητά μας η ελάφρυνση των φόρων. Ήδη έχουμε και τα πρώτα διαβήματα με τη μείωση των φόρων μεταβίβασης, με τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, τις ασφαλιστικές εισφορές κ.λπ..

Εσείς θέλετε αύξηση των δαπανών, γιατί πιστεύετε ότι η λύση είναι το μεγάλο και σπάταλο κράτος του παρελθόντος. Αυτό δεν είναι η λύση, αυτό ήταν το πρόβλημα και όλοι οι Έλληνες πολίτες στην πραγματικότητα το διαισθάνονται αυτό.

Μας λέτε ακόμα, με τρόπο που δεν θα έπρεπε, ζητήματα σχετικά με το νόμισμα -τον κίνδυνο τον έχουμε ξεπεράσει- πρώτα με το προεκλογικό σας σύνθημα «καμμία θυσία για το ευρώ». Μα, οι θυσίες δεν έγιναν για το ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι θυσίες έγιναν για τις περιουσίες των Ελλήνων πολιτών, για τη δυνατότητα των Ελλήνων πολιτών να μπορούν να καταναλώνουν τα εισαγόμενα προϊόντα, που έχουν ανάγκη. Διότι αν βγαίναμε από το ευρώ, τα πρώτα θύματα θα ήταν οι ασθενέστεροι οικονομικά Έλληνες πολίτες, που δεν θα μπορούσαν να πληρώσουν τα τρόφιμα τους, τα φάρμακά τους, τα είδη πρώτης ανάγκης. Μετά, βέβαια, θα ήταν οι καταθέσεις και οι περιουσίες των Ελλήνων πολιτών, που θα έχαναν κάθε μέρα μέρος της αξίας τους.

Για να μην συμβούν αυτά, οι Έλληνες επέλεξαν το δρόμο που επέλεξαν και είναι δύσκολος πραγματικά, αλλά τώρα φτάνει στην αντίπερα όχθη και δεν θα θυσιάσουμε ό,τι έχει γίνει ως σήμερα για να κλείνετε εσείς το μάτι στις δικές σας εξτρεμιστικές τάσεις, γιατί σε αυτές κλείνετε το μάτι, όταν μιλάτε για δημοψηφίσματα.

Τι θα είναι το δημοψήφισμα; Θα πάτε να διαπραγματευτείτε κι αν σας πουν «ξέρετε, αυτά που ζητάτε δεν είναι συμβατά με το ευρώ», θα γυρίσετε να πετάξετε πίσω το μπαλάκι στους Έλληνες πολίτες.

Ποια θα είναι η εισήγησή σας; Στα δημοψηφίσματα οι κυβερνήσεις, δεν λένε «για ελάτε παιδιά να δούμε τι θα κάνουμε». Θέτουν ένα ερώτημα που απαντάται με «ναι» ή «όχι» και έχουν και εισήγηση. Ποιο θα είναι το ερώτημα και ποια θα είναι η δική σας εισήγηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να τα πείτε καθαρά αυτά. Στη δημοκρατία δεν μπορεί κανείς να κρύβεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Οι Έλληνες πολίτες καταλαβαίνουν ότι δεν υπήρχε άλλος δρόμος και καταλαβαίνουν ότι εμείς αυτά που λέμε, τα εννοούμε. Εσείς προσπαθείτε από τη μία να χαϊδεύετε τις εξτρεμιστικές στα τάσεις στο εσωτερικό σας και από την άλλη προσπαθείτε να παραπλανήσετε τους πολίτες οι οποίοι σας ακολούθησαν, όχι γιατί μοιράζονται τις εξτρεμιστικές ιδέες σας αλλά γιατί η πράγματι δύσκολη κατάσταση, την οποία βιώνουν, τους έκανε να έχουν αγανακτήσει.

Όμως, ο δρόμος είναι -και αυτό όλοι το καταλαβαίνουν- το νοικοκύρεμα του κράτους και η απελευθέρωση των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου. Σε αυτόν το δρόμο θα συνεχίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Νάσος Αθανασίου έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στη δημοσιογραφική μου καριέρα -δεν μπορώ να επικαλεστώ την πολιτική, γιατί είναι μόνο δύο ετών- δεν έχω ακούσει χαμηλότερου επιπέδου ομιλίες από αυτές που άκουσα σήμερα από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Κάποτε ο μακαρίτης ο Καραμανλής είχε πει από αυτό εδώ το βήμα ότι «κάποιοι έδεχνε κάποιον καλώντας ταυτοχρόνως για βοήθεια». Αυτό κάνετε. Προσπαθείτε να δείρετε κάποιον, καλώντας οι ίδιοι σε βοήθεια, εσείς που δέρνετε.

Ο κύριος Υπουργός στάθηκε εδώ με σεμνότητα, μίλησε μόνο με αριθμούς, δεν προχώρησε σε χαρακτηρισμούς. Ο κ. Στουρνάρας απέφυγε να έρθει, γιατί έχει λόγους, οι οποίοι μπορούν να εμφανιστούν αμέσως.

Μιλήσατε για λαϊκισμό. Η ζωή, όμως, παίζει παράξενα παιχνίδια. Την ώρα που μιλούσε ο κ. Βορίδης, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, ένας οικονομολόγος, από τους πολλούς που υπάρχουν και ο οποίος ονομάζεται Πισσαρίδης, έδινε στην Κύπρο μια συνέντευξη και η συνέντευξη αυτή μεταδιδόταν στην Ελλάδα.

Τι λέει ο κ. Πισσαρίδης; Θέλω να σας πω δύο λόγια και μετά να μου πείτε αν είναι εξτρεμιστής και αν είναι λαϊκιστής ο κ. Πισσαρίδης. Υπέρ ενός νέου κουρέματος του χρέους της Ελλάδος τάχθηκε σε συνέντευξή του στο κυπριακό κανάλι «Signaline» ο νομπελίστας -παραιήθηκε το «νομπελίστας», διότι τι είναι το Νόμπελ μπροστά στο χτύπημα στην πλάτη από τον κ. Σόιμπλε;- κ. Πισσαρίδης και Πρόεδρος του κυπριακού Εθνικού Συμβουλίου Οικονομίας. Όπως επεσήμανε, στην Ελλάδα πρέπει να δοθεί άφεση χρέους. «Debt forgive» είπε αγγλιστί, δηλαδή να της συγχωρήσουν τα χρέη της. Αν δεν γίνει αυτό, η Ελλάδα θα χρειαστεί και τρίτο πακέτο στήριξης.

Όταν τον κάλεσαν να σχολιάσει τις αναφορές ότι η Ελλάδα ζει με γερμανικά χρήματα, ο κ. Πισσαρίδης κάλεσε τη Γερμανία να μην ξεχνά ότι η ίδια το 1950 διατηρήθηκε στη ζωή με αμερικανικά χρήματα. Όταν ρωτήθηκε αν η Ευρωζώνη πρέπει να αρχίσει να κόβει χρήμα, απάντησε: «Αυτό το πιστεύω. Πρέπει να φοβάται τον αποπληθωρισμό η Ευρωζώνη και όχι τον πληθωρισμό. Αυτός είναι ο φόβος μου για την Ευρώπη στην παρούσα φάση».

Θέλω να πω στον προλαλήσαντα, ο οποίος ρώτησε ποια είναι η εισήγηση, ότι την εισήγηση τη δίνει η επιστήμη, την εισήγηση τη δίνουν οι Πισσαρίδης, την εισήγηση δεν την δίνουν δεκάριοι προεκλογικοί λόγοι. Αυτή είναι η δική μου προσωπική απάντηση και νομίζω ότι αυτή η απάντηση καλύπτει πολλούς.

Εγώ αναφέρθηκα στον Πισσαρίδη και μια συνάδελφος στον Φίλιπ Λεγκρέν. Ο Φίλιπ Λεγκρέν είναι κορυφαίος οικονομικός σύμβουλος του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διαβάσατε τι έγραψε, κύριε Υπουργέ; Περιγράφει το ελληνικό πρόγραμμα. Εσάς κατηγορεί, την Κυβέρνηση στην οποία ανήκετε κατηγορεί. Είναι ΣΥΡΙΖΑ ο Φίλιπ Λεγκρέν; Είναι ΣΥΡΙΖΑ ο Χέλμουτ Σμιτ, που λέει όσα λέει εναντίον της κ. Μέρκελ; Είναι ΣΥΡΙΖΑ ο Τίμοθι Γκάιτνερ, που έχει πει όσα έχει πει; Τα έχετε πληροφορηθεί; Διαβάζετε εφημερίδες ή μόνο μια τοπική εφημερίδα για τον κ. Σόιμπλε;

Όσες φορές επιχειρήσα να αναφερθώ σε τέτοιους επιστήμονες, το μετάνιωσα. Γι' αυτό θα αλλάξω αμέσως ύφος. Επιβάλλεται να αλλάξω ύφος, γιατί δεν γίνομαι κατανοητός.

Ορισμένοι θέλουν να ακούγονται καλά στις Βρυξέλλες, θέλουν ευρωπαϊκό αξίωμα, πρέπει να είναι αρεστοί. Δεν εννοώ εσάς, αλλά κάποιοι θέλουν να είναι αρεστοί στις Βρυξέλλες. Επιδιώκουν και ευρωπαϊκό αξίωμα και το εννοώ. Και εντολέα τους θεωρούν την κ. Μέρκελ, όχι τον ελληνικό λαό. Εγώ θα προσπαθήσω να εκπροσωπήσω όσο μπορώ, κατά το δυνατόν, τον ελληνικό λαό με γεγονότα, όχι με αξιολογικές κρίσεις.

Πρώτον, την 1^η Ιουλίου τέσσερα εκατομμύρια Έλληνες εγγεγραμμένοι στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης θα πάνε στα ΑΤΜ και θα δουν τις απολαβές τους πετσοκομμένες. Ψεύδομαι; Αυτό έχει υπογράψει η ελληνική Κυβέρνηση. Μιλάω για την εφαρμογή του «Zero deficit close».

Δεύτερον, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Προβόπουλος μέσω των «FINANCIAL TIMES» προτρέπει τις διοικήσεις των τραπεζών να αφήσουν τις αδύναμες ελληνικές επιχειρήσεις να καταρρεύσουν. Συμφωνείτε; Πείτε το. Διαφωνείτε; Πείτε το.

Θα κρατήσετε τον κ. Προβόπουλο; Ο Υπουργός Ανάπτυξης, κυρίως, στηρίζει την άποψη Προβόπουλου, να καταρρεύσουν οι αδύναμες ελληνικές επιχειρήσεις; Ο κ. Στουρνάρας θα μείνει στην Αθήνα για να δει από κοντά το κατάντημα; Αυτά απαιτούν απαντήσεις. Δεν υπάρχει διάψευση από προχθές που δημοσιεύτηκε αυτό στους «FINANCIAL TIMES».

Τα χτυπήματα στον Έλληνα πολίτη είναι συμφωνημένα, υπογεγραμμένα και σφραγισμένα. Αυτό το μεσοπρόθεσμο –ναι, δεν ψηφίζουμε κάτι καινούριο- μετατρέπει σε πράξεις τους στόχους των μνημονίων. Νομίζετε ότι η πλάτη του Έλληνα αντέχει και άλλα; Δεν καταλαβαίνετε ότι δεν μπορείτε να ευχαριστήσετε άλλο την τρόικα, ότι δεν γίνεται περισσότερο σκύψιμο;

Ο πόνος που θα προκαλέσει αυτό το μεσοπρόθεσμο, θα είναι μεγαλύτερος από τον πόνο που προκλήθηκε ως τώρα. Γιατί τώρα το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο. Δεν έχει άλλο κρέας να κόψει, δεν έχει σάρκα, που επίσης πονάει. Θα φτάσει στο μεδούλι. Ως το 2018 δεσμεύεστε να συνεχίσετε τη βίαιη εσωτερική υποτίμηση, τον ευτελισμό των εισοδημάτων, τη μείωση της ζήτησης, την αύξηση των τιμών, την περαιτέρω υποτίμηση της ιδιωτικής περιουσίας των Ελλήνων.

Τα έχετε υπογράψει, οι μισθοί να φτάσουν στα 500 ευρώ κατά μέσο όρο και οι συντάξεις να καταβαραθωθούν στα 360 ευρώ. Αυτό ψηφίζετε σήμερα, την εφαρμογή αυτού ψηφίζετε σήμερα, για να μιλήσουμε και να το καταλάβει και ο μπάρμπα Μήτσος απανταχού της Ελλάδας. Ψηφίζετε 500 ευρώ μέσο μισθό και 360 ευρώ σύνταξη. Αυτό κάνετε.

Ομολογήστε το τίμια. Είναι μια πολιτική. Περιφρονείτε την άλλη πολιτική. Λέτε ότι δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει ο Κένυς! Δεν υπάρχει αυτό που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση Ομπάμα και η Κυβέρνηση Άμπε στην Ιαπωνία! Περιφρονήστε το αυτό. Δεν υπάρχει! Δεν μπορείτε να το πείτε Βενεζουέλα ή λαϊκισμό, αλλά εντάξει το δέχομαι. Πείτε, όμως, ποια πολιτική εφαρμόζετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω χρόνο, κυρία Πρόεδρε, να πω περισσότερα. Θα σας πω μόνο κάτι και απευθύνομαι σε εσάς, στο Προεδρείο. Ξέρετε, ως δημοσιογράφος είχα περισσότερη δυνατότητα να μιλήσω, χωρίς να καλύπτω τον άλλον. Δηλαδή, σε μια συνέντευξη μου με τον κ. Σταϊκούρα θα μπορούσα να του υποβάλλω ερωτήσεις και να πάρω απαντήσεις. Στη Βουλή δεν μπορώ να μιλήσω.

Αλλά, ξέρετε, υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα σε αυτή τη Βουλή. Ακούμε ο ένας τον άλλον –εάν τον ακούμε- αλλά από τους έξω δεν ακούει κανένας. Ας το σκεφτούν αυτοί αυτοί που καταρτίζουν ψηφοδέλτια, θέλοντας να βάλουν μέσα τους δικούς τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Αθανασίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Βέβαια, κύριε συνάδελφε –απευθυνόμενος στον προηγούμενο συνάδελφο- εμείς ξέρουμε πολύ καλά τι ψηφίζουμε. Δεν ξέρω εάν εσείς ξέρετε για τι πράγμα μιλάτε. Από το πρωί ακούω τους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και σύσσωμης της Αντιπολίτευσης να μιλάνε για το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, αλλά κανείς δεν έχει εξηγήσει τι είναι αυτό το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής.

Ξέρετε για τι πράγμα μιλάμε, τι είναι αυτό το μεσοπρόθεσμο και τι είναι αυτό το οποίο κάνουν όλες οι νοικοκυρεμένες οικογένειες, όταν πρόκειται να προχωρήσουν σε μία αγορά, την οποία πρόκειται να αποπληρώσουν τα επόμενα πέντε χρόνια; Είναι αυτό το οποίο κάνουν όλες οι σοβαρές ιδιωτικές εταιρείες, όταν πρόκειται να προγραμματίσουν πώς θα πάει η δουλειά τους τα επόμενα χρόνια. Είναι αυτό το οποίο κάνουν όλες οι σοβαρές χώρες του εξωτερικού, όλα τα σοβαρά, οργανωμένα έθνη. Είναι αυτό το οποίο εμείς φτάσαμε μόλις στο 2010 για να το κάνουμε!

Τι είναι αυτό; Να προσδιορίσουμε ποια είναι τα έσοδα του κράτους και από πού θα προέλθουν και να προσδιορίσουμε ποια είναι τα έξοδα του κράτους και πώς αυτά θα κατανεμηθούν στα λειτουργικά κέντρα κόστους. Αυτό το αυτονόητο πράγμα εμείς

το κάναμε πράξη μόλις το 2010! Και αυτό το πράγμα εσάς δεν σας αρέσει. Ξορκίζετε αυτή τη λέξη, λες και είναι κάτι κακό, κάτι το οποίο δεν πρέπει να το κάνει κανείς.

Ποια θα είναι η οικονομική κατάσταση της χώρας τα επόμενα τέσσερα χρόνια; Ποιος είναι ο οδικός χάρτης που θα ακολουθήσουμε; Ποια είναι η οικονομική πολιτική που εμείς, η σημερινή Κυβέρνηση, προσδιορίζει, εκτιμά ότι θα είναι, ώστε η χώρα αυτή να οδηγηθεί με σταθερά βήματα στην έξοδο από την κρίση; Αυτό περιγράφει, αυτό είναι το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, που τόσο πολύ ξορκίζετε εσείς.

Δεν είναι, όπως είπε ο προλαλήσας, ούτε σκύψιμο ούτε εφαρμογή κάποιου μνημονίου, όπως είπε ο κ. Τσακαλώτος. Παρεμπιπτόντως, αυτή τη λέξη το «μνημόνιο» τη χρησιμοποιείτε πολύ, είναι πιασάρικη και κολλάει παντού, παρ' όλο που σε λίγο θα είναι παρελθόν.

Και γιατί είναι σημαντικό να υπάρχει ένα σχέδιο για να υπάρχει ένας οδικός χάρτης; Γιατί απλά, έχοντας έναν οδικό χάρτη, έχοντας μια συγκεκριμένη οικονομική στρατηγική μπορεί, όταν κάτι δεν πάει καλά, να κάνεις διορθωτικές κινήσεις και να μην προχωράς «στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα», όπως προχωρούσαμε τις προηγούμενες δεκαετίες, καταθέτοντας πολλές φορές προϋπολογισμούς, απλά για να βγαίνουν τα νούμερα και που κάθε τέλος του χρόνου τους αλλάζαμε ή τους αναθεωρούσαμε και πολλές φορές αυτό δεν το μάθαινε και κανένας.

Τώρα πια ξέρουν όλοι οι πολίτες, ξέρουμε όλοι οι Βουλευτές και ξέρουν και όλοι οι πολίτες ποιο είναι το σχέδιο και ποια είναι τα εκτιμώμενα αποτελέσματα, τα οποία η Κυβέρνηση πιστεύει ότι θα έρθουν τα επόμενα τρία χρόνια. Με βάση αυτά τα αποτελέσματα, τα οποία είναι κατατεθειμένα με τον πιο βαρυσήμαντο τρόπο, αφού ψηφίζονται από την Εθνική Αντιπροσωπεία, θα κριθεί το έργο της Κυβέρνησης αυτής, αλλά και των επόμενων κυβερνήσεων, οι οποίες θα έρθουν για να κυβερνήσουν αυτόν τον τόπο.

Είπε ο κύριος εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσακαλώτος: «Ο στόχος του μνημονίου είναι τα μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα, που απ' ό,τι φαίνεται, δεν είναι και καθόλου εφικτά». Είπε, για παράδειγμα, ο κ. Λαφαζάνης ότι τα πλεονάσματα αυτά στηρίζονται στην ύφεση και στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, που είναι αλήθεια, αυτήν τη βλέπουμε γύρω μας.

Όμως, εκείνο το οποίο δεν είπαν οι προλαλήσαντες και δεν το άκουσα από κανέναν να το λέει από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης –λες και θέλουν να προστατεύσουν κάτι που δεν τους ανήκει ίσως, σε μερικούς- είναι ότι εδώ που φτάσαμε δεν φταίνε, κύριοι, τα πλεονάσματα της ύφεσης και της εξαθλίωσης, αλλά φταίνε τα ελλείμματα του πλούτου, που είχαμε τις προηγούμενες δεκαετίες. Αυτά τα ελλείμματα φταίνε που έφτασε η χώρα εδώ, γιατί αν είχαμε πλεονάσματα τα προηγούμενα τριάντα χρόνια, δεν θα φτάναμε εδώ και θα είχαμε και κοινωνικό κράτος, που όλοι θέλανε και θέλουμε.

Γιατί δεν το λέτε, λοιπόν, ότι εδώ που φτάσαμε φταίει ο λαϊκισμός, φταίει η πλειοδοσία, φταίει τα «θα» που ήρθαν από το 1981 και μετά σε αυτήν τη χώρα, φταίει αυτή η αριστεριστική νοστροπία των πολιτικών και των συνδικαλιστών του χθες, οι οποίοι μοιράζανε λεφτά, που δεν ήταν δικά τους, αλλά στείλανε το λογαριασμό στη δική μας γενιά και μάλιστα το στείλανε με τόκο; Αυτά φταίνε.

Φταίει η έλλειψη πολιτικού θάρρους να ειπωθεί η αλήθεια στο λαό. Φταίει ο φόβος του πολιτικού κόστους, που απέτρεψε τους προηγούμενους πολιτικούς και φέρει ευθύνη και η Νέα Δημοκρατία ίσως σε αυτό, εν μέρει για το λίγο διάστημα που κυβέρνησε. Τα τελευταία τριάντα χρόνια κυβέρνησε το 20% του χρόνου, αλλά φέρει και αυτή αναλογικά την ευθύνη, λόγω του ότι δεν πήραμε τις απαραίτητες αποφάσεις, όταν έπρεπε αν τις πάρουμε, τις δύσκολες και επώδυνες, ώστε σήμερα να μην τραβάμε αυτά που τραβάμε και να μην τραβάει ο λαός αυτά που τραβάει, αυτά για τα οποία εμείς προσπαθούμε να αλλάξουμε και εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι αυτά για τα οποία εμμένετε και προσπαθείτε να μην αλλάξει τίποτα.

Στο μεσοπρόθεσμο, λοιπόν, περιγράφεται ότι το ΑΕΠ τα επόμενα τέσσερα χρόνια θα αυξηθεί κατά 19%. Έτσι εμείς εκτι-

μούμε, με την οικονομική πολιτική που ασκούμε. Και παρ' όλη αυτή τη σημαντική αύξηση του ΑΕΠ, η οποία θα φέρει μείωση της ανεργίας κατά 10%, δηλαδή αύξηση των θέσεων εργασίας κατά πεντακόσιες χιλιάδες, η αύξηση των άμεσων φόρων, δηλαδή των φόρων που είναι από εισόδημα, είναι μηδενική.

Δεν αυξάνονται, κύριοι, οι φόροι εισοδήματος, οι άμεσοι φόροι, παρ' όλο που θα έχουμε περισσότερο εισόδημα προς φορολόγηση, μεγαλύτερη φορολογητέα ύλη. Οι εκτιμήσεις που έχουμε κάνει, σας πληροφορώ ότι είναι υπέρ του δέοντος ρεαλιστικές, είναι υποεκτιμημένες δεν είναι υπερεκτιμημένες. Οι στόχοι του μεσοπρόθεσμου –για τους οποίους με τόσο κόπο εσείς πασχίζετε να αποδείξετε ότι δεν θα υλοποιηθούν– θα υλοποιηθούν.

Και ξέρετε τι θα συμβεί όταν υλοποιηθούν αυτοί οι στόχοι; Θα διαψευστείτε, κύριοι και κυρίες για άλλη μια φορά, όπως διαψευστήκατε πανηγυρικά, όταν λέγατε μέχρι πριν λίγους μήνες ότι η ύφεση θα ήταν 4,2% και θα φτάσει το 6% και τελικά ήρθε η EUROSTAT να επιβεβαιώσει ότι η ύφεση ήταν μικρότερη και από το στόχο στο 3,9%. Διαψευστήκατε όταν λέγατε –μέχρι το Σεπτέμβριο του 2013 ο Τσακαλώτος και άλλοι δικοί σας συνάδελφοι– ότι δεν θα υπάρξει πρωτογενές πλεόνασμα και αντίθετα το πρωτογενές πλεόνασμα, σύμφωνα με τη EUROSTAT, επαληθεύτηκε ότι είναι 3,4 δισεκατομμύρια.

Θα διαψευστείτε, όπως διαψευστήκατε όταν λέγατε ότι η ανεργία θα φτάσει το 30% στο 2013, και η ανεργία πήγε από το 27,7% στο 26,7%, μειώθηκε κατά μία ποσοστιαία μονάδα από τον Νοέμβριο του 2013 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2014, μέσα σε τέσσερις μήνες. Και θα διαψευστείτε για άλλη μια φορά από τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών και των ευρωεκλογών.

Διότι ο ελληνικός λαός σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, θέλει αλήθεια, θέλει πολιτική παρηγορία, θέλει θάρρος. Δεν θέλει ψέματα, δεν θέλει λαϊκισμούς, δεν θέλει πολιτικό καιροσκοπισμό. Θέλει μία δυνατή Ελλάδα, θέλει μία κυρίαρχη Ελλάδα, θέλει μία νέα Ελλάδα, έτσι όπως όλοι την οραματιζόμαστε και θα φτάσουμε σε αυτήν, με σταθερά βήματα και πάνω απ' όλα προσφέροντας τέτοιες συνθήκες, έτσι ώστε ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα να ευημερήσουν επιτέλους σε αυτόν τον τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Σκρέκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο της Άρτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μιχαλάκης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελικά τι είναι το μεσοπρόθεσμο; Είναι στην πραγματικότητα μακροπρόθεσμο δεσμά πρόσδεσης της χώρας και της κοινωνίας στη λιτότητα και στο κράτος μόνιμης έκτακτης ανάγκης, είναι πρόγραμμα δημοσιονομικής κατάρρευσης και όχι δημοσιονομικής εξυγίανσης. Η στρατηγική της συγκυβέρνησης εξαντλείται στην πιστή τήρηση του μνημονίου, με οποιονδήποτε φερετζέ και ας προσπαθεί να πείσει για το αντίθετο και για την ψευδπίγραφο έξοδο απ' το μνημόνιο.

Είναι αποκαλυπτικά τα όσα προβλέπονται στον χώρο της υγείας, μέτρα-αντανάκλασεις του μνημονίου σε βάθος τετραετίας, μέτρα απόσυρσης του κράτους από τον κοινωνικό του ρόλο, μέτρα συρρίκνωσης του κοινωνικού προϋπολογισμού. Συνολικά, σε μια ήδη συρρικνωμένη δαπάνη για την υγεία –σας αναφέρω ότι στην υγεία δίνουμε εμείς σχεδόν το 5% του ΑΕΠ, όταν στον μέσο όρο της Ευρωζώνης δίνουν το 6,9%– θα έχουμε κι άλλες περικοπές. Σας αναφέρω χαρακτηριστικά ότι θα περικοπούν τουλάχιστον 800 εκατομμύρια ευρώ από την ένδυσση των νοσοκομείων του ΕΣΥ και τη φαρμακευτική τους δαπάνη, θα περικοπούν τουλάχιστον 389 εκατομμύρια ευρώ από την κρατική

επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ, ενώ επιπλέον 500 εκατομμύρια ευρώ μείωση θα έχουμε σε βάθος τριετίας, όσον αφορά τη μισθοδοσία, τις προμήθειες, το ιατροφαρμακευτικό υλικό και τον εξοπλισμό των νοσοκομείων του ΕΣΥ. Αυτό είναι το μεσοπρόθεσμο στον χώρο της υγείας.

Με άλλα λόγια, διαμορφώνει τη δεύτερη φάση αποψίλωσης και συρρίκνωσης στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και οριστικοποιεί τη μεταστροφή και την έκπτωση της δημόσιας πολιτικής στον χώρο του φαρμάκου, καθώς το κράτος είτε απευθείας και διαμέσου του Υπουργείου Υγείας είτε διαμέσου του ΕΟΠΥΥ, θα χρηματοδοτεί ελάχιστα την αγορά του φαρμάκου, το δημόσιο σύστημα ασφάλισης δεν θα συμμετέχει ούτε καν προσηχηματικά στην αγορά και στην προμήθεια φαρμάκων για τους ασθενείς.

Επομένως, το προτεινόμενο μεσοπρόθεσμο επισφραγίζει τον στόχο της συγκυβέρνησης κι αυτό θα γίνει κανόνας βέβαια, και όχι εξαίρεση. Η ανθρωπιστική και υγειονομική κρίση και η αποκλειστική χρηματοδότηση φαρμάκων και εξετάσεων θα γίνεται από την τσέπη των πολιτών. Αν δεν έχει ο ασθενής να πληρώσει από την τσέπη του, δεν θα έχει φάρμακα, δεν θα μπορεί να κάνει εξετάσεις, δεν θα μπορεί να τύχει κατάλληλης θεραπείας και παρακολουθήσεως και δεν θα έχει πρόσβαση στις δημόσιες δομές υγείας.

Το τελευταίο στοιχείο ομολογείται, όχι μόνο κάτω από τη σκιά των αριθμών και των κάθετων μειώσεων στη δημόσια δαπάνη φαρμάκων για το ΕΣΥ και τις λειτουργικές ανάγκες, αλλά και από την αιτιολογική έκθεση, στην οποία ωμά αναφέρεται ότι θα απορροφηθούν μονάδες, υποτίθεται χαμηλής πληρότητας, δηλαδή θα κλείσουν μονάδες του ΕΣΥ, μικρά ή μεσαία νοσοκομεία, κυρίως στην περιφέρεια αλλά και στην Αττική, προκειμένου να βγουν οι αριθμοί των περικοπών και όχι για να καλυφθούν και να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των πολιτών.

Το αν, όμως, τελικά θα εφαρμοστεί αυτό το μεσοπρόθεσμο, δεν εξαρτάται από τη συγκυβέρνηση και την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, η οποία τη στηρίζει. Η πολιτική της συγκυβέρνησης θα καταδικαστεί. Θα αποδοκιμαστεί και θα καταπέσει σε λίγες μέρες στις κάλπες της Αυτοδιοίκησης και της Ευρώπης, όταν ο λαός θα ψηφίσει υπέρ του κοινωνικού κράτους, υπέρ των δικαιωμάτων του, υπέρ της ελπίδας, όταν ο λαός θα στηρίξει με την ψήφο του, τους τοπικούς και τους περιφερειακούς συνδυασμούς και το ευρωποδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ.

Τις δύο επόμενες Κυριακές, το μεσοπρόθεσμο που άρον-άρον έφερε εδώ πανικόβλητη η συγκυβέρνηση, θα καταψηφιστεί από το λαό, μαζί με όλους τους εφαρμοστικούς νόμους του μνημονίου, μαζί με όλες τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, μαζί και με τον αυταρχισμό και την εξαπάτηση και τους εκβιασμούς. Θα καταψηφιστούν τα σχέδια της συγκυβέρνησης που βάζουν οριστικά «ταφόπλακα» και στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και στην πολιτική φαρμάκου στη χώρα και στα εργασιακά και τα κοινωνικά δικαιώματα των υγειονομικών του ΕΣΥ και στα δικαιώματα στην υγεία, την περιθαλψή, την προσωπική και κοινωνική ευεξία των πολιτών. Αυτά τα σχέδια θα καταδικαστούν σε λίγες μέρες στις τρεις κάλπες, που θα σηματοδοτήσουν την απαλλαγή της χώρας από την επικίνδυνη και καταστροφική συγκυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Τριανταφύλλου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούσαμε άλλη μία φορά κατηγορίες για εξτρεμισμούς, λαϊκισμούς και την επιθυμία πισωγυρίσματος, από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς ποτέ δεν τάξαμε εύκολο τρόπο ζωής. Εσείς που τόσα χρόνια τάζετε εύκολη ζωή, τώρα μιλάτε για χρεοκοπία. Μιλάτε τώρα εσείς για χρεοκοπία, που τόσα χρόνια τάζατε εύκολη ζωή! Η χρεοκοπία είναι στη δική σας πολιτική και όχι στη δική μας.

Τι σας εμπόδισε τόσα χρόνια και ξαφνικά ανακαλύπτετε ότι το 2010 μπαίνει πραγματικά νοικοκύρεμα σε αυτή τη χώρα; Ποιος κυβερνούσε όλα αυτά τα χρόνια; Προφανώς υπονοείτε το έτερόν σας ήμισυ, το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή. Οπότε ο καθένας πρέπει να βγάλει τα συμπεράσματά του με ποιον συγκυβερνάτε, ακόμα και αν είναι έτσι τα πράγματα.

Ας πάμε στο μεσοπρόθεσμο. Τι είναι το μεσοπρόθεσμο; Το μεσοπρόθεσμο έρχεται να επιβεβαιώσει τη βασική αφήγηση του success story με ένα πλήθος στοιχείων και αριθμών σε προεκλογική περίοδο. Μόνο που αυτά τα στοιχεία δεν έχουν καμιά σχέση με την οδυνηρή και ζοφερή πραγματικότητα, την ελληνική πραγματικότητα, τη σημερινή πραγματικότητα που τη στοιχειώνουν ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι, πάνω από τρία εκατομμύρια ανασφάλιστοι, οι νέοι, ο ανθός της ελληνικής κοινωνίας που οδηγούνται στη μετανάστευση, οι αγρότες που οδηγούνται στην υποκαλλιέργεια και την εγκατάλειψη της γης τους, που κινδυνεύουν να χάσουν τη γη τους από τα χρέη και τη φορολογική αφαίμαξη, από τον δανεισμό στον οποίο έντεχνα οδηγήθηκαν, προσβλέποντας στο success story των φωτοβολταϊκών και εξαπατήθηκαν, οι μικροεπιχειρηματίες που κινδυνεύουν με λουκέτο οι επιχειρήσεις τους, οι λαϊκατζήδες που απορρυθμίζεται ό,τι τους απέμεινε, οι νεόπτωχοι του μνημονίου που περιμένουν ουρές να πάρουν τρόφιμα στις λαϊκές αγορές, οι στρατιές των απολυμένων –εκεί έξω είναι για ακόμη μια μέρα οι καθαρίστριες, εκπαιδευτικοί απολυμένοι, δημοτικοί υπάλληλοι, δημοτικοί αστυνομικοί και τόσοι άλλοι- οι μικροομολογιούχοι, που έχουν χάσει τις οικονομίες τους, τα νοσοκομεία και τα σχολεία που βρίσκονται υπό κατάρρευση.

Στο μεσοπρόθεσμο αυτής της περιόδου, της περιόδου 2015-2018, γίνονται τέσσερις βασικές υποθέσεις.

Η πρώτη υπόθεση είναι ότι από το 2014 και μετά ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ θα σταθεροποιηθεί σε ένα επίπεδο που κατά μέσο όρο θα ξεπερνάει το 3% ετησίως.

Η δεύτερη υπόθεση είναι ότι το πρωτογενές πλεόνασμα θα σταθεροποιηθεί σε περίπου 4% ετησίως, με μια μείωση κατά τα έτη 2015-2016 και αύξηση τα επόμενα δύο χρόνια μέχρι το 2018 –υποτίθεται- χωρίς λήψη νέων μέτρων. Με την τρίτη υπόθεση βεβαιώνεται ουσιαστικά ότι με αυτόν τον τρόπο θα εξυπηρετηθεί το χρέος, το οποίο θα γίνει βιώσιμο μετά το 2020. Η τέταρτη υπόθεση είναι ότι η ανεργία θα μειωθεί ραγδαία από το 2014 και μετά, φθάνοντας στο 2018 στο 15,9%. Όμως, δεν μας λέτε με ποιον τρόπο θα γίνει, με κάποιον μαγικό τρόπο.

Και τα τέσσερα προηγούμενα στοιχεία παρουσιάζονται ως βεβαιότητες, ως μελλοντικές βεβαιωμένες επιτυχίες βασιζόμενες στις τωρινές επιτυχίες. Ποιες δηλαδή; Το πρωτογενές πλεόνασμα που γίνεται κοινωνικό μέρισμα και το άνοιγμα στις αγορές του εξωτερικού. Το άνοιγμα στις αγορές του εσωτερικού είναι άλλης τάξης ζήτημα, θα το συζητήσουμε κάποια στιγμή. Όλα αυτά, λοιπόν, προσπαθούν να συντηρήσουν την προσδοκία της περίφημης ανάκαμψης, αλλά και της σταθερότητας για τη χώρα.

Αποδομήθηκαν οι βεβαιότητες σας από άλλους συναδέλφους. Δεν θα υπεισέλθω. Επίσης, υπάρχουν βεβαιωμένες πραγματικότητες που τις αποσιωπάτε, όπως η βιωσιμότητα του χρέους. Μετά από τέτοια λιτότητα, ύφεση και κουρέματα, το χρέος, που το πήραμε 120% του ΑΕΠ έχει φθάσει στο 179% του ΑΕΠ. Αν αυτό δεν αντιμετωπισθεί, τι συζητάμε; Και αυτό το χρέος, το ξέρετε και εσείς ότι δεν είναι βιώσιμο.

Κάνετε την παράλογη υπόθεση της συνεχούς αύξησης των πρωτογενών πλεονασμάτων –παράλογη όχι μόνο επειδή το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ- παράλληλα με επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Για παράδειγμα, μας λέτε να φανταστούμε –είναι δύσκολο να το φανταστεί κανείς- ότι το 2018 το κράτος θα πάρει από την οικονομία 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα από αυτά που δίνει και την ίδια στιγμή η οικονομία θα αναπτυχθεί με ρυθμό 3,2%. Το ίδιο το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής στην τελευταία του έκθεση επισημαίνει το σπάνιο του πράγματος και δίνει μόνο ένα παράδειγμα σε διαφορετικές, βέβαια, καταστάσεις, το παράδειγμα της Νορβηγίας.

Επιπλέον, η στρατηγική αυτή υπονομεύει τις όποιες αναπτυξιακές προοπτικές, αφού αυτά τα πλεονάσματα θα αποπληρώνουν φόρους και θα διαιωνίζουν τη λιτότητα. Εδώ έρχεστε και μας μιλάτε για ανάπτυξη και στηλιτεύετε τη στάση μας, τη μη συμβολή μας σε αυτή την ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε. Αναφέρθηκαν παραδείγματα ΟΠΑΠ, «ΑΣΤΕΡΑΣ», Ελληνικό κ.λπ., που θα φέρουν, μας είπατε, αποκλιμάκωση της ανεργίας, νέες θέσεις εργασίας, δηλαδή ανάπτυξη.

Πράγματι, αντιλαμβάνομαστε αλλιώς την ανάπτυξη. Το ζήτημα

της ανάπτυξης, κατά την άποψή μας, είναι πιο σύνθετο. Και εδώ συγκρούονται πράγματι δύο πολιτικές. Θα κάνουμε μεγάλες επενδύσεις με φθηνά εργατικά χέρια, με φθηνούς εργαζόμενους, που θα ζουν τη χαμοζωή ή και που δεν θα μπορούν να ζήσουν στον τόπο τους; Εσείς το προκρίνετε αυτό και σε αυτό προϋποθέσεις είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και του δημόσιου πλούτου –όλα στο ΤΑΙΠΕΔ- και η ιδιωτικοποίηση των αγαθών.

Εμείς απορρίπτουμε αυτό το μοντέλο, που ενισχύει την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των μονοπωλίων, που προάγει την πολιτική φθηνότερης εργατικής δύναμης, που επιταχύνει τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Εμείς –και αυτό θα το κάνουμε- θα στηρίξουμε τον αγρότη, τον εργαζόμενο, την μικρομεσαία επιχείρηση, για να δώσουμε αυτό που χρειάζεται ο τόπος. Δηλαδή, θα πάμε στους ανθρώπους και όχι με όρους αξιοποίησης κεφαλαίου.

Θα δώσω ένα πρόσφατο παράδειγμα για την ανάπτυξη, με αφορμή τον ΟΟΣΑ και την εργαλειοθήκη του και το λάδι. Κατάγομαι από μια περιοχή, την Αιτωλοακαρνανία που έχει πολύ καλής ποιότητας λάδι. Κάθε παραγωγός λαδιού προσπαθεί να διασφαλίσει πολύ καλή ποιότητα, χωρίς νοθεύσεις και όλα τα κλιμάκια του ΕΦΕΤ προσπαθούσαν για το ίδιο αποτέλεσμα. Έρχεται η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Ανάπτυξης, η τρόικα και η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ την οποία πληρώσαμε –νομίζω- 900 εκατομμύρια ευρώ και θεωρούν και προτείνουν ως αναπτυξιακό μέτρο, ποιο πράγμα; Το να νοθεύσουμε το λάδι.

Είναι πρόδηλο πώς απαξιώνονται οι ίδιοι οι παραγωγοί και η κάθε τους προσπάθεια από σχεδιασμούς και πολιτικές που υπηρετούν άλλα κριτήρια και συμφέροντα. Είναι πρόδηλο πως δεν σας ενδιαφέρει, οι όποιοι πόροι να πηγαίνουν στην πραγματική οικονομία.

Εμείς προσπαθούμε να φτιάξουμε καθημερινά μία προγραμματική σχέση με τους πολίτες, με διάφορα στρώματα της κοινωνίας, με εργαζόμενους και επαγγέλματα που καταστρέφονται, με ανθρώπους και διαδικασίες που βγαίνουν καθημερινά στο περιθώριο.

Μέσα από το μεσοπρόθεσμο είναι ξεκάθαρο ότι βοά το μεταρρυθμιστικό μήνυμα της Κυβέρνησης προς τις αγορές και τους εταίρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε, σε ένα λεπτό ολοκληρώνω.

Το κράτος χάνει ολοένα και περισσότερο τον αναπτυξιακό του ρόλο. Το κράτος και η κοινωνία θα μικρύνουν, θα συρρικνωθούν, θα φθηνώσουν και άλλο την επόμενη τριετία. Γιατί το πάγωμα των κοινωνικών δαπανών και των μισθών για την πενταετία, η αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 10% κάθε χρόνο, οι σημαντικές μειώσεις για τις επικουρικές συντάξεις και τα προνοιακά δικαιώματα και ένα σωρό από άλλα μέτρα αποτελούν ένα δυσβάσταχτο και οδυνηρό πακέτο ρυθμίσεων, με σημασία όχι μόνο ποσοτική αλλά και ποιοτική.

Βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και έχουμε συνηθίσει από εκβιασμούς ή –πιο κομψά- από διλήμματα. Τα έβαλαν όλοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, ακόμα και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης. Τα βάζει και το μεσοπρόθεσμο, που η αισιόδοξη αφήγησή του απειλείται. Απειλείται κυρίως από τον ερχομό μιας άλλης Κυβέρνησης.

Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, ζητάτε και γνωρίζουμε ότι μόνο με την κινητοποίηση των εργαζομένων και της κοινωνίας, μόνο με την ενεργητική και την ουσιαστική της δύναμη και όχι απλώς με τη μαζική της δύναμη, μπορεί να υπάρξει παραγωγική ανασυγκρότηση, ανάπτυξη και έξοδος από την κρίση.

Όλοι ορκιστήκαμε στο Σύνταγμα και στο δημόσιο συμφέρον. Όμως, ο καθένας από εμάς αντιλαμβάνεται διαφορετικά, έχει μια άλλη τάξη μεγέθους για το τι σημαίνει υπεράσπιση του λαού, υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος, τι σημαίνει κινητοποίηση του λαού για να αντιμετωπίσει ο ίδιος τα προβλήματά του, για να βρεθεί σε καλύτερη θέση την επόμενη μέρα.

Ευτυχώς, στις προσεχείς εκλογές δεν ψηφίζουν οι αγορές και

τα επιχειρηματικά λόμπι, αλλά ο ελληνικός λαός. Σε αυτόν προσδοκούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Νταβρής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, άκουσα με μεγάλη προσοχή σήμερα και υπογράμμισα ιδιαίτερα την επιχειρηματολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας. Ο Εκπρόσωπος του ΚΚΕ επεσήμανε ότι ο κύριος σκοπός αυτής της οικονομικής πολιτικής στην Ευρώπη δεν είναι να σωθούν οι κοινωνίες, αλλά να σωθεί το κεφάλαιο, οι επιχειρήσεις και οι τράπεζες.

Δεν ξέρω γιατί –δεν έχει ξυπνήσει ο κομμουνιστής μέσα μου, κύριε Υπουργέ– αλλά νομίζω ότι έχει βάση αυτό. Διάβασα την Κυριακή στην εφημερίδα «REAL NEWS», στο ειδικό οικονομικό ένθετο –και θέλω να το βεβαιώσετε και στο Κοινοβούλιο– ότι ήδη το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης γνωρίζει ότι 60 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν φύγει στο εξωτερικό κατά τη διάρκεια των ετών 2010-2012. Τα 25 εκατομμύρια ευρώ έφυγαν «λευκά» από φόβο και τα 35 εκατομμύρια ευρώ «μαύρα».

Και διάβασα ότι εσείς σχεδιάζετε ένα σχέδιο ανάταξης, ανάπτυξης της οικονομίας, να δώσετε κίνητρα, ώστε αυτοί που τα έβγαλαν «λευκά» να τα ξαναφέρουν με κίνητρα και οι άλλοι να πληρώσουν ένα 20% για το «απορροπαντικό πλυσίματος» και να τα φέρουν μέσα. Δηλαδή, μιλάμε για 60 δισεκατομμύρια ευρώ. Το έχουμε σκεφτεί το νοούμερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συμπολίτευσης;

Σήμερα, στην ίδια κατεύθυνση η «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» λέει: «Πλούτος χωρίς έλεγχο». Offshore εταιρίες: έξι χιλιάδες πεντακόσιες. Ελέγχθηκαν τέσσερις. Υποθέσεις μεγάλου πλούτου υπό έλεγχο: επτακόσιες είκοσι. Ελέγχθηκαν πενήντα εννιά. Εμβάσματα εξωτερικού: είκοσι τέσσερις χιλιάδες εκατόσια δέκα. Ελέγχθηκαν τριάντα ένα. Πού είναι τα λεφτά; Υπάρχουν γεμάτες τσέπες; Σαφώς και υπάρχουν γεμάτες τσέπες, σαφώς.

Κάποτε από αυτό το Βήμα ο συνάδελφός μου, ο κ. Γιοβανόπουλος, γυρίζοντας στον Υπουργό Οικονομικών, του είπε να πάμε στην Τράπεζα της Ελλάδος, να πατήσουμε το κουμπί, να πάρουμε τα στοιχεία, που φαίνεται ότι τα έχετε, και να δούμε ποιες είναι γεμάτες τσέπες, για να πληρώσουν αυτά τα οποία έκλεψαν ή ένα μέρος αυτών, για να πάρει ανάσα η κοινωνία.

Και τώρα έρχεστε και φέρνετε ένα σχέδιο. Και, όπως είπε και ο Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ, σχέδιο είναι, κύριε Κόνσολα, σχέδιο. Και κανένα σχέδιο δεν αντέχει στον πόλεμο, έλεγε ο Μόλτκε. Είναι ένα σχέδιο. Αν πάει καλά, θα πληρώσουν λίγα οι τράπεζες. Αν πάει χάλια, θα φέρετε άλλο σχέδιο και θα μας το ρίξετε στο κεφάλι. Στον ελληνικό λαό ομιλώ.

Το σχέδιο, λοιπόν, τι λέει; Έχει βάλει ορισμένους στόχους. Μακάρι να υλοποιηθούν, είπε ο Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ. Πλήν όμως, το μεγάλο στρατηγικό σχέδιο δεν ξέρω πώς δένει με αυτό. Πού πάει η Ευρώπη; Πού πάει η χώρα;

Τι έχει η οικονομική πολιτική στο κέντρο; Έχει την κοινωνία; Τον άνθρωπο; Θα διατηρηθούν τα κοινωνικά κεκτημένα που θέλαμε εμείς της λαϊκής Δεξιάς να τα έχουμε; Δηλαδή ένα σπίτι, τροφή, στέγη και, όπως κάποιος είπαν, φως, νερό, τηλέφωνο. Υπάρχει; Και πέραν τούτου, εξασφαλίζεται η ήρεμη κοινωνία, που αν χαθεί ο κοινωνικός ιστός, θα τινάχθει και θα απολέσουμε και τη χώρα και το έθνος;

Επιτρέψτε μου, κύριοι, να πω για άλλη μια φορά ότι βαδίζετε χωρίς μπουσούλα. Βαδίζετε σε μια κατεύθυνση στρεβλή, ενός παροξυσμικού, στρεβλού νεοκαπιταλισμού της Σχολής του Σικάγο, με σοκ και δέος και δεν σας νοιάζει ούτε η χώρα ούτε η πατρίδα ούτε το έθνος.

Πώς θα ανατάσουμε την ελληνική κοινωνία; Πώς θα την ανατάξουμε; Αφήνοντας τα 60 δισεκατομμύρια των κυρίων που κατακλέψανε τη χώρα και φτάνοντας τους ένστολους και τους καθηγητές στα 500 ευρώ;

Μάλιστα, αν υπήρχε όνειρο και όραμα να πάρουμε 300 ευρώ, να πάρουμε 100 ευρώ, για να σώσουμε τη χώρα ή να μην πάρουμε τίποτα, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μέχρι τον τελευταίο. Αλλά βλέπετε εσείς να βαδίζουμε σε αυτό το δρόμο;

Ο κ. Ανδρουλάκης, παλιός κοινοβουλευτικός, λέει ότι καμμία λύση δεν πρόκειται να γίνει και να έρθει, αν δεν υπάρχει συνεννόηση της κοινωνίας και σε πολιτικό επίπεδο. Πώς θα επιβάλουμε αυτά τα μέτρα; Μετά από λίγο, μετά τις ευρωεκλογές που έχετε, που δεν ξέρει πού πάει η Ευρώπη και θα κερδηθεί το παιχνίδι των εντυπώσεων ή όχι, θα έρθουν και για εβδομήντα τετραγωνικά μέτρα σπίτι και για δύομισι ευρώ, που άκουγα το πρωί στον σταθμό «REAL NEWS», θα πληρώνει ο άλλος 950 ευρώ φόρο.

Πώς θα την κρατήσουμε την κοινωνία έτσι; Αυτή είναι η αγωνία μου. Πώς θα την κρατήσουμε; Με τα σχέδια; Ποια σχέδια; Είναι σαν τους προϋπολογισμούς τα σχέδια. Σας είπα ότι δεν αντέχει. Έρχεται ο προϋπολογισμός, μια χαρά. Πάει να υλοποιηθεί, τίποτα.

Και στη σχεδίαση, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, έχω να επισημάνω το εξής: Η χώρα και η πατρίδα και το έθνος, για να σωθούν, χρειάζονται νέο νομικό πλαίσιο. Το νέο νομικό πλαίσιο πρέπει να είναι, όχι μόνο από ορισμένα θετικά μέτρα σαν αυτά που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός, αλλά ένα καινούργιο θεσμικό πλαίσιο σε επίπεδο Συντάγματος, κοινοβουλευτικού ελέγχου, δικαιοσύνης, το οποίο θα βάζει στο κέντρο τον άνθρωπο και θα επιλύσει τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Πού είναι το πρόγραμμα οικονομικής ανασυγκρότησης; Πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της υπογεννητικότητας; Την περιφερειακή ανάπτυξη; Πώς θα γίνουμε παραγωγική χώρα; Πώς θα πάμε στην πρωτογενή παραγωγή; Με τις αμφιβολίες που ένας συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ είπε, ότι πιθανόν τα μνημόνια να μπουν μέσα στο Σύνταγμα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει στρατηγική. Υπάρχει στρατηγική εξυπηρέτησης μιας μίνι οικονομικής ελίτ τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Ελλάδα. Εάν αυτό το πράγμα δεν γυρίσει από την άλλη μεριά, θα βρεθούμε, όπως έχω τονίσει επανειλημμένα από αυτό το Βήμα, προ εκπλήξεων.

Πάρτε τα λεφτά, κύριε Υπουργέ, όπως σας είπα, από τις γεμάτες τσέπες. Εξασφαλίστε ένα μίνιμουμ κοινωνικό κράτος και στη συνέχεια να μπούμε στη φάση μελέτης του πώς θα φτιάξουμε την οικονομία ως εργαλείο, όχι ως αυτοσκοπό. Έχουμε ξεφύγει τελείως. Το οικονομικό εργαλείο και η οικονομία δεν είναι αυτοσκοπός. Η κοινωνία είναι αυτοσκοπός. Το κράτος είναι αυτοσκοπός. Η πατρίδα είναι αυτοσκοπός. Το έθνος είναι αυτοσκοπός.

Αυτή η χώρα εδώ έμεινε και έζησε, γιατί κάποιος δεν λογάρισε την χρήση. Έδωσαν το αίμα τους. Τώρα εμείς, κεντρικά, έχουμε εστιάσει μόνο στα λεφτά, σε κάποιους επιχειρηματίες, σε κάποιες επιχειρήσεις και όλοι οι νόμοι εδώ έρχονται και υλοποιούνται προς όφελός τους.

Αυτό πρέπει να λήξει. Εάν δεν λήξει, η χώρα θα χαθεί. Δεν κινδυνολογώ. Λέω την αλήθεια. Αν θέλετε, ας με ακούσετε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Βουλευτών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Νταβρή.

Ο κ. Βασιλης Υψηλάντης έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύει τώρα κανείς αυτό το «τσουβάλισμα» που επιχειρήθηκε σήμερα από όλη την Αντιπολίτευση, από τη Χρυσή Αυγή μέχρι τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, στον χώρο αυτό, τώρα που η αγανάκτηση, ο αποπροσανατολισμός, η αβεβαιότητα της ελληνικής κοινωνίας, τα τελευταία ψήγματα λαϊκισμού εν μέσω ενός αληθινού πολέμου, ενός οικονομικού πολέμου, που βρέθηκε η πατρίδα μας, υποχωρούν και εκχωρούν τη θέση στην ελπίδα και στη διάθεση για γρήγορες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις;

Ένα μεγάλο ερωτηματικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πλαντάται μέσα στην ελληνική κοινωνία: Σε τι, αλήθεια, έχει συνεισφέρει μέσα από το βουητό αυτό η Αντιπολίτευση –και ειδικότερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση– στη χώρα μας στο μεγάλο αυτό πρόβλημα;

Η απάντηση είναι μία και είναι τραγική: το απόλυτο τίποτα. Τί-

ποτα! Η απάντηση αυτή είναι ξεκάθαρη, γιατί ποτέ δεν αποδέχθηκαν την ύπαρξη του ελληνικού προβλήματος, ποτέ δεν μπήκαν στον κόπο να το αντιμετωπίσουν και να προτείνουν λύσεις, ποτέ δεν πρότειναν ούτε μία βιώσιμη λύση, που να συνάδει με τη σημερινή πραγματικότητα, την ευρωπαϊκή και τη διεθνή πραγματικότητα και όχι με τον πολύχρωμο απ' όλες τις πλευρές, ένθεν κακειθεν, διεθνή απομονωτισμό που επαγγέλλονται, ακόμα και σήμερα στη συζήτηση ενός προγράμματος, που έρχεται να στηρίξει τις μέχρι τώρα θυσίες του ελληνικού λαού.

Λογαριάζουν, όμως, χωρίς τον ξενοδόχο, κάνοντας, μάλιστα, ιστορικές αναφορές και συγκρίσεις με περιόδους οικονομικής παγκόσμιας και ευρωπαϊκής ιστορίας, που καμμία σχέση δεν έχουν με τη σημερινή, επιδιώκοντας έτσι με σοβαροφανείς σοφιστείες να ασκήσουν κριτική, να ασκήσουν αντιπολίτευση, βαθύτατα, όμως, λαϊκιστική και ανεργμάτιστη.

Με ποιους, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα προβείτε στο «κούρεμα» του χρέους μας, το μονομερές, που επαγγέλλεσθε, και με ποιό τρόπο; Πώς θα αλλάξετε τους συσχετισμούς; Με τη θλιβερή μειοψηφία που είστε στην Ευρώπη, εσείς και η Ευρωπαϊκή Αριστερά, αλλά και με τη μειοψηφία που θα είστε μετά τις ευρωεκλογές;

Ο καθένας στον τόπο αυτό έχει πλέον κατανοήσει ότι αποτελείτε μια ισχνή μειοψηφία μαζί με τα αδελάφ πολιτικά συννοθελεύματα του κόμματος, του οποίου ο κ. Τσίπρας θα είναι υποψήφιος για πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μετά τις ευρωεκλογές.

Η επαγγελλόμενη από εσάς ανατροπή είναι συνώνυμη με τη ματαίωση του ό,τι έχει μέχρι σήμερα κατακτήσει με θυσίες ο ελληνικός λαός, η ελληνική οικογένεια και ό,τι ονειρεύεται κάθε νέος.

Αυτήν την απάντηση σάς την έστειλαν και οι Έλληνες φοιτητές μέσα από τη μεγάλη νίκη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στις πρόσφατες φοιτητικές εκλογές και δεν το κατανοείτε. Έπονται και οι τοπικές εκλογές, έπονται και οι ευρωεκλογές, που θα πάρετε τη μεγάλη και τελειωτική απάντηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορείτε να επέμβετε αποτελεσματικά οποτεδήποτε, αν πρώτα δεν σταματήσετε την αιμορραγία. Αυτήν την αναπόφευκτη πραγματικότητα κλήθηκε να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, χωρίς περιθώρια λαθών και χωρίς περιθώρια χρονικών αναβολών, σ' ένα διενθές περιβάλλον πρωτοφανούς κρίσεως, αλλά και δυσπιστίας.

Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι όλα είναι διαφορετικά. Οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν ήταν εις μάτην. Οι αμεύλικοι αριθμοί για πρώτη φορά τιθασεύτηκαν και έτσι η χώρα μπορεί βάσιμα να αισιοδοξεί για το μέλλον της για πρώτη φορά μετά από έξι δύσκολα χρόνια, με την αίσθηση ότι αυτή η τροχιά, στην οποία μπήκε, δεν είναι τροχιά απλά βελτίωσης των αριθμών, αλλά ότι έχουν τεθεί οι βάσεις επιτέλους, για μια, αναπτυξιακή πορεία του τόπου μας.

Η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, σε αντίθεση με την εκφρασμένη θέση της Αντιπολίτευσης, δεν επιθυμεί απλά την επιστροφή στην προ διεθνούς κρίσεως κατάσταση. Δεν μας ικανοποιεί, αλλά και δεν μας ταιριάζει απλά μια επιστροφή στην εικονική ευημερία του παρελθόντος, η οποία με τόσο σκληρό τρόπο, αλλά και τόσο αναπόφευκτα φανερώθηκε στο λαό μας.

Εμείς ξέρουμε ότι η χώρα δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς πραγματικές βάσεις, στηριζόμενη εκ νέου σε έναν στείρο κρατισμό που επαγγέλλεσθε, που ούτε τον αντέχει και που είμαι βέβαιος ότι ούτε θα τον επιτρέψει ο ελληνικός λαός.

Εμείς πήραμε το δύσκολο μονοπάτι, όχι γιατί μας βόλευε, αλλά γιατί μόνο έτσι μπορούμε να λέμε ότι και το συγκεκριμένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προσφέρει την προστασία των επιτευγμάτων που έγιναν με τις θυσίες του ελληνικού λαού και τη μετατροπή της σταθερότητας σε δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη.

Αυτό είναι δυνατό διότι επιβραδύνθηκε, τόσο η ύφεση, όσο και η αύξηση της ανεργίας, διότι έχει εξαλειφθεί το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, διότι ανακάττει η χαμένη ανταγωνιστικότητα, διότι μειώνεται το κόστος δανεισμού, διότι βελτιώνεται το προφίλ του χρέους, διότι καλυτέρευσε η δημοσιονομική διαχείριση, διότι εκσυγχρονίζεται η δημόσια διοίκηση, διότι αναμορφώνεται, τόσο το φορολογικό όσο και το συν-

ταξιοδοτικό σύστημα. Επίσης, είναι δυνατό, διότι μεταρρυθμίζονται οι τομείς της υγείας, της ενέργειας και το δικαιοσύνη στην χώρα μας. Διότι, αν και το καθένα από τα παραπάνω είναι από μόνο του δύσκολο, έπρεπε να γίνουν όλα αυτά για να μπορέσει η χώρα μας να σταθεί στα πόδια της. Και όλα αυτά μέσα σε δύο δύσκολα χρόνια. Αυτό είναι που αντανακλάται στην επιτυχημένη έξοδο της χώρας στις αγορές.

Οι αγορές είναι αναγκαίες, εάν μια χώρα θέλει να ζει χωρίς μνημόνια. Δεν γίνεται να είναι κανείς εναντίον και των μνημονίων και των αγορών. Αυτό δεν το προτείνει πλέον ούτε ο πιο ελαφρύς των λαϊκιστών. Οι αγορές όμως, που σαφώς για μας είναι προτιμητέες των μνημονίων, έχουν τους δικούς τους κανόνες, που πρέπει κανείς να τους καταλαβαίνει. Τα επιτόκια τα θέτουν οι αγορές και αυτές αποτιμούν τη δημοσιονομική πειθαρχία του κάθε δανειζόμενου. Δεν χωρούν εκεί κομπογιαννίτικες πρακτικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Το έργο της Κυβέρνησης έχει ήδη αποτιμηθεί θετικά και δεν χωρεί γι' αυτό καμμία αμφισβήτηση. Το έχουν καταλάβει και οι αγορές και ο οποιοσδήποτε στη χώρα μας. Μόνον η Αντιπολίτευση δυσκολεύεται.

Η Ελλάδα δεν θα χρειαστεί άλλα μνημόνια. Στηρίζουμε σήμερα την προσπάθεια αυτή όλοι μας. Και όσα στοιχεία βελτίωσης της οικονομικής εικόνας της χώρας μας αναφέρονται στο μεσοπρόθεσμο δεν θα τα επαναλάβω. Μαζί με την οικονομική σταθερότητα και την ανάκαμψη που θα φέρει σίγουρα η διατυπωθείσα πρόταση και μέσω του μεσοπρόθεσμου, θα εγγυηθούμε και τη θεσμική αναγέννηση της χώρας με την επιχειρούμενη αναθεώρηση του Συντάγματος, μετά την επιτυχημένη αποκατάσταση της δημοκρατίας και την εφαρμογή του Συντάγματος του 1974 υπό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Το «go back», η οπισθοδρόμηση ανήκει σε εσάς. Σε εμάς και τον ελληνικό λαό ανήκει σήμερα αυτό, που παρά τις δυσκολίες και τις παρενέργειες έχουμε αντιμετωπίσει και αντιμετωπίζουμε με θάρρος, με πρόγραμμα, με σχεδιασμό, με επιτυχία και ακόμα περισσότερο το ελπιδοφόρο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υψηλάντη.

Η κ. Ευγενία Βαμβακά έχει τον λόγο.

Επίσης, θα ήθελα να σας ενημερώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συνεδρίασή μας θα λήξει στις 20:00'. Θα ακολουθήσει η κ. Μακρή-Θεοδώρου, ο κ. Πλακωτάκης, ο κ. Μπάρκας και ο κ. Γιοβανόπουλος.

Θα μιλήσετε σήμερα, κύριε Γιοβανόπουλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν έχετε την καλοσύνη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Την έχουμε, κύριε Γιοβανόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Είμαι εγγεγραμμένος πριν από τους ομιλητές που αναφέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Κύριε Μπάρκα, δεν σας μνημόνευσα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Έχετε αναφέρει δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ενώ έχει περάσει η σειρά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Έχει γίνει αλλαγή στον κατάλογο.

Ορίστε, κυρία Βαμβακά, έχετε τον λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, χαίρομαι ιδιαίτερα που ασχολείστε σήμερα πολύ με τον ΣΥΡΙΖΑ, αντί να ασχολείστε με το μεσοπρόθεσμο. Αυτό πάει να πει ότι είναι πιο σημαντική η συζήτηση για το ΣΥΡΙΖΑ, παρά για το μεσοπρόθεσμο που φέρατε.

Να μιλήσουμε, όμως, εμείς για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής που φέρατε, το οποίο θα διατηρήσει τη χώρα σε καθεστώς αυξημένης εποπτείας τα επόμενα χρόνια. Το καταθέσατε, με στόχο να ψηφιστεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ως συνθήως. Αυτά κάνετε τώρα τελευταία.

Ο βασικός στόχος του μεσοπρόθεσμου φαίνεται να είναι το να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα -σας φάνηκε λίγο περίεργο που μίλησε ο κ. Τσακαλώτος για τα πλεονάσματα- που θα αυξηθούν από 4,2% στο 4,7% για να φτάσουμε το 2018 στα 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ, στο 5,3% του ΑΕΠ.

Τα πρωτογενή πλεονάσματα δεν μπορεί να είναι προτεραιότητα σε συνθήκες τόσο μεγάλης κρίσης και δεν γίνεται να επιτυγχάνονται για τόσο μεγάλες χρονικές περιόδους, χωρίς να επιφέρουν οικονομική καταστροφή και χωρίς να υποσκάπτουν τις αναπτυξιακές προοπτικές.

Η αύξηση των φορολογικών εσόδων δεν μπορεί να γίνεται συνεχώς εις βάρος των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων και να μην επιδιώκεται η διεύρυνση της φορολογικής βάσης και η αναδιάρθρωση των φόρων.

Μας φέρνεται ένα πλαίσιο που βασίζεται στην ανάπτυξη, χωρίς δημόσιες επενδύσεις, χωρίς αναπτυξιακά εργαλεία, χωρίς τραπεζική χρηματοδότηση, χωρίς βιομηχανική πολιτική. Αυτό το σχέδιο προβλέπει σαρωτικές αλλαγές στο δημόσιο, με διπλάσιες αποχωρήσεις, απολύσεις, συνταξιοδοτήσεις απ' ό,τι προσλήψεις, ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, ενοικιαζόμενους υπαλλήλους, εποχικούς, νέο μισθολόγιο και αρνητικές βαθμολογίες και την επικείμενη άρση της μονιμότητας για τους νεοπροσληφθέντες.

Η τετραετία 2014-2018 αναμένεται να δώσει ένα εφιαλτικό τοπίο στις δημόσιες υπηρεσίες και τους εργαζομένους τους. Σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο οι αποχωρήσεις το 2014, το 2015 και το 2016 θα είναι περίπου είκοσι χιλιάδες το χρόνο, με τις προσλήψεις να μην ξεπερνούν τις οκτώ χιλιάδες συνολικά. Όπως βλέπουμε, η αναλογία 1 προς 1 δεν θα ισχύσει, με τα στοιχεία αυτά να δείχνουν ότι η αναλογία αυτή μετατρέπεται σε μία πρόσληψη ανά δύο αποχωρήσεις.

Αυτή τη χρονιά, καθώς εκτιμάται, θα φύγουν από το δημόσιο είτε με τη μορφή απολύσεων είτε συνταξιοδοτήσεων είκοσι μία χιλιάδες οκτακόσιοι σαράντα έξι υπάλληλοι, δεκαεπτά χιλιάδες τετρακόσιοι ογδόντα έξι από την κεντρική διοίκηση και δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήντα έξι από τους δήμους και τα νομικά πρόσωπα. Αντί αυτών, αναμένεται να προσληφθούν δεκατέσσερις χιλιάδες σαράντα επτά άτομα, όπως έχει ήδη εξαγγελθεί, μέχρι το τέλος του χρόνου.

Το 2015, όμως, οι αποχωρήσεις θα φτάσουν στις είκοσι χιλιάδες τετρακόσιοι εβδομήντα τέσσερις και οι προσλήψεις μόλις στις τέσσερις χιλιάδες εκατόν τριάντα τρεις, ενώ για το 2016 οι αποχωρήσεις θα είναι δεκαεννέα χιλιάδες είκοσι δύο και οι προσλήψεις τρεις χιλιάδες οκτακόσιες ογδόντα πέντε.

Είναι που δεν ξέρουμε τι είναι το μεσοπρόθεσμο! Δεν υπάρχει καμμία ισορροπία μεταξύ των αποχωρήσεων και των προσλήψεων για όλα αυτά τα χρόνια.

Σε δραματικές αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα με μείωση συντάξεων, επικουρικών και εφάπαξ και αύξηση ορίων ηλικίας γύρω στα δύο χρόνια, αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές, καθώς επίσης σε περαιτέρω αποβάθμιση του συστήματος υγείας και μεγάλη αύξηση έμμεσων φόρων στηρίζεται η κάλυψη του δημοσιονομικού κενού περίπου στα 8 δισεκατομμύρια για την τριετία μέχρι το 2017, που περιγράφει ο ψευδώνυμος χάρτης εξόδου από το μνημόνιο και την οικονομική κρίση, το μεσοπρόθεσμο αυτό που φέρατε και το οποίο καταθέσατε.

Το σενάριο προβλέπει αύξηση των ορίων, όπως είπα προηγουμένως, κατά δύο έτη για όλες τις κατηγορίες πρόωγων συνταξιοδοτήσεων, ενώ ακόμη και όσοι έχουν κατοχυρώσει δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης θα αναγκαστούν να βγουν αργότερα στη σύνταξη. Οι μητέρες ανήλικων παιδιών είναι κυρίως αυτές που θα πληγούν απ' όλες αυτές τις αλλαγές.

Η μνημονιακή Κυβέρνηση διαλαλεί ότι τα 525.000.000 ευρώ που μοιράζει προεκλογικά είναι μέρος του πρωτογενούς πλεονάσματος. Η αλήθεια είναι πως το ποσό αυτό θα αναπληρωθεί με ισόποσες περικοπές, που θα γίνουν αμέσως μετά τις εκλογές αποκλειστικά σε μισθούς και συντάξεις.

Το μεσοπρόθεσμο καταστρέφει την παιδεία. Για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας οι δαπάνες για την εκπαίδευση προβλέπεται να πέσουν κάτω από το 2%. Συγκεκριμένα, με το μεσοπρόθεσμο από το 2014 έως το 2018, που εξελίσσονται σε κοινωνικό αποκλεισμό μαθητών και εκπαιδευτικών, οι δαπάνες του Υπουρ-

γείου Παιδείας πρόκειται να μειωθούν κατά 42,4% το 2018 σε σχέση με το 2009, δηλαδή κατά 3.172.000.000 ευρώ.

Το ποσοστό δε των δαπανών του Υπουργείου Παιδείας από τον τακτικό προϋπολογισμό θα πέσει στο 1,78% του ΑΕΠ και στο σύνολό του, μαζί με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, θα αντιστοιχεί μόλις στο 1,99% του ΑΕΠ. Με αυτό τον στόχο της Κυβέρνησης η χώρα μας είναι μακράν η τελευταία σε όλο τον κόσμο στις δημόσιες εκπαιδευτικές δαπάνες.

Επίσης, μέσα στα ποσά του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων βρίσκονται και τα χρήματα του ΕΣΠΑ, μέρος των οποίων κατευθύνεται σε δράσεις, που δεν έχουν καμμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης, δηλαδή σε αμοιβές συμβούλων και παρασυμβούλων, διαφήμιση ΕΣΠΑ, ενίσχυση ιδιωτικών εταιρειών, σχολάρχων και ιδιωτικών ΙΕΚ.

Είναι βέβαιο πως αυτές οι περικοπές θα φέρουν νέες συγχωρεύσεις σχολείων και πανεπιστημίων, νέες διαθεσιμότητες και απολύσεις που θα διαλύσουν ακόμη περισσότερο το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα απ' όσο είναι σήμερα.

Κατά τα λοιπά, και σύμφωνα με τους κ.κ. Σαμαρά και Βενιζέλο, το μνημόνιο τελειώνει. Όμως, αυτά είναι προεκλογικά τρικ, για να καλύψουν τα μέτρα που έρχονται. Δεν μπορείτε να κοροϊδέψετε πλέον τον ελληνικό λαό. Θα σας απαντήσει ανάλογα, παρ' όλους τους εκβιασμούς τώρα τελευταία της συγκυβέρνησης, στις 18 και στις 25 Μαΐου με αυτό που δεν έχετε φορολογήσει ακόμα, δηλαδή την ψήφο του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πλακιωτάκης και μετά ο κ. Μπάρκας.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής περιγράφει τις βασικές πολιτικές κατευθύνσεις αλλά και προτεραιότητες της Κυβέρνησης και στοχεύει στην απεικόνιση της δημοσιονομικής στρατηγικής σε τετραετή ορίζοντα.

Στο νέο αυτό πλαίσιο περιλαμβάνονται και οι θετικές δημοσιονομικές επιδόσεις για τα πρωτογενή πλεονάσματα, οι μεταβολές των μακροοικονομικών μεγεθών προς το καλύτερο, αλλά και οι ποσοτικές εκτιμήσεις των διαρθρωτικών παρεμβάσεων που αποφασίστηκαν κατά την πρόσφατη επικαιροποίηση του προγράμματος οικονομικής πολιτικής.

Η Ελλάδα, μετά από μία πολυετή περίοδο, μπαίνει σε τροχιά σταθεροποίησης, επιτυγχάνοντας να δημιουργήσει εκείνες τις προϋποθέσεις που θα εξασφαλίσουν τη λήξη της παρατεταμένης ύφεσης.

Μας κατηγορήσαν ότι θα χρειαστεί να πάρουμε νέα μέτρα και διαψεύστηκαν. Μας κατηγορήσαν επίσης για το ευφάνταστο σενάριο της δήθεν σημηνής εξόδου στις αγορές. Εγώ αναρωτιέμαι γιατί δεν κάναμε το «στήσιμο» των αγορών ένα ή δύο χρόνια πριν, έτσι ώστε να είχαμε αποφύγει όλες τις ρυθμίσεις, όλες τις περικοπές μισθών και συντάξεων, να είχαμε αποφύγει τα μνημόνια; Ελλείψει επιχειρημάτων, τέχνας κατεργάζεστε!

Η Αντιπολίτευση έλεγε επίσης ότι θα έχουμε νέα μέτρα λιτότητας. Διαψευστήκατε. Επίσης λέγατε ότι έχουμε στο συρτάρι νέο μνημόνιο. Διαψευστήκατε. Επιτύχαμε όλους τους δημοσιονομικούς στόχους για το 2013 κι είχαμε πρωτογενή πλεονάσματα και μάλιστα περίσσειμα, που μας έδωσε τη δυνατότητα να διανεμήσουμε και κοινωνικό μέρισμα, με τις θυσίες του ελληνικού λαού βεβαίως, αλλά και την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησής μας. Διορθώνουμε σιγά-σιγά κοινωνικές αδικίες.

Όμως πείτε μου εσείς, σας παρακαλώ πολύ: Γνωρίζετε άλλον τρόπο άσκησης οικονομικής πολιτικής πέρα από τα πρωτογενή πλεονάσματα; Απαντήστε μας. Φυσικά δεν έχετε απάντηση, διότι πιστεύετε σε ένα κρατικοδίαιτο μοντέλο, πιστεύετε στην αναπαραγωγή των δανεικών και η Κυβέρνηση Σαμαρά λείει «τέρμα σε αυτές τις πολιτικές».

Πάμε στις πολιτικές, λοιπόν, των πρωτογενών πλεονασμάτων, τα οποία σιγά-σιγά αρχίζουν και αποδίδουν και για τα επόμενα χρόνια θα έχουμε ακόμη μεγαλύτερα και φυσικά, θα μπορούμε

με μεγαλύτερη ευκολία και ευχέρεια να διορθώσουμε τις κοινωνικές αδικίες, που πράγματι έχουν γίνει. Αυτά σε συνδυασμό με τις πολιτικές ανάπτυξης των αποκρατικοποιήσεων.

Πρόσφατα είδατε ότι στην πρόθεση αποκρατικοποίησης του ΟΛΠ συμμετέχουν έξι μεγάλοι επενδυτικοί όμιλοι. Αυτό είναι τυχαίο; Αυτό δεν είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην ελληνική Κυβέρνηση;

Μας μιλήσατε επίσης και για την αξιοποίηση του Ελληνικού. Σκουπιδότοπος ήταν το Ελληνικό, να μην το αξιοποιήσουμε; Να μην δημιουργήσουμε πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας και μία επένδυση περίπου 7 δισεκατομμυρίων ευρώ; Έχετε κάποια άλλη πολιτική αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας;

Η χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατάφερε να διασφαλίσει τη θέση της στην Ευρωζώνη. Το πρόγραμμα επανήλθε και διατηρείται εντός τροχιάς και μάλιστα οι δημοσιονομικοί στόχοι υπερκαλύφθηκαν και για το 2012 αλλά και για το 2013 και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύθηκε.

Επίσης, στο μεσοπρόθεσμο περιλαμβάνονται σημαντικές παρεμβάσεις, που αφορούν τον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης, τον εξορθολογισμό των λειτουργικών δαπανών των νομικών προσώπων, την πλήρη εφαρμογή του νέου Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών, ενώ επίσης περιλαμβάνονται παρεμβάσεις, όπως η μείωση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων και του συντελεστή ΦΠΑ στην εστίαση.

Μάλιστα φέτος, επειδή ακριβώς έχει ενισχυθεί η αξιοπιστία της χώρας μας, έχει αλλάξει το επενδυτικό περιβάλλον και το κλίμα της οικονομίας και ο τουρισμός θα σημειώσει νέο ρεκόρ.

Και πείτε μου εσείς: ποιος θα έρθει σε μία χώρα η οποία δεν έχει πολιτική και οικονομική σταθερότητα, μία χώρα που δεν αποτελεί σταθεροποιητικό παράγοντα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη;

Είναι τυχαίο το ότι αυξάνεται ο τουρισμός ολοένα και περισσότερο, χρόνο με το χρόνο, και με τις πολιτικές του αρμοδίου Υπουργείου; Είναι τυχαίο αυτό; Παρ' όλο που υπάρχει κρίση στην περιοχή της Ουκρανίας και οπωσδήποτε υπάρχει μία μείωση των κρατήσεων από τη συγκεκριμένη περιοχή, παραδοσιακά πελάτες-επισκέπτες της χώρας μας από Γερμανία και Αγγλία επανاکάμπουν. Αυτό είναι τυχαίο; Έγινε ως διά μαγείας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υλοποιείται, λοιπόν, μία συγκεκριμένη στρατηγική διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, πέρα από τους συγκεκριμένους τομείς στους οποίους αναφέρθηκαν και όπου η χώρα μας έχει συγκριτικό πλεονέκτημα, και στους τομείς της υγείας, της ενέργειας, όπου υπάρχει στρατηγικό πλεονέκτημα, και στις αγορές της εργασίας, αγαθών και υπηρεσιών.

Ήδη η απασχόληση αρχίζει σιγά-σιγά και ενισχύεται, η ανεργία αναμένεται να μειωθεί στο 24,5% για το 2014 και βεβαίως τα επόμενα χρόνια σιγά-σιγά θα αρχίσει να αποκλιμακώνεται και θα φθάσει το 15,9% το 2018, και βεβαίως, εκτιμάται ότι και το δημόσιο χρέος θα διαμορφωθεί στο 139% του ΑΕΠ.

Σημαντική επίσης κρίνεται και η επίτευξη της μείωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κράτους. Εντός βεβαίως του 2013 οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις μειώθηκαν κατά 50% περίπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν αμφισβήτησε τη δυσκολία των στόχων που βάζει η Κυβέρνηση και κανένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής δεν συνυπάρχει χωρίς κινδύνους, κυρίως προερχόμενους από αποκλίσεις στο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, κινδύνους από τις εκάστοτε γεωπολιτικές εξελίξεις, κινδύνους καθυστέρησης υλοποίησης μεταρρυθμίσεων και πολιτικούς κινδύνους.

Όμως, για όλους τους παραπάνω λόγους και επειδή ακριβώς σε μία εβδομάδα θα έχουμε τον πρώτο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών και σε δύο εβδομάδες περίπου τις ευρωεκλογές, οι Έλληνες πολίτες και η ελληνική κοινωνία δεν θα ρισκάρουν. Θα στηρίξουν την Κυβέρνηση Σαμαρά και το πρόγραμμα αλλαγών και μεταρρυθμίσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και, φυσικά, επειδή ακριβώς στα δημόσια οικονομικά έγιναν σημαντικά βήματα εξυγίανσης, προσαρμογής και πειθαρχίας, οι Έλληνες πολίτες και η ελληνική κοινωνία θα δώσουν ξανά ψήφο

εμπιστοσύνης στη Νέα Δημοκρατία και στον Πρωθυπουργό της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, θέλουμε να είμαστε ξεκάθαροι απέναντί σας. Όταν θέτετε το ερώτημα αν το μνημόνιο πέτυχε, η απάντηση είναι ότι το μνημόνιο πέτυχε γι' αυτούς που εσείς υπερασπιζέστε.

Είναι σαφές –και αυτό πρέπει να το διαχωρίσουμε και να το γνωρίζουμε– ότι έχουμε άλλο στόχο. Κοιτάμε προς διαφορετική πλευρά. Το γεγονός ότι εσάς δεν σας ενδιαφέρει η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, δεν μπορείτε να το μεταφράζετε ως ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πρόγραμμα ή δεν έχει σχέδιο. Εσείς δομικά υπερασπιζέστε τον πλούτο και τους τραπεζίτες. Είστε αυτοί οι οποίοι έχετε παραδώσει την Κυβέρνηση στους τραπεζίτες και δεν έχετε σκοπό να γυρίσετε τη ματιά σας προς την άλλη πλευρά, προς τη μεριά της κοινωνίας, η οποία πλήττεται από την κρίση. Άρα, είναι άλλο το παράδειγμα. Είναι διαφορετική η αντίληψη για το ποιο πρέπει να προστατευθούν στην κρίση που περνά η χώρα.

Εδώ υπάρχει ένα δομικό και πολιτικό ζήτημα. Εσείς θεωρείτε ότι οι Βουλευτές είναι λωτοφάγοι, θεωρείτε ότι έχουμε κοινή μνήμη. Είστε οι ίδιοι άνθρωποι που κατά τη διάρκεια αυτών των δύο ετών, με τα μεσοπρόθεσμα που έχετε ψηφίσει και τα μνημόνια, πολλές φορές έχετε πει: «Είναι η τελευταία φορά που ψηφίζουμε», «είναι η τελευταία φορά που έρχονται νέα μέτρα και μεσοπρόθεσμα στη Βουλή» και «μέχρι εδώ». Ακόμα-ακόμα, δικόι σας Βουλευτές έχουν αναφερθεί στη Βουλή και έχουν πει: «Υφαρπάζετε την ψήφο μας, αλλά για το καλό του τόπου ψηφίζουμε».

Αυτή είναι η τελευταία φορά που θα ψηφίσετε μεσοπρόθεσμο ή έχετε στο μυαλό σας πάλι αύριο να μας σώσετε; Δεν μας έχετε σώσει μέχρι τώρα;

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ υπάρχει πάλι ένα δομικό και πολιτικό πρόβλημα. Εσείς που φέρατε τη χώρα εδώ –ο πολιτικός χώρος τον οποίο υπερασπιζέστε– που μας βάλατε και ορισμένα μαθηματικά λέγοντάς μας: «Κυρίως φταίει το ΠΑΣΟΚ, αλλά 20%, 25% 30% εμείς» –παίζετε με τα ποσοστά– λέτε ότι θα μας σώσετε κιόλας. Ο βιαστής είναι και συνηγορός στο δικαστήριο. Δηλαδή, ποιοι διόριζαν μέχρι τώρα; Ποιοι έλεγαν στον κόσμο: «Πάρτε δάνεια», θαλασσοδάνεια, κ.λπ.; Εμείς το λέγαμε; Ο ΣΥΡΙΖΑ το έλεγε; Θέλετε να μου θυμίσετε ποια χρονική στιγμή από το 1974 που επικαλείστε τον εθνάρχη Καραμανλή μέχρι σήμερα, άσκησε ο ΣΥΡΙΖΑ πολιτική; Ποια;

Να μας πείτε, κύριοι Βουλευτές, στα Ζάππεια που πηγαίνατε και χειροκροτούσατε όταν ήσασταν στην Αντιπολίτευση, τότε ο κ. Σαμαράς είπε, ότι εγώ θα φέρω νέα μνημόνια, νέα μεσοπρόθεσμα, νέα μέτρα, για να υπερασπιστώ τον ελληνικό λαό; Πότε; Ποτέ! Δεν είμαστε εμείς οι λωτοφάγοι! Εσείς είστε!

Φτάσατε, κύριοι συνάδελφοι, στο εξωφρενικό, αντιλαμβανόμενοι την ήττα που θα υποστείτε στις εκλογές, να βγαίνετε και να απειλείτε τους Βουλευτές, αλλά κυρίως την κοινωνία, ότι πρέπει σε αυτές τις εκλογές να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στον Σαμαρά. Υπουργός της Κυβέρνησης λέει ότι αν δεν ψηφιστεί η Ελιά, η Ελλάδα θα γίνει Ουκρανία.

Διερωτώμαι: Όταν εμείς λέμε κάτι στη Βουλή, βγαίνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και αμέσως караδοκούν να πάρουν μια δήλωση και να την απομονώσουν –το ίδιο κάνει, βέβαια, και η Νέα Δημοκρατία, η οποία έχει μια ομάδα που κάνει αυτό– για να μαςβάλουν στο στόχαστρο. Για τους κύριους αυτούς θα πει κάτι κανείς; Δηλαδή, η κοινωνία δεν έχει δικαίωμα να κατέβει να ψηφίσει χωρίς να της θέτετε εσείς τέτοιου τύπου διλήμματα και εκβιασμούς; Ποιους φοβάστε; Γιατί δεν κάθεστε στα αυγά σας και δεν αφήνετε την κοινωνία να αποφασίσει ποιόν θα ψηφίσει στις εκλογές;

Μια Κυβέρνηση η οποία καταρρέει, βρίσκει διάφορα τερτίπια για να μπορέσει να διαχειριστεί το αποτέλεσμα. Εδώ έρχεστε να κάνετε συνταγματική αναθεώρηση, τάχα μου, τάχα μου ότι το έχει ανάγκη ο τόπος. Τώρα το θυμηθήκατε!

Βεβαίως, έχουμε ακούσει τραγελαφικά για το πώς η Κυβέρνηση θα διαχειριστεί το αποτέλεσμα των εκλογών.

Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε στις φοιτητικές εκλογές. Πρώτον, έχει χρόνια να περάσει από τα φοιτητικά έδρανα. Όλοι γνωρίζουν -εγώ που είμαι τριάντα τριών ετών, είναι κοντινό το χρονικό διάστημα- ότι οι φοιτητικοί σύλλογοι που υπερασπίζεται η Νέα Δημοκρατία, μοιράζουν σημειώσεις, για να μπορέσουν να υπαρπάξουν την ψήφο των φοιτητών. Αυτά τα γνωρίζετε; Όχι! Κάνετε τα στραβά μάτια.

Φαντάζομαι, όμως, ότι δεν θα μας πείτε πως στον αθλητικό σύλλογο της Κάτω Ραχούλας κέρδισε ο υποψήφιος της Νέας Δημοκρατίας, για να μπορέσετε να μας πείτε ότι κερδίζετε.

Δυστυχώς, έχω αναφερθεί πάλι σε εσάς, στην Κυβέρνηση, στα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Σας είχα πει ξανά ότι μπορεί να μην αντιλαμβάνεστε, να μην βλέπετε το ηφαίστειο, αλλά θα εκπλαγείτε από την λάβα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Οι κινήσεις σας το τελευταίο διάστημα δείχνουν ότι και το ηφαίστειο βλέπετε και τη λάβα αντιλαμβάνεστε και προσπαθείτε με λάστιχα να σωθείτε. Αυτό να ξέρετε ότι δεν θα συμβεί. Ο ελληνικός λαός στις εκλογές που έρχονται, θα δώσει την απάντησή του για το αν πετύχατε στους στόχους σας και το κυβερνητικό σας έργο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Μπάρκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Ξάνθης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Μακρή Θεοδώρου.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ - ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να συγχαρώ και τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης για την προσπάθεια που καταβάλλουν το τελευταίο διάστημα, για να ανακαλύψουν κάθε πιθανό και απίθανο οικονομολόγο και να δημιουργήσουν ένα θολό πεδίο οικονομικής θεωρήσης. Και, βέβαια, να τους ευχαριστήσω και για την προσπάθεια να μας υποδείξουν διάφορες οικονομικές θεωρίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πιο δύσκολη συγκυρία που βρέθηκε η χώρα και παράλληλα στην μεγαλύτερη πρόκληση, η Αντιπολίτευση επέλεξε από τη μια τις αμπελοφιλοσοφίες και από την άλλη τις απειλές. Η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, ως παράταξη ευθύνης, επέλεξε το δρόμο της υπευθυνότητας και της αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Επειδή εμείς δεν είμαστε λωτοφάγοι, κύριε Μπάρκα, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι τον Ιούνιο του 2012 η χώρα βρέθηκε σε αποσταθεροποίηση. Απώλεσε την εμπιστοσύνη των εταίρων, της διεθνούς κοινότητας και των αγορών. Εκτός από το να μας δείχνουν την πόρτα εξόδου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι προθέσεις τους αποτυπώθηκαν σε έντυπο μεγάλης κυκλοφορίας του εξωτερικού, όταν χαρακτηριστική χειρονομία μάς πρόσβαλε ως λαό και πλήγωσε την εθνική μας αξιοπρέπεια. Σήμερα, σχεδόν δύο χρόνια μετά, το κλίμα αντιστράφηκε και όχι τυχαία. Σήμερα η χώρα απολαμβάνει της εμπιστοσύνης, βρίσκεται επικεφαλής της Ευρώπης ως Προεδρεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κοιτάει στα μάτια τους εταίρους της. Αυτό είναι επιτυχής αντιμετώπιση της πραγματικότητας.

Όταν συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης έσπερναν -και εξακολουθούν να το κάνουν- αμφιβολίες, αρνητισμό, μεψιμοιρία, απαισιοδοξία και απειλές -ακόμα και σ' αυτό δεν υπήρξε ταυτόσημη άποψη, αν θα ήταν δια απαγχονισμού στο Σύνταγμα ή δια τουφεκισμού στου Γουδή- αυτή η Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό των Αντώνη Σαμαρά και με τη στήριξη των Βουλευτών της, δημιούργησε ένα πλαίσιο κινήσεων, ένα πλαίσιο έκτακτης ανάγκης, δύσκολο, δυσάρεστο, αλλά αναπόφευκτο τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, προκειμένου να μπορέσουμε να κάνουμε το επόμενο βήμα.

Σήμερα, σχεδόν δύο χρόνια μετά, η χώρα κατάφερε να ισοσκελίσει τα έξοδά της και να έχει ένα μικρό περίσσειμα, όχι ικανοποιητικό για όλους, αλλά ενδεικτικό και ελπιδοφόρο για τη συνέχεια. Και αυτό το περίσσειμα το διανέμει στους πολίτες που πλήγηκαν περισσότερο. Αυτό είναι αντιμετώπιση της πραγματικότητας.

Αυτό που διδαχθήκαμε, με τον πιο σκληρό και με τον πιο επώδυνο τρόπο, είναι ότι δεν μπορούμε να πορευόμαστε χωρίς σχέδιο, χωρίς προγραμματισμό και χωρίς δικλίδες ασφαλείας. Αυτό δεν είναι απαίτηση, αλλά κοινή λογική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για την τετραετία 2015-2018 καθορίζει το πλαίσιο των επόμενων κινήσεών μας. Καθορίζονται τα βασικά μεγέθη του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού και παραρτίζονται τα δημοσιονομικά όρια και οι δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί. Επίσης, περιγράφονται οι βασικές πολιτικές κατεύθυνσης και προτεραιότητας. Σύμφωνα με αυτό, οι προοπτικές είναι αισιόδοξες: Για το 2014 προβλέπεται αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% -μικρή, αλλά αύξηση έναντι της μείωσης των προηγούμενων ετών- για να φτάσει στο 5,3% το 2018, οριακή αύξηση της απασχόλησης κατά 0,6%, ενώ το διάστημα 2015-2018 προβλέπεται μείωση της ανεργίας κατά μέσο όρο 2,2% ετησίως και πρόβλεψη να φτάσει στο 15,9% το 2018. Προβλέπεται ανάπτυξη της οικονομίας κατά μέσο όρο 3,3%.

Επίσης, αποτυπώνεται η στρατηγική της οικονομικής πολιτικής. Βασική της προτεραιότητα είναι η αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου, με βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας, με προσέλκυση επενδύσεων και εξαγωγικό προσανατολισμό της οικονομίας. Αναμένεται αύξηση των εξαγωγών με ρυθμό 4,8% ετησίως, υψηλότερη επενδυτική δραστηριότητα 10,6% κατά μέσο όρο. Τέλος, στις προβλέψεις, όπως απεικονίζονται στο μεσοπρόθεσμο σχέδιο που συζητάμε, δεν υπάρχουν νέοι φόροι, δεν υπάρχουν περικοπές μισθών και συντάξεων. Το ελληνικό χρέος εμφανίζει μέσο κόστος εξυπηρέτησης 1,9%.

Με απλά λόγια, μιλάμε για μια οικονομική πολιτική με προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, έτσι ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και να βελτιωθεί το επιχειρηματικό και επενδυτικό περιβάλλον, να εδραιωθεί ένα δίκαιο, σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος με επιτάχυνση της διοικητικής μεταρρύθμισης, ώστε να προωθηθεί η απασχόληση, να μειωθεί σταδιακά η φορολογική επιβάρυνση των πολιτών και να ενισχυθεί η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εθνική προσπάθεια που εμείς ξεκινήσαμε, εσείς επιλέξατε το διχασμό και τις λογικές του χθες. Εμείς απαντάμε με ενότητα για το σήμερα και το αύριο.

Το μέλλον δεν μπορεί να βασιστεί στη διχόνοια, στο λαϊκισμό, στο «θα δούμε με το λαό τι θα κάνουμε» ή στο «θα κάνουμε ό,τι χρειαστεί» γενικά και αόριστα. Το μέλλον απαιτεί σχέδιο, μεθοδικότητα, διάθεση για δουλειά. Η νέα Ελλάδα χρειάζεται τόλμη, αποφασιστικότητα, σχέδιο και δράση.

Πιστεύουμε σ' αυτήν την πορεία και ήδη ξεκινήσαμε. Μπορούμε να είμαστε όλοι μαζί συνοδοιπόροι για τη νέα Ελλάδα, για την Ελλάδα της δύναμης, της ανάπτυξης, για την Ελλάδα της ευημερίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος, με τον οποίο κλείνουμε τη σημερινή συνεδρίαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, που μου δίνετε τον λόγο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο της Βέροιας. Σε ένα πινάκιο σαράντα υποθέσεων οι πρώτες είκοσι αφορούσαν πολίτες της πόλης με οφειλές προς το ΙΚΑ και προς τη ΔΟΥ. Αυτό σηματοδοτεί κάτι στον τρόπο που σκέπτεστε, κύριε Υπουργέ; Ξαφνικά άλλαξαν τα πινάκια, άλλαξαν τα αδικήματα.

Ο Ποινικός Κώδικας -ξέρετε- μας λέει τι δεν πρέπει να κάνουμε σ' αυτήν τη ζωή. Και ξαφνικά, ενώ έχουμε νομοταγείς πολίτες, το χρέος τους φέρνει αδικοπραγούντες.

Το μισό πινάκιο ήταν οφειλές, άνθρωποι που είχαν μαγαζιά, είχαν παλλήλους, είχαν ελπίδα, είχαν αισιοδοξία, είχαν δημιουργικότητα, έμπνευση και φαντασία και έκτισαν τον τόπο. Και τώρα είναι κατηγορούμενοι!

Να σας πω και ένα ακόμη πρόβλημα; Πέντε απ' αυτούς δεν ήταν παρόντες, γιατί έφυγαν μετανάστες. Και στη «νέα γη» τώρα, όταν θα τους ζητηθεί το ποινικό μητρώο, θα είναι πάλι αποκλεισμένοι από την εργασία, γιατί το ελληνικό ποινικό μητρώο θα τους έχει καταγεγραμμένους ως ανθρώπους με βεβαρημένο παρελθόν. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα, το οποίο καλείστε να λύσετε, πέρα απ' όλα τα υπόλοιπα.

Όμως, τα προβλήματα δεν λύνονται με ανθυποβοηθούς λογιστών. Τα προβλήματα λύνονται με καρδιά, με ψυχή, λύνονται με έναν τρόπο τέτοιο που θα πείσουμε τους πολίτες ότι θέλουμε να ασχοληθούμε.

Διαβάζουμε το νομοσχέδιο, το οποίο δεν είναι απλώς υπερφιλόδοξο, υπεραισιόδοξο, απραγματοποίητο. Για ποια ανάπτυξη κομψεύεστε, όταν η καταγεγραμμένη ανεργία είναι 25% και πλέον; Και σκεφθείτε ότι οι δικηγόροι που, για παράδειγμα, κλείνουν τα γραφεία τους δεν καταγράφονται. Οι δεκαοκτάρηδες που δεν έχουν δουλειά δεν καταγράφονται. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που έκλεισαν τα καταστήματά τους δεν καταγράφονται.

Βλέπουμε σε αυτό το νομοσχέδιο μια σειρά από πινακία προεκλογικά για το πώς θα διανεμηθεί χρήμα στους ΟΤΑ. Βλέπουμε πώς θα διανείμετε τώρα κάποια «καθρεφτάκια» σε μερικούς από τους οργανισμούς και ΜΚΟ, τους οποίους θέλετε να τους έχετε μαζί σας συμμάχους στον προεκλογικό αγώνα, για τον οποίο μέχρι χθες μας λέγατε ότι δεν είναι πολιτικός. Τώρα είναι πολιτικός; Δεν είναι αυτές πολιτικές! Πολιτική σημαίνει διάλογος και πάντως δεν σημαίνει βία!

Υπάρχει ένα εξαιρετικό παιδί εκεί στη Βέροια, ο Αλέξανδρος Πιττούλιας. Δεν είναι συγγραφέας ούτε τίποτα τέτοιο. Καφέ έχει. Σερβιτόρος είναι. Χθες μου έλεγε: «Βία είναι να είσαι σαράντα χρονών και να μην έχεις δουλειά, να μην έχεις μέλλον! Βία είναι να πηγαίνεις τη μάνα σου στο νοσοκομείο και να σου λένε: «Κατέβα κάτω να πάρεις γάζες και όρους». Βία είναι να μην μπορείς να ονειρευτείς». Αυτή είναι η Ελλάδα σήμερα για την οποία ακούω κάποια λόγια!

Κύριε Κόνσολα, είπατε ότι μειώνεται το προφίλ του χρέους. Το ανφάς; Το κοιτάξατε στα μάτια το χρέος; Κοιτάξατε πώς έφθασε μέχρι εδώ; Το είδατε κατάματα;

Κυρία Πρόεδρε, ξέρετε ότι είστε από τους ανθρώπους που δεδηλωμένα τιμώ και θα τιμώ για πάντα, γιατί πραγματικά έχει καταγραφεί σε αυτό το Κοινοβούλιο η ανθρώπινη και πολιτική σας στάση ενός γενναίου «όχι».

Ήμουν σε περιοδεία στην Ξάνθη και στις Σέρρες...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ – ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Στον κ. Κόνσολα τα λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Επιτρέψτε μου λίγο να τελειώσω τη σκέψη μου.

Ήμουν, λοιπόν, σε περιοδεία στην Ξάνθη και στις Σέρρες.

Στην Ξάνθη συναντήθηκα με τον κ. Βάκη Τσιομπανίδη, Πρόεδρο, λέει, του Αγροτικού και Κτηνοτροφικού Κόμματος Ελλάδος. «Ποιοι είστε εσείς, παιδιά;» τους λέω. «Είμαστε αυτοί που σκοτώσατε. Κατεβαίνουμε ως κόμμα στις εκλογές». Πρέπει να τους προσέξουν οι πολίτες. Δίνουν μια καλή επιλογή, ένα κομμάτι του κοινωνικού προβλήματος οι νέοι άνθρωποι. «Πόσοι είστε;» του λέω. «Πάνω από επτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι που έχουμε πηλεί. Για να καταλάβετε, κύριε Γιοβανόπουλε», μου λέει, «ήρθε μεγαλοβιομήχανος του γάλακτος που δραστηριοποιείται στα Βαλκάνια και πήγε στους αγελαδοτρόφους και τους είπε: «Κύριοι, ευχαριστώ πολύ, δεν θα ξαναπάρω γάλα από εσάς. Τώρα θα παίρνω παγοκολόνες με ασβεστόχρωμα από την Ευρώπη» γιατί φέρατε το γάλα των 11 ημερών ως φρέσκο και οι άνθρωποι αυτοί, αυτά τα εκατομμύρια του φρέσκου γάλακτος, πού θα τα δώσουν τώρα πια; Δεν σας αφορά. Δεν σας ενδιαφέρει. Εσείς μιλάτε για ανάπτυξη. Εσείς βλέπετε την ανάπτυξη λες και είναι κάτι που μπορείς να το κάνεις με το «έτσι θέλω». Δεν γίνεται ανάπτυξη έτσι. Αν δεν βάλετε καρδιά, αν δεν βάλετε ψυχή στα νομοθετήματα, δεν θα υπάρξει ανάπτυξη.

Κυρία Πρόεδρε, φεύγοντας από τις Σέρρες, νομίζω ότι είδα τη χαρακτηριστική Ελλάδα, την ώρα που περνούσα τις γέφυρες του Στρυμόνα. Αν τις δει κάποιος, είναι η πολύ παλιά γέφυρα, η γέφυρα που τώρα περνάμε και η γέφυρα που ετοιμάζεται με τα μεγάλα δημόσια έργα, η τεράστια γέφυρα. Είναι η μία μετά την άλλη στη σειρά. Νομίζω ότι είναι η χαρακτηριστική φωτογραφία μιας Ελλάδας. Σε εκείνη τη μικρή γέφυρα περνούσαν άνθρωποι του μόχθου, κυκλοφορούσαν ελεύθερα, χαμογελαστοί, αισιόδοξοι, με οικογένειες. Με ελπίδα έχτισαν αυτήν την πατρίδα, τα σχολεία, τα δικαστήρια, τα δημόσια κτήρια -τα οποία πουλάει σήμερα το ΤΑΙΠΕΔ- χωρίς να δανειστούν. Αλλά είχαν κέφι, γλεντούσαν, γελούσαν, έκαναν παιδιά, δεν είχαν υπογεννητικότητα.

Η νέα μεγάλη γέφυρα είναι για να φύγουν οι επιχειρήσεις στο εξωτερικό, για να φύγουν οι μεγάλες νταλικές στη Βουλγαρία όπου ο ΦΠΑ είναι 10%. Και φεύγει η πατρίδα! Φεύγουν οι άνθρωποι! Φεύγουν οι επιχειρήσεις! Το καταλαβαίνετε; Πρέπει να κάνετε κάτι. Δεν μπορείτε μόνο να κάθεστε και να μας λέτε ότι ήρθαν αυτά εδώ τα μνημόνια και τα επικαιροποιημένα. Δεν λύνεται έτσι ο γρίφος!

Ο γρίφος, για να λυθεί, θέλει ψυχή, θέλει ανθρώπους. Και αφού δεν μπορείτε εσείς, θα υπάρξουν άνθρωποι που θα το κάνουν αυτό το πράγμα, γιατί αγαπούν την πατρίδα και το έθνος. Και αν είναι να βρεθούμε, κυρία Μακρή, να βρεθούμε με αγάπη γι' αυτήν την πατρίδα και εσείς και εμείς και όλοι. Αλλά να ανταμώσουμε με αγάπη. Να δούμε τον άνθρωπο, να δούμε τον Έλληνα, όχι τους αριθμούς, επιτέλους!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.13' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 9 Μαΐου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: α) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας: «Απλούστευση της αδειοδότησης για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις» και β) συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

